

SVĚDECTVÍ PRO CÍRKEV sv. 8.

Ellen G. Whiteová

Obsah

Část I. – Současné příležitosti.....	5	Spočínutí v Boží lásce.....	64
1. Naše práce.....	6	Nebezpečí soběstačnosti.....	64
2. Pověření.....	8	Ten, který nosí naše břemena.....	64
Neměnné zaslíbení.....	9	Nehled' na lidi.....	65
3. Zaslíbená moc.....	10	Věčná tíž slávy.....	66
4. Naše odpovědnost.....	12	22. Přílišná soustředěnost v Battle Creeku.....	67
5. Práce doma i v zahraničí.....	15	Nesobecká služba.....	68
6. Dílo v Evropě.....	18	Pomáhejme těm, kdo pomoc potřebují.....	68
7. Vidění o boji.....	20	Co může jedna instituce vykonat pro druhou.....	69
Část II. – Často opakované rady.....	23	Potřebná reforma.....	69
8. Varování a rady pro sbor v Battle Creeku..	24	Živá zásada bratrství.....	69
Čas konce.....	24	Jediná spolehlivá cesta.....	70
Pomoc v těžké době.....	24	Nebezpečí rozmachu.....	70
Nedostatečné uctívání Boha.....	25	Mzdová otázka.....	70
9. Naše povinnost vůči světu.....	27	23. Jděte na mnohá místa.....	72
Jak získat úspěch.....	27	Potřeba rozsáhlejších plánů.....	72
10. Misijní dílo doma a v cizině.....	29	Budování nových středisek.....	74
Příklad díla, které máme konat.....	29	Nedocení Bohem daných předností.....	74
Zanedbané dílo.....	29	24. Boží záměr s Jeho ústavy.....	76
11. Svatý Duch v našich školách.....	31	Boží záměr se sanatoriem.....	77
Vůle Boží s námi.....	31	Hodnota studia Božího Slova.....	77
Působení proti svatému Duchu.....	32	25. Boží záměr ve zdravotně misijní práci.....	78
12. Odchýlení se od spravedlnosti.....	34	Vzdělávej zdravotní misionáře.....	78
13. Očekávejme pomoc od Boha.....	35	Dílo pro dnešní dobu.....	78
Zdravotně-misijní dílo.....	35	Žádná změna v Božím díle.....	79
Slovo varování.....	37	Varovná slova.....	79
14. Výzva bratřím v Battle Creeku.....	38	26. Varovné slovo.....	80
15. Zanedbané varování.....	41	Nebezpečí, před nímž je nutné se mít na pozoru.....	80
16. Výsledek reformace.....	44	Vysoká úroveň.....	80
17. Slavnostní varování.....	46	Učit a uzdravovat.....	81
18. Požár v Review and Herald.....	49	27. Podporování zdravotní práce.....	82
19. Co mohlo být učiněno.....	52	Potřeba varování.....	82
20. Zapomnětlivost.....	53	Důležitost zdravotně-misijního díla.....	82
Chvalozpěv zaslíbené země.....	53	Příčina nedostatku v církvi.....	83
Chvalozpěv ze zajetí.....	54	Každý má své dílo.....	83
Píseň vykoupených.....	56	28. Jednota úsilí.....	85
„Připomínejme si zašlé dny“.....	57	Boží stavba.....	85
„Napsáno k napomenutí našemu“.....	58	Chrám z živých kamenů.....	85
Poselství pro tuto dobu.....	58	Různé nástroje.....	86
Odpor nepřitele.....	58	Pravda sjednocuje.....	86
Hlasité volání.....	59	Slova povzbuzení.....	86
„A zapomněl jsi“.....	59	29. Kristus Prostředníkem modliteb a požehnání.....	87
„Zvolte si dnes, komu budete sloužit“.....	60	30. Slova povzbuzení.....	88
Štít Všemohoucího.....	60	Boží záměr při zřizování sanatoria.....	88
Hospodin kraluje.....	60	Světoznámé dílo.....	88
Část III. – Dopisy lékařům.....	62	Varovné slovo.....	89
21. Cena zkoušky.....	63	Pomáhání či překážení Pánu.....	90
Pavlova zkušenost.....	63	Boží záměr s Jeho pracovníky.....	90
		Potřeba moudrých rádců.....	90
		Božský pomocník.....	91
		Břemena, která ti Pán nedal.....	91

31. Hodnota Božího slova.....	93	Jeho prozřetelná péče.....	132
Odplata věrného zkoumání Slova.....	93	Jeho dlouhoshovívající milost.....	133
32. Práce pro tuto dobu.....	95	44. Falešné a pravé poznání Boha.....	136
Naše poselství.....	96	Spekulativní teorie.....	136
Znamení našeho vztahu k Bohu.....	96	Velikost našeho Boha.....	137
33. Širší pohled.....	98	Varování před domýšlivostí.....	138
Kristovo vítězství nad nevěrou.....	98	Kristovo zjevení Boha.....	139
Varování před centralizací.....	99	Sláva kříže.....	140
Zanedbané pole blízko nás.....	99	Poznání, které působí proměnu.....	141
34. Kristus je naším příkladem.....	100	45. Nebezpečí spekulativního poznání.....	142
Sebeobětování.....	101	Svody posledních dnů.....	142
Rozhodné stavění se za pravdu.....	102	Panteistické teorie.....	142
Část IV. – Bděte.....	103	Fanatismus po roce 1844.....	143
35. Naučení z minulosti.....	104	Minulé zkušenosti se budou opakovat.....	143
Centralizace.....	104	Varujte se senzačního náboženství.....	143
Vzdělávací středisko.....	105	Varování před falešným učením.....	144
36. Jak vychovávat naši mládež?.....	107	Odvracení mysli od současných povinností.....	144
Varovná slova.....	107	Obnovení přímého svědectví.....	144
Není čas na odkládání.....	110	Hledejme první lásku.....	145
Rozdělení zodpovědnosti.....	110	Boží Slovo naší jistotou.....	145
37. Vůdcovství.....	113	Studujte Zjevení.....	146
Počáteční zkušenosti.....	113	Andělu Sardinské církve.....	146
Bůh je naším Vůdcem.....	113	Poselství Filadelfské církvi.....	147
38. Jedno s Kristem v Bohu.....	114	Poselství Laodiceji.....	147
39. Práce pro členy sboru.....	116	46. Pravé a nepravé vzdělání.....	148
40. Budeme nalezení lehčí?.....	118	Filozofická spekulace.....	148
Boží záměr s Jeho lidem.....	118	Nevěřící autoři.....	148
„Čiň pokání a první skutky“.....	118	Historické a teologické vědomosti.....	148
Nedostatek úcty k Bohu.....	118	Pohádky a báje.....	149
Výzva k reformaci.....	119	Čistý pramen.....	149
41. K domovu.....	120	Vzdělávání srdce.....	150
Část V. – Podstatně důležité poznání...122		47. Důležitost hledání pravého poznání.....	151
42. Bůh v přírodě.....	123	Dílo, které si vyžaduje naše myšlení.....	151
Následky hříchu.....	123	Věda, kterou je nutné si osvojit.....	151
Božský Učitel.....	123	Není času nazbyt.....	152
Příroda svědčí o Bohu.....	123	Potřeba zřeknutí se vlastního já.....	152
Lidé nejsou schopni tlumočit řeč přírody.....	123	Nejvyšší zájmy vyžadují pozornost.....	152
Dílo stvoření.....	124	Osobní poznání Krista.....	152
Zákony přírody.....	124	48. Poznání přijaté prostřednictvím Božího slova.....	154
Tajemství božské moci.....	125	Pro naše děti.....	154
43. Osobní Bůh.....	127	Vyzkoušené poznání.....	154
Příroda není Bůh.....	127	Obdivuhodné možnosti.....	155
Osobní Bůh stvořil člověka.....	127	Výsledky přijetí Božího slova.....	155
Bůh zjevený v Kristu.....	128	Pomoc při studiu přírody.....	156
Kristus zjevuje Boha učedníkům.....	128	Příroda je klíčem k Božím tajemstvím.....	157
Svědectví Písma.....	129	Naučení o poslušnosti.....	157
„Věčný Bůh“.....	130	Výchova v budoucím životě.....	158
Jeho milosrdenství.....	130	49. Naše velická potřeba.....	159
		Enochova zkušenost.....	159
		Zkušenost Jana Křtitele.....	160
		Boží zaslíbení.....	161

Název anglického originálu: *TESTIMONIES FOR THE CHURCH, Vol.8 (1904) – 8T*

Část I. – Současné příležitosti

*„Vždyť na to přijde, že se vkoření Jákob,
zketne a zroste Izrael, a naplní okršlek zemský
ovocem.“ (Iz 27,6)*

1. Naše práce

Jaká je naše práce? Přesně tatáž, jaká byla dána Janu Křtiteli, o němž čteme: „*V těch pak dnech přišel Jan Křtitel, káže na poušti v zemi Judské, a řka: Pokání čiňte, nebo přiblížilo se království nebeské. Totoť jest zajisté ten předpověděný od Izaiáše proroka, řkoucího: Hlas volajícího na poušti: Připravujte cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho.*“ (Mt 3,1-3) ^{8T 9.1}

Všichni, kteří jsou opravdově zapojeni do Božího díla pro tyto poslední dny, budou zvěstovat jasné poselství. Čtete několik prvních veršů 40. kapitoly Izaiáše: ^{8T 9.2}

„*Hlas volajícího: Připravtež na poušti cestu Hospodinovu, přímou učíňte na pustině stezku Boha našeho. Každé údolí ať jest vyvýšeno, a všeliká hora i pahrbek, ať jest snižen; což jest křivého, ať jest přímé, a místa nerovná ať jsou rovinou. Nebo se zjeví sláva Hospodinova a uzří všeliké tělo spolu, že ústa Hospodinova mluvila.*“ (Iz 40,3-5) ^{8T 9.3}

„*Hlas řkoucího: Volej. I řekl: Co mám volati? To, že všeliké tělo jest tráva, a všeliká vzácnost jeho jako květ polní. Usychá tráva, květ prší, jakž vítr Hospodinův povane na něj. V pravděť jsou lidé ta tráva. Usychá tráva, květ prší, ale slovo Boha našeho zůstává na věky.*“ (Iz 40,6-8) ^{8T 9.4}

Tato kapitola je přímo nabita poučením vhodným pro nás v této době. Slovo Hospodinovo k nám zní: „Čiňte pokání, připravte cestu a oživení mého díla.“ ^{8T 10.1}

Přesun díla, až doposud konaného v Battle Creeku do Washingtonu, je správným krokem. Máme pokračovat v pronikání do odlehlých krajín, kde lid žije v duchovní temnotě. „*Každé údolí ať jest vyvýšeno, a všeliká hora i pahrbek ať jest snižen; což jest křivého, ať jest přímé, a místa nerovná ať jsou rovinou.*“ (Iz 40,4) Každá překážka vykoupení Božího lidu má být odstraněna otvíráním Jeho Slova a zvěstováním jasného: „*Takto praví Hospodin.*“ Má zazářit pravé světlo; neboť mrákota přikrývá zem a temnota lid. Pravda o živém Bohu se má zjevit v protikladu z bludem. Zvěstujte radostné věci. Máme Spasitele, který obětoval svůj život, aby ti, kteří věří v Něho nezhynuli, ale měli věčný život. ^{8T 10.2}

Pokrok Božího díla narazí na těžkosti; avšak nebojme se. Všemohoucnost Krále králů, našeho smlouvu zachovávajícího Boha se vyznačuje ušlechtilostí a péčí věrného pastýře. Nic Mu nemůže stát v cestě. Má svrchovanou moc a je zárukou a jistým splněním svých slibů, jež dal svému lidu. On může odstranit všechny překážky pokroku svého díla. On dovede překlenout všechny těžkosti, aby ti, kteří Mu slouží a váží si prostředků, které Bůh používá, mohli být vysvobozeni. Jeho dobrota a láska je nekonečná a Jeho smlouva je nezměnitelná. ^{8T 10.3}

Plány nepřátel Jeho díla se mohou zdát důkladně a promyšleně připraveny, On však může zmařit i nejslibnější z těchto plánů a vykoná to ve svůj čas a svým způsobem, uvidí-li, že naše víra byla dostatečně vyzkoušena, že k Němu lneme a máme Ho za svého poradce. ^{8T 10.4}

V nejtemnějších dnech, kdy okolnosti vypadají téměř nepřeklenutelné, nebojte se. Věřte v Boha. On koná svoji vůli a všechno usměrňuje k blahu svého lidu. Síla těch, kteří Ho milují a slouží Mu, bude obnovována každého dne. Jeho porozumění je bude provázet, aby nebloudili při uskutečňování Jeho záměrů. ^{8T 10.5}

V Boží službě by se neměla projevovat žádná malomyslnost. Naše víra má vydržet tlak, který na ni doléhá. Bůh může a chce udělit svým služebníkům všechnu potřebnou sílu. On jistě splní i to nejsmělejší očekávání těch, kteří v Něm skládají svou naději. Dá jim moudrost, nezbytnou pro jejich různorodé potřeby. ^{8T 11.1}

Zkušený apoštol Pavel napsal: „*Ale řekl mi: Dosti máš na mé milosti, neboť moc má v nemoci dokonává se. Nejraději tedy chlubiti se budu nemocemi svými, aby ve mně přebývala moc Kristova. Protož líbost mám v nemocech, pohaněních, v nedostacích, v protivenstvích a v úzkostech pro Krista. Nebo když mdlím, tehdy silen jsem.*“ (2 K 12,9-10) ^{8T 11.2}

Ó, moji bratři, zachovejte počátek své důvěry až do konce. Světlo Boží pravdy nemá být zastíněno. Ono má svítit uprostřed temnoty a bludu, který zahluje svět. Boží Slovo má být otevíráno jak těm, kteří zaujímají vysoká postavení v zemi, tak i těm nejnižším. ^{8T 11.3}

Kristova církev je Božím nástrojem ke zvěstování pravdy; On ji zmocňuje k vykonání zvláštního úkolu; bude-li mu věrná a poslušná Jeho příkázání, bude v ní přebývat vznešenost Boží moci. Bude-li uctívat Hospodina, Boha Izraele, pak není moci, která by před ní obstála. Bude-li věrná svému povolání, mocnosti nepřítelé ji neodolají, jako neodolá pleva vichřici. *8T 11.4*

Církev čeká světlý začátek nádherného dne, jestliže si oblékne roucho Kristovy spravedlnosti a úplně se vzdá oddanosti světu. *8T 11.5*

Členové církve musí vyznat své poklesky a semknout se. Moji bratři, nedovolte, aby mezi vás přišlo něco, co by vás odlučovalo od Pána, nebo jednoho od druhého. Nemluvte o názorových rozdílech, které vás rozdělují, nýbrž spojte se v lásce a pravdě Ježíšově. Předstupte před Pána, a Spasitelovou prolitou krví zdůvodňujte svoji prosbu o pomoc v boji proti zlu. Nebudete žádat marně. Přiblížíte-li se k Bohu s potřeným srdcem a v plné jistotě víry, pak nepřítel, který se vás snaží zničit, bude přemožen. *8T 11.6*

Obráťte se k Pánu, věžňové naděje! Hledejte sílu u Boha, živého Boha. Prokažte neochvějnou, pokornou víru v Jeho moc a Jeho ochotnou záchranu. Od Krista vytéká živý proud spasení. On je pramenem života, zdrojem vší moci. Když se vírou chopíme Jeho síly, On změní, obdivuhodně změní i ten nejbeznadějnější z nejtemnějších výhledů. On to učiní pro slávu svého jména. *8T 12.1*

Pán vyzývá své věrné, ty, kdo mu důvěřují, aby k odvaze povzbuzovali malověrné a beznadějně. Kéž nám Pán pomůže stát nápomocně jeden při druhém a zkusit Ho živou vírou. *8T 12.2*

„Plésejte Bohu, síle naší, prokřikujte Bohu Jákobovu. Vezměte žaltář, přidejte buben, harfu libou a loutnu.“ (Ž 81,2-3) 8T 12.3

„Dobré jest oslavovati Hospodina, a žalmy zpívati jménu tvému, ó Nejvyšší. Zvěstovati každé jitro milosrdenství tvé a pravdu tvou každé noci, při nástroji o desíti strunách, při loutně, a při harfě s písničkou. Nebo jsi mne rozveselil Hospodine, skutky svými, o skutcích rukou tvých zpívati budu.“ (Ž 92,2-5) 8T 12.4

„Pojďte, zpívejme Hospodinu, pokřikujme Skále spasení našeho. Předejdeme obličej jeho s díkčiněním, žalmy prozpěvujme jemu. Nebo Hospodin jest Bůh veliký a Král veliký nade všechny bohy. V jehož rukou základové země a vrchové hor jeho jsou. Jehož jest i moře, nebo on je učinil, i země, kterouž ruce jeho zformovaly. Pojďte, sklánějme se a padněme před ním, klekejme před Hospodinem, Stvořitelem naším.“ (Ž 95,2-6) 8T 13.1

„Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu všechna země. Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jménu jeho, zvěstujte den po dni spasení jeho. Vypravujte mezi národy slávu jeho, mezi všemi lidmi divy jeho. Nebo veliký Hospodin a vši chvály hodný, i hrozný jest nade všechny bohy.“ (Ž 96,1-4) 8T 13.2

„Pokřikuj Hospodinu všechna země. Služte Hospodinu s veselím, předstupujte před obličej jeho s prozpěvováním. Vězte, že Hospodin jest Bůh; on učinil nás a ne my sami sebe, abychom byli lid jeho a ovce pastvy jeho. Vcházejte do bran jeho s díkčiněním a do síní jeho s chválami; oslavujte jej a dobrořečte jménu jeho. Nebo dobrý jest Hospodin, na věky milosrdenství jeho a od národu až do pronárodu pravda jeho.“ (Ž 100) 8T 13.3

2. Pověření

Božím záměrem je, aby Jeho lid byl posvěceným, čistým, svatým lidem, šířícím světlo všem kolem sebe. Pán chce, aby ztvárněním pravdy ve vlastním životě, žil na zemi k Boží slávě. Kristova milost mu k tomu postačí. Boží lid by však měl pamatovat, že pouze skrze víru a práci podle zásad evangelia může ho Pán učinit chloubou země. Pouze tehdy, použije-li Bohem dané schopnosti k Jeho službě, se bude těšit zaslíbené plnosti a moci, k níž církev byla povolána. Když ti, kdo vyznávají, že věří v Krista jako svého Spasitele, dosahují jen nízkou, světskou úroveň, církev přestává nést hojnou úrodu, kterou Bůh očekává. V jejím záznamu je napsáno: „Nedostatečná.“ ^{8T 14.1}

Příkaz, jímž Kristus pověřil své učedníky právě před svým nanebevstoupením, je onou velikou misijní pověřovací listinou Jeho království. Tím, že ji Spasitel dal svým učedníkům, učinil z nich své vyslance a dal jim plnou moc. Kdyby se jich pak někdo ptal z jakého pověření oni, neučení rybáři, vystupují jako učitelé a lékaři, měli odpovědět: „Ten, jež Židé ukřižovali, který však stal z mrtvých, povolal nás k službě svého Slova řka: *„Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi.“*“ ^{8T 14.2}

Kristus dal toto pověření svým učedníkům jako svým hlavním služebníkům, stavitelům, kteří měli položit základy Jeho církve. Jim, a také i všem, kteří po nich přijdou do služby, přikázal zvěstovat evangelium z pokolení na pokolení v každé době. ^{8T 14.3}

Učedníci neměli čekat, až lidé k nim přijdou. Oni měli jít k lidem, vyhledávat hříšné, jako pastýř hledá ztracenou ovci. Kristus před nimi otevřel svět, jako jejich pracovní pole. Měli jít *„po všem světě, kázat evangelium všemu stvoření“* (Mk 16,15). Měli kázat o Spasiteli, o Jeho životě a nesobecké službě, o Jeho potupné smrti, o Jeho nesmírné a věčné lásce. Jeho jméno jim mělo být heslem a pojátkem. V Jeho jménu měli dobývat pevnosti hříchu. Víra v Jeho jméno měla být jejich poznávacím znamením jako křesťanů. ^{8T 14.4}

Dávaje svým učedníkům další naučení, Kristus řekl: *„Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás a budete mi svědkové v Jeruzalémě i ve všem Judstvu, i v Samaří a až do posledních končin země.“* (Sk 1,8) *„Vy pak čekejte v městě Jeruzalémě, dokud nebudete oblečeni mocí s výsosti.“* (L 24,49) ^{8T 15.1}

Poslušní tohoto Mistra napomenutí, shromáždili se učedníci v Jeruzalémě a čekali na splnění Božího zaslíbení. Zde strávili deset dní – dny hlubokého zpytování srdce. Odložili stranou všechna nedorozumění a semkli se v křesťanské bratrství. ^{8T 15.2}

Na konci těch deseti dnů Pán splnil své zaslíbení předivným vylitím svého Ducha. *„I stal se rychle zvuk z nebe, jako valícího se větru prudkého a naplnil všechn dům, kdež seděli. I ukázali se jim rozdělení jazykové jako oheň, kterýž posadil se na každém z nich. I naplněni jsou všichni Duchem svatým a počali mluvit jinými jazyky, jakž ten Duch dával jim vymlouvati.“* „A připojilo se v ten den duší okolo tří tisíců.“ (Sk 2,2-4.41) ^{8T 15.3}

„A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal a slov jejich potvrzoval činěním divů.“ (Mk 16,20) Přes všechna protivenství, s nimiž se učedníci setkali, bylo evangelium o království v krátké době rozhlášeno do všech obydlených končin země. ^{8T 15.4}

Pověření dané učedníkům bylo dáno také nám. Dnes, tak jako tehdy, ukřižovaný a vzkříšený Spasitel má být vyvýšen před těmi, kteří jsou ve světě bez Boha a bez naděje. Pán povolává kazatele, učitele a evangelisty. Jeho služebníci mají zvěstovat poselství o spasení od dveří ke dveřím. Zvěst o odpuštění skrze Krista má být přinesena každému národu, pokolení, jazyku a lidu. ^{8T 15.5}

Toto poselství nemá být zvěstováno bezduše a lhostejně, nýbrž jasně, povzbudivě a se vši rozhodností. Stovky lidí čekají na toto varovné poselství života. Svět potřebuje vidět v křesťanech důkaz moci křesťanstva. Zvěstovatelé milosti jsou potřební nejen na několika málo místech, nýbrž na celém světě. Z každé země zaznívá volání: „Přijď, ... pomoz nám.“ Bohatí a chudí, vznešení i skromní, volají po světle. Mužové a ženy hladoví po Ježíšově pravdě. Když uslyší evangelium zvěstované mocí shůry, poznají, že hostina je pro ně připravena a uposlechnou pozvání: *„Pojďte, nebo již připraveno jest všecko.“* (L 14,17) ^{8T 16.1}

Slova: „*Jdouce po všem světě, kaďte evangelium všemu stvoření*“ (Mk 16,15), patří každému Kristovu následovníku. Všichni, kdo jsou povoláni k životu v Kristu, jsou povoláni k práci pro záchranu svých spolubližných. Tatáž touha po záchraně ztracených jakou pociťoval On, se musí projevovat v Jeho následovnících. Všichni nemohou mít stejné postavení, pro každého je však místo a práce. Všichni účastníci Božích požehnání měli by se odvděčit činnou službou; každý dar by měl být použit k pokroku Jeho království. *8T 16.2*

Neměnné zaslíbení

Kristus se plně zabezpečil vykonání díla svěřeného učedníkům a vzal na sebe odpovědnost za jeho úspěch. Dokud poslouchali Jeho rady a spolupracovali s Ním, nemohli mít neúspěch. Nabádal je: Jděte ke všem národům. Jděte do nejdlehlších končin obydlené země, vězte však, že i tam jsem. Pracujte ve víře a s důvěrou, protože nikdy neopustím. *8T 16.3*

Také pro nás platí zaslíbení neustálé Kristovy přítomnosti. Uplynulý čas nic nezměnil na Jeho zaslíbení daném na rozloučenou. Dnes je s námi zrovna tak opravdově, jako tehdy se svými učedníky, a bude s námi „*až do skonání světa*“ (Mt 28,20). *8T 17.1*

Spasitel řekl: „Jděte, kaďte evangelium všem národům, aby se mohli stát dětmi Božími. Já jsem s vámi v této práci, učím, vedu, těším, posiluji vás a dám vám úspěch v té práci sebezapření a obětavosti. Já pohnu srdci, přesvědčím je o hříchu a odvrátím je od temnosti k světlu, od neposlušnosti ke spravedlnosti. V mém světle uvidí světlo. Setkáte se s odporem satanských mocností; ale důvěřujte mi. Nikdy vás neopustím.“ *8T 17.2*

Domníváte se, že si Kristus necení životů těch, kteří žijí cele pro Něho? Nemyslíte, že navštěvuje ty, kteří jako milovaný učedník Jan, procházejí pro Něho těžkými a tvrdými zkouškami? On má své věrné jedince, je s nimi ve spojení, povzbuzuje je a posiluje. Bůh posílá své mocné anděly, aby sloužili Jeho pracovníkům, zvěstujícím pravdu těm, kdo ji neznají. *8T 17.3*

Kazateli evangelia dal Bůh úkol vést ke Kristu ty, kteří sešli z úzké cesty. Ve svém úsilí má být moudrý a opravdový. Na konci každého roku měl by být schopen poohlédnout se zpět a vidět zachráněné duše, jako výsledek svého úsilí. Některé „*strašením k spasení přivozujte, z ohně je vychvacující, v nenávisti majíce i tu skrze tělo poskvrněnou sukni*.“ „*Pilně se přidržící věrné řeči k vyučování dostatečné, aby mohl i napomínati učením zdravým i ty, kteříž odpírají, přemáhati*.“ (Jd 23; Tt 1,9) Pavlovo napomenutí Timoteovi platí i pro dnešní kazatele: „*Protož já osvědčuji před obličejem Božím a Pána Jezukrista, ... kaž slovo Boží, ponoukej v čas neb ne v čas, tresci, žehři, napomínej, ve vši tichosti a učení*.“ (2 Tm 4,1.2) *8T 17.4*

Bůh však nevložil odpovědnost hledání a zachraňování hříšníků pouze na ty, kteří zvěstují Slovo. On touto prací pověřil všechny. Naše srdce má být tak naplněno láskou Kristovou, že naše díkůčinění proteplí jiná srdce. Toto je služba, kterou mohou konat všichni a Pán ji přijímá, jakoby byla přinesena Jemu. On uzpůsobuje a uděluje opravdovému pracovníkovi milost, že usmíří člověka s Bohem. *8T 18.1*

Kéž Pán pomůže svému lidu uvědomit si, že je zde vážný úkol, který má být splněn. Kéž mu pomůže pamatovat, že v domácnosti, ve sboru a ve světě má konat dílo Kristovo. Není v té práci osamocený. Andělé jsou jeho pomocníky. I Kristus je jeho pomocníkem. Ať tedy pracuje věrně a neúnavně. Bude-li věrný, časem svým bude mít bohatou žeň. *8T 18.2*

Křesťanský poutník nepodléhá své touze po odpočinku. Neúnavně jde vpřed, říká: „*Noc pominula, ale den se přiblížil*.“ (Ř 13,12) Jeho heslem je: „*Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím... Bratři, jáť nemám za to, že bych již dosáhl. Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši*.“ (Fp 3,12-14) *8T 18.3*

3. Zaslíbená moc

Bůh od nás nežádá, abychom nám svěřené dílo konali ve vlastní síle. On připravil božskou pomoc pro každý případ, na který naše lidské síly nestačí. On Duchem svatým pomáhá v každé těžkosti, aby posílil naši naději a jistotu, osvětlil naši mysl a očistil naše srdce. ^{8T 19.1}

Krátce před svým ukřižováním Spasitel řekl svým učedníkům: „*Neopustím vás sirotků.*“ „*A já prositi budu Otce, a jiného Utěšitele dá vám, aby s vámi zůstal na věky.*“ „*Když pak přijde ten Duch pravdy, uvede vás ve všelikou pravdu. Nebo nebude mluvit sám od sebe, ale cožkoli uslyší, to mluvit bude; ano i budoucí věci zvěstovati bude vám.*“ „*On vás naučí všemu, a připomene vám všechno, což jsem koli mluvil vám.*“ (J 14,18.16; 16,13; 14,26) ^{8T 19.2}

Kristus učinil opatření, aby Jeho církev byla proměněným společenstvím, osvěceným nebeským světlem, mající slávu Immanuele. Jeho záměrem je, aby každý křesťan byl obklopen duchovním ovzduším světla a pokoje. Neomezeně může být užitečný ten, kdo zapomíná na sebe a nechává působit ve svém srdci Ducha svatého a žije životem cele zasvěceným Bohu. ^{8T 19.3}

Jaký byl výsledek vylití Ducha svatého o letnicích? – Radostná zvěst o zmrtvýchvstalém Spasiteli byla nesena do nejvzdálenějších končin obydleného světa. Srdce učedníků oplývalo štědrostí tak plnou, hlubokou a dalekosáhlou, že je pudila jít do končin země se svědectvím: „*Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jedině v kříži Pána našeho Jezukrista.*“ (Ga 6,14) Když zvěštovali pravdu Ježíšovu, srdce se poddávala moci poselství. Církev viděla, jak zástupy obrácených přicházejí k ní ze všech stran. Odpadlí se znovu obrátili. Hříšníci se připojili ke křesťanům a hledali tu drahoucennou perlu. Nejprudší odpůrci evangelia stali se jeho obhájci. Splnilo se proroctví, že slabý bude „*podobný Davidovi*“, a dům Davidův „*podobný andělu Hospodinovu*“ (Za 12,8). Každý křesťan viděl ve svém bratru božskou podobu lásky a štědrosti. Jeden cíl byl předmětem jejich závodění. Jedinou touhou věřících bylo zjevovat podobnost Kristova charakteru a pracovat k rozšíření Jeho království. ^{8T 19.4}

„*A mocí velikou vydávali apoštolé svědectví o vzkříšení Pána Ježíše, a milost veliká přítomna byla všechněm jim.*“ (Sk 4,33) Za jejich působení přistoupili k církvi vyvolení mužové, kteří když přijali Slovo života, posvětili svůj život dílu zvěstování naděje, která naplnila jejich srdce pokojem a radostí. Stovky rozhlášovali poselství: „*Přiblížilo se království nebeské.*“ Nedali se v tom zdržet ani zastrašit vyhrůžkami. Pán mluvil skrze ně; a kamkoli šli, uzdravovali nemocné a zvěštovali chudým evangelium. ^{8T 20.1}

Tak mocně může Bůh působit, když se lidé nechají vést Jeho Duchem. ^{8T 20.2}

Dnes nám patří zaslíbení Ducha svatého zrovna tak, jako kdysi prvním učedníkům. Bůh i dnes obdaří muže a ženy mocí z výsosti, jako obdařil ty, kteří o letnicích slyšeli Slovo spasení. I v této chvíli Jeho Duch a milost jsou pro všechny, kdo je potřebují a uvěří Jeho slovu. ^{8T 20.3}

Povšimněme si, že Duch svatý byl vylit teprve tehdy, když učedníci byli jednomyslní, a netoužili již po nejvyšším místě. Odložili všechny různice. Důkazem toho bylo také svědectví, které nesli po vylití Ducha. Povšimněme si slov: „*Toho pak množství věřících bylo jedno srdce a jedna duše.*“ (Sk 4,32) Celé shromáždění věřících oživoval Duch Toho, který zemřel, aby hříšníci mohli žít. ^{8T 20.4}

Učedníci nežádali o požehnání sami pro sebe. Tížila je odpovědnost za duše. Evangelium mělo být zvěstováno do končin země a oni prosili o vyzbroj mocí, kterou Kristus zaslíbil. A právě tehdy byl na ně vylit svatý Duch a tisíce se obrátily za jediný den. ^{8T 21.1}

Tak to může být i nyní. Křesťané by měli odložit všechny různice a odevzdat se Bohu pro záchranu ztracených. Měli by žádat ve víře o slíbené požehnání, a ono přijde. Vylití Ducha v době apoštolů bylo tím „jarním deštěm“, a slavné byly jeho výsledky. Avšak pozdní déšť bude mnohem hojnější. Jaké zaslíbení bylo dáno těm, kdo budou žít v těchto posledních dnech? – „*Navraťte se k ohradě, ó věžňové v naději postavení. A tak v ten den, jakž oznamuji, dvojnásobně nahradím tobě.*“ „*Žádejte od Hospodina deště v čas příhodný, i způsobí Hospodin pršku, a dá vám déšť hojný, a každému bylinu na poli.*“ (Za 9,12; 10,1) ^{8T 21.2}

Kristus prohlásil, že božské působení Ducha má doprovázet Jeho učedníky až do konce. Avšak toto zaslíbení není oceněno jak by mělo být; a proto nevidíme jeho splnění, jak bychom ho mohli vidět. O zaslíbení Ducha se málo přemýšlí a následkem toho je, jak se dá očekávat – duchovní sucho, duchovní temnota, duchovní úpadek a smrt. Pozornost upoutávají malicherné věci a Božská moc, která je potřebná pro růst a rozmach církve, a která by s sebou přinesla všechna jiná požehnaní, schází, ačkoliv je nabízena v neomezené míře. *8T 21.3*

Právě nepřítomnost Ducha činí službu evangelia tak bezmocnou. Učenost, nadání, výmluvnost, každý přirozený nebo získaný dar lze mít; avšak bez přítomnosti svatého Ducha žádné srdce nebude zasaženo a žádný hříšník nebude pro Krista získán. Na druhé straně, jestliže jsou spojeni s Kristem, jestliže vlastní dary Ducha, tak i ti nejbezvýznamnější a nejméně vzdělaní z Jeho učedníků budou mít moc, která osloví srdce. Bůh z nich učiní průtoky nejmocnějšího vlivu ve vesmíru. *8T 21.4*

Proč nehledujeme a nežádáme po daru Ducha, když je to ten jediný způsob, jak můžeme obdržet sílu? Proč o tom nemluvíme, proč o to neprosíme, proč o tom nekážeme? Pán nám chce dát ochotněji svého Ducha, než rodiče dávají dobré dary svým dětem. Každý pracovník by měl prosit Pána o křest Ducha. Měly by se shromažďovat skupinky a prosit o zvláštní pomoc, o nebeskou moudrost, aby dovedly plánovat a tyto plány moudře provést. Obzvláště by měli lidé prosit, aby Bůh pokřtil své misionáře svým svatým Duchem. *8T 22.1*

Přítomnost Ducha svatého u Božích pracovníků dodá zvěstované pravdě moc, kterou ji nemůže dát žádná pocta ani sláva světa. Duch dává sílu, která zachovává snaživé, zápasící duše v každé tísní uprostřed nepřátelství příbuzných, nenávisti světa a u vědomí vlastních nedokonalostí a omylů. *8T 22.2*

Horlivost pro Pána pohnula učedníky k nesení svědectví pravdy s velikou mocí. Neměla by tato horlivost zapálit naše srdce k rozhodnutí svědčit o Kristově vykupitelské lásce, a Jeho ukřižování? Neměl by Duch Boží dnes přijít jako odpověď na vážné, vytrvalé modlitby a naplnit lid silou ke službě? Proč je tedy církev tak slabá a bezduchá? *8T 22.3*

Předností každého křesťana je nejen vyhlížet, nýbrž také uspišit příchod našeho Pána Ježíše Krista. Kdyby všichni, kdo vyznávají Jeho jméno, přinášeli ovoce k slávě, jak rychle by bylo símě evangelia rozseto po světě. Brzy dozraje poslední obilí a Kristus přijde, aby shromáždil převzácnou úrodu. *8T 22.4*

Moji bratři a sestry, prostě o svatého Ducha. Bůh stojí za každým svým zaslíbením, které dal. S Písmem ve své ruce řekněte: „Učinil jsem, jak si řekl. Odvolávám se na Tvé zaslíbení: *„Proste a dánoť bude vám; hleďte a naleznete; tlucte a bude vám otevřeno.“* Kristus říká: *„Zač byste koli, modléce se, prosili, věřte, že vezmete, a stanete se vám.“ „A jestliže byste co prosili ve jménu mém, toť učiním, aby oslaven byl Otec v Synu.“* (Mt 7,7; Mk 11,24; J 14,13) *8T 23.1*

Duha kolem trůnu je ujištěním, že Bůh je pravdivý; *„že u Něho není proměnění ani pro obrácení se jinam zastínění“* (Jk 1,17). Zhřešili jsme proti Němu a nezasluhujeme si Jeho milost; a přece On sám vložil v naše ústa nejobdivuhodnější prosbu: *„Nezamítejž pro jméno své, nezlehčuj stolice slávy své; rozpomeň se, neruš smlouvy své s námi.“* (Jr 14,21) On sám se zaručil, že vyslyší naše volání, když přijdeme k Němu s vyznáním své nehodnosti a hříchu. Čest Jeho trůnu je v sázce, když jde o splnění Jeho slova daného nám. *8T 23.2*

Kristus vyslal své služebníky do všech končin svého panství, aby oznámili Jeho vůli Jeho služebníkům. On se prochází uprostřed své církve. Touží posvětit, povznést a zušlechtit své následovníky. Vliv těch, kdo věří v Něho bude ve světě vůní života k životu. Kristus drží hvězdy ve své pravici a je Jeho záměrem, aby od nich světlo vyzařovalo do světa. Takto chce připravit svůj lid pro vyšší službu v nebeské církvi. Svěřil nám veliký úkol. Konejme ho věrně. Ukažme svým životem, co Boží milost může vykonat pro člověka. *8T 23.3*

4. Naše odpovědnost

Jsou chvíle, kdy jasně vidím stav církve ostatků, – stav děsivé lhostejnosti k potřebám hynoucího světa, neznajícího přítomnou pravdu. Jsou to hodiny, někdy dny tísnivé úzkosti. Mnozí, jimž byly svěřeny spásné pravdy trojandělského poselství si neuvědomují, že spasení duší závisí na posvěcení a činnosti Boží církve. Mnozí používají své požehnání k sobeckým účelům. Ó, jak mně bolí srdce, neboť Kristus je tím jejich nekřesťanským jednáním potupen. Když však tato úzkost pomine, s ještě větším úsilím než předtím chci je probouzet k nesobecké službě záchrany jejich spolubližních. *8T 24.1*

Bůh učinil svůj lid správcem své milosti a pravdy, a jak asi pohlíží na jejich lhostejnost při šíření Jeho požehnání bližním? Dejme tomu, že by v některé vzdálené britské kolonii vznikl hlad a hrozila válka. Zástupy hynou hladem, mocný nepřítel obléhá hranice a vyhrožuje dokončit dílo zkázy. Vláda mateřské země otevře své zásobárny; připojí se dobročinná služba a pomoc přichází ze všech stran. Připraveno je loďstvo s potřebnými prostředky k životu a nastupuje svou cestu k trpícím, provázané modlitbami soucitných srdcí toužících jim pomoci. Za nějakou dobu loďstvo směřuje přímo k místu svého určení. Když však ztratilo z dohledu zemi, klesá i horlivost těch, jimž byl svěřen pokrm pro hladovějící. Ačkoli se zapojili do díla spolupráce s anděly, opustily je ty dobré pohnutky, které je pudily na cestu. Pokušení přišlo skrze zlé rádce. *8T 24.2*

Před nimi je skupina ostrovů a ačkoli nejsou již daleko od místa svého určení, rozhodnou se zde zastavit. Pokušení v jejich srdcích vzrůstá. Duch sobeckého zisku se zmocňuje jejich srdcí. Obchodní příležitosti jsou zde. Velitelé loďstva jsou rozhodnuti zůstat na ostrově. Jejich původní záměr neosobní služby se jim docela ztrácí ze zřetele. Zapomínají na hladovějící, k nimž byli posláni. Jim svěřené zásoby použijí k vlastnímu užitku. Všechno si sobecky přivlastní. Potraviny promění na nečestný zisk a nechají své spolubližní zemřít hlady. Křik hynoucích dostupuje k nebi a Pán to zaznamenává jako loupež. *8T 24.3*

Mysleme na hrůzu umírajících lidí, protože ti, jimž byla svěřena pomoc, se zpronevěřili svému poslání. Stěží si dovedeme představit, že se člověk může dopustit tak strašného hříchu. A přece musím říci, můj bratře, sestro, že mezi křesťany se tento hřích denně opakuje. *8T 25.1*

V ráji člověk ztratil své vznešené postavení a přestoupením se stal kořistí smrti. Celé nebe vidělo, že lidé hynou a Bůh se slitoval. Za nekonečnou cenu jim připravil záchranu. Tak velice „*Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v Něho nezhynul, ale měl život věčný.*“ (J 3,16) Pro přestupníka nebylo žádné naděje, kromě Ježíše Krista. Bůh viděl, „*že není žádného muže, až se užasl, že není žádného prostředníka. A protož vysvobození jemu způsobilo ráme Jeho, a spravedlnost Jeho sama jej zpodepřela.*“ (Iz 59,16) *8T 25.2*

Pán vyvolil svůj lid a učinil ho správcem své pravdy. Jeho záměrem bylo, aby zjevením Jeho povahy skrze Izraele byly k Němu lidé přitahováni. Celému světu se mělo dostat pozvání evangelia. Učením o obětní službě měl být Kristus vyvýšen před národy a všichni, kteří by pohleděli na Něho, měli žít. *8T 25.3*

Izrael však nesplnil tento Boží záměr. Zapomněl na Pána a ztratil ze zřetele své vysoké postavení být Jeho představitelem. Požehnání které obdržel, nebylo světu k žádnému užitku. Ze všech svých předností těžil k vlastní slávě. Izraelité olupovali Boha o službu, kterou od nich požadoval, olupovali také své spolubližní o náboženské vedení a svatý příklad. *8T 26.1*

Bůh nakonec poslal svého Syna, aby lidem zjevil povahu toho Neviditelného. Kristus přišel a žil na této zemi životem poslušnosti Božího zákona. Dal svůj převzácný život pro spásu světa; své učedníky učinil svými správci. Kristovým darem dostalo se člověku všech nebeských pokladů. Církev byla zásobena nebeským pokrmem pro hladovějící duše. Boží lid měl nést tento poklad do celého světa. Věrně měli splnit svoji povinnost a dále pracovat, dokud poselství milosti nebude rozšířeno do celého světa. *8T 26.2*

Kristus vstoupil do nebes a seslal svého svatého Ducha, aby své učedníky zmocnil k práci. Tisíce byly obráceny v jediný den. Evangelium bylo v jediné generaci rozneseno do všech národů. Po-

zvolně však nastala změna. Církev ztratila svoji první lásku; stala se sobeckou a z pohodlně. Začala pěstovat ducha světa. Nepřítel zlákal ty, jimž Bůh dal světlo pro svět, ležící v temnosti – světlo, které se mělo projevovat v dobrých skutcích. Svět byl oloupen o požehnání, které Bůh zamýšlel dát lidem. *8T 26.3*

Neopakuje se totéž i v dnešním pokolení? Mnozí v naší době zdržují to, co jim Pán dal pro záchranu nevarovaného, nezachráněného světa. V Božím Slově je nám představen anděl letící prostředkem nebe „*mající evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, řkoucího velikým hlasem: Bojte se Boha a vzdejte Jemu chválu, neboť přišla hodina soudu Jeho; a klanějte se Tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod*“ (Zj 14,6-7). *8T 26.4*

Poselství ze Zjevení 14. kap. je poselstvím, jež máme přinést světu. Je chlebem života pro tyto poslední dny. Milióny lidí hynou v nevědomosti a v nepravosti. Avšak mnozí z těch, jimž Bůh světlil chléb života, hledí na tyto duše lhostejně. Mnozí zapomínají, že jim byl svěřen chléb života pro ty, kdo hladoví po spasení. *8T 27.1*

Ó, kéž bychom byli posvěcenými, důslednými křesťany, kéž by zde byla víra skrze lásku dělající a očišťující duši! Kéž by nám Bůh pomohl činit pokání a změnit naši netečnost v posvěcenou činnost. Kéž by nám pomohl dokázat slovy a činy, že si uvědomujeme odpovědnost za hynoucí duše. *8T 27.2*

Každého času budme vděční za Boží shovívavost k naší lenivé, nevěrné činnosti. Místo abychom si lichotili představou o tom, co jsme vykonali, když toho bylo tak málo, máme pracovat mnohem vážněji. Nemáme ustávat ve svém úsilí, ani polevovat v bdělosti. Naše horlivost nemá nikdy vychladnout. Naš duchovní život musí být denně oživován proudem, který obveseluje město Boží. Vždy musíme dbát na příležitosti, abychom pro Pána použili dary, které nám dal. *8T 27.3*

Svět je divadlo; herci, jeho obyvatelé, se připravují sehrát svou roli v posledním velkém dramatu. Veliké masy lidstva nejsou sjednoceny, kromě lidí společených k dosažení svých sobeckých zájmů. Bůh na to hledí. Jeho úmysly s těmito odbojnými lidmi budou splněny. Svět nebyl vydán lidem na pospas i když Bůh dovoluje, aby nějakou dobu zde působily živly zmatku a nepořádku. Temná moc připravuje poslední velikou scénu tohoto dramatu – satan přichází jako Kristus a působí se vším svodem nepravosti v těch, kteří se sdružili v tajné společnosti. Ti, kteří povolují vášni po sdružování, uskutečňují plány nepřitele. Po příčině přijde následek. *8T 27.4*

Přestoupení již dosáhlo svých hranic. Zmatek naplňuje svět a brzo lidi překvapí veliká hrůza. Konec je velice blízko. My, kteří známe pravdu, bychom se měli připravit na to, co brzy přijde na svět jako strašné překvapení. *8T 28.1*

Jan napsal: „*I viděl jsem trůn veliký bílý, a sedícího na něm, před jehož tváří utekla země i nebe, a místo jim není nalezeno. I viděl jsem mrtvé, malé i velké stojící před obličejem Božím a knihy otevřeny jsou. A jiná kniha také jest otevřena, to jest kniha života, i souzení jsou mrtví podle toho, jakž psáno bylo v knihách, totiž podle skutků svých.*“ (Zj 20,11-12) *8T 28.2*

Spíme jako lid? Ó kdyby mladí mužové a ženy, kteří jsou v našich ústavech a nyní ještě nejsou připraveni na příchod Páně, aby se stali členy Boží rodiny, mohli jen rozeznat znamení časů, jaká změna by při nich byla vidět! Pán Ježíš volá sebezapíravé pracovníky, aby následovali Jeho šlépějí, šli a pracovali pro Něho, zvedli kříž a následovali Jej tam, kam je vede. *8T 28.3*

Mnozí se pohotově spokojují s tím, když Pánu obětuji jen nepatrnou službu. Jejich křesťanství je slabé. Kristus dal samého sebe za hříšníky. Jakou úzkostí o spasení duší měli bychom být naplněni, vidíme-li v hříchu hynout lidi! Tyto duše byly koupeny za nekonečnou cenu. Smrt Božího Syna na golgotském kříži je mírou jejich hodnoty. Den co den se rozhodujeme buď k věčnému životu nebo pro věčnou smrt. A přece mužové a ženy, vyznávající, že slouží Pánu spokojují se s tím, když svůj čas a pozornost věnují malicherným věcem, spokojují se i s neshodou jedni s druhými. Kdyby se posvětili pro dílo Mistrovo, nehádali by se a nepřeli jako nevychované děti. Každá ruka by se rozhodla sloužit, každý jednotlivec by konal svoji povinnost, pracoval by z celého srdce a z celé duše jako vyslanec Kristova kříže. Vykupitelův duch by zůstával v srdcích pracovníků a konaly by se

skutky spravedlnosti. Pracovníci by do své služby vnášeli modlitby a soucit probuzené církve. Přímou od Krista by dostávali své pokyny a neměli by čas k hádkám a neshodám. ^{8T 28.4}

Poselství by vyznávali rty, jichž se dotkl řeřavý uhel z Božího oltáře. Byla by promlouvána upřímná, pročištěná slova. Přímluvné, pokorné a ze srdce plynoucí modlitby by se vznášely k nebesům. Jednou rukou by se pracovníci drželi Krista, zatímco druhou by uchopili hříšníky a přiváděli je ke Spasiteli. ^{8T 29.1}

„A bude kázáno toto evangelium království po všem světě, na svědectví všechněm národům a tehdy přijde skonání.“ (Mt 24,14) ^{8T 29.2}

„Vytrhuj jaté k smrti; nebo od těch, ježto se chýlí k zabítí, což by ses zdržel? Díš-li: Aj, nevěděli jsme o tom: zdaliž Ten, jenž zpytuje srdce nerozumí, a Ten kterýž je strážcem duše tvé nezná a neodplatí každému podle skutků jeho?“ (Př 24,11-12) ^{8T 29.3}

5. Práce doma i v zahraničí

St. Helena, Kalifornie,

7. srpna 1902

„Však vy pravíte, že ještě čtyři měsíkové jsou a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte oči svých a patřte na krajiny, že se již bělejí ke žni. Kdož pak žne, odplatu bere a shromažďuje užitek k životu věčnému, aby i ten, kdož rozsívá, radoval se spolu, i kdo žne. Nebo v tom právě jest slovo, že jiný jest kdo rozsívá a jiný, který žne.“ (J 4,35-37) ^{8T 30.1}

Po zasetí semene rolník musí očekávat celé měsíce, až símě začne klíčit, vytvoří se klas a dozrává ke žni. Při setbě ho však povzbuzuje očekávání budoucí úrody. Jeho námahu ulehčuje naděje bohaté sklizně v době žní. ^{8T 30.2}

S pravdou, kterou Kristus zaséval do srdce samaritánky při své rozmluvě s ní u studny, tomu tak nebylo. Žeň zasetého semene následovala po chvíli. Sotva promluvil a símě takto zaseté vzrostlo, přineslo užitek, probudilo její chápání a umožnilo jí postřehnout, že rozmlouvá s Pánem Ježíšem Kristem. Paprskům božského světla nechala zazářit ve svém srdci. Zapomněla na svůj džbán, spěchala do města oznámit tuto radostnou zvěst svým samařským bratřím. Řekla: *„Pojďte, vizte člověka, kterýž pověděl mi všechno, což jsem koli činila.“ (J 4,29)* A oni také ihned šli aby ho viděli. A právě zde připodobnil duše těchto Samaritánů k obilnému poli. *„Pozdvihněte oči svých“,* pravil svým učedníkům, *„a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni.“ (J 4,35) ^{8T 30.3}*

„A když k němu přišli Samaritáni, prosili ho, aby s nimi zůstal. I pobyl tu za dva dny.“ (J 4,40) A jaké bohaté dny to byly! Jaký výsledek je zaznamenán? *„A mnohem více jich uvěřilo pro řeč jeho. A ženě té řekli: již ne pro tvé vypravování věříme; nebo sami jsme slyšeli a víme, že tento jest právě Spasitel světa, Kristus.“ (J 4,41-42) ^{8T 30.4}*

Když Kristus otvíral Samaritánům Slovo života, zaséval símě pravdy a ukazoval lidem, jak by i oni mohli rozsévat pravdu do srdcí jiných lidí. Jak mnoho dobra by mohlo být vykonáno, kdyby všichni, kteří poznají pravdu, pracovali pro záchranu hříšných – pro ty, kteří tolik potřebují poznat a porozumět pravdě Písma a kteří by odpovídali na ni tak pohotově, jako Samaritáni odpovídali na slova Kristova! Jak málo se dovedeme vžít do Božího soucitu tam, kde by naše porozumění mělo být nejsilnější – soucitu k poníženým, hříšným, trpícím duším, mrtvým ve vinách a hříších! Kdyby lidé sdíleli Kristův soucit, měli by ustavičný zármutek v srdci nad stavem mnohých potřebných polí, jimž se nedostává pracovníků. ^{8T 31.1}

Dílo v zahraničních polích má být vedeno usilovně a moudře. A dílo na domácím poli nemá být v žádném ohledu zanedbáno. Neopomíjejme a nezanedbávejme pole, která jsou před našimi dveřmi, jako jsou veliká města v naší zemi. Tato pole jsou přelidněná a důležitá zrovna tak, jako kterékoli jiné misijní pole. ^{8T 31.2}

Boží povzbudivé poselství milosti mělo by být zvěstováno v amerických městech. Mužové a ženy žijící v těchto městech jsou čím dál tím víc vázáni svým podnikáním. Divoce budují vysoké stavby. Jejich mysl je naplněna plány a ctižádostivými vynálezy. Bůh vyzývá každého ze svých služebníků kazatelů: *„Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich.“ (Iz 58,1) ^{8T 31.3}*

Děkujeme Pánu, že máme zde několik pracovníků, konajících všechno pro to, aby vystavěli památníky pro Pána v našich zanedbaných městech. Pamatujme, že je naší povinností tyto pracovníky povzbuzovat. Pánu se nelíbí, když nedovedeme ocenit a podepřít naše věrné pracovníky ve velikých městech naší země. Domácí dílo je životně důležitým problémem právě nyní. Přítomná doba je nejvhodnější příležitostí pro práci v těchto polích. V krátké době budou podmínky mnohem těžší. ^{8T 32.1}

Ježíš plakal nad Jeruzalémem pro hříchy a tvrdošijnost svého vyvoleného lidu. Pláče také nad zatvrzelostí těch, kteří sice vyznávají, že s Ním spolupracují, spokojují se však s nicneděláním. Rmoutí se a pláčou ti, kteří by si měli uvědomit cenu přivádění duší ke Kristu, nad bezbožnými

městy země? Záhuba těchto měst, téměř zcela odevzdaných modloslužbě, není daleká. Jakou odpověď dáme v onen velký den účtování, že jsme zanedbali vstoupit do těchto měst nyní? *8T 32.2*

Zatím co dílo v Americe jde kupředu, kéž nám Pán pomůže věnovat jiným zemím pozornost, kterou bychom jim měli věnovat, aby pracovníci v těchto polích neměli překážky v budování památníků pro Pána na mnohých místech. Nepřipusťme, aby příliš mnoho prostředků odčerpala naše zem. Nezanedbávejme již déle svoji povinnost k miliónům žijících v jiných zemích. Musíme lépe pochopit situaci, vykupovat čas. *8T 32.3*

Moji bratři a sestry v Americe, může se stát, že když pozvednete svých očí, abyste v dálce viděli pole bělající se ke žni, vaše srdce naplní hojnost Boží milosti. Vy, kteří jste díky nedostatku víry byli duchovně chudí, osobním úsilím stanete se bohatými, budete oplývat dobrými skutky. Ve své duši nebudete již déle hladovět uprostřed hojnosti, nýbrž přijmete to požehnání, které Bůh má pro vás připraveno. Když si začnete uvědomovat v jakém nedostatku musí pracovníci v jiných polích vést dílo vpřed, pak budete konat co jen budete moci a vaše duše začne ožívat, váš duchovní zájem ozdraví, vaše mysl bude osvěžena Slovem Božím, což je listem ze stromu života k uzdravení národů. *8T 32.4*

Na Boží otázku: „*Koho pošli?*“ odpověděl Izaiáš: „*Aj já; pošli mne.*“ (Iz 6,8) Bratře můj, sestro má, snad nemůžeš jít sama na vinici Páně, svými prostředky však můžeš přispět, aby jiní mohli být vysláni. Tímto způsobem dáváš své hřivny penězoměncům; a když přijde Mistr, budeš mu je moci vrátit i s úroky. Tvoje prostředky mohou být použity k vyslání a vydržování Božích poslů, kteří svým hlasem a vlivem budou zvěstovat poselství: „*Připravte cestu Páně, přímé čiňte stezky Jeho.*“ (Mt 3,3) Pro rozšíření díla se konají plány a nyní máš i ty příležitost k práci. *8T 33.1*

Jestliže sebezapírávě pracuješ a konáš co můžeš pro další rozšíření díla v nových polích, Pán ti pomůže, posílí tě a požehná. Důvěřuj v jistou přítomnost Toho, který tě udržuje a který je Světlem a Životem. Konej všechno pro lásku Ježíšovu a převzácné duše, za které On zemřel. Pracuj s čistým úmyslem, který v tobě působí k slávě Boží. Pán vidí a rozumí a On tě použije přes všechnu tvoji mdlobu, jestliže přineseš svoji hřivnu jako posvěcený dar pro Jeho službu; neboť v činnosti a nesobecké službě slabý se stává silným a těší se z Jeho převzácné pochvaly. Pánova radost je pramenem síly. Jestliže jsi věrný, pak pokoj, který převyšuje všechn lidský rozum, bude tvojí odměnou již v tomto životě a i v onom budoucím vejdeš v radost svého Pána. *8T 33.2*

23. ledna 1903

Musím něco napsat ohledně toho, jak naše americká města byla přehlížená a zanedbaná – města, v nichž pravda nebyla zvěstovaná. Poselství musí zaznít tisícům cizincům žijících v těchto městech domácího pole. *8T 34.1*

Nemohu pochopit, proč náš lid se tak málo zajímá o práci, na kterou mne Pán po celá léta upozorňoval, dílo zvěstování přítomné pravdy v jižních státech. Málo z nich si uvědomilo, jaká odpovědnost spočívá na nich za konání toho díla. Náš lid zanedbal práci na nových územích i práci v jižních městech. Stále znovu a znovu mne Pán upozorňoval na potřeby tohoto pole a vše zůstalo bez zvláštní odezvy. Někdy jsem cítila, jako bych již déle nemohla nést břímě toho díla. Myslela jsem, že jestliže lidé budou i nadále přehlížet toto dílo, budu je muset přenechat a prosit Pána, aby se slietoval nad nevědomými a bloudícími. *8T 34.2*

Pán však napomíná naše kazatele i lid a připomíná jim zodpovědnost za práci na jihu a ve městech naší země. Kdo cítí tu přetěžkou odpovědnost a vidí nutnost zvěstování poselství ve velkém New Yorku a ve mnoha jiných, dosud nepracovaných městech? Všechny prostředky nemají být sebrány a odeslány z Ameriky do vzdálených zemí a přitom domácí pole, které skýtá tak skvělé příležitosti pro zvěstování pravdy milionům, kterou oni nikdy neslyšeli, by zůstalo nepracováno. Mezi těmito milióny jsou představitelé mnohých národů, z nichž mnozí jsou připraveni přijmout poselství. Mnoho ještě zůstává nevykonáno před našimi dveřmi – ve městech Kalifornie, New Yorku a mnoha jiných států. *8T 34.3*

Bůh říká svému lidu: „*Povstaniž, zaskvěj se, poněvadž přišlo světlo tvé a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.*“ (Iz 60,1) Proč tedy cítí Jeho lid tak malou zodpovědnost za zvěstování pravdy na nových místech? Proč neposlouchá Slovo: „*Prodávajte statky své a dávejte almužnu. Dělejte sobě pytlíky, kteříž nevetšejí, poklad, kterýž nehyne v nebesích, kdež zloděj dojiti nemůž, aniž mol kazí.*“ (L 12,33) Proč nedávají Pánu co Mu patří a neukládají to do nebeské banky? Proč důrazněji nevyzýváme dobrovolníky, kteří by vstoupili do bělících se polí? Nebude-li uděláno více, než jsme dosud udělali pro americká města, kazatelé a lid budou nést těžkou zodpovědnost před Tím, který každému člověku určil jeho práci. *8T 35.1*

Opakujeme modlitbu: „*Přijď království tvé. Bud' vůle Tvá, jako v nebi, tak i na zemi.*“ (Mt 6,10) Konáme, co je v naší moci, abychom odpověděli na tuto prosbu? Přiznáváme, že posláni, které Kristus dal svým učedníkům bylo dáno také nám? Splňujeme ho? Kéž nám Pán odpustí naši strašnou nedbalost, že jsme nedbali na práci, které jsme se dosud sotva dotkli konečky svých prstů. Kdy bude tato práce hotova? Srdce mně bolí, vidím-li takovou slepotu mezi Božím lidem. *8T 35.2*

V Americe hynou tisíce v nevědomosti a hříchu. A pokud jde o některá vzdálená pole, vyznavači pravdy lhostejně pomíjejí tato potřebná, jim svěšená pole. Kristus říká: „*Jdi na mou vinici dnes.*“ (Mt 21,28) „*Však vy pravíte, že ještě čtyři měsíkové jsou a žeň přijde. Aj, pravím vám: Pozdvihněte oči svých, a patřte na krajiny, žeť se již bělejí ke žni.*“ (J 4,35) *8T 35.3*

Probud'te se, probud'te se moji bratři a sestry a vstupte do amerických polí, která nikdy nebyla opracována. Když jste dali něco pro cizí misijní pole, nedomnívejte se, že vaše povinnost je tím splněna. V cizích polích musí být vykonáno určité dílo, avšak i v Americe nutno ještě mnoho důležitého vykonat. Ve městech Ameriky žijí lidé téměř ze všech národů. Tito potřebují světlo, které Bůh dal své církvi. *8T 36.1*

Pán žije a kraluje. Brzy povstane v majestátu, aby strašně zatřásl zemí. Nyní má být zvěstováno zvláštní poselství, poselství, které pronikne duchovní temnotu a přesvědčí a obrátí duše. „Pospěš si, zachraň svůj život.“ Toto je výzva, kterou musí uslyšet všichni činitelé nepravosti. Nyní musíme být smrtelně vážní. Ani chvíli nesmíme ztrácet kritizováním a odsuzováním. Ať ti, kteří to takto konali v minulosti, modlitebně padnou na svá kolena, a ať dbají na to, aby svá slova i plány nekladli na místo Božích slov a Jeho plánů. *8T 36.2*

Nemáme čas, abychom ulpívali na bezvýznamných věcech. Svůj čas bychom měli věnovat zvěstování posledního poselství milosti hříšnému světu. Potřebujeme lidi, kteří jsou prodechnuti Duchem Božím. Kázání některých našich kazatelů by měla být mnohem mocnější než jsou nyní, neboť jinak přinesou mnozí odpadlíci vlašné, prázdné poselství, jež uspává lid. Každý projev by měl být pronesen u vědomí strašných soudů, které brzy mají dopadnout na svět. Poselství pravdy mají zvěstovat rty, jichž se dotklo řeřavé uhlí z Božího oltáře. *8T 36.3*

Mé srdce je naplněno úzkostí, pomyslím-li na vlašnost, s jakou někteří naši kazatele přinášejí poselství, zatím co mají nést zvěst života a smrti. Kazatelé spí, členové spí a svět hyne ve hříchu. Kéž Bůh pomůže svému lidu povstat, jít a pracovat jako mužové a ženy stojící na hranici věčnosti. Brzy budou obyvatelé tohoto světa strašně překvapeni. Náhle v moci a veliké slávě přijde Kristus, pak již nebude žádný čas k přípravě na setkání s Ním. Nyní je čas, abychom zvěštovali varovné poselství. *8T 37.1*

Jsme správci, jimž náš nepřítomný Pán svěřil péči o svou domácnost a své zájmy, pro které přišel na tento svět. On se vrátil do nebe, dílo přenechal nám, a očekává, že budeme bdít a čekat na Jeho příchod. Kéž tuto povinnost splníme věrně, aby když přijde nečekaně, nenašel nás spát. *8T 37.2*

6. Dílo v Evropě

St. Helena, Kalifornie,

7. prosince 1902

Mým bratřím v Evropě

Mám vám něco říci: Nadešel čas, abychom v Evropě vykonali veliké dílo. Veliké dílo, jaké bylo vykonáno v Americe, může být provedeno i v Evropě. Měli bychom zřídit sanatoria a zdravotní jídelny. Světlo přítomné pravdy mělo by se šířit tiskem. Překládáním našich knih musí jít kupředu. Bylo mi ukázáno, že na mnohých místech v Evropských zemích budou rozžehnuta světla. *8T 38.1*

Na mnohých místech se nevěnovalo dílu Božímu náležitě pozornosti. Itálie, Skotsko a mnohé jiné země potřebují pomoc. V těchto zemích mělo by se vykonat mnohem větší dílo. Potřebujeme pracovníky. Mezi dítkami Božími v Evropě jsou nadaní lidé, a Pán chce, aby jejich schopnosti byly použity při vytváření středisek a to v Anglii i na pevnině, odkud by se šířilo světlo pravdy. *8T 38.2*

I ve Skandinávii má být vykonáno veliké dílo. Bůh je zrovna tak ochoten pracovat pomocí skandinávských věřících, jak působí skrze americké věřící. *8T 38.3*

Moji bratři, držte se Hospodina zástupců. On budiž bázeň vaše i strach váš. Přišla doba, aby Jeho dílo bylo rozšířeno. Před námi jsou nejisté časy; sjednotme se však v křesťanském obecnství, neusilujme o nadvládu a Pán nám bude mocně pomáhat. *8T 38.4*

Buďme plní naděje a odvahy. Malomyslnost v Boží službě je hříšná a nerozumná. On zná všechny naše potřeby. On je všemohoucí. On může obdařit své služebníky takovou mírou zdatnosti, jak to potřebuje. Jeho nekonečná láska a soucit nikdy neochabuje. Se slávou Všemohoucího se spojuje mírnost a pečlivost láskyplného pastýře. Nikdy se nemusíme bát, že své sliby nesplní. On je věčná pravda. Nikdy nezmění svoji smlouvu učiněnou s těmi, kdož Ho milují. Jeho zaslíbení církvi jsou věčná. On ji na věky oslaví k radosti mnohých pokolení. *8T 38.5*

Studujte 41. kapitolu Izaiáše a snažte se ji pochopit v celém jejím významu. Bůh říká: „*Vyvedu na vysokých místech řeky a uprostřed rovin studnice; obrátím poušť v jezero vod a zemi vyprahlou v prameny vod. Nasadím na poušti cedrů, výborných cedrů, myrtoví a olivoví; vysadím poušť jedlovím; jilmem, též i pušpanem, aby viděli a poznali, a rozvažující srozuměli, že to ruka Hospodina učinila a Svatý Izraelský že to stvořil.*“ (Iz 41,18-20) *8T 39.1*

Kdo si Krista zvolil, spojil se s mocí, kterou nemůže přemoci ani ta největší lidská moudrost nebo síla. „*Neboj se, nebo jsem já s tebou*“, prohlašuje. „*Nestrachuj se, nebo já jsem Bůh tvůj. Posilním tě a pomáhati budu tobě a podpírati tě budu pravici spravedlnosti své.*“ „*Nebo já, Hospodin, Bůh tvůj, ujal jsem tě za tvou pravici a pravím tobě: neboj se, já tobě pomáhati budu.*“ (Iz 41,10-13) *8T 39.2*

„*Ke komu tedy připodobníte mne, abych podobný byl jemu, praví Svatý? Pozdvihněte vzhůru oči svých a vizte kdo to stvořil? Kdo vyvodí v počtu vojsko jejich a všeho toho zejména povolává? Vedlé množství síly a veliké moci ani jedno z nich nehyne. Pročez říkáš Jákože, a mluvíš Izraeli: Skryta jest cesta má před Hospodinem a pře má před Boha mého nepřichází? Zdaliž nevíš, zdaž jsi neslychal, že Bůh věčný, Hospodin, který stvořil končiny země, neustává ani zemdlívá a že vystižena býti nemůže moudrost Jeho? On dává ustálému sílu a tomu, ježto žádné síly nemá, moci hojně udílí. Ustává a umdlévá mládež a mládenci těžce klesají, ale ti, jenž očekávají na Hospodina nabývají nové síly. Vznášejí se peřím jako orlice; běží, avšak neumdlévají, chodí a neustávají.*“ (Iz 40,25-31) *8T 39.3*

Světlo pravdy má zářit do všech končin země. Stále větší světlo má svou nebeskou jasností zářit z Vykupitelovy tváře na Jeho zástupce a jejich prostřednictvím osvěcovat temnotu zatemněného světa. Jako Jeho spolupracovníci prosíme o posvěcení Jeho Duchem, abychom vždy jasněji mohli svítit. *8T 40.1*

Světlo přítomné pravdy proniká nyní i do královských paláců. Pozornost státníků má být obrácena k Písmu – k této celonárodní knize zákonů – a oni mají srovnávat své národní zákony s jejími předpisy. Jako Kristovi zástupci nemáme ani chvíli nazbyt. Naše úsilí se nemá omezovat jen na několik měst, kde světlo již v hojné míře svítí a není patřičně doceněno. Poselství evangelia má být zvěstováno všem národům, pokolením, jazykům a lidem. *8T 40.2*

7. Vidění o boji

Ve vidění jsem spatřila dvě armády ve strašném boji. Jedna armáda šla za prapory se znamením světa; druhé vojsko šlo za krví skropeným praporem knížete Immanuele. Prapor za praporem padal do prachu a skupina za skupinou z Božího zástupu přecházela k vojsku nepřítele a zase četa za četou z řad nepřátel přecházela k Božímu lidu, zachovávajícímu příkázání. Anděl, letící prostředkem nebe do mnohých rukou vložil prapor Immanuele, zatímco jiný anděl volal silným hlasem: „Vstupte v šik. Všichni kdo jsou věrní příkázáním Božím a svědectví Kristovu, ať zaujmou svá místa. Vyjděte z prostředku jejich a oddělte se, nedotýkejte se nečistého a já vás přijmu a budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery. A všichni kdož chcete pojd'te ku pomoci Hospodinu, ku pomoci Hospodinu proti mocným.“ *8T 41.1*

Boj zuřil. Vítězství se naklánělo z jedné strany na druhou. Bojovníci kříže potom ustoupili, jako když praporečník zemdlívá, (Iz 10,18) ale jejich zdánlivý ústup jim dopomohl k výhodnějšímu postavení. Bylo slyšet radostné volání. Chvalozpěv se nesl k Bohu a hlasy andělů umocnily tento zpěv. Kristovi bojovníci vztyčili svůj prapor na hradbách pevnosti, kterou až dosud držel nepřítel. V boji velel Vůdce našeho spasení a posílal pomoc svým vojákům. Jeho moc účinně zasahovala a povzbuzovala je dovést boj až k branám. V spravedlnosti je učil velikým věcem, když je vedl krok za krokem k vítězství. *8T 41.2*

Vítězství bylo nakonec dosaženo. Armáda, která šla za praporem s nápisem: „Příkázání Boží a víra Ježíšova“ vítězoslavně jásala. Kristovi bojovníci byli těsně u bran města a město přijalo s radostí svého Krále. Zřízeno bylo království pokoje a radosti a věčné spravedlnosti. *8T 41.3*

Církev je nyní v boji. Stojí proti světu ležícímu v temnotě jako o půlnoci a cele oddanému modlářství. Přijde však den, kdy boj skončí a vítězství bude zajištěno. Potom se naplní vůle Boží, jako v nebi tak i na zemi. Národy pak již nebudou poslouchat jiný zákon, než zákon nebes. Všichni budou tvořit šťastnou, svornou rodinu. Budou oděni v roucho chvály a díkuvzdání – v roucho Kristovy spravedlnosti. Veškerá příroda v nepřekonatelné kráse bude ustavičně Bohu přinášet čest a slávu. Svět bude ponořen do nebeského světla. Léta budou plynout v blaženosti. Světlo měsíce bude jako světlo slunce; světlo slunce pak bude sedmkrát jasnější než nyní. Nad tím budou společně propěvovat všechny hvězdy nebeské a plesat všichni synové Boží, zatímco Bůh a Kristus společně prohlásí: „Nebude hříchu, ani smrti již nebude.“ *8T 42.1*

Takový obraz mi byl ukázán. Církev však musí a bude muset bojovat s nepřáteli viditelnými i neviditelnými. Na bojišti jsou satanovi pomocníci v lidské podobě. Lidé se spikli, aby bojovali proti Hospodinu zástupů. Tento odboj potrvá, dokud Kristus neopustí své místo jako náš Přímluvce u trůnu milosti a neoblékne roucho pomsty. Satanovi pomocníci ve všech zemích se horlivě zaměstnávají tím, aby se nepřátelé Božího zákona seskupili v zástupy. K nim přistupují i ti, kteří předstírají, že jsou svatí, i zapřísáhlí nevěrci. Boží dítky nesmějí nyní ochabovat, ani na chvíli nesmíme přestat bdít. *8T 42.2*

„Dále pak, bratři moji, posilňte se v Pánu a v moci síly jeho. Oblect se v celé odění Boží, abyste mohli státi proti útokům d'ábelským. Neboť není bojování naše proti tělu a krvi, ale proti knížatstvu, proti mocnostem, proti světa pánům temnosti věku tohoto, proti duchovním zlostem vysoko. A protož vezměte celé odění Boží, abyste mohli odolati v den zlý a všechno vykonajíce, státi. Stůjte tedy, majíce podpásaná bedra svá pravdou a oblečení jsouce v pancíř spravedlnosti a obuté majíce nohy v hotovost k evangelium pokoje. A zvláště pak vezmouce štít víry, kterýmž byste mohli všechny šípy ohnivé nešlechetníka toho uhasiti. Lebku také spasení vezměte, i meč Ducha, jenž jest slovo Boží.“ (Ef 6,10-17) 8T 42.3

„A za to se modlím, aby láska vaše ještě více a více se rozhojňovala v známosti a ve všelikém smyslu, k tomu, abyste zkušením rozeznati mohli užitečné věci od neužitečných, tak abyste byli upřímní a bez úrazu, až ke dni Kristovu, naplnění jsouce ovocem spravedlnosti, kteréž nesete skrze Jezukrista, k slávě a k chvále Boží.“ (Fp 1,9-11) 8T 43.1

„Toliko, jakž sluší evangelium Kristovu, obcujte, abych, bud' přijda a vás vida, bud' vzdálen jsa, slyšel o vás, že stojíte v jednom duchu, jednomyslně pracující u víře evangelium a v ničemž se nestrachující protivníků, což jest jim jistým znamením zahynutí, vám pak spasení a to od Boha. Nebo vám jest to z milosti dáno pro Krista, abyste netoliko v Něho věřili, ale také pro Něj i trpěli.“ (Fp 1,27-29) ^{8T 43.2}

V těchto posledních dnech jsou dána vidění o poslední slávě, obrazy načrtnuté Boží rukou a ty by měly být drahé Jeho církvi. Co udržovalo Božího Syna ve chvíli, kdy byl zrazen a vyslýchán před soudem? On užřel užitek z práce své a byl nasycen. Směl pohlédnout do nekonečné věčnosti a vidět štěstí těch, kteří Jeho pokořením obdrželi odpuštění a věčný život. Byl raněn pro jejich přestoupení, potřen pro jejich nepravosti, kázeň jejich pokoje byla vložena na Něho a zsinalestí Jeho byli uzdraveni. Jeho ucho uslyšelo jásot vykoupených. Slyšel, jak tito vykoupění ze země zpívali píseň Mojžiše a Beránka. ^{8T 43.3}

Musíme mít určitý pohled do budoucí, nebeské blaženosti. Smíme si stoupnout na práh věčnosti a zaslechnout jak milostivě budou uvítáni ti, kteří spolupracovali s Kristem v tomto životě a pokládali za svou přednost a poctu, aby pro Něho trpěli. Spolu s anděly kladou své koruny k nohám Spasitele a volají: *„Hodem jest ten Beránek zabítý vzíti moc a bohatství, i moudrost i sílu i čest i slávu i požehnání... Sedícimu na trůnu a Beránkovi požehnání, čest a sláva i síla na věky věků.“ (Zj 5,12-13) ^{8T 44.1}*

Tam vykoupění pozdraví ty, kteří je kdysi přivedli k ukřižovanému Spasiteli. Připojí se k ukřižovanému Spasiteli. Připojí se k oslavě Toho, který zemřel, aby lidé mohli žít věčným Božím životem. Boj je ukončen, soužení a nedorozumění je u konce. Vítězné zpěvy naplňují celá nebesa, když vykoupění stojí kolem Božího trůnu. Všichni radostně zpívají: *„Hoden, hoden jest Beránek, kterýž byl zabit a znovu žije, slavný vítěz.“ ^{8T 44.2}*

Potom pohleděl jsem, a aj, zástup veliký, kteréhož by žádný přecísti nemohl, ze všech národů a pokolení a lidí i jazyků, ani stojí před trůnem a před obličejem Beránka, oblečení jsouce v bílé roucho a palmy v rukou jejich. A volali hlasem velikým, řkouce: Spasení jest od Boha našeho na trůnu sedícího a od Beránka.“ (Zj 7,9-10) ^{8T 44.3}

„I řekl jsem jemu: Pane ty víš. I řekl mi: To jsou ti, kteříž přišli z velikého soužení a umyli roucha svá a zbílili je ve krvi Beránkově. Protož jsou před trůnem Božím a slouží Jemu dnem i nocí v chrámě Jeho; a ten, kterýž sedí na trůnu, zastíňovati je bude. Nebudouť lačněti více, ani žízniti více, a nebude bítí na ně slunce ani žádné horko. Nebo Beránek, kterýž jest uprostřed trůnu, pásti je bude a dovede je k živým studnicím vod a setře Bůh všelikou slzu s očí jejich.“ (Zj 7,14-17) „A setřeť Bůh všelikou slzu s očí jejich a smrti již více nebude, ani kvílení, ani křiku, ani bolesti nebude více; nebo první věci pominuly.“ (Zj 21,4) ^{8T 44.4}

Chceme si uchovat povzbuzení z tohoto vidění? Chcete o tomto obrazu přemýšlet? Nechcete se opravdově obrátit a pak jít a pracovat v duchu naprosto jiném, než jste pracovali v minulosti a zdolávat každou překážku pokroku evangelia se srdcem naplněným světlem a pokojem a radostí Páně? Nechcete pohrbit toho ubohého ducha hanění a reptání, aby již nikdy neožil? Neměla by z očištěných, posvěcených a přítomností Kristovou oslavených srdcí vystupovat vůně chvály a díkyvzdání? Neměli bychom uchopit hříšníky za ruku a přivést je ke kříži? ^{8T 45.1}

Kdo se chce nyní posvětit pro Boží službu? Kdo by chtěl nyní slíbit, že se nebude spojovat se světem, nýbrž vyjde ze světa, oddělí se a nebude poskvrňovat svoji duši světskými plány a zvyky, které udržovaly církev pod vlivem nepřítelů? ^{8T 45.2}

V tomto máme nést kříž sebezapření. Neseme-li tento kříž, zjišťujeme, že On nese nás. Každý křesťan by měl být na svém místě a čerpat povzbuzení z díla, které Kristus konal pro záchranu hynoucích, když byl na tomto světě. Potřebujeme zápal křesťanského reka, který může snést pohled na toho Neviditelného. Naše víra potřebuje vzkříšení. Bojovníci kříže mají stát se vši rozhodností na straně dobra. Kristus řekl: *„Kdo není se mnou, proti mně jest; a kdo neshromáďuje se mnou, rozptyluje.“ (Mt 12,30)* Lhostejnost v křesťanském životě je zřejmým zapíráním Spasitele. ^{8T 45.3}

Neměli bychom v dnešním světě vidět křesťany, kteří v každém ohledu svého díla jsou hodni jména které nosí, kteří touží konat skutky důstojné statečných bojovníků Kristových? Žijeme téměř na konci toho velikého boje, kdy mnoho duší má být vysvobozeno z otroctví hříchu. Žijeme v čase,

kdy Kristovým následovníkům patří zvláštní zaslíbení: „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,20) Ten, který rozkázal, aby ve tmě zazářilo světlo, který nás povolal ze tmy v předivné světlo své, nás vyzývá, abychom před lidmi nechali tak jasné zazářit své světlo, aby viděli dobré skutky a oslavovali našeho Otce, který je v nebesích. Boží lid obdržel světlo tak bohatou měrou, že Kristus právem o nich řekl, že jsou světlem světa. *8T 45.4*

Naším lékařům a kazatelům posílám poselství: Chopte se Božího díla, jak se to očekává od těch, kdož věří přítomné pravdě. Zdravotně-misijní pracovníci a služebníci evangelia mají neochvějně spolupracovat. Měli by pracovat svěže a ze všech sil. V našich sborech by mělo nastat nové obrácení a nové posvěcení k službě. Nechceme být ve svém budoucím díle a v shromažďování toho co máme jednomyslní? Nebudeme zápasit s Bohem na modlitbě a prosit, aby Duch svatý ovládl každé srdce? Kristova přítomnost projevena mezi námi by měla vyléčit malomocenství nevěry, která oslabila a zmařila naši službu. Potřebujeme dech Božího života v nás. Máme být průduchy, kterými Pán může poslat světlo a milost světu. Odpadlíci mají být přizváni zpět. Máme odložit všechny své hříchy. Vyznáním a pokáním pokořit svá pyšná srdce před Bohem. Proudny duchovní moci se mají rozlít na ty, kdo jsou ochotni je přijmout. *8T 46.1*

Jestliže si uvědomujeme jak vážně Ježíš pracoval, když na světě rozséval sítě evangelia, pak my žijící na konci doby milosti, měli bychom neúnavně pracovat a přinášet chléb života hynoucím duším. Proč jsme tak chladní a lhostejní? Proč jsou naše srdce tak zatvrzelá? Proč jsme tak neochotní zasvětit se dílu, pro které Kristus posvětil svůj život? Něco musí být učiněno, co vyléčí tuto strašnou lhostejnost, která se nás zmocňuje. Skloňme své hlavy v pokorě, když vidíme, jak málo jsme vykonali pro rozsévání semene pravdy. *8T 46.2*

Moji drazí bratři a sestry, mluvím k vám slovy lásky a něhy. Probud'te se a bezvýhradně se posvěťte dílu šíření světla přítomné pravdy mezi těmi, kdo jsou v temnotě. Přijměte ducha toho Velikého Mistra. Učte se od přítele hříšníků jak sloužit hříchem nemocným duším. Nezapomeňte, že v životě Jeho následovníků musí být totéž odevzdání se, totéž podrobení všech společenských zájmů i přirozených náklonností požadavkům díla Božího, jak to bylo zřejmé v Jeho životě. Božím požadavkům musíme dát první místo, Kristův příklad nás má povzbuzovat, abychom ustavičně usilovali o blaho jiných. *8T 47.1*

Bůh volá každého člena církve, aby vstoupil do Jeho služby. Pravda, kterou nežijeme, kterou nezvěstujeme jiným, ztrácí svoji oživující moc a svůj uzdravující účinek. Každý se musí naučit pracovat a zastat své místo jako nosič břemene. Každý, kdo přistupuje k církvi, měl by být dalším nástrojem k uskutečnění velikého plánu Božího. Celá církev, jednající jako jeden muž, stmelena v dokonalou jednotu, má být živým, aktivním misijním činitelem, který vede a ovládá svatý Duch. *8T 47.2*

Nejenom lidé s velikou odpovědností, nejenom lidé s postavením ve výborech, nejenom správcové našich sanatorií a nakladatelství mají usilovat o to, aby země byla naplněna známostí Páně, jako voda naplňuje moře. Toto dílo může splnit pouze celá církev, pracující pod Kristovým vedením a v Jeho moci. *8T 47.3*

Část II. – Často opakované rady

*„A když posílal Hospodin Bůh otců jejich k nim
posly své, ráno vstává a posílaje, proto že se
přívětivě měl k lidu svému a k přibytku svému.“
(2 Pa 36,15)*

8. Varování a rady pro sbor v Battle Creeku

(Články zahrnuté v této kapitole jsou vzaty ze svědectví prvně vydaných ve formě letáků a rozdávaných členům sboru v Battle Creeku v r. 1894, 1895 a 1898.)

Granville, N. S. W.,

20. července 1894

Chci svým bratřím připomenout slova napomenutí a varování, která jsem obdržela ohledně investic v Battle Creeku pro získání většího prostoru a některých jiných úprav. Nutno vstoupit do nových polí; pravda má být zvěstována na svědectví všem národům. Dílo naráží na překážky, takže prapor pravdy nemůže být vyzdvižen, jak by tomu v těchto nových polích mělo být. Zatímco naši bratři v Americe volně investují prostředky do staveb, do kterých kdyby neinvestovali, udělali by lépe, tisíce dolarů je takto pohlceno, které Pán chtěl použít „v dalekých krajích“. Přinesla jsem toto varovné poselství jako slovo Páně; smutno mi však bylo na srdci, když jsem viděla, že přes to všechno, prostředky byly použity pro uspokojení těchto domnělých potřeb; budova byla přistavována k budově a tak prostředky nemohly být použity na místech, kde nebylo žádných vymožeností, žádné budovy pro veřejnou bohoslužbu a šíření díla, žádné místo, kde by mohl být vyzdvižen prapor pravdy. Tyto věci jsem vám předložila a přece jste pokračovali tímtež směrem ve vynakládání prostředků, Božích prostředků, na jednom místě, i když Pán mluvil, že příliš mnoho již bylo věnováno na jedno místo, co znamená, že nebylo nic použito na jiných místech, kde měly být budovy a zařízení nutné pro samotný začátek. *8T 48.1*

Kdo vám nařídil investovat tisíce dolarů do dalších školských budov? Domnívali jste se, že tento rozmach je potřebný, nebyli jste však napomenuti, abyste takovým způsobem prostředky neinvestovali? *8T 49.1*

Čas konce

Bylo mi ukázáno, že na tomto světě je hrozný stav. Anděl milosti rozprostírá svá křídla a chce odejít. Boží zdržující moc je již ze země odnímána a satan se snaží podniknout různé živly v náboženském světě a vede lidi, aby vstoupili do školy toho velikého svůdce, který s všelikým podvodem nepravosti působí v dětech nepravosti. Obyvatelé země se již shromažďují pod vedením knížete temnosti, to však je teprve počátek konce. *8T 49.2*

Boží zákon je znehodnocován. Vidíme a slyšíme o zmatku a zděšení, nedostatku a hladu, zemětřeseních a povodních; lidé se dopouštějí strašných činů; místo rozumu vládne vášeň. Boží hněv dopadá na obyvatele světa, kteří se stávají téměř tak poníženi jako obyvatele Sodomy a Gomory. Oheň a povodeň již ničí tisíce životů i majetek, který byl sobecky nashromážděn utlačováním chudých. Pán rychle ukončí své dílo a učiní konec hříchu. Ó, kéž by scény, které prošly přede mnou o těchto nepravostech prováděných v těchto posledních dnech, mohly hluboce zapůsobit na mysl Božího lidu. Jako bylo za dnů Noe, tak bude i při příchodu Syna člověka. Pán stahuje svoji ochrannou ruku ze země a zanedlouho zavládne smrt a zkáza, rozmáhající se zločinnost a krutost, prudký boj proti boháčům, kteří se vyvyšovali nad chudé. Ti, kteří jsou bez Boží ochrany, nenajdou bezpečí na žádném místě a postavení. Lidské bytosti jsou vyškoleny k tomu, aby používaly svou tvůrčí sílu ke zprovoznění nejsilnějších zhoubných a vražedných zbraní. *8T 49.3*

Místo abychom rozšiřovali a budovali další budovy v Battle Creeku, anebo na jiných místech, kde naše instituce již byly zřízeny, měli bychom omezovat tyto nároky. Prostředky a pracovníci by se měli rozejít, aby přinášeli pravdu a poselství „v dalekých krajích“. *8T 50.1*

Pomoc v těžké době

Když synové izraelští šli pouští, Pán je chránil před jedovatými hady; přišel však čas, kdy pro přestoupení, nekajícnost a tvrdošijnost Izraele, Pán stáhl svoji ochrannou ruku před těmito plazi a

mnozí z lidu byli uštknuti a zemřeli. A právě tehdy byl vyzdvížen měděný had, aby každý, kdo by činil pokání a pohleděl ve víře na něj, mohl žít. *8T 50.2*

V době zmatku a soužení, která je před námi, v době takového soužení, jakého nebylo co jsou lidé na světě, vyvýšený Spasitel bude zvěstován ve všech zemích, aby všichni, kdo pohledí s vírou na Něho, mohli žít. *8T 50.3*

Nedostatečné uctívání Boha

Z hlediska této strašné krize, která je před námi, co konají ti, kteří vyznávají, že věří pravdě? Můj Průvodce mne zavolal a řekl mi: „Následuj mne“, a byly mi ukázány věci mezi našim lidem, které se neshodovaly s jejich vírou. Do módy přišlo kolo. K uspokojení zájmu v tomto směru byly utráceny peníze, které by mnohem lépe byly investovány do modliteben, kde je jich nutně zapotřebí. Byla jsem upozorněna na neobvyklé věci v Battle Creeku. Jakoby určitý okouzlující vliv zde zaplavoval náš lid jako nějaká vlna a já jsem viděla, že potom mají přijít jiná pokušení. Satan usilovně pracuje se záměrem svést náš lid, aby věnoval svůj čas a peníze k uspokojování domnělých potřeb. Toto je určitý druh modloslužby. Příklad bude následován a zatímco stovky hladoví po chlebě, zatímco jsme svědky hladu a moru, neboť Bůh nemůže pro slávu svého jména ochraňovat ty, kteří působí proti Jeho vůli, mají snad ti, kdo vyznávají, že milují a slouží Bohu, jednat jako lid v době Noeho a jít za představou vlastního srdce? *8T 50.4*

Zatímco jste sledovali svoji vlastní náklonnost v přivlastňování si prostředků – Božích prostředků – za něž musíte vydat počet, misijní dílo naráželo na překážky a bylo bržděno pro nedostatek prostředků a pracovníků, kteří by prapor pravdy postavili na místech, kde lidé ještě nikdy neslyšeli varovné poselství. Řekne Bůh těm, kteří sobecky jdou za svou představou a uspokojují své vlastní touhy: *„To dobře, služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejděž v radost Pána svého?“* (Mt 25,23) *8T 51.1*

Moji bratři a sestry v Battle Creeku, jaký druh svědectví nesete nevěřícímu světu? Bylo mi ukázáno, že Pán nehledí na vaše počínání se zalíbením, neboť vaše počínání odporuje vašemu vyznání. Nejste činiteli slova Kristova. *8T 51.2*

Můj Průvodce mi řekl: „Pohleď a podívej se na modloslužbu Mého lidu, k němuž jsem mluvil včas a upozorňoval je na jejich nebezpečí. Hleděl jsem, aby přinášeli ovoce.“ Byli tam někteří, kteří usilovali o mistrovství, každý se snažil vyniknout nad druhým v závodění na kole. Byl zde duch napětí a řevnivosti mezi nimi o to, kdo z nich bude první. Tento duch byl podobný tomu, který se projevil v basketbalových hrách v naší škole. Můj Průvodce mi řekl: „Toto je urážkou Boha. Blízko i daleko hynou duše, neboť se jim nedostává chleba života a vody spasení.“ Když je satan poražen v jednom směru, okamžitě se objeví s jinými plány a nápady, které se budou zdát vábivé a potřebné, a které si vyžádají peníze a myšlenky a povzbudí sobectví, takže může zvítězit nad těmi, kdo jsou tak snadno vedeni do falešné a sobecké shovívavosti. *8T 52.1*

Vzniká otázka, jakou zodpovědnost nesou tyto osoby za pokrok díla Božího? V čem si uvědomují důležitost díla pro tento čas? Kristus řekl svým učedníkům: *„Vy jste světlo světa... Tak světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“* (Mt 5,14-16) Je toto investování prostředků a toto závodění na kolech po ulicích Battle Creeku důkazem vaší víry v poslední varovné poselství, které má být přineseno lidem, stojícím na samém prahu věčného života? *8T 52.2*

Moji bratři a sestry v Americe, vyzývám vás: *„Nemylte se, Bůh nebude posmíván; nebo cožkoli rozsíval by člověk, toť bude i žítí.“* (Ga 6,7) Mnozí jsou příliš nedůtkliví a upejpaví. Nevědí nic o snášení těžkostí po způsobu dobrých vojinů Kristových. Jsou překážkou dílu záchrany duší. Mají mnoho přání; všechno musí být pohodlné a snadné, podle jejich chuti. Sami nic nedělají a těm, kteří by chtěli něco dělat, překážejí svými domněnkami, snivými touhami a svou láskou k modlám. Domnívají se, že jsou křesťané, nevědí však, co praktický křesťanský život znamená. Co to znamená být křesťanem? Znamená to být podobný Kristu. *8T 52.3*

Když Pán vidí svůj lid jak omezuje svá snivá přání a usiluje o sebezapření ne nějakým vyčítavým lítostivým duchem, jako když Lotova žena opouštěla Sodomu, nýbrž radostně pro Krista a proto, že je to správné tak činit, dílo půjde mocně vpřed. Ať však nic, jakkoliv by to bylo drahé,

jakkoli milé, nezaujme vaši mysl a lásku a neodvrátí vás od studia Božího Slova, nebo od vážné modlitby. Bděte na modlitbě. Žijte v souladu s vašimi prosbami. Spolupracujte s Pánem a to v souladu. Vytněte z chrámu duše všechno, co se může stát modlou. Nyní je Boží čas a Jeho čas je vaším časem. Bojujte dobrý boj víry, odmítněte přemýšlet nebo mluvit o nedůvěře. Svět má uslyšet varovné poselství. *8T 53.1*

9. Naše povinnost vůči světu

Granville, N. S. W.,
1894

Tam, kde lidé přijali větší světlo, měla by v duchu a povaze díla být patrná rozhodná změna. Co konají, aby varovali ty, kdo nerozumějí, že Pán brzo přijde? „*Nebo aj, Hospodin běře se z místa svého, aby navštívil nepravost na obyvatelích země, a odkryje země zbité své, a nebude přikrývati více zmordovaných svých.*“ (Iz 26,21) Ptám se, kdo nese odpovědnost za duše, které hynou bez Krista? Kdo jde za stany, nesa pohanění? Kdo chce opustit příjemný domov a drahé příbuzenské svazky a nést toto převzácné světlo pravdy do dalekých zemí? Každý den, každý okamžik spočívá strašná odpovědnost na všech, kterým bylo svěřeno světlo pravdy, že se v každé zemi rozhodují muži a ženy pro život nebo pro smrt a o jejich osudu je navždy rozhodnuto. ^{8T 53.2}

Bůh přinesl nesmírnou oběť pro lidstvo. Vynaložil nesmírnou energii, aby znovu získal člověka z přestoupení a hříchu k věrnosti a poslušnosti, avšak bylo mi ukázáno, že nic nekoná bez spolupráce s lidmi. Každý dar milosti, moci a účinnosti byl štědře opatřen. Nejsilnější pohnutky byly předloženy, aby vzbudily a oživily v lidském srdci misijního ducha, aby úsilí Boha a lidí mohlo být spojeno. Co však náš lid učinil aby vyšel z Battle Creeku a nesl světlo do krajů, kde tento prapor ještě nikdy nezavál? Neotevřel Pán při této poslední konferenci nebeské průduchy a nevytil na vás požehnání? Jak jste využili tento Boží dar? Obdařil vás činorodou mocí, abyste s trpělivostí a nadějí a neúnavnou bdělostí mohli zvěstovat Krista a to toho ukřižovaného, vyzývat lidi, aby činili pokání ze svých hříchů a roznegli varovné poselství, že Kristus brzy přijde s velikou mocí a slávou. ^{8T 54.1}

Jestliže členové sboru v Battle Creeku se nyní neprobudí a nepůjdou do díla v misijních polích, upadnou zpět do duchovního spánku. Jak pracuje Duch svatý na vašich srdcích? ... Nebyli jste povzbuzeni, abyste vynaložili hřivny, které vám Bůh dal, aby každý muž a žena, mladík i děvka je použili pro zvěstování přítomné pravdy, vynakládající osobní úsilí a jdouce do měst, kde pravda ještě dosud nebyla nikdy zvěstována, vyvyšující tam tento prapor? ^{8T 54.2}

Nebyly vaše síly povzbuzeny požehnáním, které vám Bůh udělil? Nezasáhla pravda hlouběji vaši duši? Nemůžete jasněji pochopit její mimořádnou hodnotu pro ty, kteří hynou bez Krista? V důsledku zjevného projevu Božího požehnání svědčíte pro Krista jasněji a rozhodněji než kdykoli před tím? ^{8T 55.1}

Svatý Duch rozhodně přinesl vašim myslím ony životně důležité pravdy pro tuto dobu. Má být toto poznání svázáno do uzlíčku a skryto v zemi? – Ne, ne. Má být dána penězoměncům. Když lidé používají Jeho hřivny jakkoli maličké s věrností, svatý Duch se ujímá Božích věcí a představuje je myslí znovu. Svým Duchem učinil Bůh své Slovo oživující mocí. Ono je živé a mocné, působící silným vlivem na lidskou mysl, ne pro učenost nebo nadání člověka, nýbrž proto, že Boží moc spolupůsobí s lidskou mocí. A této božské moci má být vzdána veškerá chvála. ^{8T 55.2}

Ovládne nás sobectví a pohodlí těch, kteří mají pozemskou pohodu a přitažlivé domovy? Přestaneme jednat jako mravní bytosti a používat své síly pro záchranu hynoucích duší? Umlknou naše hlasy? Pak na nás dopadne Boží hněv jako na ty, kteří měli veliké světlo a na zdech našich domovů bude napsáno: „*Milovníci rozkoší více nežli milovníci Boha.*“ (2 Tm 3,4) Pak kamení dostane jazyk a promluví; Bůh však přikazuje vám v Battle Creeku, abyste vyšli. ^{8T 55.3}

Jak získat úspěch

Rozhodněte se, ne ve vlastní síle, nýbrž v síle a milosti Boží, že Mu nyní, právě nyní, posvětíte veškerou sílu a každou schopnost. Pak budete následovat Ježíše, neboť On vás vybízí, a nebudete se ptát kam a jaká bude vaše odměna. Dobře vám bude, když budete poslouchat slovo: „*Následuj mne.*“ Máte vést jiné k světlu rozumným, věrným úsilím. Pod dohledem toho Božího Vůdce, rozhodněte se konat a jednat bez váhání. ^{8T 55.4}

Zemřete-li vlastnímu já, když se podřídíte Bohu, abyste konali Jeho dílo a nechali světlo, které vám bylo dáno svítit v dobrých skutcích, nebudete pracovat sami. Boží milost podpoří každé úsilí pro osvětlení nevědomých a těch, kteří nepoznají, že konec všech věcí je blízko. Bůh však neučiní to, co máte konat vy sami. Hojné světlo může zářit, avšak daná milost obrátí vaši duši pouze tehdy, když vás probouzí k spolupráci s Božími nástroji. Jste vyzýváni, abyste se přioděli křesťanskou výzbrojí a vstoupili do Boží služby jako činní vojáci. Božská moc má spolupracovat s lidským úsilím a zpřetrhat světské okouzlení, kterým nepřítel zaujal duše. *8T 56.1*

Znovu volám o pomoc, kterou jsme měli mít, prostředky, které musíme mít, má-li být v této zemi něčeho dosaženo. Ve vašich srdcích by měla působit láska k hynoucím duším. Poslouchejte nebeské pokyny. Nezarmucujte svatého Ducha odkládáním. Neodporujte Božím metodám záchrany lidí z moci hříchu. Každému člověku vzhledem k jeho schopnostem je určena práce. Vykonejte ji jak nejlépe a Bůh přijme vaše úsilí. *8T 56.2*

10. Misijní dílo doma a v cizině

Granville, N. S. W.,

24. července 1895

Božím polem je tento svět. Ježíš řekl svým učedníkům: „*Ale přijmete moc Ducha svatého, přicházejícího na vás, a budete mi svědkové, i v Jeruzalémě, i ve všem Judstvu, i v Samaří, a až do posledních končin země.*“ „*A aby bylo kázáno ve jménu jeho pokání a odpuštění hříchů mezi všemi národy, počna od Jeruzaléma.*“ (Sk 1,8; L 24,47) Petr řekl věřícím: „*Vám zajisté zaslíbení to svědčí a synům vašim, i všechněm, kteříž daleko jsou, kterýchžkoli povolal by Pán Bůh náš.*“ (Sk 2,39) ^{8T 56.3}

Pán prohlašuje: „*Nebo ji rozseji sobě na zemi a smiluji se nad Loruchámou, Loammi pak řeknu: Lid můj jsi ty, a on dí: Bože můj.*“ (Oz 2,23) „*I to řekl Hospodin: Málo by to bylo, abys mi byl služebníkem ku pozdvižení pokolení Jákobových a k navrácení ostatků Izraelských; protož dal jsem tě za světlo pohanům, abys byl spasení mé až do končin země.*“ (Iz 49,6) ^{8T 57.1}

Bůh hojně vylil svého svatého Ducha na věřící v Battle Creeku. Jak jste použili toto požehnaní? Učinili jste to, jako lidé na které sestoupil svatý Duch v den Letnic? Tehdy „*ti pak, kteříž se byli rozprchli, chodili, kázíce slovo*“ (Sk 8,4). Projevilo se toto ovoce v Battle Creeku? Poučoval tento sbor sám Bůh, aby poznal svoji povinnost a šířil světlo, které přijal? ^{8T 57.2}

Příklad díla, které máme konat

„*Uslyševše pak v Jeruzalémě apoštolé, že Samaří přijala slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana.*“ (Sk 8,14) Duch Boží čekal na osvícení duší a obrácení jich k pravdě. ^{8T 57.3}

Povšimněme si, kolik úsilí bylo vynaloženo pro jediného člověka Etiopana. „*Anděl pak Páně mluvil k Filipovi řka: Vstaň a jdi ku polední straně na cestu, kteráž vede od Jeruzaléma do Gázy, kteréž je pusté. I vstav, šel. A aj, muž Mouřenín, kleštětec, komorník královny mouřenínské Kandáces, kterýž vládl všemi poklady jejími a byl přijel do Jeruzaléma, aby se modlil, navracel se na voze svém sedě a četl Izaiáše proroka.*“ ^{8T 57.4}

I řekl Duch Filipovi: Přistup a přiviň se k vozu tomu. A přiběhl Filip, slyšel jej, an čte Izaiáše proroka. I řekl: Rozumíš-li medle, co čteš? A on řekl: Kterakž bych mohl, leč by mi kdo vyložil? I prosil Filipa, aby vstoupil a seděl s ním. ... ^{8T 58.1}

Tedy otevřev Filip ústa svá a počav od toho písma, zvěstoval jemu Ježíše. A když jeli cestou, přijeli k jedné vodě. I řekl komorník: Aj, voda. Proč nemám býti pokřtěn? I řekl Filip: Věříš-li celým srdcem, slušit'. A on odpověděl, řekl: Věřím, že Ježíš Kristus jest Syn Boží. ^{8T 58.2}

I rozkázal státi vozu a sestoupili oba do té vody. Filip i komorník. I pokřtil ho. ^{8T 58.3}

A když vystoupili z vody, Duch Páně pochopil Filipa a neviděl ho více komorník; nebo jel cestou svou, raduje se. Filip pak nalezen jest v Azotu; a chodě, kázal evangelium všechněm městům, až přišel do Cesaree.“ (Sk 8,26-40) ^{8T 58.4}

Ve Filipově a Etiopanově zkušenosti je představeno dílo, k němuž Pán povolává svůj lid. Etiopan představuje velikou třídu potřebující misionáře, jakým byl Filip, misionáře, kteří uslyší hlas Boží a půjdou tam, kam je posílá. Na světě jsou lidé, kteří čtou Písmo, avšak nechápou jeho význam. Ke zvěstování slova těmto duším jsou potřební mužové a ženy, kteří znají Pána. ^{8T 58.5}

Zanedbané dílo

V podobenství o milosrdném Samaritánovi kněz a levita hleděli na ubohého člověka, který byl okraden a zraněn, to si však neuvědomovali, že nutno pomáhat tomu, kdo pro svoji bezmocnost a opuštěnost nejvíce potřeboval pomoci. Kněz a Levita představují mnohé, mnohé v Battle Creeku. ^{8T 59.1}

Mnoho duší může být zachráněno v jižním poli, budou-li mít pouze nepatrnou část těch prostředků tak velkoryse vynakládaných v Battle Creeku, aby věci byly učiněny pohodlnějšími. ^{8T 59.2}

Dědictví Páně bylo neobvykle zanedbáno a Bůh kvůli této věci bude soudit svůj lid. Pýcha a láska k okázalosti je uspokojována hromadícími se přednostmi, zatímco nová pole jsou ponechána nedotčena. Výčitka Boží spočívá na vedoucích za jejich stranění a sobecké přivlastňování si Jeho požehnání. ^{8T 59.3}

Něco bylo vykonáno i v zahraničních misiích a něco v domácích misiích; avšak v celku příliš mnohé území bylo ponecháno neopracované. Dílo je příliš velice soustředěno. Zájmy v Battle Creeku přebujely a toto znamená, že jiné části pole jsou zbaveny možností, které mohly mít. Větší a stále větší přípravy k výstavbě a rozšiřování budov, které přivedly a držely tak mnoho členů v Battle Creeku, není v souladu s Božím plánem, nýbrž v přímém protikladu k Jeho plánu. ^{8T 59.4}

Naléhavě se tvrdilo, že jsou veliké přednosti v tom, máme-li tak mnoho institucí blízko sebe; že si budou vzájemně pomáhat a přispějí na pomoc těm, kteří hledají výchovu a zaměstnání. Toto je však podle lidského usuzování. Jistě lze připustit, že z lidského hlediska mnoho příležitostí se získalo tím, že se soustředilo tak mnoho zodpovědností v Battle Creeku; avšak pohled má být rozšířen. ^{8T 59.5}

Tyto zájmy by se měly rozčlenit, aby dílo mohlo začít ve městech, v nichž bude nutno udělat zájmová střediska. Měly by se postavit budovy a zodpovědnosti rozdělit do mnoha míst, které jsou nyní zbaveny životodárného, duchovního zájmu jen proto, že všechno se již soustřeďuje v Battle Creeku. Pán není oslaven takovým jednáním těch, kteří jsou v zodpovědných postaveních. „*Nebo naplněna bude země známostí slávy Hospodinovy, jako vody naplňují moře.*“ „*Totoť jest pak věčný život, aby poznali Tebe samého pravého Boha a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista.*“ (Abk 2,14; J 17,3) ^{8T 60.1}

Spasení pohanů bylo dlouhou dobu pokládáno za záležitost, která by měla zaangažovat zájem křesťanů a to není víc než právě přinést světlo k jejich temným hranicím. Avšak dílo vnitřní misie je zrovna tak naléhavé. Pohané přicházejí přímo k našim dveřím. Modloslužební nevědomost je přímo ve stínu našich domovů. Něco se koná pro barevný lid, je to však jako nic v porovnání co jiní přijímají, kteří mají již poznání pravdy, kteří měli nespočetně příležitostí, kteří si však ani z poloviny neocenili své přednosti. Těm, kdo neznají pravdu, měla by být představena Ježíšova láska a ona bude působit jako kvas pro změnu charakteru. ^{8T 60.2}

Co konáme pro jižní pole? Se vši úzkostí jsem hleděla, abych viděla, jestli se nebude něco podnikat pro nápravu hříšného zanedbání tohoto pole, neviděla jsem žádný návrh nebo usnesení, aby se něco podnikalo. Snad bylo něco plánováno, co jsem nepostřehla. Doufám a chválím Pána jestli je tomu tak. Avšak i když po celá léta koná svoji povinnost co nejrozhodněji, přece jsme se jižního pole dotkli pouze konečky svých prstů. Hluboce si nyní uvědomuji potřebu znovu vás upozornit na tento zanedbaný díl vinice Páně. Znovu a znovu jsem sama na to upozorňována. Byla jsem probuzena v noci a dostala jsem příkaz: „Napiš to, co jsem ti ukázal, ať to již lidé budou chtít slyšet nebo ne.“ ^{8T 60.3}

11. Svatý Duch v našich školách

Cooranbong, N. S. W.,

10. května 1896

Prosím vás, kteří žijete přímo v srdci díla, abyste se zamysleli nad dlouholetou zkušeností a poznali, zda právě o vás může být řečeno „*to dobře služebníče věrný*“. Prosím učitele našich škol, aby pečlivě a modlitebně uvážili: Bděl jsem osobně nad svou duší jako ten, který má spolupracovat s Bohem na jejím očistění od všech hříchů a usilovat o celé posvěcení? Můžu poučováním a příkladem učit mládež posvěcení skrze pravdu, ke svatosti? *8T 61.1*

Nezarmucovali jste svatého Ducha? Někdy tento Duch přišel se vší mocí vlivu do školy v Battle Creeku a také do škol na jiných místech. Postřehli jste Jeho přítomnost? Vz dali jste Mu čest jaká patří nebeskému poslu? Když zápasil o mládež, řekli jste: „Odložme všechno studium, neboť je zřejmé, že máme mezi sebou nebeského Hosta? Vzdejme Bohu chválu a čest.“ Sklonili jste se s potřenými srdci na modlitbě se svými žáky a prosili jste o to, abyste mohli přijmout požehnání, které vám Pán uděluje? *8T 61.2*

Sám ten veliký Učitel byl mezi vámi. Poctili jste Ho? Pro některé učitele byl cizincem. Bylo potřeba poslat pro někoho z domnělých autorit, aby uvítal nebo zapudil tohoto nebeského posla? Ačkoliv neviděn, byl přece mezi vámi přítomen. Nebyl však vyjádřen názor, že školní chvíle nutno věnovat studiu a že všechno má svůj čas, jako kdyby hodiny věnované společnému studiu byly příliš drahé, abychom je promeškali zájmem o dílo nebeského posla? *8T 61.3*

Jestliže jste nějakým způsobem omezili nebo zapudili svatého Ducha, prosím vás, abyste jak jen možno, činili pokání. Jestliže některý z našich učitelů neotevřel dveře Duchu Božímu, nýbrž je zavřel, naléhavě ho prosím, aby otevřel dveře a se vší vážností prosil: „Zůstaň se mnou.“ Když svatý Duch zjevuje svou přítomnost ve vaší učebně, řekněte svým studentům: „Pán má dnes pro nás něco velice důležitého, mnohem cennějšího, než jsou naše běžné úkoly. Naslouchejme, sklánějme se před Hospodinem a hledejme Ho celým srdcem.“ *8T 62.1*

Dovolte mi, abych vám řekla co vím o tomto nebeském Hostu. Svatý Duch působil na mládež v době vyučovacích hodin. Některá srdce byla tak chladná a tak temná, že neměla žádnou touhu po přítomnosti Ducha a světlo Boží bylo odňato. Onen nebeský návštěvník chtěl otevřít všechno chápání, chtěl udělit moudrost a poznání ve všech směrech studia, které by mohlo být použito k slávě Boží. Tento Boží posel přišel přesvědčit o hříchu a obměkčit srdce zatvrzelá dlouhým odcizením od Boha. Přišel zjevit tu velikou lásku, kterou Bůh miloval tyto mladé lidi. Oni jsou Božím dědictvím a vychovatelé potřebují „vyšší vzdělání“ dříve, než mohou být učiteli a průvodci mladých. *8T 62.2*

Učitel může chápat mnoho věcí z fyzického světa; může vědět všechno o struktuře živých organismů, může znát vynálezy techniky a přírodovědy; nelze ho však pokládat za vzdělaného, dokud nemá poznání jediného pravého Boha a Ježíše Krista, kterého On poslal. Zásada božského původu musí ovládat naše jednání a poutat nás k Bohu. Žádným způsobem toto nebude překážkou studiu skutečné vědy. Bázeň Hospodinova je počátkem moudrosti a člověk, který souhlasí, aby byl formován a uzpůsoben podle Boží podoby, je nejušlechtlejší ukázkou díla Božího. Všichni, kdo žijí v obecenství s našim Stvořitelem budou chápat Jeho záměr s jejich existencí a uvědomovat si, že jsou zodpovědní Bohu za využití svých schopností k nejlepšímu účelu. Nebudou usilovat o slávu a nebudou se také podceňovat. *8T 62.3*

Vůle Boží s námi

Známost Boží lze obdržet z Jeho Slova. Zkušenostmi poznání pravé zbožnosti, přijaté v denním posvěcení a službě, zabezpečuje nejvyšší vzdělání těla, ducha i duše. Toto posvěcení všech našich schopností Bohu brání veškerému sebevyvyšování. Udělení božské moci přináší čest našemu poctivému úsilí o získání moudrosti, které nás uschopní použít naši nejvyšší schopnost k slávě Boží a k požehnání našim spolubližním. Jelikož tyto schopnosti pocházejí od Boha a nevznikly samy, měli bychom je ocenit jako hřivny od Pána, které mají být použity v Jeho službě. *8T 63.1*

Nebem udělené duševní hřivny máme vzdělávat jako vyšší schopnosti, které mají ovládat moc těla. Přírozené choutky a vášně mají být usměrněny vědomím duchovních schopností. ^{8T 63.2}

Kristovo náboženství nikdy neponižuje vyznavače; nikdy z něho nečiní hrubce, mrzutého nebo drsného člověka, neslušného nebo sebedůležitého, vášnivého nebo tvrdého. Naopak, zjemňuje vkus, posvěcuje úsudek, očišťuje a zušlechťuje myšlenky a vede je k poddání se Kristu. Boží ideál pro Jeho dítky je vyšší, než nejvyšší lidská myšlenka může dosáhnout. Ve svém svatém zákoně dal nám popis svého charakteru. ^{8T 63.3}

Kristus je největším Učitelem, jakého kdy svět znal. A jaká je norma k níž vede všechny, kdo věří v Něho? – „*Bud'ťež vy tedy dokonalí, jako i Otec váš, kterýž jest v nebesích, dokonalý jest.*“ (Mt 5,48) Jelikož Bůh je dokonalý ve své sféře, tak i člověk může být dokonalý ve své vymezenosti. ^{8T 64.1}

Ideál křesťanského charakteru je podobnost Kristu. Před námi je otevřená cesta stálého pokroku. Máme dojít určitého cíle, máme dosáhnout určitou úroveň, která zahrnuje všechno to, co je dobré, čisté, ušlechtilé a vznešené. Ustavičně bychom měli usilovat a stále jít vpřed a výš k dokonalosti charakteru. ^{8T 64.2}

Pavel říká: „*Bratří, jáť nemám za to, že bych již dosáhl. Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplacení svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši.*“ (Fp 3,13-14) ^{8T 64.3}

Toto je vůle Boží s lidmi, jejich posvěcení. Na své cestě vzhůru k nebesům, měli bychom zachovat každou schopnost v tak zdravém stavu, aby pohotově byla připravena k věrné službě. Schopnosti, jimiž Bůh obdaril člověka, nutno namáhat. „*Milovati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši síly své, i ze vši mysli své, a bližního svého jako sebe samého.*“ (L 10,27) Člověk to nemůže učinit sám ze sebe; musí mít Boží pomoc. Jaký je v tom podíl člověka? – „*A tak moji milí, jakož jste vždycky poslušni byli, netoliko v přítomnosti mé, ale nyní mnohem více v nepřítomnosti mé, s bázní a s třesením spasení své konejte. Bůh zajisté jest, kterýž působí ve vás i chtění i činění, podle dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,12-13) ^{8T 64.4}

Bez Božího působení, člověk nic dobrého nedokáže. Bůh vyzývá každého člověka k pokání a přece člověk není hotov ani k pokání, dokud na jeho srdce nepůsobí Duch svatý. Avšak Pán nechce, aby člověk čekal, až si uvědomí, že činil pokání, dřív, než se rozhodne vykročit k Ježíši. Spasitel ustavičně vede lidi k pokání; oni se pouze potřebují podříditi, aby byli přitaženi a jejich srdce bude kajícím obměkčeno. ^{8T 64.5}

V tomto velikém zápase o věčný život, je člověku určen určitý úkol; musí odpovědět na působení svatého Ducha. To si vyžádá určitý zápas, aby se skoncovalo s mocnostmi temnosti a Duch svatý v něm začal působit pro dosažení toho cíle. Člověk však není žádnou pasivní bytostí, která by mohla být zachráněna v lenosti. Je volán, aby napnul každý sval a vynaložil každou schopnost v zápase o nesmrtnost; je to však Bůh, který dává toto úsilí a korunuje úspěchem. Žádný člověk nemůže být zachráněn v lenivosti. Pán nás vyzývá: „*Snažte se vcházeti těsnou branou; neboť pravím vám, mnozí budou usilovati vjíti, ale nebudou moci.*“ „*Vcházejte těsnou branou; nebo prostranná brána a široká cesta jest, kteráž vede k zahynutí a mnoho jest těch, kteříž vcházejí skrze ni. Nebo těsná jest brána a úzká cesta, kteráž vede k životu a málo jest nalézajících ji.*“ (L 13,24; Mt 7,13-14) ^{8T 65.1}

Působení proti svatému Duchu

Prosím žáky našich škol, aby zachovali střízlivost smýšlení. Lehkovážnost mladých se nelíbí Bohu. Jejich sporty a hry otvírají dveře přívalu pokušení. Pán nás obdaroval schopnostmi a neměli bychom dovolit svým myšlenkám, aby byly lehkovážné a přízemní. Povaha vytvořená v souladu s Božím Slovem, projeví pevné zásady a ušlechtilé touhy. Když svatý Duch spolupracuje se silami lidské mysli, jistým výsledkem jsou vysoké a svaté podněty. ... ^{8T 65.2}

Bůh vidí to, co zaslepené oči vychovatelů nedovedou postřehnout, že totiž nemravnost každého druhu a stupně snaží se zvítězit a působí proti projevům moci svatého Ducha. Nízké jednání a laciné, převrácené myšlenky jsou vetkány do tkaniva charakteru. ^{8T 65.3}

Skupiny scházející se ke světskému pobavení, jídlu, pití a zpěvu, jsou podněcovány duchem zdola. Toto je oběť satanovi. Cyklistické závody jsou urážkou Bohu. Jeho hněv je roznícen proti těm, kdo to konají. V těchto zájmech je mysl vydrážděna jako při požití lihovin. Otevřeny jsou dveře nízkým představám. Tyto přízemní myšlenky brzy zvrátí všechny schopnosti člověka. Jako kdysi Izrael, milovníci radovánek jedí, pijí a baví se. Je zde radost, smích, veselí a hýření. Ve všem tom mládež následuje příklad autorů knih, které se jim dostávají do rukou. Největším zlem toho všeho je trvalý účinek, jaký tyto věci mají na povahu. *8T 66.1*

Ti, kdo v tom vynikají, vnášejí pohanění na dílo, které nelze tak snadno odčinit. Urážejí svoji vlastní duši a po celý svůj život budou nést důsledky. Činitelé nepravosti mohou vidět své hříchy a činit pokání; Bůh může odpustit přestupníkům; avšak schopnost rozsuzování, kterou bychom vždy měli zachovat ostrou a citlivou, abychom postřehli mezi svatým a obecným, je velkou měrou snížena. Příliš často jsou lidské nápady a představy přijímány jako božské. Některé duše budou jednat slepě a neuvědoměle a budou ochotny pohotově přijmout laciné, obecné a dokonce i nevěrecké názory a přitom se obracet proti působení svatého Ducha. *8T 66.2*

12. Odchýlení se od spravedlnosti

Cooranbong, N. S. W.,

12. ledna 1892

Jsem ráda, že Pán opět milostivě navštěvuje církev. Chvěje se mi srdce při pomyslení, jak často svatý Duch působil v církvi; jakmile však bezprostřední účinek pominul, milostivé Boží jednání bylo zapomenuto. V nebesích přibyl záznam o pýše a duchovní lhostejnosti. Ti, které navštívilo bohaté milosrdenství a milost Boží, zneuctívali svého Vykupitele svou nevěrou. ... 8T 66.3

Spasitel vás často navštívil v Battle Creek. Zrovna tak, jako kráčet ulicemi Jeruzaléma a toužil rozžehnout jiskru duchovního života v srdci těch znechucených a umírajících. Města, která byla tak velice požehnána Jeho přítomností, Jeho odpuštěním, Jeho uzdravováním Ho zavrhl. A právě tak velký, ba ještě větší projev lásky byl v Battle Creek. Cožpak Kristus neobohatil svoji církev dary a požehnáním? Neposlal své služebníky s poselstvím odpuštění a spravedlnosti, aby se ono svobodně dostalo všem, kdo je přijmou? 8T 67.1

Jeruzalém je obrazem toho, čím církev bude, jestliže odmítne přijmout a kráčet ve světle, které dal Bůh. Jeruzalém byl poctěn Bohem jako opatrovník posvátných pravd. Avšak Jeho lid převrátil pravdu a pohrdl veškerým napomenutím a varováním. Nechtěli dbát na Jeho rady. Chrámové dvorany byly poskvřeny obchodem a loupeží. Pěstovalo se sobectví a láska k mamonu, závist a hádky. Každý usiloval o to, aby těžil z toho, co měl. Kristus se od nich odvrátil a řekl: „*Jeruzaléme, Jeruzaléme*“, jak se tě mohu vzdát? „*Kolikrát jsem chtěl shromáždit dítky tvé, tak jako slepice shromáždí kuřátka svá pod křídla a nechtěli jste.*“ (Mt 23,37) 8T 67.2

Tak Kristus lká a pláče nad našimi sbory, nad našimi školami, které nesplnily Boží příkaz. Přichází prozkoumat Battle Creek, který šel touž cestou, jako Jeruzalém. Vydavatelství se obrátilo na znesvěcený chrám, na místo nesvatého obchodu a výdělku. Stalo se místem nespravedlnosti a spekulace, kde se zahnízdilo sobectví, zločinnost, závist a vášeň. A přece lidé, kteří se dostali do tohoto díla na nesprávných zásadách, jakoby si ani neuvědomovali své nesprávné jednání. Když k nim přichází varování a napomenutí, říkají: „Nemluví v podobenstvích?“ Slova napomenutí a varování pokládali za marné povídání. 8T 67.3

Když Kristus hleděl z Olivetské hory, viděl tento stav věcí, jaký existuje v každém sboru. Varování se dostalo všem, kteří následují lid Jeruzaléma, který měl tak veliké světlo. Tento lid je před námi jako výstraha. Zavržením Božího varování v naší době lidé opakují hříchy Jeruzaléma. Pán vidí, co nevidí a neuvidí člověk – výsledek veškerého lidského plánování v Battle Creek. Učinil vše, co Bůh učinit může. Postavil světlo před oči lidu, aby jejich hříchy nedosáhly hranic, kde si pokání už nelze uvědomit. Avšak dlouhým procesem odvracení se od pravých a spravedlivých zásad, se lidé dostali tam, kde světlo a pravda, spravedlnost a milosrdenství nelze postřehnout. Toto jednání se stalo součástí jejich vlastní přirozenosti. 8T 68.1

Vyzývám všechny, kdo si v zásadě nesprávně počínali, aby učinili rozhodnou nápravu a provždy pak pokorně chodili s Bohem. ... 8T 68.2

Nejsou to žádné zbytečné historky, nýbrž pravda. Znovu se ptám, na které straně stojíte? „*Jestližeť jest Hospodin Bohem, následujtež Ho; pakli jest Bál, jdětež za ním.*“ (1 Kr 18,21) 8T 68.3

13. Očekávejme pomoc od Boha

Cooranbong, N. S. W.,

8. června 1898

Jsou chvíle, kdy je nutno mluvit pravdu, ať ji lidé chtějí slyšet, nebo ne. Pán bývá velice zneuctěn, když se ti, kteří vyznávají, že věří pravdě, neshodnou mezi sebou a jdou o radu k právním poradcům. Chcete studovat Boží Slovo a nechat se vést Jeho radou v této otázce? Zájmy díla Božího nemají být svěřeny lidem, kteří nejsou spojeni s nebesy. ^{8T 69.1}

Byly mi představeny věci, které naplnily moje srdce hlubokým žalem. Viděla jsem věřící, ruku v ruce s právníky; Bůh však nebyl v jejich společenství. Ačkoli mají mnoho plánů týkajících se díla, jdou k právním poradcům o pomoc, aby jim pomohli uskutečnit jejich plány. Takovým musím říci, že nejsou vedeni Duchem Božím. ^{8T 69.2}

„Zdali není Boha v Izraeli, že ty posíláš tázati se Belzebuba, boha Akaron?“ (2 Kr 1,3) Mužové na zodpovědných místech se spojují s těmi v církvi i mimo církve, jejichž rada je zavádějící. Je nutné, aby Pán přišel k vám s prutem a ukázal vám, že potřebujete vyšší zkušenost dříve, než budete uschopněni pro obecnost s nebeskou rodinou? Chcete se spolčovat s lidmi, kteří dovedou obžalovat, přemýšlet a mluvit zlé o tom, s čím Bůh souhlasí? Ve jménu Páně vám říkám, že potřebujete jasnější postřeh a jasnější duchovní rozhled. ^{8T 69.3}

Kdybyste následovali světlo, které vám znovu a znovu dával Bůh, že misijní střediska mají být zřízena na mnoha místech a že práce a prostředky soustředěné v Battle Creeku by měly být rozděleny a rozmístěny do mnoha míst, současný stav zmatku a nedostatku prostředků by nikdy nenastal. ^{8T 69.4}

Lidé bydlící v Battle Creeku nedbali na radu Páně, protože to bylo pro ně pohodlnější, mít tam dílo soustředěné. Bůh ponechal je následkům jejich lidské moudrosti a ovoce toho lze pozorovat v současných zmatcích. ^{8T 70.1}

„Kdo jest mezi vámi, ježto se bojí Hospodina, poslouchej hlasu služebníka Jeho. Kdo jest, ježto chodí v temnostech a nemá žádného světla, doufej ve jméno Hospodinovo a spolehni na Boha svého. Aj, vy všichni, kteříž zaněcujete oheň a jiskrami se přepasujete, chodte v blesku ohně svého a v jiskrách, kteréž jste roznítili. Od ruky mé toto se vám stane, že v bolesti ležeti budete.“ (Iz 50,10-11)

^{8T 70.2}

„Protož nyní rci mužům Judským i obyvatelům Jeruzalémským, řka: Takto praví Hospodin: Aj, já strojím na vás zlou věc a obrátím na vás pohromu; navraťtež se již každý od cesty své zlé a polepšete cest svých i předsevzetí svých. Kterížto řekli: To nic, nebo za myšlenkami svými půjdeme a každý převrácenost srdce svého nešlechetného vykonávati budeme. Protož takto praví Hospodin: Vyptejte se nyní mezi pohany, slýchal-li kdo takové věci? Mrzkosti veliké dopustila se panna izraelská. Zdaliž kdo pohrdá čerstvou vodou Libánskou ze skály? Zdaž pohrdají vodami studenými, odjinud běžícími? Lid pak Můj zapomenuvše se na Mne, kadí marnosti. Nebo k úrazu je přivodí na cestách jejich, na stezkách starobyklých, chodíce stezkami cesty neprotřené.“ (Jr 18,11-15) ^{8T 70.3}

Zdravotně-misijní dílo

Znovu a znovu Pán poukazoval na dílo, které sbor v Battle Creeku, jakož i jiné americké sbory mají konat. Mají dosáhnout mnohem vyšší úrovně duchovního rozvoje, než k jakému dospěli dosud. Mají se probudit ze spánku a jít za tábor pracovat pro duše, které jsou ohroženy brzkým zahynutím. ^{8T 70.4}

Zdravotně-misijní pracovníci konají dlouho zanedbanou práci, kterou Bůh dal sboru v Battle Creeku, zvěstují poslední pozvání k večeři, kterou On připravil. ^{8T 71.1}

Moji bratří, proč tak mnoho věcí soustředíte v Battle Creeku? Proč nejdete misijně pracovat do jiných měst, kde je nutno vykonat tolik misijní práce? ^{8T 71.2}

Mnohé zájmy soustředěné v Battle Creeku, by měly být rozděleny a ještě dále rozmístěny do jiných měst. Vy, kteří se domníváte, že jste moudrými lidmi, můžete říci: „Stálo by to příliš mnoho. Tuto práci můžeme vykonat v Battle Creeku při menším vydání.“ Dobrá, zdali o tom všem Pán ne-

ví? Zdali On není Bůh, který rozumí všemu nedůvěřivému rozumování, které soustřeďuje tak mnoho zájmů v Battle Creeku? On vám zjevil, že střediska by měla být utvořena ve všech městech. Toto by mělo být výzvou k mnohým, aby vyšli z Battle Creeku a šli pracovat na jiná místa. ^{8T 71.3}

Aby se zdravotně-misijní dílo dostalo vpřed, potřebuje hřivny. Vyžaduje to silné, ochotné ruce a moudré, rozvážné jednání. Může to však být, když ti, kdo jsou na zodpovědných místech, předsedové konferencí a kazatelé, stojí v cestě? ^{8T 71.4}

Pán říká předsedům konferencí a jiným vlivným bratřím: „Odstraňte kameny úrazu, které byly položeny lidu do cesty.“ ^{8T 71.5}

Náš lid v Battle Creeku neuplatnil své hřivny plánování a vynalézavosti pro roznesení praporu pravdy do krajů, kde poselství ještě nebylo zvěstováno a kde nutno vynaložit rozhodné úsilí; a Pán pohnul Dr. Kelloggem a jeho společníky k vykonání díla, které patří církvi a které ji bylo nabídnuto, které však ona nechtěla přijmout. Někteří v Battle Creeku, místo aby se chopili díla, které jim Pán svěřil, následovali své vlastní sobecké cesty, které zastřely jejich duchovní zrak i duchovní pohled jiných; a Bůh vložil toto zvláštní dílo do rukou těch, kdo ho budou konat a povedou ho vpřed. ^{8T 71.6}

Bůh je ve své svatyni a přebývá také s tím, kdo je pokorného a potřeného ducha, oživuje ducha pokorných a oživuje srdce ztrápených. Ti, kdo konají zdravotně-misijní dílo, měli by mít plnou důvěru sboru. Jestliže to nemají, pak se jim překáží. Přesto všechno však půjdou vpřed. V Božím plánu není, aby v Battle Creeku byly dva sbory pro nedostatek spolupráce. Jak mnohem lepší je usilovat o společný postup. Jestliže zdravotně-misijní pracovníci budou toto odvětví uvádět do všech sborů, budou-li pracovat v bázni Boží, naleznou mnohé dveře před sebou otevřené a andělé budou s nimi spolupracovat. ^{8T 72.1}

Čtete prosím pozvání k Večeři a poslední pozvání, jímž mají být lidé osloveni. Studujte, co má být učiněno, aby byl Ježíšův příkaz uskutečněn. Nemohu pochopit, proč je mezi námi taková lhostejnost. Proč byste měli stát zdaleka, kritizovat a rozptylovat. Sít evangelia má být vržena do moře; a nachytá se do ní dobré i zlé. Poněvadž je však tomu tak, budou mužové a ženy přehlížet úsilí o záchranu těch, kteří uvěří a kteří se spojí a půjdou za těmi, o nichž Kristus mluvil, když káral farizee? Řekl: „*Publikáni a nevěstky předcházejí vás do království Božího.*“ Nechcete vidět, že i v církvi jsou ti, kteří nejsou spojeni s Bohem? Kristus však praví: „*Nechte, ať obé spolu roste až do žně. A v čas žně dím žencům: Vytrhejte nejprve koukol a svažte jej ve snopky ke spálení, ale pšenici shromážďte do stodoly mé.*“ (Mt 13,30) ^{8T 72.2}

Když Pán hýbe sbory, nabádá je k určité práci, ale ony odmítají tuto práci; když ale někteří své lidské úsilí spojí s božským, snažíce se zasáhnout samy hlubiny lidské bíd a utrpení, Boží požehnání bohatě na nich spočine. I kdyby jen někteří přijali milost našeho Pána Ježíše Krista, jejich práce nebude marná; neboť jediná duše je velice vzácná v očích Božích. Kristus by byl zemřel i za jedinou duši, aby tato jediná mohla žít po věčné věky. ^{8T 72.3}

Studujme osmnáctou kapitolu Matouše. Tato kapitola by měla osvětit naše oči. Kristus říká: „*Viztež, abyste nepotupovali žádného z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář Otce mého, kterýž jest v nebesích. Přišel zajisté Syn člověka, aby spasil to, což bylo zahynulo. Co se vám zdá? Kdyby některý člověk měl sto ovec a zbloudila by jedna z nich, zdaliž nenechá těch devadesáti devíti a jde na hory, nehledá té pobloudilé? A nahodí-liť mu se nalézt ji, amen pravím vám, že se raduje nad ní více, než nad těmi devadesáti devíti nepobloudilými. Takť není vůle Otce vašeho, kterýž jest v nebesích, aby zhynul jeden z maličkých těchto.*“ (Mt 18,10-14) ^{8T 73.1}

Věrní pracovníci mají ze satanovy ruky mnoho duší vytrhnout a zachránit. Někdo může cítit v srdci povinnost vyhledávat ty, kdo byli pro Krista ztraceni. Záchrana jediné duše, nad níž satan jásal, způsobí radost mezi nebeskými anděly. Jsou takoví, kteří zničili v sobě mravní obraz Boží. Sít evangelia musí zasáhnout i tyto ubohé ztroskotance. Andělé Boží budou spolupracovat s těmi, kdo se všemožně snaží zachránit hynoucí duše a poskytovat jim příležitosti, jichž se mnoha lidem nikdy nedostalo. Není žádné jiné cesty jak je zasáhnout, jediné cesta Kristova. On vždy pracoval tak, že zmiřňoval utrpení a vyučoval spravedlnosti. Pouze takto mohou být hříšníci vytaženi z hlubin ponížení. ^{8T 73.2}

Pracovníci musí pracovat v lásce, pást, uzdravovat a odívat ty, kdo potřebují jejich pomoci. Tímto způsobem budou tito ubozí připraveni poznat, že někdo se stará o jejich duši. Pán mi ukázal, že mnozí z těchto vyvrhelů společnosti budou díky působení lidských bytostí spolupracovat s Boží mocí a usilovat o obnovení mravního Božího obrazu v jiných, za které Kristus zaplatil cenou své vlastní krve. Budou nazváni vyvolenými Božími, drahocennými, a budou stát hned vedle trůnu Božího. *8T 74.1*

Slovo varování

„Tehdáž se ukáže znamení Syna člověka na nebi a tehdy budou kvíliti všechna pokolení země a uzříť Syna člověka přicházejícího na oblacích nebeských s mocí a slávou velikou. Kterýž pošle anděly své s hlasem velikým trouby, i shromáždí vyvolené Jeho ode čtyř větrů a od končin nebes až do končin jejich.“ *8T 74.2*

„Bdětež tedy, poněvadž nevíte, ve kterou hodinu Pán váš přijíti má. Toto pak vězte, že byť věděl hospodář, ve které by bdění zloděj měl přijíti, bděl by zajisté a nedal by podkopati domu svého. Protož i vy buďte hotovi; nebo v tu hodinu, ve kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde. Kdož tedy jest ten služebník věrný a opatrný, kteréhož ustanovil pán jeho nad čeledí svou, aby jim dával pokrm v čas? Blahoslavený služebník ten, kteréhož přijde pán jeho, nalezl by, an tak činí. Amen pravím vám, že nade vším statkem svým ustanoví jej. Jestliže by pak řekl zlý služebník ten v srdci svém: Prodlévá pán můj přijíti, i počal by bíti spoluslužebníky, jísti pak a píti s opilci: Přijdeť pán služebníka toho v den, v kterýž se nenaděje a v hodinu, v kterouž neví. I oddělíť jej a díl jeho položí s pokrytci. Tam bude pláč a skřípění zubů.“ (Mt 24,30.31.42-51) *8T 74.3*

Bratři, buďte pečliví, velice pečliví. Zdravotní misionáři musí vykonat dílo, které je popsáno u Matouše 24,48-51. Pán pracuje, aby zasáhl i toho nejzkaženějšího. Mnozí poznají, co znamená být veden ke Kristu, nebudou však mít dostatek mravní síly bojovat proti chuti a vášni. Pracovníci se však nesmějí tímto nechat znechutit, neboť jest psáno: *„Duch pak světle praví, že v posledních časích odvrátí se někteří od víry, poslouchajíce duchů bludných a učení ďábelských.“* (1 Tm 4,1) Odcházejí pouze ti, kteří byli vytaženi z největších hlubin? V kazatelské službě jsou takoví, kteří měli světlo a poznání pravdy, ale kteří nebudou vítězi. Neovládají své choutky a vášně a pro Kristovo dílo nezapírají sami sebe. Mnoho ubohých ztroskotanců, publikánů a hříšníků uchopí se naděje, která jim byla nabídnuta v evangeliu a předejdou do nebeského království ty, kteří měli veliké přednosti a veliké světlo, kdo však kráčeli v temnosti. V onen poslední veliký den mnozí řeknou: *„Pane, Pane, otevři nám.“* Dveře však budou zavřeny a jejich klepání bude marné. *8T 75.1*

Hluboce bychom se měli zamyslet nad těmito věcmi, neboť jsou pravdivé. Vysoce bychom si měli vážit pravdy a hodnoty duší. Čas je krátký a nutno vykonat ještě veliké dílo. Nemáte-li žádný zájem o dílo, které jde vpřed, nechcete-li povzbuzovat zdravotně-misijní práci ve sborech, bude vykonáno i bez vás, neboť je to dílo Boží a musí být vykonáno. Moji bratři a sestry, postavte se na Boží stranu, buďte opravdoví, činní, odvážní spolupracovníci s Kristem, spolupracujte s Ním, hledejte a zachraňujte ztracené. *8T 75.2*

14. Výzva bratřím v Battle Creeku

Cooranbong, N. S. W.,
1898

Proč máte bratři stále tak mnoho zájmů soustředěných v Battle Creeku? Proč neposloucháte rady a varování, jež vám byly o tom dány? Proč nečiníte rozhodné kroky a netvoříte vlivná střediska v mnoha velkých městech? Proč nepovzbudíte Michiganskou traktátní společnost a mezinárodní traktátní společnost, aby svá střediska zřídila ve městech, kde se musí vykonat mnoho misijní práce a kde jejich tajemníci a jiní pracovníci se mohou osobně zapojit do misijního díla a vést důležitá podnikání? Vybídněte své bratry, vyjděte a vychovávejte své pracovníky, aby pracovali pro ty, kdo jsou mimo tábor. Proč skrýváte své světlo a setrváváte v Battle Creeku? Vyjděte bratři, vyjděte do odlehlých krajů. ^{8T 76.1}

Mnoho práce musí být vykonáno a naši pracovníci by se měli snažit jít tam, kde mohou přijít do přímého styku s těmi, kdo potřebují pomoc. Poměrně málo mohou vykonat v Battle Creeku. Je to správné, bratři, abyste své světlo ukrývali pod kbelce, anebo pod postel? Zdali není lepší konat to, co vám Pán jasně vyznačil jako vaši povinnost? Nyní se rozhodněte, že se vzdáte své záliby, své cesty a že poslechnete Jeho hlas. Hledejte Pána se vši opravdovostí, v pokorné, vroucí modlitbě o moudrost a úspěch v tomto usilování. Pak vezměte světlo zpod kbelce, daleko z místa, které se zdá být nejpříznivější vašim finančním zájmům a zpod postele, daleko od místa nejvhodnějšího pro vaše pohodlí a postavte ho na svícen, aby mohlo svítit všem, kdo jsou v domě. ^{8T 76.2}

V misijní práci jsme se dostali do kritické situace. Veliké dílo musí být vykonáno, a jestliže toto dílo je opravdu konáno v Battle Creeku, jestliže je věrně vykonáno skrze sbor v Michiganu, jestliže je statečně prováděno ve všech našich starších sborech a vlivných pevnostech, můžeme mít naději, že jeho vliv prokvasí sbory ve všech konferencích, z nichž mnohé jsou dnes jakoby ochromeny. ^{8T 76.3}

Institute, které zřídil Bůh jako střediska vlivu pro rozšíření světla, nesjednocují své zájmy a nespolupracují podle Boží vůle. Vedoucí těchto ústavů by měli vědět, že jejich první povinností je sjednotit se se svými spolupracovníky. Naši kazatelé se musí probudit, aby rozuměli situaci. Evangelium je posvěcující vliv v našem světě. Jeho vliv na srdce přinese soulad. Prapor pravdy má být vyvýšen a vykoupení Kristovo má být představeno jako hlavní, ústřední téma přemýšlení. ^{8T 77.1}

Zdravotně-misijní dílo má být dílem církve, pravou rukou těla. Třetí anděl letí, aby zvěstoval přikázání Boží a víru Ježíšovu. Zdravotně-misijní dílo je evangelium v praktickém životě. Všechna odvětví díla mají být harmonicky sladěna v šíření pozvání: „*Pod'te, nebo již připraveno jest všecko.*“ (L 14,17) ^{8T 77.2}

Těm, kdo jsou v Battle Creeku, bylo dáno poselství, že mnozí by měli jít na místa, kde se mohou zapojit do téže pozemské práce. Kdyby šli vpřed s vírou a chtěli snášet únavnou práci a sebezapření pro dílo, obdrželi by bohatou zkušenost ve věcech Božích. Oni však mysleli, že v Battle Creeku, to bude přece jen snazší, že práce tam bude méně namáhavá než kdekoli jinde a proto zůstali. Mnozí, kteří přišli do Battle Creeku, nezískali nic dobrého, neboť nežijí podle poznání, které přijímají. Nic dobrého nedělají v Battle Creeku, nýbrž jen zvětšují počet těch, kteří potřebují obrácení. Nemají obětavého ducha, mají příliš mnoho vlastního já a málo Krista, málo víry a málo dobrých skutků. Myslí si, že mají náboženství; všechno to však není k ničemu. ^{8T 77.3}

Bůh k vám pomlouvá těmito slovy: „*Protože lid tento přibližuje se ústy svými a rty svými cti Mne, srdce pak své vzdaluje, a bázeň jejich, již se Mne bojí, jest z přikázání lidských poslá. Z té příčiny, aj, já také divně zajdu s lidem tímto, divně, pravím, a zázračně. I zahyne moudrost moudrých jeho a opatrnost opatrných jeho vymizí.*“ ^{8T 78.1}

„*I uslyší v ten den hluší slova knihy, a z mrákoty a tmy oči slepých prohlédnou. Ale tiší rozveselí se náramně v Hospodinu a chudí lidé ve svatém Izraelském plesati budou.*“ (Iz 29,13-14.18-19)

^{8T 78.2}

Moji bratři, Pán vás povolal k určitému dílu, vy jste ho však nevykonali a tam, kde jste, je ne-
shoda, napětí a zápas. To však nemusí být. Bůh nezamýšlí, aby Jeho pracovníci byli od sebe oddě-
leni jako atomy. Každý má konat veliké a slavné dílo a toto má být vykonáno pod Božím dohledem.

8T 78.3

Pán učiní veliké věci pro svůj lid, pokud bude s Ním spolupracovat. On povzbudí mysl lidí,
takže v jejich životě, dokonce tady na tomto světě se objeví naplnění zaslíbení budoucího stavu: 8T

78.4

*„Veseliti se z toho budou poušť a pustina,
plesati, pravím, bude poušť a zkvétne jako růže.
Ušlechtilé zkvétne, ano i radostně plésati bude s
prozpěvováním. Sláva Libánská dána jí bude,
okrasa Karmelská a Sáronská. Tyť věci uzří
slávu Hospodinovu, důstojnost Boha našeho.
Posilňtež rukou opuštěných, a kolena klesající
utvrďte. Rcete těm, kteříž jsou bázlivého srdce:
Posilňte se, nebojte se. Aj, Bůh váš s pomstou
přijde, s odplatou Bůh sám přijde, a spasí vás.
Tehdáž otevrou se oči slepých, otevrou se též i
uši hluchých. Tehdáž poskočí kulhavý jako je-
len, a jazyk němého prozpěvovati bude; nebo
vyprýstí vody na poušti, a potokové na pusti-
nách. A obrátí se místo vyprahlé v jezero, a žíz-
nivě v prameny vod; v doupatech draků, v pele-
šech jejich tráva, třtí a sítí. Bude také tam silni-
ce a cesta, kteráž cestou svatou slouti bude. Ne-
půjde po ní nečistý, ale bude samých těchto; tou
cestou jdoucí i nejhoupější nezboudí. Nebude
tam lva, a lita zvíř nebude choditi po ní, aniž
tam nalezena bude, ale půjdou po ní ti, jenž bu-
dou vysvobozeni. Vykoupení, pravím, Hospodi-
novi navrátí se, a přijdou na Sion s prozpě-
vováním, a veselé věčné bude na hlavě jejich;
radosti a veselé dojdou, zármutek pak a úpění
uteče od nich.“ (Iz 35) 8T 78.5*

Poušť sama o sobě není vůbec nádherná, ani znamenitá a Pánu nutno připsat všechnu čest, na-
stane-li změna. Toto veliké dílo je dílem Božím. A proto nevyvyšujeme lidi, kteří pracují pod půso-
bením Jeho zvláštní moci. Oslavujeme Boha a On bude i dále pracovat. 8T 79.1

V této době má Pán zvláštní dílo pro svůj lid. Říká: *„Posilňtež rukou opuštěných, a kolena
klesající utvrďte.“* (Iz 35,3) Toto je právě to dílo, k němuž apoštol Pavel vyzývá sbory. Říká: *„Pro-
tož opuštěných rukou a zemdlených kolen posilňte. A přímé kroky čiňte nohama svýma, aby což
zkulhavělo, do konce se nevyvinulo, ale raději uzdraveno bylo. Pokoje následujte se všechněmi a
svatosti, bez níž žádný neužří Pána, prohlédající, aby někdo neodpadl od milosti Boží a aby nějaký
kořen hořkosti nepodrostl, a neučinil překážky, skrze něž by poškrvnění byli mnozí.“* (Žd 12,12-15)

8T 79.2

Modlím se, aby nyní, jako nikdy před tím, aby kazatelé i členové sboru přišli k pomoci Pánu
proti mocnostem temnosti. Modlitebně studujte 17. kapitulu Janovu. Tato kapitola nemá být pouze
znova a znova čtena; její pravdy máme požit a zažít. *„A já posvěcuji sebe samého za ně, aby i oni
posvěceni byli v pravdě. Ne za tytoť pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvě-
řiti ve Mne. Aby všichni jedno byli, jako Ty, Otče, ve mně a já v Tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby
uvěřil svět, že jsi ty Mne poslal. A já slávu, kterouž jsi Mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako My
jedno jsme. Já v nich a Ty ve Mně, aby dokonání byli v jedno a aby poznal svět, že jsi Ty Mne poslal
a že jsi je miloval, jakož jsi Mne miloval.“* (J 17,19-23) 8T 80.1

Mají být tato slova, pro nás tak obdivuhodná, vždy přehlížena? Bůh vyzývá ty, kteří vyznávají, že jsou Jeho dětmi, aby studovali tato slova, aby je snědli a aby z nich žili. Vyzývá je, aby usilovali o jednotu a lásku, jinak pohne svícnem z jejich místa. *8T 80.2*

15. Zanedbané varování

St. Helena, Kalifornie,
Listopad 1901

„Hle, já předkládám vám dnes požehnání i zlořečení. Požehnání, budete-li poslouchati přikázání Hospodina Boha svého, kteráž já dnes přikazuji vám. Zlořečení pak, jestliže byste neposlouчали přikázání Hospodina Boha svého, ale sešli byste z cesty, o kteréž já dnes přikazuji vám, následující bohů cizích, kterýchž neznáte.“ (Dt 11,26-28) ^{8T 81.1}

„Protož jestliže opravdově poslouchati budete přikázání mých, kteráž já vám dnes přikazuji, milující Hospodina Boha svého, a sloužíce Jemu z celého srdce svého a ze vši duše své, dám déšť zemi časem svým, ranní i pozdní a sklizeti budeš obilí své, víno své i olej svůj. Dám i pastvu na poli tvém pro hovada tvá a budeš jísti až do sytosti. Vystříhejtež se tedy, aby nebylo svedeno srdce vaše, abyste odstupující, nesloužili bohům cizím a neklaněli se jim. Pročež Hospodin velice by se na vás rozhněval a zavřel by nebe, aby deště nedávalo a země aby nedávala úrody své; i zahynuli byste rychle ze země výborné, kterouž Hospodin vám dává.“ (Dt 11,13-17) ^{8T 81.2}

„Ale složte tato slova Má v srdci mém a v mysli své a uvažte je sobě za znamení na ruku svých a budou jako náčelník mezi očima vašimi. A vyučujte jim syny své, rozmlouvající o nich, když sedneš v domě svém, aneb když půjdeš cestou, když lehneš i když vstaneš. Napišeš je také na veřejných domů svého i na branách svých. Aby byli rozmnoženi dnové vaši a dnové synů vašich na zemi, kterouž s přísahou zaslíbil Hospodin otcům vašim, že ji dá jim, dokudž nebe trvá nad zemí.“ (Dt 11,18-21) ^{8T 81.3}

Kdyby adventisté sedmého dne kráčeli cestou Páně a nedovolili, aby je ovládly sobecké zájmy, Pán by jim velice požehnal. Ti, kteří zůstali v Battle Creeku proti vůli Boží, ztratili cennou zkušenost a duchovní poznání, které mohli získat poslušností. Mnozí z nich se odcizili lásce Boží. Středisko díla bylo přelidněno. Za dlouhou dobu přicházelo varování; nebylo ho však dbáno. Důvod, pro tuto neposlušnost spočívá v tom, že srdce a mysl mnohých v Battle Creeku nejsou pod vlivem svatého Ducha. Neuvědomují si jak veliké dílo je třeba vykonat. Oni spí. ^{8T 82.1}

Když se adventisté sedmého dne stěhují do měst, kde je již větší skupina věřících, nekonají správně a jejich duchovnost je čím dále tím slabší. Jejich děti jsou tím vystaveny mnoha pokušením. Můj bratře, sestro má, dokud nejste pro rozvoj díla na takových místech naprosto nepostradatelní, bylo by moudré, abyste šli na některé jiné místo, kde pravda dosud ještě nebyla zvěstována a tam se snažili podat důkaz, že dovedete pracovat pro Pána. Vynakládejte vážné úsilí o probouzení zájmu o přítomnou pravdu. Dílo dům od domu je účinné, když je prováděno křesťanským způsobem. Konejte shromáždění a přesvědčete se, zda jsou zajímavá, pamatujte, že toto si vyžaduje něco víc, než kázání. ^{8T 82.2}

Mnozí, kteří žili tak dlouho na jednom místě, ztrácejí svůj čas kritizováním těch, kteří pracují v Kristově díle v přesvědčování a obrácení hříšníků. Kritizují pohnutky a záměry jiných, jakoby kdokoli jiný nemohl konat nesobecké dílo, které oni sami odmítají konat. Jsou kamenem úrazu. Kdyby šli na místa, kde nejsou věřící a pracovali na získání duší pro Krista, brzy by byli tak zaujati zvěstováním pravdy a pomáháním trpícím, že by neměli žádný čas na rozpitvávání charakteru, nezbyl by jim čas na zlé dohady a pak vynášení výsledků jejich domnělého proniknutí pod povrch. ^{8T 82.3}

Ti, kdo tak dlouho žili tam, kde jsou velké sbory věřících, měli by jít do polí rozsévat i žnout pro Mistra. Pak zapomenou na sebe v touze zachránit duše. Budou vidět tak mnoho práce, která musí být vykonána, tak mnoho spolubližních, jimž nutno pomoci, že nebudou mít čas vyhledávat chyby jiných. Nebudou mít čas pracovat na té záporné straně. ^{8T 83.1}

Při shromažďování tak mnohých věřících na jednom místě je pokušení podněcovat zlé hádky a zlé mluvení. Mnozí jsou pohlaceni vyhledáváním a nasloucháním zlých zpráv. Zapomínají, jak velikého hříchu se dopouštějí. Zapomínají, že promluvená slova jsou provždy promluvena a že svým

podezíráním rozsévají sítě, které vzkličí a přinese žeň zla. Jak veliká je tato žeň, neví nikdo, až do onoho posledního, velikého dne, kdy každá myšlenka, slovo i čin bude přiveden na soud. ^{8T 83.2}

Nepromyšlená, nelaskavá slova, která jsou promluvena, se rozmáhají při každém jejich opakování. Ten i onen přidá slovo, až falešná zpráva se rozroste do velikých rozměrů. Veliké zlo bylo učiněno. Svým nespravedlivým podezíráním a nespravedlivými soudy klevetníci poskvřňují svoji vlastní zkušenost a rozsévají sítě neshod v církvi. Kdyby mohli vidět tyto věci tak, jak je vidí Bůh, změnili by své stanovisko. Uvědomili by si, jak zanedbali dílo, které jim dal konat, když vyhledávali chyby u svých bratří a sester. ^{8T 83.3}

Čas trávený kritizováním pohnutek a slov Kristových služebníků, mohl být lépe zužitkován při modlitbě. Kdyby vyhledávači chyb poznali pravdu od těch, u nichž tyto chyby vyhledávají, často by měli o nich odlišný úsudek. O kolik lépe by bylo, kdyby místo kritizování a odsuzování jiných, každý si řekl: „Musím pracovat na svém spasení. Jestliže spolupracuji s Tím, který touží zachránit moji duši, musím sám usilovně bdít, musím odvrhnout každé zlo ze svého života. Musím se stát novým stvořením v Kristu, musím přemoci každý nedostatek. Pak místo znechucování těch, kdo usilují odporovat zlu, mohu je posílit povzbudivými slovy.“ ^{8T 83.4}

Ti, kteří použili hřívnou jazyka ke znechucování a zmalomyslnění Božích služebníků, usilujících o pokrok Božího díla a přemýšlejících a vytvářejících překážky, měli by Boha prosit o odpuštění škody, kterou Jeho dílu způsobili svými bezbožnými předsudky a nelaskavými slovy. Ať přemýšlí o škodě, kterou způsobili rozšířením falešných zpráv, posuzováním těch, které nemají právo soudit. ^{8T 84.1}

V Božím Slově jsou nám dány jasné směrnice, jak máme jednat, když se domníváme, že některý bratr si nesprávně počíná. Kristus říká: „*Zhřešil-li by pak proti tobě bratr tvůj, jdi a potresci ho mezi sebou a jím samým. Uposlechl-li by tebe, získal jsi bratra svého. Jestliže by pak neuposlechl, přijmi k sobě ještě jednoho aneb dva, aby v ústech dvou neb tří svědků stálo každé slovo. Pakliž by jich neuposlechl, pověz církvi. Jestliže pak i církev neuposlechne, budiž tobě jako pohan a publikán. Amen pravím vám: Cožkoli svázete na zemi, budeť svázáno i na nebi; a cožkoli rozvázete na zemi, budeť rozvázáno i na nebi.*“ (Mt 18,15-17) „*Protož obětoval-li bys dar svůj na oltář a tu bys se rozpomenul, že bratr tvůj má něco proti tobě, nechejž tu daru svého před oltářem, a odejdi; prve smiř se s bratrem svým a potom přijď, obětuj dar svůj.*“ (Mt 5,23-24) ^{8T 84.2}

„*Hospodine, kdo bude přebývat ve stánku Tvém? Kdo bydliti bude na hoře svaté Tvé? Ten, kdož chodí v upřímnosti, a činí spravedlnost a mluví pravdu ze srdce svého. Kdož neutrhá jazykem svým, bližnímu svému nečiní zlého a potupy neuvodí na bližního svého. Ten, před jehož očima v neváznosti jest zavržený, v poctivosti pak bojící se Hospodina; a přísáhl-li by i se škodou, však toho nemění. Kdož peněz svých nedává na lichvu a daru proti nevinnému neběře. Kdož tyto věci činí, nepohneť se na věky.*“ (Ž 15) ^{8T 84.3}

„*Nesudtež, abyste nebyli souzeni. Nebo kterýmž soudem soudíte, tímž budete souzeni, a kterou měrou měříte, bude vám zase odměřeno. Kterakž pak vidíš mrvu v oku bratra svého a v oku svém břevna neznamenáš? Aneb kterak díš bratru svému: Nech ať vyjmu mrvu z oka tvého? A aj, břevno v oku tvém. Pokrytče, vyjmi nejprv břevno z oka svého, a tehdy prohlédneš, abys vyňal mrvu z oka bratra svého.*“ (Mt 7,1-5) ^{8T 85.1}

V otázce souzení je mnohé zahrnuto. Pamatujte, že brzy bude váš způsob života před Pánem důkladně zkoumán. Pamatujte také, že On řekl: „*Protož nemůžeš se vymluviti, ó člověče, každý potupující. Nebo tím, že jiného potupuješ, sám sebe odsuzuješ, poněvadž totéž činíš, což tupíš. Vímeť zajisté, že soud Boží jest podle pravdy proti těm, kteříž takové věci činí. Zdali se domníváš, ó člověče, kterýž soudíš ty, kdož takové věci činí, a sám totéž činíš, že ty ujdeš soudu Božího?*“ (Ř 2,1-3) ^{8T 85.2}

Ti, kteří přišli do Battle Creeku, zatímco měli konat práci ve sboru, který opustili, ztratili svého misijního ducha a svoje duchovní rozsuzování tím, že přišli do Battle Creeku. Tam přišli do styku s farizejstvím a sebespravedlností, což je vždy jistým osidlem. Je to bezmocná forma pobožnosti. ^{8T 85.3}

Když je v srdci pocíťována moc pravdy, když zásady pravdy jsou vneseny do každodenního života, nastane ve sboru v Battle Creek veliké reformační hnutí. Brzy se naplní slova: „Já zvrátím a

podvrátím.“ Nevíme nyní, kdy přesně se to stane; přijde však čas, kdy nastane rozptýlení z Battle Creeku. Ti, kteří se přistěhovali do Battle Creeku bez jakéhokoliv hlasu Páně se odstěhují. *8T 86.1*

Opravdoví pracovníci nemají kdy přehrabávat se v chybách jiných. Hledí na Spasitele a v tomto zahledění se mění v Jeho podobu. On je ten, jehož příklad máme následovat při budování svého charakteru. Ve svém pozemském životě jasně zjevil svoji božskou přirozenost. Měli bychom usilovat být dokonalými ve svých možnostech, tak jako On byl dokonalý ve své sféře. Členové církve již nemají déle setrvávat bez zájmu o formování správné povahy. Tím, že se sami dávají pod formující vliv Ducha svatého, mají utvářet povahy, které jsou obrazem Božího charakteru. *8T 86.2*

16. Výsledek reformace

St. Helena, Kalifornie,

26. září 1901

Drahý bratře Daniells,

včera ráno jsem četla tvůj dopis, v němž vyjadřuješ svoji žhavou touhu vidět mocné útvary pracovníků, posílaných do Indie a Číny a jiných orientálních zemí. V posledním nočním napomenutí bylo mi ukázáno, že v současnosti naše hlavní úsilí nemá být soustředěno obzvláště na Čínu, nebo jiná pole podobná Číně. Předně musíme pracovat doma. Všechny naše instituce – sanatoria, nakladatelství a školy – mají dosáhnout vyšší úrovně. Pak i pracovníci vysílání do cizích polí dosáhnou této vyšší úrovně. Budou opravdovější, duchovnějši a jejich práce bude účinnější. *8T 87.1*

Před léty mi dal Pán zvláštní napomenutí, že bychom měli v různých místech Ameriky, Evropy a jiných krajích postavit budovy pro vydávání literatury obsahující světlo přítomné pravdy. Poučil mne, že bychom měli vynaložit každé úsilí, abychom vysílali do světa tištěné poselství poznání a napomenutí. Někteří, k nimž jsme se nedostali jiným způsobem, budou naší literaturou zasaženi. Z našich knih a časopisů mají vyzařovat jasné paprsky světla a osvěcovat svět ohledně přítomné pravdy. *8T 87.2*

Pracovníci, jimž neprospělo spojení s dílem Božím, neměli by být přiváděni do našich nakladatelství. V těchto ústavech by neměl být zaměstnán člověk s pochybnou povahou, neboť tím je svatá Boží pravda znesvěcována. A když je přinesena i práce z venčí, musí být zaměstnán přiměřeně veliký počet pracovníků. Toto přináší starost a zmatek. *8T 87.3*

Bylo mi ukázáno, že v našich nakladatelstvích se dělají chyby. Je tam ustavičný rozmach zařízení pro konání obchodní práce. Určitá práce byla vynaložena na to, co nemá žádný vztah k dílu, které se má konat ve víře a lásce pro záchranu lidí. Čas a hřivny byly použity k vykonání určité práce, která nebyla k oslavě Boží. Mnoho úsilí bylo vynaloženo do odvětví, která nekonají nic pro rozšíření poznání pravdy. *8T 88.1*

Je nejvyšší čas, abychom se nad tím zamysleli. Tento omyl musí být napraven. Není moudré použít peníze ke zřizování podniků, které odčerpávají, aniž by něco přinášely. Říká se, že je třeba více místa v nakladatelstvích. Je však v nich dost místa. A když se rozhodneme ke správnému kroku zjistíme, že je v nich dostatek místa. *8T 88.2*

Měli bychom přijímat mnohem méně obchodních zakázek v našich nakladatelstvích a ani řádek z toho, co vyjadřuje satanské myšlenky. Uvedení takových tiskovin ničí veškerý smysl svatosti této instituce. Celá instituce ztrácí na ceně. Je ve stálém nebezpečí, když se obecně mísí se svatým, že toto obecné zjme místo svatého. *8T 88.3*

Jak Pán pohlíží na používání tiskařských strojů v Jeho ústavech, na nichž se tisknou bludy nepřítelů? Když pochybný obsah vychází z tisku společně s tím, co je svaté, Jeho požehnání nemůže spočinout na vykonaném díle. Božský Učitel řekl: „Co jste získali tím, že jste se pustili do tohoto vnějšího díla?“ Přineslo vám to mnohé trápení ducha a pracovníci museli spěchat a zneklidňovat, aby práci ukončili ve stanovenou dobu. Toto bylo příležitostí ke zmatku a napětí. Byla vyřčena unáhlená slova a nevlídný duch byl vnesen do nakladatelství. Finanční zisk se nikterak nemůže srovnávat se ztrátou, která vznikla ze spěchu, shonu, hašteření a podrážděnosti. *8T 88.4*

Kéž Pán pomůže, aby Jeho lid viděl, že to nebylo moudré, a že mnohem víc je ztraceno, než získáno. Kdyby méně strojů a méně pracovníků bylo soustředěno na jednom místě, zatímco jiná místa vinice zůstala bez prostředků, jestliže by více peněz bylo utráceno na budování podniků v různých místech, více by se to líbilo Bohu. Není to žádná posvěcená ctižádost, která vedla k investování tak mnoha peněz do jednoho místa. Je omylem, když naši bratři ženou tolik strojů pro vytištění běžných tiskovin. Rychle se blížíme konci. Naším dílem má být tištění a šíření knih a časopisů s obsahem přítomné pravdy. *8T 89.1*

Napomenutí a varování, které nám Pán čas od času dal, byla nebezpečně zanedbána. Budeme-li hledat Pána a vyznávat hřích, když nastane potřebná reformace, spojená horlivost a opravdovost se

projeví v navrácení toho, co bylo odňato. Pán projeví svoji odpouštějící lásku a přijdou prostředky k vyrovnaní dluhů, jimiž jsou naše ústavy zatíženy. *8T 89.2*

17. Slavnostní varování

(Čteno před vedoucími Review and Herald, v listopadu 1901.)

Vedoucím Review and Herald

Drazí bratři,

Božím záměrem s vydavatelstvím v Battle Creeku bylo, aby se z této instituce šířilo světlo jako ze svítící lampy. Toto bylo správcům jasné. Znovu a znovu jim bylo mluveno o svatosti tohoto Pánova nakladatelství a o důležitosti zachování jeho čistoty. Oni však ztratili smysl pro to a spojili se s mocí nepřítelů tím, že souhlasili s vydáváním časopisů a knih, které obsahovaly nejnebezpečnější bludy, jaké mohou vzniknout. Nedovedli vidět zlý vliv takových bludných myšlenek na sazeče, korektory a všechny další, kteří s tím pracují. Duchovně byli uspáni. *8T 90.1*

Při některé vnější práci, která byla nakladatelství zadána, se mysl pracovníků setkávala se satanskou vědou. Tištění takového obsahu zneuctívá Boha. Zanechalo to svůj zhoubný vliv na myslích pracovníků. Správcové souhlasili s vydáváním takových tiskovin za nízkou cenu. Zisk by byl ztrátou, i kdyby se za tuto práci požadovala ta největší cena. *8T 90.2*

Obdržela jsem dopis od staršího sboru Daniellse, týkající se další budovy pro nakladatelství Review and Herald. Moje odpověď k tomu byla: Ne, ne, ne. Místo, abychom přistavovali nové budovy k těm, které jsou již postaveny, vyčistěte nakladatelství od satanského braku a určitě získáte potřebný prostor. *8T 90.3*

Bohu se nelíbí přelidněnost v Battle Creeku. Kdyby pracovníci byli rozděleni a podniky vybudovány na jiných místech, Bohu by se to víc líbilo a prapor pravdy by byl vztyčen v krajích, kde lidé nikdy neslyšeli poselství. Dříve, než postavíte další budovu pro nakladatelství v Battle Creeku, důkladně se postarejte o zájmy jižního pole. Ještě tam nebylo učiněno to, co učiněno být mělo. Každý krok byl téměř vynucen. *8T 90.4*

Pět tisíc dolarů, které byly použity v přídavných budovách nakladatelství Review and Herald, měly být investovány do díla na jiných místech, kde evangelium pravdy dosud nebylo zvěstováno. *8T 91.1*

Děším se, když vidím, kam to v našem nakladatelství dospělo. Tiskařské stroje v nakladatelství Páně tiskly katolické teorie a jiná tajemství nepravosti, ničící duši. Vedení musí být očištěno od této pochybné věci. Mám svědectví od Pána pro ty, kdo tyto věci dali do rukou pracovníků. Bůh vás činí odpovědnými za šíření ovoce ze zakázaného stromu poznání mezi mladými muži a ženami. Je možné, že jste nevěděli o varování, kterého se dostalo pacifické tiskárně o tomto předmětu? Je možné, že přes všechna tato varovná slova zacházíte na tutéž půdu, a konáte ještě hůře? Často vám bylo opakováno, že andělé Boží se procházejí v každé místnosti tohoto podniku. Jak to ovlivnilo vaši mysl? *8T 91.2*

Dávali jste to, co obsahuje satanovy myšlenky do rukou pracovníků, uváděli jeho svody a porušené zásady před jejich myslí. Pán hledí na toto vaše jednání jako na pomoc satanovi, aby připravil svoji léčku a polapil duše. Ty, kteří toto učinili, Bůh nebude pokládat za nevinné. On vede při s vedoucími tohoto nakladatelství. S hrůzou jsem otvírala Review v obavě, zda se nedovím, že Bůh očistil toto nakladatelství ohněm. *8T 91.3*

Pán mne poučil, že ti, kteří nemohou hledět na bezbožnost spolupráce se satanem, vydáváním jeho lží, mohli raději usilovat o dílo, které nebude poškozovat naši mládež, tělo i duši. Existuje nebezpečí, že prapor pravdy a spravedlnosti bude tak snížen, že Bůh dopustí soudy na tyto činitele nepravosti. *8T 92.1*

Je nejvyšší čas, abychom pochopili, jaký duch za celá léta usměrňoval vedení Review and Herald. Hrozím se pomyšlení, že pracovníkům může být předložena nejsvůdnější forma spiritismu a to způsobem vypočteným na zmatení a polapení myslí. Buďte ujištěni, že satan takovou příležitost využije. *8T 92.2*

Nakladatelství Review and Herald bylo poskvrněno, jako byl poskvrněn chrám, jenomže výsledek byl desetkrát ničivější. Kristus převracel stoly směnárníkům, vyháněl ovce i telata z předsíně

chrámu, říká: „*Psáno jest: Dům můj, dům modlitby slouti bude, ale vy učinili jste jej peleší lotrovskou.*“ (Mt 21,13) Ještě horší, než poskvrnění chrámu, bylo poskvrnění nakladatelství tištěním obsahu, který by se nikdy neměl dostat do rukou pracovníků v Božím ústavu. ^{8T 92.3}

Boží zákon byl přestoupen. Jeho věc zrazena a Jeho instituce se stala peleší lotrovskou. Tištění a šíření mocných výzev pravdy, což mělo být upřednostněno a čemu se měl věnovat čas i hřivny pracovníků, dostalo se málo nebo žádné pozornosti. Zisková činnost, jejíž část má nanejvýš závadnou povahu, postupně získala převahu. Toto dílo pohltilo energii, která měla být věnována vydávání literatury nejušlechtilějšího obsahu a nejvznešenějšího charakteru. Čas byl promarněn, schopnosti nesprávně využity, peníze zpronevěřeny. Dílo, které mělo být provedeno, zůstalo nevykonáno. Satanovy názory byly vyvýšeny, jeho teorie byly vytištěny tiskařskými stroji, které měly být použity k rozšiřování Boží pravdy. Zatímco se lidé povýšili, upadli kvůli svému jednání v Boží nelibost. Ztráta je nekonečně lepší, než nepoctivý zisk. ^{8T 92.4}

Domníváte se, že Ježíš bude v nakladatelství spolupracovat prostřednictvím svých andělů s lidmi, aby z pravdy vycházející z tisku, udělal moc pro varování světa, že konec všech věcí je blízko, zatímco satanovi je dovoleno převracet mysl pracovníků přímo v této instituci? Poselství které máme, zní: „Odmítněte tisknout další řádek tohoto škodlivého obsahu.“ Ti, co se zasloužili o uvedení toho do nakladatelství, potřebují činit pokání před Pánem ve vši pokoře své duše; neboť Jeho hněv je zapálen proti nim. Taková práce ať je provždy vyloučena z našich vydavatelství. Věnujte více času vydávání a rozšiřování knih obsahujících přítomnou pravdu. Usilujte ve své práci o určitou dokonalost. Čiňte všechno co je ve vašich silách, abyste po celém světě rozšiřovali nebeské světlo. ^{8T 93.1}

Začátečníci ani ostatní pracovníci nesmějí být tak popoháněni a uspěchaní, že nemají čas na modlitbu. Mládež v našich nakladatelstvích by měla být vychovávána tak, jak byla vychovávána ve školách proroků. Měla by být připravena chopit se díla na nových místech. ^{8T 93.2}

Jestliže lidé, kteří slyšeli poselství zvěstované v době konference – nejvznešenější poselství jaké může být zvěstováno – nebyli neschopní nechat se dojmout, kdyby se upřímně zeptali: „Pane, co chceš abych činil?“, zkušenost minulého roku by byla velice odlišná od té, jaká je nyní. Nemají za sebou čistý záznam. Nevyznali své omyly a nyní v mnohém jdou toutéž cestou a konají totéž, neboť si poškodili svůj duchovní zrak. ^{8T 93.3}

Poselství třetího anděla má připravit lid, aby obstál v těchto nebezpečných dnech. Má být zvěstováno hlasitě a má provést dílo, které si jen málokdo uvědomuje. ^{8T 94.1}

Jan píše: „*I viděl jsem jiného anděla, letícího po prostředku nebe, majícího evangelium věčné, aby je zvěstoval těm, kteříž bydlí na zemi a všelikému národu, i pokolení, i jazyku, i lidu, řkouceho velikým hlasem: Bojte se Boha a vzdejte Jemu chválu, neboť přišla hodina soudu Jeho; a klanějte se Tomu, kterýž učinil nebe i zemi i moře i studnice vod. A jiný anděl letěl za ním řka: Padl, padl Babylon, to město veliké, nebo vínem hněvu smilství svého napájelo všechny národy.*“ (Zj 14,6-8) Jak se to děje? – Nucením lidí přijmout falešný den odpočinku. V 31. kapitole 2. knihy Mojžíšovy je nám jasně řečeno, který den je sobota Hospodinova. Zachovávání dne odpočinku je prohlášeno za znamení věrnosti Božího lidu. ^{8T 94.2}

Bůh míní to, co říká. Člověk se postavil mezi Boha a lid a Pán poslal třetího anděla s poselstvím: „*A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu a vezme-li znamení její na čelo své, aneb na ruku svou, i ten bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlito do kalicha hněvu Jeho; a trápen bude ohněm a sírou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka.*“ (Zj 14,9-10) ^{8T 94.3}

Lid Boží má zachovávat Jeho přikázání a odložit veškerou světskou politiku. Přijetím správných zásad v jednání mají uctít tyto zásady; neboť tyto pocházejí z nebe. Poslušnost Bohu má větší cenu pro vás, než zlato a stříbro. Nesením břemen s Kristem, učením se od Něho tichosti a pokoře, odstraníme mnohé napětí; nebo když nepřítel přichází jako povodeň, Duch Hospodinův staví proti němu hráz. ^{8T 95.1}

Obracím se na ty, kteří přijetím odpovědného postavení v nakladatelství vzali na sebe odpovědnost usilovat o to, aby pracovníci dostali správnou výchovu. Snažte se uvědomit si důležitost svého díla. Ti, kteří svými skutky dokazují, že nečiní žádné úsilí, aby rozeznali mezi svatým a obecným, mohou vědět, že nebudou-li činit pokání, postihnou je Boží soudy. Tyto soudy mohou být

odloženy, přijdou však jistě. Jestliže vaše vlastní mysl není čistá a vznešená, dáváte špatný příklad jiným. Bůh vás bude volat k zodpovědnosti. Zeptá se vás: „Proč jste konali satanovo dílo, když jste měli konat dobré dílo pro Mistra?“ *8T 95.2*

Ve veliký den posledního účtování se nevěrný sluha setká s výsledkem své nevěrnosti. *8T 95.3*

Posílám vám toto poselství, neboť se obávám o vás. Váš stálý přírůstek pracovních sil mohl by být s lepším užítkem pracovně zužitkován na jiných místech. V noci jsem k vám mluvila se vši vážností ve vašich shromážděních a představila jsem vám pravdu, jaká je v Ježíši. Někteří ji však zavrhnuli. Nedali se přesvědčit. Hřešili proti velikému světlu a poznání, přehlušili hlas svědomí, takže nebude již více možné zasáhnout zatvrdlá srdce. *8T 95.4*

Někteří tak dlouho obětovali zásady, že nemohou postřehnout rozdíl mezi svatým a obecným. Ti, kdo odmítají dbát Božích naučení, půjdou neodvratně dolů cestou zkázy. Den zkoušky a soužení je před námi. Každý člověk by měl ukázat svoji pravou barvu. Volíte si věrnost nebo odboj? Ukažte svoji barvu lidem i andělům. V bezpečí jsme pouze tehdy, žijeme-li spravedlivě. Svět pak pozná, kde budeme v den soužení a zkoušky. *8T 96.1*

Kdyby dílo započaté při Generální konferenci šlo vpřed k dokonalosti, nebyla bych vyzvána psát tato slova. Byla příležitost zapřít nebo vyznat zlo; v mnoha případech lidé raději zapírali, aby se vyhnuli důsledkům doznání. *8T 96.2*

Nenastane-li náprava, neštěstí postihne nakladatelství a svět pozná příčinu. Bylo mi ukázáno, že nenastal obrat k Bohu z celého srdce. Pán je zneuctěn v institucích zřízených k Jeho cti. Nesvědomité nedbání Božích přikázání v nakladatelství svým způsobem ovlivnilo pracovníky. Bůh se ptá: „Zda nevykonám soud pro tyto věci?“ Viděla jsem nebeské anděly, jak se odvraceli pryč se zarmoucenými tvářemi. Posmíváte se Bohu svou stále větší tvrdostí srdce. Shodně s odpovědností bude trest těch, kteří znají pravdu a přece znevažují Boží přikázání. *8T 96.3*

18. Požár v Review and Herald

St. Helena, Kalifornie,

5. ledna 1903

Bratřím v Battle Creeku

Dnes jsem obdržela dopis od bratra Daniellse, týkající se zničení nakladatelství Review ohněm. Velice jsem zarmoucena, když pomyslím, jak velká ztráta postihla dílo. Víím, že jsou to přetěžké chvíle pro bratry vedoucí díla a pro zaměstnance nakladatelství. Rmoutím se se všemi zarmoucenými. Nebyla jsem však překvapena těmito smutnými zprávami; neboť v nočním vidění jsem viděla anděla stojícího s ohnivým mečem napřaženým nad Battle Creekem. Jednoho dne, když jsem držela pero ve své ruce, ztratila jsem vědomí a zdálo se, jakoby plamenný meč obracel se nejdřív jedním směrem a pak druhým. Zdálo se, že neštěstí bude stíhat neštěstí, neboť Bůh byl zneuctěn smýšlením lidí, kteří chtěli vyvýšit a oslavit sebe. ^{8T 97.1}

V toto ráno jsem se s celou vážností modlila, aby Pán vedl všechny pracovníky nakladatelství Review and Herald, aby důkladně zkoumali a poznali, v čem nedbali na ta mnohá poselství, která dal Pán. ^{8T 97.2}

Před nějakým časem bratři v nakladatelství Review mne požádali o radu, ohledně stavění jiné budovy. Tehdy jsem říkala, že kdyby ti, kteří se snažili přistavit další budovu k nakladatelství Review and Herald, mohli vidět do budoucna a prohlédnout, co bude v Battle Creeku, nesnažili by se vystavět zde další budovu. Bůh řekl: „Mého slova nebylo dbáno; a já to zvrátím a podvrátím.“ ^{8T 97.3}

Při Generální konferenci, která se konala v Battle Creeku, v roce 1901, Pán dal svému lidu důkaz, že volá po reformaci. Mysl byla přesvědčena a srdce byla dotčena; avšak důkladné dílo nebylo učiněno. Kdyby zatvrzelá srdce byla kajícíně pokořena před Pánem, bylo by vidět jeden z největších projevů Boží moci, jaký se kdy projevil. Bůh však nebyl poctěn. Svědectví Jeho Ducha nebylo zachováno. Lidé nezanechali způsobů, které byly v naprostém rozporu se zásadami pravdy a spravedlnosti, které by vždy měli být dodržovány v Božím díle. ^{8T 97.4}

Poselství církvi v Efezu a církvi v Sardis mi častokrát opakoval Ten, který mi dává pokyny pro svůj lid. „*Andělu Efezské církve piš: Toto praví ten, který drží těch sedm hvězd v pravici své, kterýž se prochází uprostřed těch sedmi svícňů zlatých: Znáám skutky tvé a práci tvou, i trpělivost tvou a že nemůžeš trpěti zlých; a zkusil jsi těch, kteříž se praví býti apoštolé, ale nejsou a shledals je, že jsou lháři. A snášel jsi a trpělivost máš a pro jméno mé pracovals a neustal. Ale mám proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil. Protož pomni, odkudž jsi vypadl a čiň pokání a první skutky, pakliž toho nebude, přijdu na tebe rychle a pohnu svícнем tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti.*“ (Zj 2,1-5) ^{8T 98.1}

„*Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví Ten, který má sedm duchů Božích a sedm těch hvězd: Víím skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. Budiž bedlivý a utvrzuj jiné umírající. Neboť jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. Pomniž tedy co jsi přijal a slyšel, a ostríhej, a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijdu na tě jako zloděj a nezvíš v kterou hodinu na tě přijdu.*“ (Zj 3,1-3) ^{8T 98.2}

Vidíme naplnění těchto varovných slov. Písmo se nikdy přesněji nenaplnilo, než v těchto slovech. ^{8T 99.1}

Lidé mohou vybudovat co nejpečlivěji postavené ohnivzdorné budovy, stačí však dotek Boží ruky, jediná jiskra nebes a smete každé útočiště. ^{8T 99.2}

Dostala jsem dotaz, mám-li nějakou radu v této situaci. Již jsem dala radu, kterou mi dal Bůh, v naději odvrátit dotek ohnivého meče, který visel nad Battle Creekem. Nyní přišlo to, čeho jsem se obávala – zpráva o zničení Review and Herald ohněm. Když přišly tyto zprávy, nebyla jsem nijak překvapena a neměla jsem k tomu co říci. Co jsem měla čas od času varovného říci jsem řekla, a nemělo to žádný účinek, jedině že to zatvrzovalo ty, kteří to měli slyšet; a nyní mohu říci jen to, že

jsem velice zarmoucena, že bylo nutné, aby tato rána přišla. Obdrželi jsme dostatek světla. Kdybychom podle toho jednali, nepotřebovali bychom další světlo. ^{8T 99.3}

Našemu lidu, kazatelům a laickým členům nám říci: „*Hledejte Hospodina, pokudž může nalezen býti; vzývejte Ho, pokudž blízko jest. Opusť bezbožný cestu svou, a člověk nepravý myšlení svá a nechť se navrátí k Hospodinu*“, – neboť mnozí kazatelé a lid kráčejí cizími stezkami – „*i slitujeť se nad ním a k Bohu našemu, neboť jest hojný k odpuštění*.“ (Iz 55,6-7) ^{8T 99.4}

Každá duše by měla bdít. Nepřítel vám je v patách. Usilovně bděte, aby vás nějaká, pečlivě nastrožená a mistrná léčka, nezastihla nepřipravené. Nedbalý a lhostejný ať bdí, aby den Hospodinův nepřišel na něho jako zloděj v noci. Mnozí opustí pokoru, zavrhnou Kristovo jho a půjdou po cizích stezkách, oslepeni a zmateni, opustí úzkou stezku, která vede do Božího města. ^{8T 99.5}

Člověk nemůže být šťastným křesťanem, dokud není bdělým křesťanem. Kdo vítězí, musí bdít; neboť různým světským mámením, bludem a pověrou, snaží se satan odpudit Kristovy následovníky od Něho. Nestačí, abychom se vyhnuli nápadnému nebezpečí a zákeřně nedůsledným krokům. Máme se pevně přidržet Krista a kráčet stezkou sebezapření a oběti. Jsme v zemi nepřítelů. Ten, který byl vyvržen z nebe, přišel s velikou mocí. Se vším možným úskokem a svodem snaží se zajmout duše. Nebudeme-li ustavičně bdít, snadno se staneme kořistí jeho nesčetných svodů. ^{8T 100.1}

Zkušenost učedníků v zahradě getsemanské obsahuje naučení pro dnešní Boží lid. Kristus vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a odešel se modlit do Getsemane. Řekl jim: „*Smutná jest duše má až k smrti. Počkejte tuto a bděte. A poodšed maličko, padl na zemi a modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od Něho hodina ta. I řekl: Abba, Otče, všecko jest možné Tobě. Přenes kalich tento ode Mne, ale však ne což já chci, ale co Ty. I přišel a nalezl je, ani spí. I řekl Petrovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jediné hodiny bdíti? Bděte a modlete se, abyste nevešli v pokušení. Duch zajisté hotov jest, ale tělo nemocno.*“ (Mk 14,34-38) ^{8T 100.2}

Čtěte tato slova pečlivě. Mnozí dnes spí jako kdysi učedníci. Nebdí a nemodlí se, aby nevešli do pokušení. Čtěme a studujme tyto části Božího slova, které mají zvláštní význam pro tyto poslední dny, ukazující na nebezpečí, které ohrožuje Boží lid. ^{8T 100.3}

Potřebujeme pronikavý, posvěcený postřeh. Tento nemáme používat na kritizování a odsuzování jeden druhého, nýbrž k rozeznávání znamení času. Máme chránit své srdce se vši pilností, abychom ve víře neztroskotali. Mnozí, kteří kdysi věřili pravdě, zlhostejněli ve své duchovní pohodě a bez nejmenšího odporu povolují satanovým dobře kladeným léčkám. Je čas, aby náš lid odstěhoval své rodiny z měst do odlehlejších míst, jinak mnozí z mladých a mnozí také ze starších budou nepřítelem zajati a polapeni. ^{8T 101.1}

7. ledna 1903

Všichni jsme byli zarmoucení nad zprávami o strašné ztrátě, kterou utrpělo dílo v důsledku požáru v nakladatelství Review and Herald. V jednom roku dva z našich největších podniků byly zničeny ohněm. Zprávy o tomto posledním neštěstí nás hluboce zarmoutily, Pán však dovolil, aby nás to stihlo a neměli bychom naříkat, nýbrž poučit se z této lekce, kterou nás Pán chce poučit. ^{8T 101.2}

Zničení Review and Herald bychom neměli přejít jako něco bezvýznamného. Každý spolupracovník v tomto odvětví měl by se zeptat sám sebe: „Proč zasluhuji toto poučení? V čem jsem chodil proti jasnému: „*Takto praví Hospodin*“, že mne takto poučuje? Dbal jsem na varování a výčitky, které poslal? Anebo jsem šel svou vlastní cestou?“ ^{8T 101.3}

Kéž srdce zkoumající Bůh prozkoumá bloudící a nechť se každý skloní před Ním v pokoře a ponížení a odvrhne od sebe všechnu samospravedlnost a sebedůležitost, kéž vyzná a zanechá každý hřích a prosí Boha ve jménu Vykupitele o odpuštění. Bůh prohlašuje: „*Toho kdož ke Mně přijde, nevyvrhnu ven.*“ (J 6,37); těm, kteří pokorně půjdou k Němu, bude odpuštěno, budou ospravedlněni a přijmou moc stát se syny Božími. ^{8T 101.4}

Modlím se, aby ti, kteří odporovali světlu, zřejmým důkazům a neposlouchali Boží varovné poselství, uviděli v zničení nakladatelství Review and Herald výzvu, aby se obrátili k Bohu s úplným odevzdáním srdce. Nechtějí si uvědomit, že jsou v Boží nelibosti? On nechce zničit život, nýbrž za-

chránit. Při posledním neštěstí životy pracovníků byly milostivě zachovány, aby každý mohl mít příležitost vidět, že Bůh je napravuje poselstvím, přicházejícím ne z lidského zdroje, nýbrž shůry. Boží lid odešel od Něho; nenásledoval Jeho rady a On se k němu přiblížil s prutem; nepřišel, aby přinesl s sebou zkázu života. Nikoho nestihla smrt. Všichni byli ponecháni při životě, aby poznali moc, které se nikdo nemůže protivit. *8T 102.1*

Chvalme Pána, že mu život Jeho dítek byl tak vzácný. Mohl vyhladit pracovníky v jejich bezohlednosti a soběstačnosti. On to však neučinil! Říká: „Budou mít novou příležitost. Promluvím k nim ohněm a uvidím, budou-li odporovat zásahu mé prozřetelnosti. Vyzkouším je ohněm, abych viděl, naučí-li se to, co je toužím naučit.“ *8T 102.2*

Když bylo zničeno sanatorium v Battle Creeku, Kristus se sám zasadil, aby ochránil životy mužů a žen. V tomto zničení Bůh vyzýval svůj lid, aby se navrátil k Němu. A u zničení nakladatelství Review and Herald a v záchraně života je vyzývá znovu. Chce, aby viděli, že zasáhla moc Věčného, činící zázraky, aby zachránila životy, aby každý pracovník měl příležitost k pokání a obrácení se. Bůh říká: „Jestliže se ke Mně obrátí, navrátím jim radost spasení svého. Půjdou-li však dál svou vlastní cestou, ještě citelněji je navštívím a zármutek postihne rodiny těch, kdo tvrdí, že věří pravdě, kteří však nežijí podle pravdy a nebojí se Pána, Boha Izraele.“ *8T 102.3*

Každý ať prozkoumá sám sebe, aby viděl, jak věří. Boží lid by měl činit pokání a obrátit se, aby jeho hříchy byly shlazeny, když přijdou časové rozvlažení od tváře Páně. Ať se ujistí, v čem nedokázali kráčet cestou, kterou Bůh vyznačil, v čem nedosáhli čistoty své duše dbaním Jeho rad. *8T 103.1*

19. Co mohlo být učiněno

St. Helena, Kalifornie,

5. ledna 1903

Sboru v Battle Creeku

Jistého dne v poledne jsem psala o tom, co mohlo být vykonáno při posledním zasedání Generální konference, kdyby se mužové na zodpovědných místech řídili radou a cestou Boží. Ti, kteří měli veliké světlo, nechodili v něm. Shromáždění skončilo a změna nenastala. Lidé se nepokořili před Pánem, jak to měli učinit a neobdrželi svatého Ducha. ^{8T 104.1}

Psala jsem, dokud jsem neupadla do bezvědomí a zdálo se mi, že jsem svědkem scény v Battle Creeku. ^{8T 104.2}

Byli jsme shromážděni v posluchárně Tabernacle. Po modlitbě jsme si zazpívali a znovu se pomodlili. Pána jsme prosili se vši opravdovostí. Shromáždění se vyznačovalo přítomností svatého Ducha. Jeho působení proniklo hlouběji a někteří z přítomných hlasitě plakali. ^{8T 104.3}

Jeden z přítomných se postavil z pokleku a řekl, že v minulosti nežil v souladu s některými jednotlivci a že k nim necítil žádnou lásku, že nyní se však vidí, jakým skutečně je. S velikou vážností opakoval poselství k laodicejskému sboru: „*Nebo pravíš: Bohatý jsem a zbohatl jsem a žádného nepotřebuji.*“ Ve své soběstačnosti jsem právě toto cítil,“ řekl. „*A nevíš, že jsi bídný a mizerný, i chudý, i slepý i nahý.*“ Nyní vidím, že toto je můj stav. Oči se mi otevřely. Můj duch byl tvrdý a nespravedlivý. Pokládal jsem se za spravedlivého, avšak mé srdce je zdceno a vidím svou potřebu vzácné rady Toho, který mne důkladně prozkoumal. Ó, jak vzácná, slitovná a láskyplná jsou slova: „*Radímť, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý a roucho bílé, abys oblečen byl a neokazovala se hanba nahoty tvé. A oči svých pomaz kollyrium, abys viděl.*““ (Zj 3,17-18) ^{8T 104.4}

Ten, který promluvil, obrátil se k modlícím a řekl: „Musíme něco udělat. Musíme vyznat své hříchy, pokořit svá srdce před Bohem.“ Učinil srdcervoucí vyznání a pak přistoupil k několika bratřím, k jednomu po druhém, podal jim ruku a prosil je o odpuštění. Ti, k nimž promluvil povstali a žádali odpuštění a objali se v pláči. Duch vyznání pronikl celé shromáždění. Bylo to letniční údobí. Bůh byl oslavován dlouho do noci, až do časného rána se v tom pokračovalo. ^{8T 105.1}

Následující slova byla často opakována ve vši srozumitelnosti: „*Já, kteréžkoli miluji kárám a tresci; rozhorliž se tedy a čiň pokání. Aj, stojím u dveří a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas Můj a otevřel dvěře, vejdu k němu a budu s ním večeřeti a on se Mnou.*“ (Zj 3,19-20) ^{8T 105.2}

Nikdo nebyl natolik pyšný, aby neučinil upřímné vyznání a vedli to vlivní jednotlivci, kteří však před tím nikdy neměli odvahu vyznat své hříchy. ^{8T 105.3}

Byla zde taková radost, jakou nikdy před tím nebylo vidět v Tabernacle. ^{8T 105.4}

Pak jsem získala vědomí a na chvíli jsem si nedovedla uvědomit, kde jsem. Pero jsem stále držela v ruce. Slyšela jsem hlas, mluvící ke mně: „Toto se mělo stát. Pán to očekával od svého lidu. Celá nebesa čekala, že budou moci projevit milost.“ Myslela jsem na to, kde jsme mohli být, kdyby bylo učiněno důkladné dílo na posledním zasedání Generální konference a sevřela mne úzkost a zklamání, když jsem si uvědomila, že to, co jsem viděla, nebyla skutečnost. ^{8T 105.5}

Boží cesta je vždy pravá a moudrá cesta. On vždy přináší čest svému jménu. Jedinou jistotou člověka před unáhleným a ctižádostivým rozhodnutím je, zachovat srdce v souladu s Ježíšem Kristem. Lidská moudrost je nespolehlivá. Člověk je nestálý, naplněný úctou k sobě, pýchou a sobectvím. Pracovníci v Božím díle by měli cele důvěřovat Pánu. Pak vedoucí projeví ochotu nechat se vést ne lidskou moudrostí, která je nepoužitelná jako zlomená třtina, nýbrž moudrostí Boží, která řekla: „*Jestliže pak komu z vás nedostává se moudrosti, žádejž ji od Boha, kterýž všechněm dává, ochotně a neomlouvá, i budeť dána jemu. Žádejž pak důvěrně, nic nepochybuje.*“ (Jk 1,5-6) ^{8T 106.1}

20. Zapomnětlivost

Všechny, kteří vyznávají, že jsou dítkami Božími, ráda bych pozvala, aby se zamysleli nad dějinami Izraelitů, jak jsou zaznamenány v 105, 106 a 107 Žalmu. Pečlivým studiem těchto kapitol budeme moci plněji ocenit dobrotu, milosrdenství a lásku našeho Boha. *8T 107.1*

Chvalozpěv zaslíbené země

„Oslavujte Hospodina, ohlašujte jméno Jeho, oznamujte mezi národy skutky Jeho. Zpívejte Jemu, žalmy prozpěvujte Jemu, rozmlouvejte o všech divných skutcích Jeho. Chlubte se jménem svatým Jeho; vesel se srdce těch, kteříž hledají Hospodina. Hledejte Hospodina a síly Jeho, hledejte tváři Jeho ustavičně. 8T 107.2

Rozpomínejte se na divné skutky Jeho, kteréž činil, na zázraky Jeho a na soudy úst Jeho, símě Abrahamovo, služebníka Jeho, synové Jákobovi, vyvolení Jeho. Onť jest Hospodin Bůh náš, na vši zemi soudové Jeho. Pamatujte věčně na smlouvu svou, na slovo, které přikázal až do tisíce pokolení. Kteréž upevnil s Abrahamem, a na přísahu svou učiněnou Izákovi. Nebo ji utvrdil Jákobovi za ustanovení, Izraelovi za smlouvu věčnou, pravě: Tobě dám zemi Kananejskou za podíl dědictví vašeho, ježto jich byl malý počet, a ještě v ní byli pohostinu. Přecházeli zajisté z národu do národu a z království k jinému lidu. Nedopustil žádnému ublížiti jim, ano i krále pro ně trestal, řka: Nedotýkejte se pomazaných Mých a prorokům Mým nečiňte nic zlého. 8T 107.3

Když přivolal hlad na zemi, všecku hůl chleba polámal. Poslal před nimi muže znamenitého, jenž za služebníka prodán byl, totiž Josefa. Jehož nohy sevřeli pouty, železa podniknouti musil, až do toho času, když se zmínka stala o něm; řeč Hospodinova zkusila ho. Poslav král, propustiti ho rozkázal, panovník lidu svobodna ho učinil. Ustanovil ho pánem domu svého, a panovníkem všeho vladařství svého, aby vládl i knížaty jeho podle své libosti, a starce jeho vyučoval moudrosti. Potom všel Izrael do Egypta, a Jákob pohostinu byl v zemi Chámově. Kdež rozmnožil Bůh lid svůj náramně, a učinil, aby silnější byl nad nepřátely své. 8T 108.1

Změnil mysl těchto, aby v nenávisti měli lid Jeho a aby ukládali lest o služebnících Jeho. I poslal Mojžíše, sluhu svého a Arona, kteréhož vyvolil. Kteríž předložili jim slova znamení Jeho a zázraků v zemi Chámově. Poslal tmou a zatmělo se, aniž odporná byla slovu Jeho. Obrátil vody

jejich v krev a zmořil ryby v nich. Vydala země jejich množství žab, i v pokojích králů jejich. Řekl, i přišla směsice žížal, a štěnice na všechny končiny jejich. Dal místo deště krupobití, oheň hořící na zemi jejich. Tak že potloukl réví jejich i fíkoví jejich a zpřerážel dříví v krajině jejich. Řekl, i přišly kobylky a chroustů nesčíslné množství. I sežrali všelikou bylinu v krajině jejich, a pojedli úrody země jejich. Nadto pobil všechno prvorozené v zemi jejich, počátek všeliké síly jejich. 8T 108.2

Tedy vyvedl své stříbrem a zlatem, aniž byl v pokoleních jejich, ježto by se poklesl. Veselili se Egypťští, když tito vycházeli; nebo byl připadl na ně strach Izraelských. Roztáhl oblak k zastírání jich, a oheň k osvěcování noci. K žádosti přivedl křepelky, a chlebem nebeským sytil je. Otevřel skálu i tekly vody, a odcházely přes vyprahlá místa jako řeka. 8T 108.3

Nebo pamětliv byl na slovo svatosti své, k Abrahamovi služebníkovi svému mluvené. Protož vyvedl lid svůj s radostí, s prozpěvováním vyvolené své. A dal jim země pohanů a tak úsilí národů dědičně obdrželi, aby zachovávali ustanovení Jeho a práv Jeho ostříhali. Halelujah.“ (Ž 105) 8T 109.1

Chvalozpěv ze zajetí

„Halelujah. Oslavujte Hospodina, 8T 109.2 nebo dobrý jest, nebo na věky milosrdenství Jeho. Kdo může vymluviti nesmírnou moc Hospodinovu a vypraviti všecku chválu Jeho? Blahoslavení, kteříž ostříhají soudu a činí spravedlnost každého času. Pamatuj na mne, Hospodine, pro milost k lidu svému, navštiv mne spasením svým. Abych užíval dobrých věcí s vyvolenými tvými a veselil se veselím národu tvého a chlubil se spolu s dědictvím tvým. 8T 109.3

I. 8T 109.4

Zhřešili jsme i s otci svými, nepravě jsme činili a bezbožnost páchali. Otcové naši v Egyptě nerozuměli předivným skutkům Tvým, aniž pamatovali na množství milosrdenství Tvých. Ale odporní byli při moři, při moři Rudém. Avšak vysvobodil je pro jméno své, aby v známost uvedl moc svou. Nebo přimluvil moři Rudému a vyschlo; i provedl je skrze hlubiny, jako po poušti. A tak zachoval je od ruky toho, jenž jich nenáviděl a vyprostil je z ruky nepřítele. V tom při-

kryly vody ty, kteříž je ssužovali, nezůstalo ani jednoho z nich. A ačkoli věřili slovům Jeho a zpívali chválu Jeho. *8T 109.5*

II. 8T 110.1

Však rychle zapomenuli na skutky Jeho a nečekali na radu Jeho; ale jati jsouce žádostí na poušti, pokoušeli Boha silného na pustinách. I dal jim, čehož se jim chtělo, avšak dopustil hubenost na život jejich. Potom, když horlili proti Mojžíšovi v vojště a Aronovi, svatému Hospodinu, otevřevši se země, pozřela Dátana a prikryla zběř Abironovu. A roznícen byl oheň na rotu jejich, plamen spálil bezbožníky. I udělali i tele na Orébě a skláněli se slitině. A změnivše slávu svou v podobiznu vola, jenž jí trávu. *8T 110.2*

Zapomněli na Boha silného, Spasitele svého, kterýž činil veliké věci v Egyptě. A předivné v zemi Chámově, přehrozné při moři Rudém. Pročež řekl, že je vyplnění, kdyby se byl Mojžíš, vyvolený Jeho, nepostavil v té mezeře před Ním, a neodvrátil prchlivost Jeho, aby nehubil. *8T 110.3*

III. 8T 110.4

Za tím zošklivili sobě zemi žádanou, nevěříce slovu Jeho. A repcíce v staních svých, neposlouchali hlasu Hospodinova. A protože pozdvihl ruky své proti nim, aby je rozmetal po poušti, a aby rozptýlil símě jejich mezi pohany, a rozehnal je do zemí. Spráhli se také byli s modlou Belfegor a jedli oběti mrch. A tak dráždili Boha skutky svými, až se na ně obořila rána, až se postavil Fínes a pomstu vykonal, i přetržena jest rána ta. Což jest mu počteno za spravedlnost od národu do pronárodu a až na věky. *8T 110.5*

IV. 8T 111.1

Opět ho byli popudili při vodách sváru, až se i Mojžíšovi zle stalo pro ně. Nebo k hořkosti přivedli ducha jeho a pronesl je rty svými. K tomu nevyplenili ani národů těch, o kterýchž jim byl Hospodin poručil, ale směřující se s těmi národy, naučili se skutkům jejich, a sloužili modlám jejich, kteréž jim byly osidlem. Obětovali zajisté syny své a dcery své ďáblům a vylili krev nevinnou, krev synů svých a dcer svých, kteréž obětovali trapidlům Kananejským, takže poskvrněna jest země těmi vraždami. I zmazali se skutky svými a smilnili činy svými. *8T 111.2*

Protož rozpáliv se v prchlivosti Hospodin na lid svůj, v ošklivost vzal dědictví své a vydal je v ruce pohanů. I panovali nad nimi ti, jenž je v nenávisti měli. A utiskali je nepřátelé jejich, tak že snížení jsou pod ruku jejich. Mnohokrát je vysvobozoval, oni však popouzeli Ho radou

svou, pročez potlačeni jsou pro nepravost svou. Avšak patřil na úzkost jejich a slyšel křik jejich. Nebo se rozpomenul na smlouvu svou s nimi a želel toho podle množství milosrdenství svých, takže naklonil k nim litoostí všecky, kteříž je u vězení drželi. 8T 111.3

Zachovej nás Hospodine, Bože náš a shromažď nás z těch pohanů, abychom slavili jméno Tvé svaté a chlubili se v chvále Tvé. 8T 112.1

Požehnaný Hospodin Bůh Izraelský, od věků a až na věky. Na to rciž všecken lid: Amen, Halelujah. “ (Ž 106) 8T 112.2

Píseň vykoupených

„Oslavujte Hospodina, nebo jest dobrý, nebo na věky milosrdenství Jeho. Necht’ o tom vypravují ti, kteříž jsou vykoupení skrze Hospodina, jak je On vykoupil z ruky těch, kteříž je ssuzovali, a shromáždil je z zemí od východu a od západu, od půlnoci i od moře. 8T 112.3

I. 8T 112.4

Bloudili po poušti, po cestách pustých, města k přebývání nenacházejíce. Hladoví a žízniví byli, až v nich svadla duše jejich. Když volali k Hospodinu v soužení svém, z úzkostí jejich vytrhl je, a vedl je po cestě přímé, aby přišli do města k bydlení. Nechat’ oslavují před Hospodinem milosrdenství Jeho a divné skutky Jeho před syny lidskými, poněvadž napájí duši žíznivou, a duši hladovitou naplňuje dobrými věcmi. 8T 112.5

Kteříž sedí ve tmě a v stínu smrti, sevříní jsouce bídou i železy, 8T 112.6

protože odporní byli řečem Boha silného, a radou Nejvyššího pohrdli. Pročez ponížil bídou srdce jejich, padli, a nebylo pomocníka. Když volají k Hospodinu v soužení svém, z úzkostí je vysvobozuje. Vyvodí je z temností a stínu smrti a svazky jejich trhá. Nechat’ oslavují před Hospodinem milosrdenství Jeho a divné skutky Jeho před syny lidskými. Poněvadž láme brány měděné a závory železné posekává. ... 8T 113.1

II. 8T 113.2

Obrací řeky v poušť a prameny vod v suchost, zemi úrodnou v slatinnou, pro zlost obyvatelů jejich. Pustiny obrací v jezera a zemi vyprahlou v prameny vod. I osazuje na ni hladovité, aby stavěli města k bydlení. Kteříž osívají pole a dělají vinice a shromažďují sobě užitek úrody. Takť On jim žehná, že se rozmnožují velmi a dobytka jejich neumenšuje. 8T 113.3

A někdy pak umenšení a snížení bývají ukrutenstvím, bídou a truchlostí. Když vylévá pohrdání na knížata, dopouští se, aby bloudili po poušti bezcestné. Onť vyzdvihuje nuzného z trápení a rozmnožuje rodinu jako stádo. Necht' to spatřují upřímní a rozveselí se, ale všeliká nepravost ať zacpe ústa svá. ^{8T 113.4}

Ale kdo jest tak moudrý, aby toho šetřil a vyrozumíval mnohému milosrdenství

Hospodinovu? “ (Ž 107) ^{8T 113.5}

„Připomínejme si zašlé dny“

Proč starý Izrael tak snadno zapomínal na Boží vedení? Lid si nezachoval ve své paměti skutky Jeho velikosti a moci, ani Jeho varovná slova. Kdyby pamatovali na Jeho obdivuhodné zacházení s nimi, nebylo by se jim dostalo výčitek: ^{8T 113.6}

„Já, já jsem utěšitel váš. Jakáž jsi ty, že se bojíš člověka smrtelného a syna člověka trávě podobného? Že se zapomínáš na Hospodina, učinitele svého, kterýž roztáhl nebesa a založil zemi, a že se děšíš ustavičně každého dne prchlivosti ssuzujícího, jakž se jen postrojí, aby hubil? Ale kdež jest pak ta prchlivost toho, kterýž ssuzuje? “ (Iz 51,12-13) ^{8T 114.1}

Ale synové Izraelští zapomínali na Boha, kterému patřili jak pro stvoření tak i vykoupení. I když viděli všechny Boží obdivuhodné skutky, pokoušeli Ho. ^{8T 114.2}

Izraelitům byla svěřena Boží prorocství. Avšak Boží zjevené slovo bylo falešně vykládáno a ne-správně v životě uplatňováno. Lid pohrdl slovem toho svatého Izraelského. ^{8T 114.3}

„Vinice zajisté Hospodina zástupů dům Izraelský jest a muži Judští révové milí Jemu. Očekával pak soudu a ať nátisk; spravedlnosti a ať křik. “ ^{8T 114.4}

„Běda těm kteříž... na skutky Hospodinovy nehledí a díla rukou Jeho nespátřují. Protož v zajeť půjde lid Můj, nebo jest bez umění. “ ^{8T 114.5}

„Běda těm, kteříž říkají zlému dobré a dobrému zlé. Kladouce tmou za světlo a světlo za tmou, pokládajíce hořké za sladké a sladké za hořké. ^{8T 114.6}

Běda těm, kteříž jsou moudří sami u sebe a vedle zdání svého opatrní. “ ^{8T 114.7}

„Z té příčiny, jakož plamen ohně šíří strniště a plevy plamen v nic obrací, tak kořen jejich bude jako shnilina a květ jejich jako prach vzejde; nebo zavrhlí zákon Hospodina zástupů a řečí svatého Izraelského pohrdli. “ (Iz 5,7.11-13.20-21.24) ^{8T 115.1}

„Napsáno k napomenutí našemu“

„Toto pak všecko... napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa. “ (1 K 10,11) Toto varování se týká nás v dnešní době: ^{8T 115.2}

„Viztež bratři, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha živého. Ale napomínejte se vespolek po všechny dny, dokudž se dnes jmenuje, aby někdo z vás nebyl zatvrzen oklamáním hřícha. Účastníci zajisté Krista učiněni jsme, jestliže však ten počátek podstaty až do konce pevný zachováme. Protož dokudž se říká: Dnes, uslyšeli-li byste hlas Jeho, nezatvrzujte srdcí svých, jako při onom popuzení. Nebo někteří slyševše, popouze-li ho, ale ne všichni, kteříž vyšli z Egypta skrze Mojžíše.“ (Žd 3,12-16) ^{8T 115.3}

Nemůžeme si my, kteří žijeme v době konce, uvědomit důležitost apoštolových slov: *„Viztež tedy, bratři, aby snad v někom z vás nebylo srdce zlé a nevěrné, kteréž by odstupovalo od Boha.“* (Žd 3,12)? ^{8T 115.4}

Na nás září hojné světlo minulých věků. Záznam o zapomnětlivosti Izraelských byl zachován pro naše poučení. Nyní Bůh napřáhl svoji ruku, aby si shromáždil lid z každého národu, pokolení a jazyka. V adventním hnutí konal skutky pro své dědictví, jako to konal pro Izraelské, když je vedl z Egypta. Ve velikém zklamání r. 1844, víra Jeho lidu byla vyzkoušena, jako byla vyzkoušena i víra Židů u Rudého moře. Kdyby adventisté hned na počátku stále důvěřovali ve vůdčí ruku, která byla s nimi v jejich minulých zkušenostech, byli by uzřeli spasení Hospodinovo. Kdyby všichni, kteří pracovali v díle v r. 1844, přijali trojandělské poselství a zvěštovali ho v moci svatého Ducha, Pán by byl konal mocné skutky skrze jejich úsilí. Proud světla by se rozlil po světě. Obyvatelé země by byli před léty varováni, závěrečné dílo by bylo ukončeno a Kristus by přišel pro svůj vykoupený lid. ^{8T 115.5}

Poselství pro tuto dobu

Byla jsem upozorněna, abych přinesla varovná slova našim bratřím a sestrám, kteří jsou v nebezpečí, že ztratí ze zřetele zvláštní dílo pro tuto dobu. Pán nám svěřil svatou pravdu. Máme povstat a svítit. V každé zemi máme oznamovat druhý příchod Kristův jazykem Zjevení: *„Aj, bere se s oblaky a uzříť Jej všeliké oko, i ti, kteříž Ho bodli; a budou plakati pro Něj všechna pokolení země, jistě.“* (Zj 1,7) ^{8T 116.1}

Co činíme? Zvěstujeme poselství třetího anděla? *„A třetí anděl letěl za nimi, pravě velikým hlasem: Bude-li se kdo klaněti šelmě a obrazu jejímu a vezme-li znamení její na čelo své, aneb na ruku svou, i tent' bude píti víno hněvu Božího, víno, kteréž jest vlito do kalichu hněvu Jeho; a trápen bude ohněm a sírou před obličejem svatých andělů a před obličejem Beránka. A dým muk jejich vstoupíť na věky věků a nebudouť míti odpočinutí dnem i nocí ti, kteříž se klanějí šelmě a obrazu jejímu a jestliže kdo přijme znamení jména jejího. Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostríhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.“* (Zj 14,9-12) ^{8T 116.2}

Přikázání Boží a víra Ježíšova spolu souvisí. Toto má být světu jasně zvěstováno. ^{8T 117.1}

Odpor nepřítele

V Božím slově vidíme důsledky zvěstování třetího andělského poselství. *„I rozhněval se drak na tu ženu a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostríhají přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista.“* (Zj 12,17) Odmítnutí poslouchat přikázání Boží a rozhodnutí pěstovat nenávist proti těm, kteří zvěstují tato přikázání, vede k nejrozhodnějšímu boji na straně draka, jehož všechny síly jsou soustředěny proti Božímu lidu, zachovávacímu přikázání. *„A rozkazuje všechněm, malým i velikým, bohatým i chudým, svobodným i v službu podrobeným, aby měli znamení na pravé ruce své, aneb na čelích svých. A aby žádný nemohl kupovati ani prodávati, než ten, kdož má znamení, aneb jméno té šelmy, aneb počet jména jejího.“* (Zj 13,16-17) ^{8T 117.2}

Znamení, neboli pečeť Boží je zjevena v zachovávaní soboty, sedmého dne, Pánovy památky stvoření. „*Mluvil také Hospodin k Mojžíšovi, řka: Ty pak mluv k synům izraelským a rci: Avšak sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi Mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji.*“ (Ex 31,12-13) Zde je sobota jasně označena jako znamení mezi Bohem a Jeho lidem. *8T 117.3*

Znamení šelmy je naproti tomu zachovávaní prvního dne týdne. Toto znamení odlišuje ty, kteří uznávají svrchovanost papežské autority od těch, kteří uznávají autoritu Boží. *8T 117.4*

Hlasité volání

Jak je předpověděno v 18. kap. Zjevení, trojandělské poselství má být zvěstováno s velikou mocí těmi, kteří přinesli poslední varování proti šelmě a jejímu obrazu: „*Potom pak viděl jsem anděla sestupujícího s nebe, majícího moc velikou a země osvětlena byla od slávy jeho. I křikl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký a učiněn jest příbytkem d'áblů a stráží každého ducha nečistého a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného. Nebo z vína hněvu smilstva jeho pili všickni národové a králové zemští smilnili s ním a kupci zemští z zboží rozkoši jeho zbohatli. I slyšel jsem jiný hlas s nebe, řkoucí: Vyjděte z něho lide Můj, abyste neobcovali hříchům jeho a abyste nepřijali z jeho ran. Neboť dosáhli hříchové jeho až k nebi a rozpomenul se Bůh na nepravosti jeho. Dejtež jemu, jakož i on dával vám a dejte jemu dvénásob podle skutků jeho; v koflík, kterýž naléval, nalíte jemu dvénásob.*“ (Zj 18,1-6) *8T 118.1*

Toto poselství dané Bohem má být zvěstováno mocným hlasem třetího anděla. *8T 118.2*

Ti, jejichž víra a horlivost je úměrná jejich poznání pravdy, projeví svoji věrnost Bohu zvěstováním pravdy ve vši její spásné, posvěcující moci těm, s nimiž se stýkají. Jejich posvěcený život plný nesobecké služby bude v souladu s životními zásadami nebeského království. *8T 118.3*

„A zapomněl jsi“

Je slavnou a strašnou pravdou, že mnozí, kteří byli horliví ve zvěstování třetího andělského poselství, stávají se nyní lhotejnými a umdlévají. Demarkační čára mezi světskými lidmi a mnohými vyznavači křesťanstva je téměř nepostižitelná. Mnozí, kteří byli kdysi opravdovými adventisty se přizpůsobují světu – jeho způsobům, jeho zvyklostem, jeho sobectví. Místo přivádění světa k poslušnosti Božího zákona, spojuje se církev stále těsněji se světem v jejich hříších. Denně se církev obrací ke světu. Jak mnozí domnělí křesťané jsou otroky mamonu! Jejich pěstování chuti, jejich nadměrná vydání peněz k vlastnímu uspokojení velice zneuctívá Boha. *8T 118.4*

A pro nedostatek horlivosti ve zvěstování třetího andělského poselství mnozí jiní, i když ne zjevně, žijí v přestupování a podporují vliv satanův jako ti, kteří otevřeně hřeší proti Bohu. Zástupy hynou; jak málo však dbají o tyto duše! Jisté ochromení postihlo mnohé z Božího lidu, což jim brání pochopit povinnosti chvíle. *8T 119.1*

Když Izraelští vstoupili do Kanaánu, nesplnili Boží záměr, aby ovládli celou zemi. Po částečném vítězství se usadili a těšili se z ovoce svého vítězství. Ve své nedůvěře a lásce k pohodlí, shromažďovali se v částech již dobytých, místo aby šli osazovat nová území. Takto započalo odvracení se od Boha. Svým nezájmem o provedení Jeho záměru, neumožnili Mu naplnit vůči nim Jeho zaslíbená požehnání. *8T 119.2*

Nekoná dnešní církev totéž? Křesťanští vyznavači, mají před sebou celý svět, který potřebuje evangelium, ale oni se shromažďují tam, kde se sami mohou těšit z předností evangelia. Necítí potřebu jít na nová území a nést poselství o spasení do dalekých krajů. Odmítají naplnit Kristovo poslání: „*Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.*“ Provinili se méně než židovská církev? *8T 119.3*

„Zvolte si dnes, komu budete sloužit“

Nastane ostrý spor mezi těmi, kteří jsou Bohu věrní a těmi, kteří vrhají potupu na Jeho Zákon. Úcta k Božímu Zákonu byla podvrácena. Náboženští vůdcové učí přikázání lidská. Jak tomu bylo za dnů starého Izraele, tak je tomu i nyní. Protože se rozmnožuje nevěra a přestoupení, budou ti,

kteří uctívali Zákon Boží, pěstovat nyní méně úcty k němu? Spojí se z pozemskými silami, aby ho zrušili? Kdo je věrný, toho neunes proud zla. Neuvrhne pohrdání na to, co Bůh oddělil jako svaté. Nebude následovat příklad Izraele v jeho zapomnětlivosti; bude si připomínat Boží jednání s Jeho lidem ve všech dobách a bude chodit cestou Jeho přikázání. *8T 120.1*

Zkouška přichází na jednoho každého. Jsou pouze dvě strany. Na které straně jsi? *8T 120.2*

Štít Všemohoucího

Lid, zachovávající přikázání Boží, stojí pod širokým štítem Všemohoucího. *8T 120.3*

„Ten, kdož v skrýši Nejvyššího přebývá, v stínu Všemohoucího odpočívati bude. Díím Hospodinu: Útočiště mé a hrad můj, Bůh můj, v němž naději skládati budu. Onť zajisté vysvobodí tě z osidla lovce, a od nejjedovatějšího nakažení morního. Brky svými přikryje tě, a pod křídly Jeho bezpečen budeš. Místo štítu a pavězy budeš míti pravdu Jeho, nebudeš se báti přistraču nočního, ani střely létající ve dne, ani nakažení morního, vlekoucího se v mrákotě, ani povětrí morního, v polední čas hubícího. Padne jich po boku tvém tisíc. A deset tisíců po pravici tvé, ale k tobě se to nepřiblíží. Očima toliko svým to spatříš, a odplatě bezbožných se podíváš.

8T 120.4

*Poněvadž jsi Hospodina, kterýž útočiště mé jest, a Nejvyššího za svůj příbytek položil. Nepřihodí se tobě nic zlého, aniž se přiblíží jaká rána k stánku tvému. Nebo andělům svým přikázal o tobě, aby tě ostríhali na všech cestách tvých. Na rukou ponesou tě, abys neurazil o kámen nohy své. Po lvu a bazilišku choditi budeš, a pošlapáš lvíce i draka. Poněvadž mne, dí Bůh, zamiloval, vysvobodím jej, a vyvýším; nebo poznal jméno Mé. Vzyvati Mne bude a vyslyším jej, já s ním budu v soužení, vytrhnu a oslavím jej. Dlouhostí dnů jej nasytím, a ukáži jemu spasení své.“ (Ž 91) *8T 121.1**

Hospodin kraluje

*„Podťe, zpívejte Hospodinu, prokřikujme Skále spasení našeho. Předějděme obličej Jeho s díčiněním, žalmy prozpěvujme Jemu. *8T 121.2**

*Nebo Hospodin jest Bůh veliký, a Král veliký nade všechny bohy. V jehož rukou základové země a vrchové hor Jeho jsou. Jehož je i moře, neboť On je učinil, i země, kterouž ruce Jeho sformovaly. *8T 121.3**

*Pojďte, sklánějme se a padněme před Ním, klekejme před Hospodinem, Stvořitelem našim. *8T 121.4**

Onť jest zajisté Bůh náš, a my jsme lid pastvy Jeho a stádo rukou Jeho. Dnes uslyšíte-li hlas

*Jeho, nezatvrzujte srdce svého, jako při popu-
zení a v den pokušení na poušti, kdežto pokou-
šeli Mne otcové vaši, zkusiliť jsou Mne a viděli
skutky Mé. Za čtyřiceti let měl jsem nesnáz s ná-
rodem tím a řekl jsem: Lid tento bloudí srdcem
a nepoznali cest mých. Jimž jsem přísáhl v
hněvě svém, že nevejdou v odpočinutí mé.“ (Ž
95) ^{8T 121.5}*

*„Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hos-
podinu všechna země. Zpívejte Hospodinu,
dobrořečte jménu Jeho, zvěstujte den po dni
spasení Jeho. Vypravujte mezi národy slávu Je-
ho, mezi všemi lidmi divy Jeho. ^{8T 122.1}*

*Nebo veliký Hospodin a vši chvály hodný, i
hrozný jest nade všechny bohy. Všichni zajisté
bohové národů jsou modly, ale Hospodin nebe-
sa učinil. Sláva a důstojnost před Ním, síla i
okrasa v svatyni Jeho. ^{8T 122.2}*

*Vzdejte Hospodinu čeledi národů, vzdejte Hos-
podinu čest i moc. Vzdejte Hospodinu čest jmé-
na Jeho, přineste dary a vejděte do síncí Jeho.
Sklánějte se Hospodinu v okrase svatosti, boj se
obličejem Jeho všechna země. ^{8T 122.3}*

*Rcete mezi pohany: Hospodin kraluje, a že i
okršlek zemský upevněn bude, tak aby se nepo-
hnul, a že souditi bude lidi spravedlivě. ^{8T 122.4}*

*Rozveselte se nebesa a plésej země, zvuč moře, i
což v něm jest. Plésej pole i vše, což na něm,
tehdaž ať prozpěvuje všechno dříví lesní před
tváří Hospodina; ^{8T 122.5}*

*neboť se běře, běře se zajisté, aby soudil zemi.
Budeť souditi okršlek světa v spravedlnosti, a
národy v pravdě své.“ (Ž 96) ^{8T 122.6}*

Část III. – Dopisy lékařům

„Jednostejných vám věci psáti mně se jistě nestýště, vám pak to bezpečné jest.“ (Fp 3,1)

21. Cena zkoušky

Cestou do Copenhagen,

16. července 1886

Vedoucím lékaři sanatoria v Battle Creeku

Můj drahý bratře,

chovám k tobě nejněžnější lásku a ráda bych, aby tě nechali na pokoji ti, kteří tě obviňují. Avšak, můj bratře, musíš pamatovat, že tyto zmatky a strasti jsou zahrnuty v těch „všech věcech“, které spolupůsobí k dobru všem, kteří milují Boha. Oči Hospodinovy jsou obráceny na tebe a On pozoruje ty, kteří by tě chtěli falešně představovat a zničit tě. Budeš-li mít odvahu, budeš-li utvrzovat svoji duši v Bohu, budeš-li důvěřovat svému nebeskému Otci jako dítě důvěřuje svým rodičům, budeš-li jednat spravedlivě a milovat milosrdenství, Bůh může a chce s tebou pracovat. Jeho zaslíbení zní: „*Nebo těch, kteříž mne ctí, poctím.*“ (1 S 2,30) 8T 123.1

Pamatuj, že tvoje zkušenost není první tohoto druhu. Znáš přece zkušenosti Josefa a Daniele. Pán nepředělal úskoky bezbožných lidí, nýbrž způsobil, aby jejich činy působily k dobru těm, kteří si uprostřed soužení a zápasů uchovali svoji víru a věrnost. 8T 123.2

Ohnivá pec nemá zničit, nýbrž pročistit, zušlechtit a posvětit. Bez soužení bychom si patřičně neuvědomovali svoji potřebu Boha a Jeho pomoci; zpyšněli bychom a stali se soběstačnými. V soužení, které přichází na tebe vidím důkaz, že Boží oko tě pozoruje a že tě chce přitáhnout k sobě. Ne zdraví, ale nemocní potřebují lékaře; ti, kteří jsou tísněni téměř do krajnosti, potřebují pomocníka. Obrát se k této pevnosti. Uč se té převzácné lekci: „*Podťež ke Mně všickni, kteříž pracujete a obtížení jste a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho Mé na se a učte se ode Mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho Mé zajisté jestiť rozkošné a břímě Mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) 8T 123.3

Ježíš tě miluje a těším se, když čtu o zkušenosti, kterou procházíš, ne proto, že trpíš, nýbrž proto, že je to důkaz pro mne, že Pán Ježíš tě zkouší a zkoumá, aby viděl, přijdeš-li k Němu, aby viděl, budeš-li Mu důvěřovat a nalezneš pokoj a odpočinutí v Jeho lásce. Modlím se za tebe, abys přišel k Němu, Pramenu vody živé. Toto je zkušenost, kterou musí každý z nás mít, máme-li bydlet s Kristem v příbytích, které nám šel připravit. Musíš se naučit tomu nejcennějšímu ve škole Kristově, těm naučením, které povedou k práci na svém vlastním spasení s bázní a třesením. 8T 124.1

Právě tehdy, když se ti daří dobře, když všichni o tobě mluví jen dobře, jsi v nebezpečí. Měj se na pozoru, neboť budeš vyzkoušen. Nejvíce se u tebe bojím o to, bude-li se ti příliš dobře dařit, že zapomeš na to, že máš doufat jedině v Boha. Byla ti svěřena veliká důvěra a čest, a bylo nebezpečí, že dostaneš závrať a zapomeš na svoji závislost na Bohu. Byl jsi postaven tam, kde můžeš uplatnit dalekosáhlý vliv v zájmu dobra, budeš-li se výhradně držet Boží slávy. Tvůj nebeský Otec tě miluje a přivine tě k sobě zkouškami, které se ti zdají přísné. 8T 124.2

Mám tu nejopravdovější touhu, abys vstoupil do Božího města nejenom jako hříšník, jemuž bylo odpuštěno, nýbrž jako vítěz. Můj bratře, budeš na to pamatovat? Budeš-li upřímný, pokorný a věrný v tomto životě, budeš mít volný vstup. Pak strom života bude tvým, neboť budeš vítězem nad hříchem; město, jehož stavitelem a učinitelem je Bůh, bude tvým městem. Ať se tvá obrazotvornost chopí těchto neviditelných věcí. Tvé myšlenky ať zalétnou k projevům veliké lásky Boží k tobě. Přemýšlením o tom, za čím se ženeš, ztratíš vědomí utrpení, toho lehkého soužení, které trvá jenom chvíli. 8T 125.1

Pavlova zkušenost

Copenhagen,

17. července 1886

Pavel byl mužem, který věděl, co znamená být účastníkem Kristových utrpení. Nepotřebuješ, abych opakovala příběh jeho soužení. Jeho život, to byla ustavičná činnost, neustále byl předmětem

mnohých mdlob. Ustavičně jej pronásledovala nenávist a zlomyslnost Židů. Byli vůči němu nanejvýš rozněvaní a učinili všechno co bylo v jejich silách, aby mu překáželi v díle. A přece jeho hlas slyšíme až do dnešních dnů: „*Nebo toto nynější, lehoučké soužení naše převelmi veliké věčné slávy břímě nám působí. Když nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, které se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné.*“ „*Nebo tak za to mám, že nejsou rovná utrpení nynější oné budoucí slávě, kteráž se zjeviti má na nás.*“ (2 K 4,17-18; Ř 8,18) Nic si Pavel tak vysoce necení jako přednosti a příležitosti křesťanského života. Bez váhání mluvím o těchto věcech; neboť dobře vím, že to, co říká, je pravda. 8T 125.2

Spočinutí v Boží lásce

Pavel říká dále: „*Nebo kteřížkoli Duchem Božím vedeni bývají, ti jsou synové Boží. Nepřijali jste zajisté ducha služby opět k bázni, ale přijali jste Ducha synovství, v němž voláme Abba, totiž Otče.*“ (Ř 8,14-15) Jednou z lekcí, které se musíme naučit v Kristově škole je ta, že Boží láska k nám je mnohem větší, než láska našich pozemských rodičů. Musíme Mu neochvějně věřit a dokonale důvěřovat. „*Tent' Duch osvědčuje duchu našemu, že jsme synové Boží. A jestliže synové, tedy i dědicové zajisté Boží, spolu pak dědicové Kristovi, však jestliže spolu trpíme, abychom spolu i oslaveni byli.*“ (Ř 8,16-17) 8T 126.1

Kéž ti Pán pomůže být usilovným žákem v Kristově škole, aby ses naučil svá břemena pokládat na Ježíše. A budeš-li svobodný v Jeho lásce, pohlédneš nad a pryč od těchto mučivých zkoušek. Pomysli na to, co pro tebe vytrpěl Ježíš a nikdy nezapomínej, že je to část odkazů, který jsme obdrželi jako křesťané, mít s Ním podíl na Jeho utrpení, abychom mohli mít podíl s Ním v Jeho slávě. 8T 126.2

Nebezpečí soběstačnosti

Studuj Nabuchodonozorův sen, jak je zaznamenán ve 4. kapitole Danielově. Král viděl mohutný strom, zasazený v zemi. Stáda z hor a kopců se těšila v jeho stínu a ptáci nebeští si stavěli hnízda v jeho větvích. Takto byla představena Nabuchodonozorova velikost a rozmach. Národy se shromáždily pod jeho vládu. Jeho království bylo pevně zakořeněné v srdcích jeho věrných poddaných. 8T 126.3

Král viděl svoji prosperitu a proto se povýšil. Přes všechno varování, které mu Bůh poslal, konal to, co mu Pán výslovně konat zakázal. Pyšně hleděl na své království a říkal: „*Zdaliž toto není ten Babylon veliký, kterýž jsem já vystavěl mocí síly své, aby byl stolicí království k ozdobě slávy mé?*“ (Da 4,27) A právě ve chvíli, kdy tato slova dozněla, byl vyřčen také soud. Král pozbyl rozum. Soudnost, kterou pokládal za tak dokonalou, moudrost, na kterou byl sám tak pyšný, mu byla odňata. Dar myšlení, který člověka povznáší nad zvířata, ho opustil. 8T 126.4

Žezlo se již déle neudrželo v ruce tohoto pyšného a mocného panovníka. Tento mocný vládce pozbyl rozum. Žije se stádem dobytka a živí se jako ono. Stal se společníkem polní zvěře. Čelo, které kdysi nosilo korunu je znetvořeno, zbaveno přemýšlivého mozku. Vyšel rozkaz: „*Podetněte strom ten a osekejte ratolesti jeho, a otlučte listí jeho a rozmecte ovoce jeho...*“ (Da 4,11) 8T 127.1

Takovým způsobem se Pán představuje jako pravý a živý Bůh. Oprávněně mohl David zvolat: „*Viděl jsem bezbožníka hrozné síly, an se rozložil jako zelený, samorostlý strom. Ale tudíž pominul a aj nebylo ho; nebo hledal jsem ho a není nalezen.*“ (Ž 37,35-36) Jen ať se lidé povyšují ve své domýšlivosti, Pán je nebude podporovat a nezabrání jejich pádu. Jen ať se církve stane pyšnou, vychloubačnou a nezávislou na Bohu, ať nevyvyšuje Jeho moc, a tato církev bude nepochybně Pánem zcela zavržena. Budou-li se lidé chlubit bohatstvím, moudrostí, poznáním, nebo čímkoliv jiným kromě Krista, brzy se dostanou do zmatku. 8T 127.2

Ten, který nosí naše břemena

Moji bratři, pamatujte, že tato země není nebem. Kristus prohlásil: „*Na světě soužení míti budete, ale doufejte, já jsem přemohl svět.*“ „*Blahoslavení, kteříž protivenství trpí pro spravedlnost, nebo jejich jest království nebeské. Blahoslavení budete, když vám zlořečiti budou a protivenství či-*

niti a mluvití všechno zlé o vás, lhouce, pro Mne. Radujte se a vesel se, nebo odplata vaše hojná jest v nebesích. Tak zajisté protivili se prorokům, kteříž byli před vámi.“ (J 16,33; Mt 5,10-12) ^{8T 127.3}

Ježíš tě neopustil, abys byl zdeptán zkouškami a těžkostmi, které na tebe doléhají. Řekl ti o nich všechno. A řekl ti také, abys nebyl sklíčený a zdeptaný, když těžkosti přijdou. Hleď na Ježíše, svého Vykupitele, těš se a vesel se. Nejtěžší zkoušky, které máme nést, jsou ty, které přicházejí od našich bratří a našich rodinných přátel; avšak i tato utrpení je možné trpělivě snášet. Ježíš neleží v Jozefově novém hrobě. Vstal, vstoupil na nebesa a přimlouvá se za nás. Máme Spasitele, který nás tak miloval, že zemřel za nás, abychom skrze Něj mohli mít naději, sílu a odvahu a místo na Jeho trůnu. On může a chce ti pomoci kdykoliv k Němu budeš volat. ^{8T 128.1}

Pokoušíš-li se nést svá břemena sám, přemohou tě. Máš těžké odpovědnosti. Ježíš o nich ví a nenechá tě samého, neopustíš-li Ho. Pokládá to za čest, když Mu svěříš zachování své duše jako věrnému Stvořiteli. Povzbuzuje tě, abys doufal v Jeho milost, věřil, že nechce abys nesl tyto těžké odpovědnosti ve své vlastní síle. Toliko věř a užíš spasení Hospodinovo. ^{8T 128.2}

Cítíš svoji neschopnost pro tak zodpovědné postavení které zastáváš? Děkuj za to Bohu. Čím víc si uvědomuješ svoji neschopnost, tím víc budeš hledat pomocníka. „*Přiblížte se k Bohu a přiblížit se k vám. Umejte ruce hříšníci, a očistěte srdce vy, kteříž jste dvojité mysli.*“ (Jk 4,8) Ježíš chce, abys byl šťastný a radostný. On chce, abys konal to nejlepší podle schopností, které ti dal. A pak důvěřuj Bohu, že ti pomůže, a pozvedne ty, kteří ti pomohou nést břemena. ^{8T 128.3}

Nedej se zneklidnit nelaskavými lidskými řečmi. Cožpak nemluvili lidé takto o Ježíši? Bloudíš, a snad někdy dáváš příležitost nelaskavým poznámkám; Ježíš to však nikdy nedělal. Byl čistý, bez poskvrny. Neočekávej lepší úděl v tomto životě, než jaký měl Kniže slávy. Když tvoji nepřátelé vidí, že tě mohou zranit budou se radovat a satan se také potěší. Hleď na Ježíše a pracuj ve vši prostotě k Jeho slávě. Své srdce nech spočinout v Boží lásce. ^{8T 129.1}

Nehleď na lidi

Může se stát, že i členové sboru, k nimž patříš, řeknou, anebo udělají to, co tě zarmoutí. Jdi však přímo, klidně a pokojně, stále důvěřuj Ježíši a připomínej si, že nejsi sám svůj, že jsi Kristovým vlastnictvím, vykoupeným krví milovaného Syna Božího, že konáš Jeho dílo a snažíš se pomoci lidem. Je to veliké dílo. Ať tě lidská zvrácenost nevykolejí z pevné důvěry a neochvějné víry v Boží zaslíbení. ^{8T 129.2}

Bolí tě to, když někdo, pro něhož jsi tolik vykonal, stává se tvým nepřítelem, neboť se dostal pod vliv tobě odporující. Avšak nekonáš téměř totéž Ježíši, když se odvracíš od Něho? On byl tvým nejlepším přítelem, učinil všechno, aby získal tvoji lásku a důvěru. Žádá tě, abys přišel k Němu se všemi břemeny a se vším trápením a svým Slovem se zaručil, že ti dá odpočinek a klid, budeš-li nést Jeho jho a nosit Jeho břímě. On říká, že Jeho jho je rozkošné a Jeho břímě lehké. Prokaž, že tomu věříš. Vezmi Boha za slovo. Nemohl bys nikdy být tam, kde jsi a nést odpovědnosti, které jsi nesl, kdyby ti Ježíš zvláštním způsobem nepomáhal. Uvědom si to. Oslavuj Pána za pomoc, jakou je pro tebe, a nepřestaň Mu důvěřovat. ^{8T 129.3}

Uveď Krista do svého života. Nemysli si, že jsi odpovědný za nesprávné činy jiných, i když jsou to členové sboru. Ve sboru jsou nevěrní jednotlivci, kteří s Ježíšem nakládají mnohem hůř, než s tebou. Kdyby byl na zemi, uráželi by Ho, nadávali Mu a tupili by Ho: „*Běda světu pro pohoršení. Ačkoli musí býti, aby přicházela pohoršení, ale však běda člověku, skrze něhož přichází pohoršení. Kdo by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve Mne, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho a pohřben byl do hlubokosti mořské.*“ (Mt 18,7.6) ^{8T 129.4}

Neseš těžké břímě. Prála bych si, aby si to každý mohl uvědomit, jak si to já sama uvědomuji. Přeji si, aby všichni tvoji bratři byli k tobě upřímní a věrní a nepřekáželi ti, nevyvyšovali tě a neoslavovali tě, nýbrž viděli v tobě toho, kterého Bůh používá za svůj nástroj v určeném díle a pamautovali na to, že nemají zastavovat kola, ale přiložit svoji ruku ke kolu a roztáčet ho a nebrzdit. ^{8T 130.1}

Věčná tíž slávy

Opět pravím, raduj se v Pánu. Spočín v Něm. Potřebuješ Jeho moc a tuto moc můžeš mít. Jdi pevně, statečně a odvážně vpřed. V úsudku se můžeš mýlit. Nepřestaň se však přidržet Ježíše. On je moudrost, On je světlo, On je moc. On ti je tou velikou Skálou v pusté zemi. Odpočín v Jeho stínu. Potřebuješ moudrost a Ježíš ti ji dá. Nebud' nevěřící. Čím víc jsi srážen, nepochopen a překrucován, tím větší máš důkaz, že konáš dílo pro Mistra a tím těsněji musíš přilnout ke svému Spasiteli. Ve všech svých těžkostech zachovej klid a rozvahu, trpělivost a snášenlivost, a neodplácej zlým za zlé, nýbrž dobrým za zlé. Hleď na vrchol žebříku. Bůh je nad ním. Jeho sláva osvětluje každou duši, která vystupuje k nebi. Ježíš je tím žebříkem. Vystupuj po něm, drž se ho a nakonec z něj vykročíš do věčného království. *8T 130.2*

Chci, abys přišel do nebe. Nevím o nikom, kdo by si nebe vážil víc než ty, kdo tak neúnavně pracoval pro úlevu trpícího lidstva. Kdo by si nedopřál spáнку, jídlo a kdo by měl jen tak málo radosti ze života. Někdy se zdálo, že na tvoji cestu dopadá jen málo světla, pouze dlouhý, ustavičný stín. Utrpení, které vidíš, smrtelníky hledající a toužící po pomoci, tvůj styk se zpustlými, zkaženými lidskými bytostmi – tato zkušenost je takového rázu, že může podkopat tvoji víru v lidstvo. *8T 130.3*

Musíš opravdu hledět na Ježíše; měj své oči upřeny k slávě a vrcholu onoho žebříku. Pouze skrze Krista si můžeš být jist nebem, kde je všechno čisté, svaté, kde je mír a blaženost, kde je sláva, kterou lidské rty nemohou popsat. Nelze lépe popsat odplatu, která očekává vítěze, než říci, že je to mnohem převyšující a věčná tíž slávy. Bude to věčnost slávy, blažená věčnost, stále nová sláva po celé nekonečné věky. *8T 131.1*

Musíš tam být, ať cokoli zde ztratíš. Rozhodni se být jist věčným životem. Nikdy se nenechej znechutit. Častokrát jsem viděla, že věčné rámě tě obklopuje když se zdálo, že si to neuvědomuješ, nebo nedoceňuješ onu velikou blahosklonnost nebe. Žij pro Ježíše. Jako lékař můžeš lépe působit v sanatoriu, když Krista učiníš svým představeným lékařem. Se vši opravdovostí usiluj o dosažení koruny života. Zaměstnávej se službou Boží. Vyplatí se to nejen v tomto životě, nýbrž i v budoucím. Pociťuji hluboký zájem o tebe i o tvoji manželku, kterou miluji v Pánu jako své syny i jejich manželky. Chci, abys ty i tvoje manželka byli mezi vykoupeními a účastnili se Kristovy korunovace. Velice toužím, abys byl víc než vítězem skrze Toho, který dal svůj život za tebe. Z tohoto důvodu, můj bratře, jsem ti to tak otevřeně řekla. Toužím, abys vešel do věčné slávy. Tvé postavení bylo velice těžké. Obávala jsem se, že ztratíš víru a odvalu. Musíš vzrůstat v milosti a známosti pravdy. Musíš se přimknout ke svým bratřím. Ať přijde cokoli, nepřestaň jim důvěřovat a Kristu také ne; a pevně se přidržuj pravdy. *8T 131.2*

Výňatek z dopisu psaného v Adelaide, Jižní Austrálie, 17. prosince 1892 – Můj bratře, setkáš se s těžkostmi, pevně se však drž své opravdovosti. Nikdy neprojevuj nic jiného, než ušlechtilého ducha. Nebeský vesmír pohlíží na tento zápas. Satan hledí a netrpělivě střeží, aby tě zviklal ze strážného postavení. Rád by tě viděl jednat nepromyšleně, aby nad tebou zvítězil. Mužně boj Hospodínův boj. Boj tak, jako by Kristus bojoval na tvém místě. Ať není ve tvé víře a praktickém životě žádná nedůslednost. Nedovol, abys byl nevrlý kvůli těžkostem, které ustavičně vznikají. Buď klidný, mysli na Ježíše a udělej všechno, aby ses Mu zalíbil. Milost Kristova a Duch svatý jsou dary Boží pro tebe, abys byl vši mocí zmocněn na vnitřním člověku. *8T 132.1*

22. Přílišná soustředěnost v Battle Creeku

South Lancaster, Massachusetts,

18. října 1890

Správcům sanatoria v Battle Creeku

Drazí bratři,

V době mého pobytu v Petoskey, jsem mluvila s vaším hlavním lékařem ohledně zřízení nějakého domova pro sirotky v Battle Creeku. Řekla jsem, že právě toto potřebuje náš lid a že v podnikání tohoto druhu jsme mnohem pozadu za jinými denominacemi. ^{8T 133.1}

Ve své rozmluvě jsem mluvila o své obavě, že v Battle Creeku soustředíme příliš mnoho odpovědnosti a stále jsem téhož názoru. Je nebezpečné tolik zájmu soustředit na jednom místě. Veliké peněžní obnosy se vydávají v tomto jednom centru, zatímco jsou zanedbána města, v nichž se bude čím dál tím nesnadněji pracovat. ^{8T 133.2}

Probírala jsem některé ze svých spisů a zjistila jsem, že o tomto bodu již před léty bylo dáno varovné poselství. Je jasně konstatováno, že budovy v Battle Creeku by se neměly rozšiřovat a nové by se neměly přidávat k již existujícím, aby se zvýšil tamní provoz. Byli jsme poučeni, abychom nesoustřeďovali zájmy na jedno místo, nýbrž své pole působnosti rozšířili. Bylo nebezpečí, že Battle Creek se stane jakýmsi starým Jeruzalémem – mocným střediskem. Nedbáme-li těchto napomenutí, neštěstí, které postihlo Jeruzalém, stihne i nás. Pýcha, vyvyšování sebe, zanedbávání chudých a stranění bohatým – to byly hříchy Jeruzaléma. Dnes, když jsou široké zájmy soustřeďovány na jednom místě, pracovníci jsou v pokušení sobectví a pýchy. Podlehnou-li tomu pokušení, nespolupracují s Pánem. Místo úsilí rozšířit odpovědnosti v Battle Creeku, měli bychom statečně a ochotně rozdělit tyto odpovědnosti, které již tady jsou a rozdělit je do různých míst. ^{8T 133.3}

Jsme „*divadlem tomuto světu, i andělům i lidem*“ (1 K 4,9). Naše poslání je totéž jako to, které Kristus ohlásil na počátku své služby jako své poslání. Řekl: „*Duch Páně nade Mnou, protože pomazal Mne, kázati evangelium chudým poslal Mne, a uzdravovati zkroušené srdcem, zvěstovati jakým propuštěním a slepým viděním a propustiti soužené v svobodu. A zvěstovati léto Páně vzácné.*“ (L 4,18-19) ^{8T 134.1}

Máme šířit dílo, které nám svěřil Mistr. Říká: „*A vyleješ-li lačnému duši svou a strápenou duši nasytíš-li: vzejde v temnostech světlo tvé a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně a nasytí i v náramné sucho duši tvou a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svlažená a jako pramen vod, jehož vody nevysychají.*“ „*Nebo nebudete bez chudých v zemi vaší; protož přikazuji tobě, řka: Abys ochotně otvíral ruku svou bratru svému, chudému svému a nuznému svému v zemi své.*“ „*A protož všechno, jakž byste chtěli, aby vám lidé činili, tak i vy činite jim; toť zajiště jest zákon a proroci.*“ (Iz 58,10-11; Dt 15,11; Mt 7,12) ^{8T 134.2}

Budeme v pokušení ziskuchtivosti, lakoty a nenasytné touhy mít stále víc. Podlehne-li tomuto pokušení, uvede nás do podobného nebezpečí, jaké postihlo starý Jeruzalém. Nepoznáme Boha a nepředstavíme Ho v Jeho charakteru. Úzkostlivě musíme bdít sami nad sebou, abychom pro nevěru neodpadli jako Židé. Máme nesobecky pracovat. Máme cítit hluboký zájem o zřízení a rozmach jiných institucí kromě těch, které již spravujeme. Upřímně si přeji, aby toto sanatorium bylo na míle vzdáleno od Battle Creeku. Podle světla, které mi dal Bůh, vím, že by mu to bylo k duchovnímu blahu a užitku. Kolej poblíž Lincolnu, Nebraska, převezme velký počet z Battle Creeku, a toto je jak by to vlastně mělo být. Světlo by mělo vyzařovat i z jiných míst zrovna tak, jako z Battle Creeku. Bůh chce, aby světlo vyzařovalo z různých míst a různých usedlostí. ^{8T 134.3}

Soustřeďovat tolik zájmu na jednom místě je mylné; je v tom příchut' sobectví. Battle Creek přijímá mnohem více, než může zužítkovat. Kdyby důležité zájmy, které jsou zde soustředěny, byly rozděleny a ještě dál rozděleny, byly by posíleny i jiné sbory. Na veliké vinici Páně máme pracovat nesobecky, rozdělovat čas, prostředky, výchovné zájmy a služební ústavy takovým způsobem, že z nich bude mít co možno největší počet užitku. Ctižádost, která vede lidi k soustředění tolika vybavení do Battle Creeku, by měla být omezena, aby i jiná místa se účastnila požehnání, jež někteří

plánovali tam soustředit. Soustředováním tak mnohého na jednom místě, se dává lidu špatný příklad. ^{8T 135.1}

Velkokorysé plánování pro Battle Creek není moudré. Naším pracovním polem je svět a prostředky vynakládáné na tomto jediném místě, nepomohou úspěšně roznést dílo do jiných míst. Je mnoho měst, v nichž lid potřebuje zvěst evangelia. Místo abychom soustředili tak mnoho talentovaných pracovníků v Battle Creeku, měli bychom vymezit v různých místech pracovní pole posvěceným a schopným mužům. Tito lidé by měli s živým zájmem pracovat na mnohých místech, zkoumat způsoby a možnosti pokroku díla. Nemají jednat jen podle svého vlastního úsudku, nýbrž spojit se v tom velikém díle. Rok co rok, jak dílo sílí na místě v němž pracují, mají vzdělávat a připravovat pracovníky a posílat je na jiná místa. ^{8T 135.2}

Nesobecká služba

Rozmach našeho budovatelského úsilí v Battle Creeku musíme poněkud omezit. Pole je tento svět a Bůh se zajímá i o jiné části své velké vinice. Jsou sbory a instituce, které napínají každý nerv, aby měly místo a mohly žít. Necht' naše prosperující instituce obstarají podporu těm zbývajícím, které spějí k zániku. Jak snadno by mohl veliký sbor v Battle Creeku určit některé ze svých prostředků na pomoc chudším sborům, které jsou na pokraji zkázy kvůli vysokým dluhům! Proč je to tak, že tyto sesterské sbory jsou ponechány rok co rok v zápase z chudobou a dluhem? Sobectví přináší duchovní smrt. Jak mnoho dobra by mohly vykonat naše zámožnější sbory, kdyby pomohly svým sesterským sborům a přivedly je k rozkvětu! ^{8T 135.3}

Pomáhejme těm, kdo pomoc potřebují

Jako Boží služebníci máme mít masité srdce, plné lásky, která nás nutí nápomocně sloužit těm, kdo pomoc potřebují víc než my. Vidíme-li své bratry a sestry zápasit s chudobou a dluhem, vidíme-li sbory které potřebují finanční pomoc, měli bychom o ně projeviti nesobecký zájem a pomoci jim tou měrou, jak nám Pán požehnal. Jestliže vy, kteří jste na odpovědném místě v některém ústavě a vidíte jiné ústavy statečně zápasit o prostor, aby mohly pracovat podobně, jak se pracuje v ústavách ve kterých jste zaměstnáni vy, nebud'te žárliví. ^{8T 136.1}

Nesnažte se vyřadit některou pracovní sílu a vyvýšit sami sebe s vědomím nadřazenosti. Spíše omezte některé ze svých rozsáhlých plánů a pomozte těm, kdo zápasí. Pomozte jim uskutečnit některé jejich plány, aby se zvětšila jejich užitečnost. Nepoužívejte každý dolar na rozšíření vašich zájmů a zvětšení vašich odpovědností. Ušetřete část svých prostředků pro zřízení zdravotních institucí a škol na jiných místech. Budete potřebovat velikou moudrost, abyste poznali, kde je třeba tyto instituce zřídit, aby lid měl z toho největší užitek. Všechny tyto záležitosti je nutné nezaujatě zvážit. ^{8T 136.2}

Ti, kdo jsou na zodpovědných místech, budou potřebovat moudrost shůry, aby jednali spravedlivě, milovali soud a projevovali milosrdenství nejen některým, nýbrž všem, s nimiž přijdou do styku. Kristus ztotožňuje své zájmy se zájmy svého lidu bez ohledu na to, jak je chudý a nuzný. Pro barevný lid je nutné zřídit misijní stanice a každý by se měl snažit něco udělat a dělat to hned. ^{8T 137.1}

Potřebujeme, aby ústavy byly zřízeny na různých místech, aby se mužové a ženy pustili do díla a konali to nejlepší v bázi Boží. Nikdo by neměl ztrácet ze zřetele své poslání a práci v něm. Každý by měl usilovat úspěšně pokračovat v díle, které mu bylo svěřeno. Všechny naše instituce by na to měly pamatovat a usilovat o úspěch; současně by však neměly zapomínat, že úspěch bude úměrný jejich nezaujaté štědrosti a ochotě podělit se se svými možnostmi s jinými institucemi, které zápasí o to nejnutnější. Naše prospívající ústavy měly by pomoci těm, které Bůh povolal k životu a ke zdárné existenci, které však o ni stále musí zápasit. Mezi námi je velice málo skutečně nesobecké lásky. Pán říká: „*Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znáť Boha. Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest. Boha žádný nikdy nespatrił, ale milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás.*“ (1 J 4,7-8.12) Pánu se nelíbí, když vidí člověka, který se stará jen o své vlastní věci a zavírá oči před zájmy jiných. ^{8T 137.2}

Co může jedna instituce vykonat pro druhou

Z Boží prozřetelnosti battle-creekské sanatorium dosud velice prospívalo a v příštím roce by měli odpovědní vedoucí omezit své nároky. Místo toho, aby provedli všechno co chtějí pro rozmach svých zájmů, měli by konat nesobecké dílo pro Pána a vztáhnout milosrdnou ruku k zájmům i na jiných místech. K jakému užitku by mohli být pro Rural Health Retreat ve St. Helena, kdyby dali několik tisíc dolarů pro tento podnik! Takový dar by probudil odvahu vedoucích a nadchl by je pro pokrok díla vpřed i vzhůru. 8T 137.3

Sanatorium v Battle Creeku také v prvních letech své existence přijímalo dary a nemělo by toto sanatorium pečlivě zvážít, co může vykonat pro svou sesterskou instituci v Pacific Coast? Moji bratři v Battle Creeku, nezdá se vám to být podle vůle Boží, abyste uskrovnili své nároky a omezili své stavební projekty, a nerozšiřovali naše instituce v tomto středisku? Proč si nechcete uvědomit, že je vaší předností a povinností pomoci těm, kdo pomoci potřebují? 8T 138.1

Potřebná reforma

Byla jsem poučena, že v tomto směru je potřebná určitá reforma a že mezi námi by mělo být více ochoty. Hrozí nám stále nebezpečí, že adventisté sedmého dne budou přemoženi sobeckou ctižádostí a budou chtít soustředit všechny prostředky a moc v zájmech, v nichž zvláště vynikají. Existuje nebezpečí, že bratři a sestry dovolí, aby se v jejich srdcích rozmáhaly pocity žárlivosti a že budou závidět zájmům, které jsou zrovna tak důležité jako ty, v nichž sami pracují. Ti, kteří se těší z milosti čistého křesťanství, nemohou pohlížet lhostejně na kteroukoli část díla v Boží vinici. Ti, kdo jsou opravdu obrácení budou mít stejný zájem o dílo ve všech částech této vinice a budou hotovi pomoci, kdekoli je tato pomoc potřebná. 8T 138.2

Právě sobectví překáží lidem, aby pomohli na těch místech, kde dílo Boží neprospívá právě tak, jako v instituci, kterou oni spravují. Zodpovědní lidé by měli pečlivě usilovat o blaho každého odvětví Božího díla. Měli by povzbudit a udržovat zájem o jiná pole, jakož i o zájmy své vlastní. Takovým způsobem budou bratrské svazky mezi členy Boží rodiny na zemi posíleny a zavřeny budou dveře malicherné žárlivosti a závisti, které vždy vyvolává postavení a rozmach, jestliže milost Boží neovládá srdce. 8T 138.3

Pavel napsal: „*Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žítí bude; a kdož rozsívá ochotně, ochotně i žítí bude. Jeden každý jakž uložil v srdci, ne s neochotnou myslí aneb z mušení. Neboť ochotného dárce miluje Bůh. Mocent' jest pak Bůh všelikou milost rozhojnit v vás; abyste ve všem všudy všeliký dostatek majíce, hojní byli ke všelikému skutku dobrému.*“ „*Abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kteráž působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu. Nebo služba oběti této netoliko doplňuje nedostatky svatých, ale také rozhojňuje se v mnohé díky činění Bohu, příčinou schválení služby této. Když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a z upřímné té zdílnosti k sobě i ke všechněm a modlí se za vás ti, kteříž vás převelice milují pro vyvýšenou milost Boží v vás. Díka pak Bohu z nevymluvného daru jeho.*“ (2 K 9,6-8.11-15) 8T 139.1

Živá zásada bratrství

Boží zákon je naplněn pouze tehdy, když Ho lidé milují celým srdcem, duší, myslí a silou a své bližní jako sami sebe. Právě projev této lásky přináší slávu Bohu na výsostech a na zemi pokoj, lidem dobré vůle. Pán je oslaven, když je dosažen tento veliký cíl Jeho zákona. Je to dílo svatého Duchu od věků až na věky probouzet lásku v lidských srdcích; neboť láska je živou zásadou bratrství. 8T 139.2

Ani jediný záhyb, nebo koutek duše nemá být skryší sobectví. Bůh chce, aby nebeský plán byl uskutečňován a aby panoval nebeský, božský pořádek, soulad v každé rodině, v každém sboru a v každém ústavu. Kdyby tato láska pronikla společnost, viděli bychom působnost ušlechtilých zásad v křesťanské jemnosti a zdvořilosti a v křesťanském milosrdenství, k vykoupeným krví Kristovou. Duchovní proměna by byla zřejmá ve všech našich rodinách, našich institucích a našich sborech. Když se tato změna stane skutečností, stanou se tyto prostředky nástroji, jimiž Bůh udělí nebeské světlo světu a tak skrze nebeskou kázeň a výcvik uzpůsobí muže a ženy pro obecnost v nebesích. 8T 139.3

Ježíš odešel připravit příbytky pro ty, kdo se sami připravují skrze Jeho lásku a milost pro ony blažené příbytky. V Boží nebeské rodině nebude ani jediný sobec. Pokoj a soulad nebeských příbytků nebude mařen přítomností ani jediného hrubce, nebo nelaskavého člověka. Ten, kdo na tomto světě vyvyšuje sebe v práci, která mu byla svěřena, nikdy neuzří Boží království, nenastane-li v jeho duchu změna, nestane-li se tichým a pokorným a nebude-li projevovat prostotu malého dítěte. ^{8T 140.1}

Jediná spolehlivá cesta

Ti, kdo nesou odpovědnosti v našich ústavech, by měli denně chodit cestou Páně. Neměli by se cítit dost moudřími pro volbu své vlastní cesty; neboť takovým způsobem budou chodit ve světle svých vlastních jiskřiček. Jedině Bůh má být jejich vůdcem. Ti, kteří hledají širší pole působnosti, ti, kteří by chtěli mít větší svobodu, než jim Bůh vymezil, ti, kteří Ho nemají za svého rádce, za svoji moudrost, za své posvěcení a svoji spravedlnost, nikdy nezískají korunu života. Duše každodenně potřebuje náboženství Kristovo. Ti, kdo plnými doušky přijímají Ducha svatého, nebudou ctižádostiví. Budou si uvědomovat, že nemohou vykročit mimo dosah Boží; neboť Bůh kraluje všude. ^{8T 140.2}

Ten, kdo se cele spokojí s nebeským posláním, bude se těšit z Božích zaslíbení, když usiluje o spravedlnost a soud. Mít neochvějnou důvěru v Boha, uplatňovat Jeho slovo, je jediná bezpečná cesta. Boží rada zjednodušuje zmatky obchodního podnikání i domácích povinností. Kristovi následovníci, kteří pracují ve vší prostotě k slávě Boží, budou mít nebeskou moudrost. Je však bolestnou skutečností, že v našich sborech a institucích je veliký nedostatek pravého křesťanství. Kéž Pán pomůže těm, kdo nesou odpovědnosti, aby se spojili jedni s druhými v jejich práci a stali se Božími spolupracovníky. ^{8T 141.1}

Kristus řekl svým učedníkům: „*Vy jste světlo světa.*“ (Mt 5,14) Jak je tedy důležité, aby každá duše udržovala své světlo stále planoucí, aby svítila všem, s nimiž přichází do styku. Bůh učinil svůj lid opatrovníkem svaté pravdy. Byly mu svěřené hřivny, aby s nimi moudře hospodařil, protože Bůh chce, aby se hřivny stálým používáním množily. ^{8T 141.2}

Nebezpečí rozmachu

Moji bratři, zvětšování stavební vybavenosti a rostoucí rozpočty, nejsou v souladu s Boží vůlí. Veliké budovy si vyžadují rozsáhlé vedení, a rozsáhlé vedení si vyžaduje vzdělané a nadané lidi, k tomu lidi s hlubokou náboženskou zkušeností, kteří by vedli ústav cestou Boží; a spravovat takový ústav taktně a moudře, vyžaduje bohaté duchovní zkušenosti, aby bázeň Hospodinova naplňovala celé sanatorium, aby ho pacienti libovolně neutvářeli a neformovali a tak mu nezabránili stát se tím, co Bůh chtěl z něho mít – útočiště pro chudé a sociálně slabé. Ti, kdo jsou věrní pravdě, neměli by být odstrkáváni stranou ve prospěch nevěřících lidí. Ceny na úhradu běžných vydání by měly být tak vysoké, aby i chudí lidé mohli mít užitek z požehnání tohoto sanatoria. ^{8T 141.3}

Se současným nadáním a vybaveností není možné pro vedoucího lékaře, aby vykonal všechno, co je podstatně nutné vykonat v různých odvětvích a odděleních, třebaže by to toužil vykonat. Není možné, aby osobně dohlédl na všechna odvětví díla. ^{8T 142.1}

Na tuto věc jsem byla znovu a znovu upozorněna. Zatímco je ustavičný rozmach v tomto ústavu, zatímco budovy se rozmáhají a přibývá odpovědností, nemáme přiměřený přírůstek prostředků a schopností potřebných pro vedení tak velkého podniku. Uváží toto náš vedoucí lékař a členové výboru? Moji bratři, nejste nesmrtelní. Děkuji Pánu, že jste tak moudří, pokud jde o vaše zdraví, jak jste, avšak nemůžete vždy konat to, co konáte nyní. Vaše zdraví může selhat. Váš život není jistý, a bylo mi ukázáno, že bychom měli mít třikrát tolik pracovních sil v sanatoriu, než je tomu nyní. I tehdy by pracovníci měli dostatek práce, kdyby svoji práci vykonávali dobře. ^{8T 142.2}

Mzdová otázka

Náš ústav nyní prospívá a jeho správcové by neměli trvat na nízké mzdové úrovni, jak to bylo nutné v dřívějších, počátečních létech. Zasloužili, výkonní pracovníci měli by dostat rozumnou od-

měnu za svoji práci a měli by sami uplatnit svoji soudnost při použití svých mezd. V žádném případě by se neměli přepracovávat. Sám vedoucí lékař by měl mít větší mzdu. *8T 142.3*

Vedoucímu lékaři chci říci: I když nemáš záležitost mezd pod svým osobním dohledem, nejlepší pro tebe je pečlivě dohlédnout na tuto věc; neboť jsi zodpovědný jako představený ústavu. Nežádaj od zaměstnanců takovou oběť. Omezuj svoji ctižádost po rozšíření ústavu a nahromadění odpovědností. Některé z příjmů sanatoria, by měly být k dispozici potřebným institucím. Toto je jistě správné. Je to podle Boží vůle a přinese to Jeho požehnání tomuto sanatoriu. *8T 142.4*

Obzvláště bych chtěla říct výboru ředitelů: „Pamatujte, že zaměstnanci by měli být placeni podle své svědomitosti. Bůh od nás žádá, abychom nakládali jeden s druhým co nejvěrněji. Někteří z vás jsou přetíženi péčí a odpovědnostmi a byla jsem poučena, že je nebezpečí, že se stanete sobeckými a ukřivdíte svým zaměstnancům.“ *8T 143.1*

Každá obchodní smlouva, ať už má co činit s některým pracovníkem zastávajícím odpovědné místo, nebo nejnižším pracovníkem sanatoria, měla by být podle Božího souhlasu. Kráčejte ve světle, dokud máte světlo, aby vás nezastihla tma. Bylo by mnohem lepší méně budovat a odměnit pracovníky podle hodnoty jejich práce a tak projevit vůči nim milosrdenství a spravedlnost. *8T 143.2*

Vím podle světla, které se Pánu zalíbilo mi dát, že se Mu mnohé věci nelíbí, pokud jde o zaměstnance. Pán mi nesdělil každou podrobnost, avšak dostala jsem varování, že v mnoha věcech je nutná náprava. Bylo mi ukázáno, že potřebujeme otce a matky v Izraeli, kteří by byli spojeni s tímto ústavem. Měli by být zaměstnáni oddaní mužové a ženy, kteří se umí postarat o duchovní zájmy zaměstnanců, jelikož nejsou dlouhodobě zatíženi povinnostmi a zájmy. Je nutné, aby takoví mužové a ženy byli neustále zaměstnáni na misijních odvětvích v tomto velikém ústavu. Ani polovina z toho se nekoná, co by se v tomto ohledu vykonat mělo. Mělo by to být úkolem těchto mužů a žen, pracovat pro tyto zaměstnance v duchovním směru, dávat jim poučení, které je naučí, jak získávat duše, poukazujíc jim, že toto se má konat ne mnohými řečmi, nýbrž důsledným, Kristu podobným životem. Zaměstnanci jsou vystaveni světským vlivům. Avšak místo toho, aby se nechali těmito vlivy formovat, měli by být posvěcenými misionáři, které usměrňuje povznášející a zušlechťující vliv. Takto se naučí stýkat se s lidmi a působit na ně vlivem, který je přivede ke Kristu. *8T 143.3*

Výňatek z dopisu psaného v Cooranbongu, New South Wales 28. srpna 1895 – Bůh má určité dílo pro každého věřícího, který pracuje v sanatoriu. Každý ošetřovatel má být průtokem požehnání, má přijímat nebeské světlo a nechat ho svítit jiným. Pracovníci se nemají přizpůsobovat těm, kteří se přicházejí léčit do sanatoria, nýbrž mají se sami posvětit Bohu. Ovzduší, které obklopuje jejich duše, má být vůní života k životu. Pokušení je budou přepadat z každé strany. Tehdy ať prosí Boha o Jeho přítomnost a vedení. Hospodin řekl Mojžišovi: „*Jistotně budu s tebou.*“ a každému věrnému, posvěcenému pracovníkovi je dáno totéž ujištění. *8T 144.1*

23. Jděte na mnohá místa

Cooranbong, N. S. W.,

15. července 1895

Jednomu lékaři v Battle Creeku

Můj drahý bratře,

včera jsem obdržela tvůj dopis a s hlubokým zájmem jsem jej přečetla. Vždy se těším, když od tebe slyším o tvé rodině a ústavu, v němž neseš neobyčejně závažnou odpovědnost. Tvoji jedinou jistotou je poslušnost Božimu Slovu a chození ve světle Jeho tváře. Nepřítel se ustavičně snaží vynalézat metody, jimiž by nás zaskočil a my potřebujeme se vši pozorností upřít zřetel na varování, které nám dal Pán. *8T 145.1*

Když by staří vlajkonoši chodili po cestách, které jim vyznačil Pán, byli by Ho lépe poctili a byli by mnohem užitečnější. Někteří, jejichž hlas umlčela smrt, mohli žít, napomínat, povzbuzovat a radit. Kdyby ti, jimž v minulých létech byly svěřeny veliké odpovědnosti, dbali na napomenutí a rady Ducha Božího, chodili bychom dnes silní a úspěšní. Když lidé vyučují jiné, aby spoléhali na ně a důvěřovali jim, když pérem nebo hlasem diktují jiným co by měli konat, učí je, aby se opírali o tělo, aby oslavovali člověka a ne Boha. *8T 145.2*

V bezpečí jsme pouze tehdy, když vyvyšujeme Krista a oslavujeme Jeho jedinečnost. Izaiáš říká: „*Nebo dítě narodilo se nám, syn dán jest nám, i bude knížectví na rameni Jeho a nazváno bude jméno Jeho: Předivný, Rádce, Bůh silný, Rek udatný, Otec věčnosti, Kníže pokoje. K rozmnožování pak toho knížectví a pokoje, jemuž nebude konce, sedne na stolici Davidově, a na království Jeho, až je i v řád uvede, a utvrdí v soudu a v spravedlnosti, od tohoto času až na věky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní.*“ (Iz 9,6-7) *8T 145.3*

Existuje nebezpečí, že lidé přijmou lidskou radu a zavrhnou radu Boží. Ó, kolik se toho musí všichni naučit dříve, než pochopí, že Bůh nehledí tak, jako člověk. Pán říká: „*Nejsouť zajisté myšlení má, jako myšlení vaše, ani cesty vaše jako cesty mé... Ale jakož vyšší jsou nebesa než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše, a myšlení má myšlení vaše.*“ (Iz 55,8-9) Nenastane-li mezi lidem Božím rozhodná reformace, Pán se od něho odvrátí. *8T 146.1*

Můj bratře, je potřeba ustavičné bdělosti, aby se v Battle Creeku nenahromadily budovy a veškeré vymoženosti. Takto vynaložené prostředky budou svědčit proti nám. Měl bys provádět moudré plány a rozptýlit vliv, který se soustřeďuje v Battle Creeku, rozšiřujíc Světlo, které ti dal Bůh. Blahoslavení ti, kteří rozsévají při všech vodách. Čím více budeme investovat v Battle Creeku, tím větší budou požadavky pro dodatečné investice; toto však není podle Božího nařízení a zanedlouho tento omyl, soustřeďování zájmů v Battle Creeku, bude zřejmý. *8T 146.2*

Přistavováním budovy k budově v Battle Creeku, napomáháme zanedbávání díla v jiných polích. Hojné výhody zde, znamenají poškozování díla na jiných místech. Jiné části vinice jsou zba-veny potřebných prostředků. Prostředky by měly být investovány jinde, k získávání duší pro pravdu a k budování příbytků k jejich bohoslužbě. *8T 146.3*

Bůh poukázal na skutečnost, že je povinností bratří v Battle Creeku pomáhat Jeho institucím na jiných místech. Jako moudrý správce prostředků, měl bys rozdělit svoje síly a použít moc svého vlivu, abys pomohl těm kdo se nachází v temnotě, aby poznali Pána jaký je. *8T 146.4*

Potřeba rozsáhlejších plánů

Kolik městeček a měst je naprosto zanedbaných. Náš lid poškozujeme sám sebe, když se seskupuje na jednom místě. Když jsou stromky v některé školce hustě nasázené vedle sebe, nemohou zdravě růst. Přesaďte stromky ze své hustě vysázené školky. Bůh není oslaven soustřeďováním tak mnohých předností na jednom místě. Udělejte místo; zasad'te stromky na místech, kde se nebude jeden opírat o druhého. Dejte jim prostor k vzrůstu. To Pán od vás očekává. *8T 147.1*

Prostředky vynakládané na rozšíření vašich výhod v Battle Creeku, které se již i tak rozrostly a přesáhly rozumné hranice, měly by se použít na zřizování misijních stanic jinde. Měli byste rozšířit své plány a rozšířit pole své působnosti. Měli byste vyslat moudré muže do měst a městeček, které ještě neslyšely zvěst evangelia. Vybídněte nejlepší muže, které můžete postrádat, a svěťte jim péči a odpovědnosti. Ať se jim takto dá příležitost rozvinout hříbny, které v minulosti lenivěly. Zařaďte je tam, kde mohou uplatnit Bohem dané schopnosti při volání hříšníků ku pokání. Lidé, kteří projevují lásku k Bohu, měli by mít i určitou příležitost vykonat něco pro Něho. *8T 147.2*

Lidé by se měli učit opravdově se modlit, a to krátce a věčně. Ať se učí mluvit o Vykupiteli světa a vyvyšovat Muže Golgoty výš a stále výš. *8T 147.3*

Všechno kázání na světě nepřivede lidi k hlubokému procítění potřeby hynoucích duší kolem nich. Nic tak neprobouzí v lidech sebeobětavou horlivost, jako když je pošlete do nových polí pracovat pro ty, kdo jsou v temnotě. Připravte pracovníky, aby šli na cesty a mezi ploty. Nesvolávejte muže a ženy do velikých středisek, čímž je povzbuzujete, aby opustili sbory, které potřebují jejich pomoc. Lidé se musí naučit nést odpovědnost. Ani jeden ze sta mezi námi nekoná nic kromě toho, že se zapojuje do obecních, světských podniků. Nejsme ani z poloviny probuzeni, abychom pochopili cenu duší, za které Kristus zemřel. *8T 147.4*

Potřebujeme moudré zahradníky, kteří přesadí stromy na různá místa a dají jim příležitost, která jim umožní vzrůstat. Je to pozitivní povinnost Božího lidu, jít do dalekých krajin. Vynaložte úsilí k vyčištění nového pole, aby byla zřízena nová střediska vlivu, kdekoli se jen možnost naskytne. Spolehliví pracovníci s opravdovou misijní horlivostí, ať jdou se světlem a známostí do blízka i daleka. Živé zásady zdravotní reformy ať nesou do obcí, které velkou měrou tyto zásady neznají. Utvořte třídy a vyučujte ošetřování nemocných. *8T 148.1*

Je skutečností, že vlivem sanatoria se poznání nebeské pravdy dostalo tisícům. A přece existuje zanedbané dílo, které má být vykonáno. Peníze se vynakládaly na opatření různých vymožeností v Battle Creeku, zatímco Pán chce, aby kvas byl přidán všude, aby všechno mohlo být prokvašeno. Místo přistavování budovy k sanatoriu, mělo by být mnoho institucí plně vybaveno a mělo by se pracovat na jiných místech. *8T 148.2*

Máme muže, kteří dlouho pracovali v sanatoriu, kteří budou vždycky stínem někoho jiného, zůstanou-li tam; kdyby jim však bylo dovoleno spoléhat na vlastní soudnost, stali by se z nich hluboce myslící nezávislí lidé, schopní poskytnout moudré rady. Těmto lidem by měla být dána příležitost nést zodpovědnosti v Boží síle. Takto získají zkušenost, která je uschopní zvěstovat jiným pravdu. *8T 148.3*

Avšak místo, aby lidé byli vysíláni z Battle Creeku, podle Božího nařízení ve svědectvích, která byla dána, tisíce dolarů bylo věnováno na rozšíření institucí a soustředění zájmů v Battle Creeku. A přichází požadavek z Battle Creeku na více prostředků a více pracovníků. V tom však musí nastat změna. *8T 149.1*

Jsme povzbuzeni, vidíme-li dílo, které se koná v Chicagu a na některých jiných místech. Před léty se měly některé velké odpovědnosti, které se soustřeďují v Battle Creeku, rozdělit. S uspokojením můžete hledět na široký rozmach sanatoria v Battle Creeku. Bůh však nehledí na to s podobným uspokojením jako vy. Kdyby se podobně budovalo i na jiných místech, kdyby lidé byli pověřeni nést odpovědnosti, bylo by mnohem více síly, mnohem více úspěchů v našem díle a mohli jsme jít mnohem věrněji podle záměru a vůle Boží, než jsme jednali. Ve skutečnosti jen několik málo lidí nese těžké odpovědnosti. Málo jednotlivců vede dílo široko daleko, zatím co jsou mnozí, kteří nenesou žádná břemena. *8T 149.2*

Mnozí z těch, kdo nesou těžká břemena, musí se obrátit. Kristus jim říká, jako řekl Nikodémovi: „*Musíte se znovuzrodit.*“ „*Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět království Boží.*“ (J 3,7.3) Mnohé ovládá nekřesťanský duch. Dosud se nenaučili v Kristově škole Jeho pokoře a tichosti a nenastane-li změna, podlehnou satanovým pokušením. Rok co rok nesou svatou zodpovědnost a přece dokazují, že jsou neschopni rozeznat mezi svatým a obecným. Jak dlouho ještě budou takoví lidé mít rozhodující vliv? Jak dlouho bude dovoleno jejich slovu vyvyšovat nebo snižovat, odsuzovat nebo pozvedat? Do kdy budou mít takovou moc, že se nikdo neodváží o změnu jejich metod?

8T 149.3

Budování nových středisek

Lid je vybízen usazovat se v Battle Creeku a podporovat budování moderního Jeruzaléma. To není podle Božího pořádku. Takovým způsobem jsou zbavena jiná místa předností, kterých by se jim mělo dostat. Můžete usilovat o rozmach, můžete budovat; ano, avšak ne pouze na jednom místě. Pusťte se do díla, zřídte vlivná střediska na místech, kde nebylo dosud nic, nebo skoro nic vykonáno. Rozbijte svoje zkostratělé hromadění; rozšiřujte spásné paprsky světla do temných koutů země. Je zapotřebí takové práce, která se podobá budování orlího hnízda. *8T 150.1*

„Mělť jest pokoj Moáb od dětinství svého a usadil se na kvasnicích svých, aniž býval přelíván z nádoby do nádoby, totiž do zajetí nechodíval; pročez zůstala v něm chuť jeho a vůně jeho není proměněna.“ (Jr 48,11) To platí o mnoha věřících, kteří přicházejí do Battle Creeku. Mnozí mají křečovitou horlivost zápasit, avšak jejich světlo se podobá meteoru letícímu po obloze a pak pohasínajícímu. *8T 150.2*

Boží pracovníci, kteří nosí na srdci zájem o Jeho dílo, ať konají něco pro barevný lid na Jihu. Boží služebníci by se neměli spokojit tím, že se tohoto pole dotknou jen konečky svých prstů. Ti, kdo jsou v srdci díla, ať počítají se vši opravdovostí s tímto misijním polem. Mnozí o něm mluvili, avšak co konají jako správci Božích prostředků? Proč se cítí povolání investovat Boží kapitál v Battle Creeku? Proč konají právě ty věci, před nimiž byli varováni, aby je nekonali? Celá záležitost se stává vážnou; neboť varování a napomenutí bylo nadarmo. Ramena moci v Battle Creeku se roztahovala víc a víc, ve snaze ovládat dílo široko daleko a zlikvidovat to, co nemohou ovládnout. Protestně pozvedám svůj hlas. Duch, který nyní vládne, není Duchem Božím. *8T 150.3*

Pán neustále žehnal Battle Creeku vylitím svého Ducha na sbor a pracovníky, ale jak málo se jich těšilo z působení toho Ducha. Jak málo vynaložilo prostředky podle Božích záměrů. Prostředky se vynaložily na vzdělání těch, kdo znají pravdu, zatímco pole, která jsou zcela neosvětlena, byla zanedbána. Kdyby kazatelé vyšli podle toho, jak je Kristus poslal, kdyby použili dary svěřené k přinášení světla těm, kdo jsou v temnotě, získali by mnohem větší poznání Boha a Krista než jakého se jim dostalo dalším studiem v našich školách. *8T 151.1*

Nedocenění Bohem daných předností

Nedal nám Bůh určitou práci? Nenabádá nás, abychom se společně postavili proti špatným vlivům a obraceli lidi od bludu k pravdě? Proč ti, kteří se tak často shromažďovali ve velikých shromážděních v Battle Creeku, neuplatnili v praktickém životě pravdu, kterou slyšeli? Kdyby šířili světlo které přijali, jakou změnu povahy by bylo možné vidět. Za každou projevenou laskavost, by Bůh projevil novou laskavost. Nevázili si díla, které bylo pro ně vykonáno, jak by měli. Jinak by šli do temných míst země a rozsvěcovali by světlo. Byli by světu přinesli poselství o ospravedlnění z víry a jejich vlastní světlo by bylo stále jasnější, neboť Bůh by s nimi spolupracoval. Mnozí odešli do hrobu v bludu, neboť ti, kteří poznali pravdu jim nezvěštovali převzácné poznání, které obdrželi. Kdyby světlo, které tak hojně svítilo v Battle Creeku bylo rozneseno, mnozí by se rozhodli stát se Božími spolupracovníky. *8T 151.2*

Kéž by naši bratři a sestry náležitě ocenili pravdu! Kéž by je tato pravda posvětila! Kéž by si uvědomili, že na nich spočívá zodpovědnost za šíření této pravdy jiným! Avšak oni si neuvědomují důležitost živé pravdy, aby byli činiteli slov Kristových. Mnozí jsou soběstační. Nejsou naplněni misijním duchem, který by měl oživovat Kristovy učedníky. Kdyby věděli co to znamená, mít úzkost duše za jiné, andělé Boží by působili skrze ně a sdělovali by poznání pravdy. Poznali by pravdu a pravda by je osvobodila. Peníze by se již více nevydávaly na další budování na jednom místě, nýbrž použily by se na otvírání nových polí a vztyčování praporu pravdy ve městech, která dosud ještě nebyla opracována. Povznášející, očišťující a zušlechťující zásady nebes by pronikly do společnosti a působily by jako kvas. *8T 151.3*

Výňatek z dopisu z r. 1899, psaného v Cooranbongu, N. S. W., Austrálie – Je Božím záměrem, aby ta pole, která mají mnoho předností, podělila se o ně s více potřebnými poli. Tuto zásadu máme vždy následovat ve všech našich institucích. Bůh žádá, aby se méně plánovalo budování na místech,

kde dílo je již vybudováno a aby prostředky byly odeslány do polí, kde pro nedostatek předností pracovníci pracují ve velmi nevýhodných podmínkách. *8T 152.1*

24. Boží záměr s Jeho ústavy

Newtown, Tasmania,

1. prosince 1895

Vedoucím lékaři jednoho velikého sanatoria

Můj drahý bratře,

každý ústav, který nese jméno adventistů sedmého dne, má být pro svět tím, čím byl Josef v Egyptě a Daniel a jeho společníci v Babylóně. Z Boží prozřetelnosti dostali se tito lidé do zajetí, aby pohanským národům přinesli poznání pravého Boha. Měli být zástupci Pána na tomto světě. Neměli se žádným způsobem spolčovat s modloslužebnými národy, s nimiž přicházeli do styku. Měli zůstat věrní své víře a nést se zvláštní ctí jméno vyznavačů Boha, který stvořil nebesa i zem. Tito mladí lidé zůstali věrní zásadám. Žili v úzkém obecnství s Bohem, ctili Ho na všech cestách svých a On je také poctil. On byl jejich moudrostí. On jim dával poznání a porozumění. *8T 153.1*

Dnešní ostatky lidu Božího mají oslavit Jeho jméno zvěstováním posledního varovného poselství, posledního pozvání ke svatební večeři Beránkově. Jediný způsob, jak mohou splnit Boží očekávání je ten, že budou představiteli přítomné pravdy. *8T 153.2*

Pán působil skrze lidské nástroje, aby naplnil proroctví. Svatou, věčnou pravdu postavil jasně proti bludům a svodům, o nichž Kristus prohlásil, že budou v posledních dnech. *8T 153.3*

Můj bratře, jsi v situaci, kde můžeš být představitelem přítomné pravdy. Pevně se přidržuj toho velikého Učitele. Viděla jsem, že držíš prapor, na němž jsou napsána slova: „*Tuť jest trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostrihají příkázání Božích a víry Ježíšovy.*“ (Zj 14,12) Někteří z mužů, s nimiž pracuješ v sanatoriu, ti nabízeli prapor s jiným nápisem. Ty jsi odkládal prapor adventistů sedmého dne a chtěl jsi uchopit zástavu, která ti byla nabízena. Ten Vele důstojný se přiblížil k tobě a s hlubokou vážností řekl: *8T 153.4*

„*Vám tedy věřícím jest poctivost, ale nepovolným kámen, kterýž zavrhli stavitelé, tent' jest učiněn v hlavu úhelní, a kámen úrazu, a skála pohoršení. Těm, kteříž se urážejí na slovu, nepovolní jsouce, k čemuž i odloženi jsou. Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěštovali ctnosti Toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.*“ (1 Pt 2,7-9) Pak tvoje ruka pevně uchopila ten pravý prapor a bylo slyšet tato povzbuzující slova: „*Radujme se a veselme se a chválu vzdejme Jemu. Neboť přišla svatba Beránkova a manželka Jeho připravila se. A dáno jest jí, aby se oblékla v kment čistý a stkvoucí, a ten kment jsou ospravedlňování svatých.*“ (Zj 19,7-8) *8T 154.1*

Dověděla jsem se, že ty a tvoji spolupracovníci jste byli v nebezpečí skryt zásady naší víry, abyste získali větší vliv. Každá sebemenší snaha provedená v tomto směru bude překážet pravdě v jejím pokroku. *8T 154.2*

Ty a tvoji spolupracovníci v sanatoriu, potřebujete stálé vedení, jinak ztroskotáte. Zcela určitě musíš pochopit své nebezpečí. Satan se všemožně snaží, aby tě svedl na cizí stezky. Bůh tě posílil. Tvoje duše musí být posvěcena pravdou, aby tvoji neochvějnou zásadnost všichni zřetelně viděli. Čím více se tvá bezmocná duše spoléhá na Boha, čím plněji bude On tvojí důvěrou, tím hladovější budeš po chlebe života. *8T 154.3*

Bůh má být uznán a poctěn lidem, který se nazývá adventisté sedmého dne. V minulosti byla pravda ke cti Boží zvěstována s přesvědčivou mocí lékaři a pomocníky v našich sanatoriích. Bůh i od tebe nepřijme nic menšího, nýbrž očekává mnohem víc. Ty a tvoji spolupracovníci máte pracovat s vírou a se vši rozhodností, abyste předešli úpadku a udrželi pokrok. Nesmíte omezovat vaše dílo, ani zamlčovat zásady pravdy; musíte rozšířit svoji působnost. Mnoho podniků musí být vybudováno na různých místech. Potřebujeme více horlivosti, více víry, větší vliv a více aktivnějších, nadšených pracovníků. *8T 155.1*

Pamatujte, že pracujete pro časnost i věčnost. Nebeští andělé jsou pověřeni spolupracovat s vámi na získávání duší. Je nutné vynaložit větší úsilí k zakotvení pravdy na různých místech. Přitom nesmíme zakrýt žádnou část našeho poselství. Přítomná pravda musí být zvěstována duším směřující-

cím na zahynutí. Ti, kteří nějakým způsobem zakrývají pravdu, zneuctívají Boha. Na jejich šatech ulpí krev duší. *8T 155.2*

Boží záměr se sanatoriem

Sanatorium v Battle Creeku je velké misijní pole. Bůh působí na lidi, aby v tomto ústavu hledali úlevu pro své fyzické utrpení. On chce, aby všechno, co s ním souvisí bylo takové, aby s tím mohl souhlasit. *8T 155.3*

Chce, aby vedle sanatoria bylo vybudováno místo ke shromáždění, aby ti, kteří navštěvují tento zdravotní ústav, měli příležitost slyšet pravdu, jaká je v Ježíši. Drahocenné evangelium nemá být představeno slabým, nekvalifikovaným způsobem, ale výrazně a s vřelým důrazem. Jakkmile objasníme, že pobožnost je nutná ke spasení, zvláštnosti našeho vyznání se objeví a odliší nás od světa. Neměli bychom však žádným způsobem útočit proti věrouce hlásané jinými. Ve svém styku s nevěřícími máme svoji víru dokazovat životem podle křesťanských zásad se vši skromností. *8T 155.4*

Hodnota studia Božího Slova

Budou-li naši studenti medicíny pilně studovat Boží Slovo, budou mnohem lépe připraveni na porozumění jiných svých studijních odvětví, neboť právě vzdělání vždy začíná opravdovým studiem Božího slova. Naši zdravotně-misijní pracovníci by měli pochopit, že čím víc budou obeznámeni s Božím Slovem a Kristem a čím lépe budou znát zvěst Písma, tím lépe budou připraveni pro svou práci. *8T 156.1*

Žáci našich škol by měli toužit po vyšším poznání. Nic jim tak nepomůže dosáhnout dobrou paměť, jako studium Písma. A nic jim tak nepomůže získat poznání v jiných studijních odvětvích. *8T 156.2*

Jestliže nevěřící chtějí studovat ve vašich třídách, kde se připravují zdravotní misionáři a vy byste neradi, aby šířili vliv, který by ostatní studenty odváděl od pravdy, dejte jim příležitost. Někteří z nich se mohou stát nejlepšími misionáři. Oni nikdy neslyšeli pravdu a budou-li v ovzduší vlivu, který zjevuje ducha Mistrova, někteří budou získáni pro pravdu. Při studiu by nemělo být sleveno ze žádné zásady biblické pravdy. Jestliže by připuštění takových žáků, kteří nejsou z našich řad, vedlo k zamlčení velikých pravd, týkajících se našeho přítomného a věčného blaha – pravd, o nichž by mysl měla vždycky přemýšlet – pak bychom je neměli přijímat. V žádném případě nemá být obětována zásada, nebo zvláštní charakteristické rysy naší víry skrývány jen proto, aby někdo z cizích studentů mohl studovat v naší škole. *8T 156.3*

Věrní učitelé by měli být pověřeni vedením biblických tříd; učitelé, kteří se vynasnaží vést studenty k porozumění toho co přednášejí, ne snad tím, že jim všechno vysvětlí, nýbrž žádat od nich jasné vysvětlení všeho toho, co přečetli. Tito učitelé by si měli pamatovat, že málo užítku bude z povrchního studia Slova. Pronikavý průzkum a opravdové namáhavé studium je potřebné, aby se tomuto Slovu rozumělo. Ve Slově jsou pravdy, které jsou jako zlaté žíly skryty pod povrchem. Skrytý poklad nalezneme, budeme-li ho hledat tak, jak horník hledá zlato a stříbro. Důkaz pravdy Božího Slova je ve Slově samotném. Písmo je klíčem, který otevírá Písmo. Hluboký význam pravdy Božího slova odkrývá naši mysli Jeho Duch. *8T 157.1*

Bible je velikou učebnicí pro studenty našich škol. Ona zjevuje celou vůli Boží týkající se Adamových synů a dcer. Ona je pravidlem života. Poučuje nás o naší povaze, kterou musíme utvářet pro budoucí život. Nepotřebujeme chatrně osvětlovat pravdu, abychom Písmo učinili srozumitelným. To bychom si také mohli myslet, že polední slunce potřebuje pozemský odraz světla, aby vynikla jeho sláva. Vysvětlivky kněze nebo kazatele nejsou nutné pro záchranu lidí před bludem. Ti, kdo se budou radit s Božím slovem, budou mít světlo. V Písmu je každá povinnost jasná. Každé naučení je srozumitelné. Každá lekce nám zjevuje Otce i Syna. Slovo může učinit každého moudrým ke spasení. V tomto Slovu je jasně zjevena věda o spasení. Studujte Písmo; neboť ono je Božím hlasem mluvícím k duši člověka. *8T 157.2*

25. Boží záměr ve zdravotně misijní práci

Melbourne, N. S. W.,

3 února 1898

Drahý bratře,

dostala jsem zvláštní světlo ohledně nebezpečí, které ti hrozí, a to, že ztratíš se zřetele dílo pro přítomný čas. Stavíš přehradu, abys oddělil své dílo od těch, které ve sboru vychovááš. Toto nesmí být. Ti, kteří přijímají naučení v zdravotně-misijním odvětví, měli by být vedeni k tomu, aby si uvědomili, že jejich vzdělání je má připravit k lepší spolupráci s Božími služebníky. Můj bratře, musíš pamatovat, že Pán má na zemi svůj lid, který má v úctě. Avšak tvá slova a způsob, jakým je často projevuješ, vzbuzují nedůvěru v postavení, které máme jako lid. Jsi v nebezpečí, že se přestaneš držet víry jednou dané svatým a tvá víra ztroskotá. Slyšela jsem slova: „Velice nepatrná trhlinka způsobí potopení lodě. Jedno jediné slabé oko znehodnotí celý řetěz.“ ^{8T 158.1}

Vzdělávej zdravotní misionáře

Můj bratře, pamatuj, že zdravotně misijní dílo nemá odvádět lidi od kazatelské služby, nýbrž uvést je do pole lépe připravené k této službě právě poznáním zdravotně-misijního díla. Mladí lidé by měli obdržet výchovu ve zdravotně-misijním odvětví a pak jít spolupracovat s kazateli. Neměli by být ovlivněni, aby se odevzdali výlučně dílu, vyhledávání mravně upadlých a ponížených. Tuto práci můžeme najít všude a má být spojena s dílem přípravy lidu, aby si biblickou pravdu učinil svou obranou proti mudrování nevěřících a členů odpadlé církve. Třetí anděl má vyjít s velikou mocí. Nikdo by neměl toto dílo ignorovat, anebo pohlížet na ně jako na bezvýznamné. Pravda má být zvěstována světu, aby mužové a ženy viděli světlo. ^{8T 158.2}

Dílo pro dnešní dobu

Co říká Pán v 58. kapitole Izaiáše? Celá tato kapitola je vrcholně důležitá. Pán se ptá: „*Není-liž toto púst, kterýž oblibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti snopky obtěžující a potřené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli? Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj a chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl a před tělem svým abys se neskrýval. Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvete; předcházeť tě zajisté bude spravedlnost tvá a sláva Hospodinova zběře tě. Tehdy volati budeš a Hospodin vyslyší tě; zavoláš a řekne: Ted' jsem.*“ ^{8T 159.1}

„*Jestliže odvrátíš od soboty nohu svou, abys nevykonával libosti své v den svatý můj, anobrž nazůveš-li sobotu rozkoší, a svatou Hospodinu slavnou, a budeš-li ji slaviti tak, abys nečinil cest svých, ani vykonával co by se líbilo, ani nemluvil slova: Tehdy rozkoš míti budeš v Hospodinu, a uvedu tě na vysoká místa země, a způsobím to, abys užíval dědictví Jáкова, otce svého; nebo ústa Hospodinova mluvila.*“ (Iz 58,6-9.13-14) ^{8T 159.2}

Toto je našim dílem. Světlo, které máme o třetím andělském poselství, je pravé světlo. Znamení šelmy je přesně tím, co jsme pod ním rozuměli. Ne všechno, co se toho týká, je již pochopeno a nebude pochopeno, dokud se svitek nerozvine; avšak v našem světě má být uskutečněno nej-slavnější dílo. Bůh přikazuje svým služebníkům: „*Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákovovu hříchy jejich.*“ (Iz 58,1) Má být zvěstováno poselství, které probudí církve. Nutno vynaložit všechno úsilí, aby bylo přineseno světlo nejen našemu lidu, nýbrž světu. Byla jsem poučena, že proroctví Daniele a Zjevení by mělo být vytištěno v malých knihách s potřebnými vysvětlivkami a rozesláno do celého světa. I náš lid potřebuje mít jasné světlo. ^{8T 159.3}

Žádná změna v Božím díle

V hlavních rysech Božího díla nemá být žádná změna. Ono má stát tak jasné a odlišné, jak ho učinilo proroctví. Nemáme vstupovat do žádného společenství se světem v domnění, že takovým způsobem bychom mohli vykonat více. Můj bratře, stojíš-li v cestě jako překážka pokroku díla v odvětvích, které určil Bůh, velice Ho zarmoutíš. Varovné poselství musí být zvěstováno a když jsi věrně splnil své pracovní poslání, nemáš bránit jiným Božím služebníkům, aby šli a konali dílo, které konat mají. Práce pro mravně ponížené a padlé nemá být tím nejhlavnějším a vedle důležitým zájmem. Tato práce má být spojena s dílem vyučování sborů. Náš lid má být poučen, jak pomáhat nuzným a trpícím. *8T 160.1*

Žádný úsek naší víry, který nás učinil tím čím jsme, nemá být oslaben. Máme staré mezníky pravdy, zkušenost i povinnost a máme pevně stát na stráži svých zásad, v plném pohledu na svět. Se srdcem naplněným zájmem a starostí máme zvěstovat pozvání těm, kteří jsou na cestách i mezi ploty. Zdravotně-misijní dílo musí být konáno. Avšak toto je pouze jedna část díla, které nutno konat a nemá být vším a ve všem. Dílu Božímu má být tím, čím je ruka tělu. V kazatelské službě mohou být nehodní jednotlivci a přece žádný nemůže přehlížet tuto kazatelskou službu, aniž by nepřehlížel Boha. *8T 160.2*

Varovná slova

Můj bratře, byl jsi mi představen v nebezpečném postavení, že stojíš mimo náš lid a domníváš se, že jsi dokonalým celkem. Jestliže se však spojíš s těmi, kdo smýšlí podobně jako ty, mimo církev, která je tělem Kristovým, vytvoříš společenství, které se rozpadne; neboť jediné ta jednota stojí, kterou vytvořil Bůh. Ti, kteří absolvují výchovu ve zdravotním odvětví, slyší čas od času poznámky, které oddělují církev a kazatelskou službu. Tyto poznámky jsou semenem, které vzklíčí a přinese ovoce. Studenti by měli být lépe vzděláni, aby si uvědomili, že církev Kristova na zemi má být respektována. Potřebují jasné poznat důvody naší víry. Toto poznání musí mít, chtějí-li platně sloužit Bohu. Naučení za naučením, přikázání za přikázáním musí přijmout biblický důkaz pravdy, jaká je v Ježíši. *8T 161.1*

Prosím tě, nevštěpuj v mysli studentů myšlenky, které podkopou důvěru v Boží povolání služebníky. Toto však zcela určitě děláš, ať si to uvědomuješ, nebo ne. Ve své prozíratelnosti tě Pán postavil tam, kde můžeš vykonat dobré dílo pro Něho ve spolupráci s evangelizační službou a zvěstovat pravdu mnohým, kteří by ji jinak nepoznali. Dolehnou na tebe pokušení, aby ses domníval, že za účelem rozšíření zdravotně-misijního díla musíš stát mimo církevní organizaci nebo církevní disciplínu. Takový postoj by tě uvedl na nezdravou půdu. Dílo vykonané pro ty, kteří přicházejí k tobě pro radu, není úplné, nebudou-li vedeni ke spolupráci v církvi. *8T 161.2*

Zdravotně-misijní dílo není zcela všechno. V tomto ohledu ženeš věc do krajnosti. Veliké dílo má být vykonáno. Publikace zvěstující pravdu, mají být všude rozšířeny. Studenti medicíny by neměli být povzbuzováni rozšiřovat pouze knihy o zdravotní reformě. Dávej pozor, abys neprováděl své vlastní plány a nepřehlížel plány Boží. *8T 161.3*

Výňatek z listu psaného v Cooranbongu, New South Wales, prosinec 1898 – Můj bratře, Hospodin, Bůh Izraele musí být tvým rádcem. Satan sestoupil s velikou mocí a působí s veškerým svodem nepravosti. Pevně se uchop Krista. Neúnavně jsi usiloval o dobré výsledky. Nechybuj nyní. Nikdy, nikdy se nesnaž odstranit ani jediný mezník, který dal Bůh svému lidu. Pravda stojí pevně založena na věčné Skále, – na základě, kterým vichřice a bouře nikdy nepohnou. *8T 162.1*

Pamatuj, že právě tak rychle, jako dovoluješ svému vlivu odvádět od přímé a úzké cesty, kterou Pán vyznačil svému lidu, tvá prospěšnost skončí; neboť Bůh nebude tvým vůdcem. Znovu a znovu jsem byla upozorněna, abych vám varovně poukázala na záznam o Nabuchodonozorově životě, abyste nespolehali na svou vlastní moudrost, ani na žádného člověka. Nesnižujte prapor pravdy a nepusťte ho z rukou, abyste s tímto slavným poselstvím pro tyto poslední dny nespojovali nic, co by mohlo zastřít ty zvláštní rysy naší víry. *8T 162.2*

26. Varovné slovo

Brisbane, Queensland, Austrálie,

26. října 1898

Poradcům studentů medicíny

Mou duši tíží určité břemeno. Existují mladí lidé, kteří jsou povzbuzováni pustit se do studia lékařství a kteří by se měli připravit se vši rozhodností zvěstovat třetí andělské poselství. Není nutné, aby naši studenti medicíny trávili všechn čas studiem medicíny. Své studium by měli spojit se studiem Božího Slova. Jsou jim vštěpovány takové názory, které nejsou vůbec potřebné a to, co je potřebné, tomu se nevěnuje patřičná pozornost. *8T 163.1*

Nebezpečí, před nímž je nutné se mít na pozoru

Zatímco jsou žáci tímto směrem vzdělávání, stávají se méně schopnými pro užitečnou práci pro Mistra. Námaha spojená se studiem lékařství je zneschopňuje patřičně pracovat v kazatelské službě. Tělesná a duševní únava přichází z důvodu přetížení studiem a proto, že jsou studenti povzbuzováni nadmíru pracovat pro lidi opuštěné a ponížené. Někteří jsou takto ztraceni pro dílo, které by mohli vykonat, kdyby začali misijní dílo, kde jej bylo zapotřebí a o zdravotnictví se zajímali jako o podstatnou část, spojenou s dílem služby evangelia jako celku, tak jako je ruka spojená s tělem. Život nemá být ohrožen úsilím získat lékařské vzdělání. V některých případech je nebezpečí, že si studenti poškodí své zdraví a nebudou schopni vykonávat službu, jakou by mohli konat, kdyby nebyli nemoudře nabádáni ke studiu medicíny. *8T 163.2*

Častokrát mylné názory ovládají mysl, a to vede k nemoudrému jednání. Studenti by měli mít čas k rozmluvě s Bohem, čas žít každou hodinu ve vědomém společenství podle zásad pravdy, spravedlnosti a milosti. V této době je hlavní věcí důkladné zkoumání srdce. Žák musí jít tam, kde může načerpat z pramene duchovní a rozumové síly. Musí žádat, aby každé dílo, které si vyžaduje jeho soucit a spolupráci, bylo schváleno rozumem, který mu dal Bůh, a svědomím, které ovládá svatý Duch. Nemá konat něco, co se neshoduje s hlubokými, svatými zásadami, které přinášejí světlo jeho duši a odvahu jeho vůli. Pouze takto může přinést Bohu tu nejvyšší službu. Nemá být poučován, že zdravotně misijní dílo ho připojí k některému člověku, který mu bude diktovat, co by měl konat. *8T 164.1*

Zdravotně-misijní dílo se nemá vzdalovat, nebo být odděleno od církevní organizace. Studenti medicíny nemají mít představu, že se mají pokládat za jediné odpovědné vůdce ve zdravotním díle. Ochotně by měli přijímat Boží rady. Nemají zavazovat sebe, ani svou budoucnost k čemukoli, co jim bloudící lidé mohou vyznačit jako úkol. Žádná nit' sobectví nemá být vetkána do přediva, žádný plán nemá být předložen, který by měl mít i jen částčku nespravedlnosti. Sobectví nemá ovládat žádné odvětví díla. Pamatujme, že pracujeme pod plným dohledem nebeského vesmíru. *8T 164.2*

Vysoká úroveň

*„A On odpověděv řekl: Milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého a ze vší duše své, a ze vší síly své, i ze vší mysli své, a bližního svého jako sebe samého.“ (L 10,27) Právě před tím, než Kristus opustil své učedníky a vrátil se do nebes, řekl: „Přikázání nové dávám vám, abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás, abyste i vy milovali jeden druhého.“ Zde vidíme vyšší a stále vyšší úroveň. „Po tom poznají všickni, že jste moji učedníci, budete-li míti lásku jedni k druhým.“ (J 13,34.35) Učedníci nemohli tehdy pochopit Kristova slova, avšak po Jeho ukřižování, vzkříšení a nanebevstoupení pochopili Jeho lásku, jako nikdy předtím. Viděli ji vyjádřenou v Jeho utrpení v zahradě, v soudní síni a v Jeho smrti na golgotském kříži. *8T 164.3**

Učit a uzdravovat

Boží lid má být jednotný. V díle nemá být žádné rozdělování. Kristus poslal dvanáct apoštolů a pak sedmdesát učedníků, aby zvěštovali evangelium a uzdravovali nemocné. Řekl: „*Jdouce pak, kažte, řkouce: Že se přiblížilo se království nebeské. Nemocné uzdravujte, malomocné čistěte, mrtvé křestě, ďábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte.*“ (Mt 10,7-8) A když pak vyšli a zvěštovali království Boží, obdrželi moc uzdravovat nemocné a vyhánět zlé duchy. V Božím díle vyučování a uzdravování není nikdy od sebe odloučeno. Jeho lid, zachovávající přikázání, má být jednotný. Satan vynalezne každý podvod, aby odloučil ty, které Bůh chce sjednotit. Pán se však zjeví jako Bůh soudu. Pracujeme pod dohledem nebeských zástupů. Mezi námi je božský Strážce, který dohlíží na všechno, co se plánuje a provádí. 8T 165.1

27. Podporování zdravotní práce

Cooranbong, N. S. W.,

1. února 1899

Obracím se na ty, kdož jsou na zodpovědných místech Generální konference, jakož i na ty, kteří pracují ve zdravotně misijním odvětví. Jsem pověřena promluvit také v battle-creekském sboru, jakož i ke všem jiným našim sborům. *8T 166.1*

Mám říci, pokud jde o zdravotně-misijní dílo, že je nebezpečí, že se bude vyvíjet příliš jednostranně. Co však říkám v tomto ohledu, nesmí být chápáno, že se tím nějak ospravedlňují ti, kteří se straní zdravotně-misijní činnosti. Jsou mnozí, kteří toto dílo neměli rádi. Dnes by měli velice dbát na to, jak o něm mluví, neboť mu nerozumí, jelikož nechodili ve světle. Ať je jejich postavení v díle Božím jakékoli, měli by velice dbát na vyjádření svých pocitů, které znechucují a překáží našim konferencím chopit se tohoto díla. Stanovisko, jež někteří přijali ohledně zdravotně-misijní činnosti znemožňuje, aby jejich slova o tomto předmětu měla nějakou závažnost. Nejsou prozíraví a jejich úsudek je zkreslený. *8T 166.2*

Každé odvětví díla je nutné. Avšak každé odvětví díla má být pod Božím dohledem. Zdravotně-misijní dílo má být Božím dílem tím, čím je pravá ruka tělu. Nebylo by dobré, aby všechny síly těla šly do pravé ruky a také by nebylo správné, aby všechny síly Božího díla se zužitkovaly ve zdravotně-misijní činnosti. Služba Slova musí být zachována a musí být jednota, dokonalá jednota v Božím díle. Ti, kteří nepociťovali žádný zájem o zdravotně-misijní dílo, nemají tuto pravou ruku Božího díla v úctě. Všichni takoví by měli změnit svůj postoj k tomuto dílu. Ať mluví pokud možno co nejméně, dokud nezaujmou správné postavení. Mlčení je výmluvností, když mysl není posvěcena a proto nemůže rozeznat duchovní věci. *8T 166.3*

Potřeba varování

V současné době je veliká potřeba varování. „*A tak bratři moji milí, budiž každý člověk rychlý ke slyšení, ale zpozdilý k mluvení, zpozdilý k hněvu.*“ (Jk 1,19) Dbejme na toto varování: „*Prosím pak vás, bratři, abyste šetřili těch, kteříž různice a pohoršení činí, na odpor učení tomu, kterémuž vy jste se naučili a varujte se jich. Nebo takoví Pánu našemu Ježíši Kristu neslouží, ... a lahodnými řečmi a pochlebenstvím svádí srdce prostých. Nebo vaše poslušensství všech došlo. Protož raduji se z vás. Než chciť, abyste byli moudří k dobrému a prostí ke zlému.*“ (Ř 16,17-19) *8T 167.1*

„*Prosím pak vás, bratři, skrze jméno Pána našeho Jezukrista, abyste jednotejně mluvili všickni a aby nebylo mezi vámi roztržek, ale buďte spojeni jednotejnou myslí a jednotejným smýšlením.*“ (1 K 1,10) Taková je vůle Boží s námi. Poslechneme ji? „*Nebo slovo kříže těm, kteříž hynou, bláznovstvím jest, ale nám, kteříž spasení dosahujeme, moc Boží jest. Neboť psáno jest: Zahladím moudrost moudrých, a opatrnost opatrných zavrhnou. Kde jest moudrý? A kde učený? A kde chytrák tohoto světa? ... Neboť když v moudrosti Boží svět nepoznal skrze moudrost Boha, zalíbilo se Bohu skrze bláznové kázání spasiti věřící. Poněvadž i Židé zázraků žádají i Řekové hledají moudrosti. My pak kážeme Krista ukřižovaného, Židům zajisté pohoršení a Řekům bláznovství. Ale povoláným i Židům i Řekům Krista, Boží moc a Boží moudrost.*“ (1 K 1,18-24) *8T 167.2*

Jakou změnu bychom uviděli, kdyby si všichni, kteří jsou na zodpovědných místech uvědomovali, že pracují pod dohledem vševidoucího Boha. Nyní je potřebné volné působení svatého Ducha na mysl a srdce. Bez tohoto naše úsilí bude marné. Když tento Duch formuje a utváří naše slova a činy, projeví se srdečné díkůčinění. *8T 168.1*

Důležitost zdravotně-misijního díla

Existuje veliká potřeba širšího poznání v každém odvětví zdravotní reformy. Ti, kteří měli přednost slyšet pravdu, mají vydat na trubce jasný zvuk při zvěstování třetího andělského poselství. Obzvláštní plán práce si vyžádá například zdravotně-misijní dílo. Toto dílo by mělo jít vpřed spolu

s evangelijním poselstvím pro přítomnou dobu. Opravdová, zdravotně-misijní práce, je praktickým uskutečněním evangelia. Ti, kteří nemohou postřehnout dosah tohoto díla, neměli by se cítit povoláni řídit kterýkoli jeho úsek, dokud nepochopí jeho dosah. *8T 168.2*

Chci se vši rozhodností říci, že Pán uskutečnil veliké dobro prostřednictvím zdravotně-misijního díla a že použil našeho vedoucího lékaře za svůj zvláštní nástroj. Ne všechno v tomto zdravotním díle bylo bez chyby. Bylo v něm mnohé, které stíralo jeho svatost. Pán však převezme dohled nad svým dílem a způsobí, aby se nestalo neúměrným v tomto jednom odvětví. Toto dílo nebude zmařeno, jestliže církev povstane a bude svítit a prokáže-li, že její světlo přišlo a sláva Hospodinova vzešla nad ní. *8T 168.3*

Zdravotně misijní pracovníci mají být očištěni, posvěceni a zušlechtěni. Mají dospět k nejvyššímu bodu výtečnosti. Mají být utváření a uzpůsobeni podle Boží podoby. Pak uvidí, že zdravotní reforma a zdravotně-misijní dílo má být spojeno se zvěstováním evangelia. *8T 168.4*

Důvod, proč členové církve nerozumí tomuto odvětví díla je ten, že nenásledují světla a nejdou krok za krokem za svým velikým Vůdcem. Zdravotně misijní úsilí je Boží dílo a nese Jeho pečeť. Z toho důvodu ať člověk raději stáhne své ruce a zřekne se usměrňovat ho podle svých vlastních nápadů. *8T 169.1*

Naše poselství je celosvětovým poselstvím. I když prostředky nemá pohltnout pouze jedno odvětví díla, takže by tím evangelijní poselství nebylo nesené do nových polí, zdravotně-misijní dílo nemá být žádným způsobem zneváženo; nemá být představeno jako podřadné dílo. Svět je veliká nemocnice, jeho obyvatelé jsou zkažení a bída je všeobecná. Pán dal našemu vedoucímu lékaři dílo, aby připravil lid, který obtočí ve veliký den Hospodinův. Má však pracovat pod Božím dohledem. Jsou některé věci v jeho úsilí, které by se mohly utvářet ještě přesněji podle zásad hlavního Pracovníka. *8T 169.2*

Příčina nedostatku v církvi

Ten, kdo je určen konat něco v díle pro přítomnou dobu, měl by si uvědomovat slavnostní odpovědnost, která na něm spočívá. Pracujme pro věčnost. Jíme-li z nebeského chleba, budeme Kristu podobni duchem i povahou. Žijeme v době, kdy by se neměla vyskytovat žádná duchovní lenost. Každá duše je pověřena nebeským poselstvím života. Častokrát se vyskytne otázka: „Co je příčinou nedostatku duchovní moci v církvi?“ Odpověď zní: „Členové nechávají odvést svoji mysl od Božího slova.“ Tělesně jsme budováni tím, co jíme, a podobným způsobem o charakteru naší duchovnosti rozhoduje pokrm, kterým sytíme duši. Mysli a srdci máme dát patřičnou výživu tím, že budeme jíst tělo a pít krev Syna Božího. *8T 169.3*

Kristus říká: „*Amen, amen pravím vám: Kdož věří ve mne, má život věčný. ... Jáť jsem ten Chléb živý, jenž jsem z nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. ... Kdož jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já jej vzkřísím v nejposlednější den. Neboť tělo mé právě jest pokrm a krev má právě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. Jakož mne poslal ten živý Otec a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne i on živ bude skrze mne.*“ (J 6,47-57) *8T 169.4*

Musíme zůstat v Kristu a Kristus musí zůstat v nás; neboť „*Boží jsme zajisté pomocníci*“ (1 K 3,9). Dílo křesťana je individuální dílo. Boží pracovníci ať přestanou vyhledávat chyby, neboť to je hřích. Sami ať se napraví v tom, kde myslí, že jejich spolupracovníci potřebují nápravy. Jejich předností je žít s Kristem tím, že budou jíst z chleba života. Ti, kteří toto činí, budou mít zdravou, rozmáhající se zkušenost a spravedlnost Boží bude je předcházet, když budou konat dílo vyznačené v 58. kapitole proroka Izaiáše. *8T 170.1*

Každý má své dílo

Každé odvětví díla Božího má být uznáváno. „*A On dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, pro spořádání svatých, k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova.*“ (Ef 4,11-12) Tento text nám ukazuje, že zde mají být různí pracovníci, různé nástroje a každý má konat jiné dílo. Na nikom se nezádá, aby se chopil díla jiného a i když

necvičen, snažil se ho konat. Bůh dal každému podle jeho schopností. Člověk si může myslet, že jeho postavení jej opravňuje diktovat jiným pracovníkům, avšak není tomu tak. Protože nezná jejich dílo, mohl by ho rozšiřovat tam, kde by mělo být omezeno a omezovat ho tam, kde by se mělo šířit, neboť může vidět pouze část vinice, na níž pracuje. ^{8T 170.2}

Žijte pro Pána. Ať je Spasitelovo učení součástí vašeho života. Vaše stezka bude osvětlena jasným, zářivým světlem. Obdržíte nebeské pomazání a budete zachováni před vážnými omyly. Nebud'te tak zaměřeni na dílo, které konáte v jedné části Boží vinice, abyste nemohli ohodnotit dílo, které konají jiní v ostatních odvětvích vinice. Oni mohou svědomitě rozvíjet své nadání, aby je mohli vrátit zdvojnásobené svému Bohu. Ať každý hledí na své vlastní dílo a snaží se ho dokonat bez poskvrny nebo vrásky, která by mařila dokonalost. A tak ho předejte Bohu, aby mohl povědět: *„To dobře služebníče dobrý a věrný, nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím. Vejdi v radost pána svého.“* (Mt 25,23) ^{8T 171.1}

28. Jednota úsilí

Cooranbong, N. S. W.,

17. dubna 1899

Jednomu lékaři v těžkostech

Můj drahý bratře,

hluboce se zajímám o tebe a tvoji práci a prosím, aby Pán vedl moje pero, když ti píši. Pán tě učinil člověkem podle svého přání a Boží andělé byli tvými pomocníky. On tě postavil na místo, které zastáváš, ne snad proto, že bys byl neomylný, nýbrž proto, že chce vést tvoji mysl svým svatým Duchem. Touží, abys uděloval poznání přítomné pravdy těm, s nimiž přicházíš do styku. Byly ti svěřeny veliké zodpovědnosti a žádným způsobem by ses neměl nechat zatáhnout do díla, které oslabí tvůj vliv mezi adventisty sedmého dne. Pán tě vybral, abys vyplnil místo Jím určené, zastával lékařské povolání, nedal se ovlivnit světskými vlivy, ale formoval myšlení. Každý den musíš být pod Božím dohledem. On je tvým Stvořitelem, tvým Vykupitelem. On má pro tebe určité dílo které máš konat, ne mimo adventisty sedmého dne, nýbrž spolu s nimi. Máš být velikým požehnáním svým bratrům tím, že jim budeš sdělovat poznatky, které ti On dal. *8T 172.1*

Bůh pracoval tvým prostřednictvím a chce i dále pracovat a upřednostňovat tě tím, že ti svěřuje důležité odpovědnosti. „*Boží jsme zajisté pomocníci...*“ (1 K 3,9) On použije tebe, mne, a každého člověka, který vstupuje do Jeho služby, chceme-li se jen podřídit Jeho vedení. Každý musí stát na stráži, pozorně naslouchat hlasu Ducha svatého a pamatovat, že každé jeho slovo a čin zanechává dopad nejen na jeho vlastní povahu, ale i na povahách těch, s nimiž je ve spojení. *8T 172.2*

Boží stavba

„*Boží jsme zajisté pomocníci, Boží roli, Boží vzdělání jste.*“ Tento obraz představuje lidskou povahu, na níž nutno pracovat krok za krokem. Každý den Bůh pracuje na své stavbě, úder za úderem, ke zdokonalení budovy, aby se z ní mohl stát svatý chrám pro Něho. Člověk má s Bohem spolupracovat. Každý pracovník se má stát právě tím, co z něho Bůh chce mít. Má budovat svůj život čistými, ušlechtilými skutky, aby nakonec byl jeho charakter symetrickou budovou, krásným chrámem, poctěným Bohem i člověkem. V budově nemá být žádná puklina, neboť je to stavení Boží. Každý kámen musí být dokonale usazen, aby snesl zatížení. Špatně položený kámen může ovlivnit celou stavbu. Tebe a každého jiného pracovníka Bůh napomíná: „Dej pozor jak buduješ, aby tvoje stavba obstála v bouři a přívalu, neboť je založena na Věčné Skále. Buduj na tom pevném základu, abys byl připraven na den zkoušky a soužení, kde všichni budou viděni právě takoví, jací jsou.“ *8T 173.1*

Chrást z živých kamenů

Toto varování mi Bůh dává jako zvlášť potřebné pro tvé dobro. On tě miluje láskou, nezměrnou láskou. On miluje tvé bratry ve víře a vede je ke stejnému cíli, k němuž přivádí i tebe. Jeho církev na zemi má vzít na sebe božskou podobu před světem, jako chrám zbudovaný z živých kamenů, z nichž každý odráží světlo. Má být světlem světa, jako město položené na hoře, které se nedá ukrýt. Je vybudován z kamenů, zapadajících těsně do sebe a tvořících pevnou, solidní budovu. Všechny kameny nemají stejnou podobu nebo tvar. Některé jsou velké, některé malé, každý však vyplňuje své vlastní místo. A o ceně každého kamene rozhoduje světlo, které odráží. Toto je Boží plán. On chce, aby všichni Jeho pracovníci zastali své určené místo v díle pro přítomnou dobu. *8T 173.2*

Žijeme uprostřed nebezpečí posledních dnů. Moudře máme pěstovat každou duševní i tělesnou schopnost; neboť všichni jsou potřební k tomu, aby z církve vytvořili budovu, která bude představovat moudrost toho velikého Plánovače. Vlohy, které nám dal Bůh, jsou Jeho dary a mají být

použity správným způsobem, aby vytvořily dokonalý celek. Bůh dává nadání, duševní schopnosti; člověk vytváří povahu. *8T 174.1*

Různé nástroje

Pán ti umožnil pracovat jako Jeho dělník, uschopňuje tě k vykonání úkolu; jsou však zde i jiní lidé, kteří mají splnit svůj úkol jako Jeho nástroje. Ti pomáhají vytvářet celek. Všichni mají být spojeni jako části jednoho velkého organismu. Církev Páně se skládá ze živých, činných pracovníků, kteří berou svoji sílu k práci od Původce a Dokonavatele své víry. Souladně mají konat to veliké dílo, které jim bylo svěřeno. Bůh ti vymezil tvůj úkol. On má však i jiné nástroje, kterým bylo také svěřeno dílo. Všichni se mají stát skrze posvěcení pravdou členy Kristova těla. Zatímco představujeme Krista, působíme pro časnost i věčnost. Lidé, dokonce i ti světští, na nás poznají, že jsme s Ježíšem bývali a učili se od Něho. *8T 174.2*

Pravda sjednocuje

Boží lid nemá být ve zmatku, bez pořádku a souladu, soudržnosti a krásy. Pán je velice zneuctěn, když Jeho lid je nejednotný. Pravda vytváří jednotu. O jednotu, kterou Bůh vyžaduje, musíme usilovat den co den, máme-li splnit Kristovu prosbu. Rozdělení, které se chce vplížit mezi ty, kteří věří, že poslední poselství milosti má být zvěstováno světu, nesmí najít žádného místa, neboť by byla strašnou překážkou pokroku Božího díla. Jeho služebníci mají být zajedno, jako je Kristus jedno s Otcem. Jejich síly, osvíceny, inspirovány a posvěceny, musí být sjednoceny v dokonalý celek. Ti, kteří milují Boha a zachovávají Jeho přikázání, se nemají rozdělovat; mají se sjednotit. *8T 174.3*

Slova povzbuzení

Pán nezapomíná na své věrné pracovníky. Pamatuje, že náš život na tomto světě je pouze putováním, že nebesa jsou domovem, kam se ubíráme. Věř Bohu. Jestliže tě má slova nějak ranila, lituji toho; také jsem raněna a dotčena. Toto zvláštní a veliké dílo, jež nám Pán svěřil, spojuje duše i srdce. Neměl bys odhazovat svoji zbraň. Musíš ji nosit do konce. Když tě Pán uvolní, pak ti nastane čas, abys k Jeho nohám složil svoji výzbroj. Zapsán jsi v Jeho armádě, že budeš sloužit do konce bitvy a neměl bys ponížít sám sebe a zneuctit Boha tím, že bys z boje utíkal. *8T 175.1*

Kéž ti Pán zjeví mnohé z toho, co mi bylo zjeveno. Satan čeká na příležitost, jak by Boží dílo zneuctil. Bylo mi ukázáno tvé nebezpečí. Byl mi také ukázán tvůj strážný anděl, ochraňující tě znovu a znovu před tebou samým, aby tvá víra neztroskotala. Můj bratře pozvedni prapor, pozvedni ho a neochabuj a neklesej na mysli. *8T 175.2*

Vedoucím bratřím Generální konference a misijního výboru jsem přinesla světlo, které mi dal Pán – že by ses měl společně s nimi poradit; že místo toho, aby stáli stranou, měli by být tvými pomocníky; že by Bohem pověřen zastávat zodpovědné postavení a že potřeboval pomoc místo kritiky. *8T 175.3*

S vroucí touhou, abys mohl jít přímou stezkou, napsala jsem ti tato vážná slova, avšak nikdy, nikdy abych tě kárala, nebo odsuzovala. Kéž ti Pán pomůže porozumět, že můj hluboký zájem o tebe se ani v nejmenším nezměnil. Mám tu nejoprávněnější touhu, abys byl pevně zakotvený v Bohu, statečný, vytrvalý a věrný. Víím, že Pán chce, abys dosáhl korunu vítězství. *8T 176.1*

*„Vstoupiv na výsost, jaté vedl vězně, a dal dary lidem. ... A On dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele. Pro spořádání svatých k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova. Až bychom se zběhli všickni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova. Abychom již více nebyli děti, zmítající se a točící každým větrem učení v neustavičnosti lidské, v chytrosti k oklamávání lstivému. Ale upřímně se majíce v lásce, rostme v toho všelijak, kterýž jest hlava, totiž v Krista. Z kteréhož všecko tělo příslušně spojené a svázané po všech kloubech přisluhování, podle vnitřní moci, v míru jednoho každého údu, vzrůst těla činí, k vzdělání svému v lásce.“ (Ef 4,8-16) *8T 176.2**

29. Kristus Prostředníkem modliteb a požehnání

Balaclava, Victoria, Austrálie,

25. března 1898

Lékaři jednoho sanatoria

Můj drahý bratře,

právě jsem obdržela tvé dopisy. Vidím, že těžce zápasíš o finance. Tak jsem ráda, že nacházíš povzbuzení ve slovech: „*Zdali sváže sílu mou, aby učinil se mnou pokoj, aby pravím, učinil se mnou pokoj?*“ (Iz 27,5) Věříme Bohu? Důvěřujme Mu. On zná každou situaci, ve které se nacházíme a On bude pracovat v náš prospěch. On je poctěn, když Mu důvěřujeme a přinášíme Mu všechny své zmatky. Kristus říká: „*A jestliže byste co prosili ve jménu mém, to učiním, aby oslaven byl Otec v Synu.*“ (J 14,13) Boží zaslíbení a pomoc pro nás jsou bezmezná. Na trůnu milosti sedí Ten, který nám dovoluje nazývat Ho Otcem. *8T 177.1*

„*Neboť tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý kdož věří v Něho nezahynul, ale měl život věčný.*“ (J 3,16) Hospodin nepokládal plán spasení za úplný, dokud ho nevybavil svoji láskou. Na svůj oltář položil Obhájce, oděného naší přirozeností. Jako náš Přimlouveč, má Kristus za úkol přivádět nás k Bohu, jako Boží syny a dcery. Přimlouvá se za ty, kteří Ho přijímají. Svou vlastní krví zaplatil za ně výkupné. Pro své zásluhy jim dává moc stát se členy královské rodiny, dětmi nebeského Krále. A Otec zjevuje svoji nekonečnou lásku ke Kristu přijetím a uvítáním Kristových přátel, jako svých přátel. Je spokojený s učiněným smířením. Oslaven je vtělením, životem, smrtí a prostřednickou službou svého Syna. *8T 177.2*

V Kristově jménu vystupují naše prosby k Otci. On se přimlouvá za nás a Otec nám otvírá všechny poklady své milosti, abychom se z nich těšili a udíleli je také jiným. Kristus říká: „Žádejte ve jménu mém; neříkám, že já budu prosit Otce za vás, neboť sám Otec vás miluje. Použijte mého jména. Vaše modlitby budou tím účinnější a Otec vám dá z bohatství své milosti. Proto žádejte a dostanete, aby radost vaše byla úplná.“ *8T 178.1*

Kristus je pojítkem mezi Bohem a člověkem. On zaslíbil svoji osobní prostřednickou službu. Všechnu záslužnost své spravedlnosti klade na stranu prosícího. On prosí za člověka a člověk potřebující božskou pomoc, prosí za sebe v přítomnosti Boží, používaje vlivu Toho, který dal svůj život za život světa. Uznáme-li před Bohem, jak si ceníme Kristových zásluh, pak naše prosby doprovází příjemná vůně. Jestliže se přibližujeme k Bohu na základě Vykupitelových zásluh, Kristus nás staví na svou stranu, objímá nás svým lidským ramenem, zatímco svým božským ramenem se drží trůnu Nekonečného. Své zásluhy přidává jako příjemné kadidlo do kadidelnice v našich rukou, aby povzbudil naše prosby. Slibuje, že vyslyší a odpoví na naše prosby. *8T 178.2*

Ano, Kristus se stal prostředníkem modliteb mezi člověkem a Bohem. On se také stal prostředníkem požehnání mezi Bohem a člověkem. Božství spojil s lidstvím. Lidé mají s Ním spolupracovat pro záchranu své vlastní duše a pak vážně a vytrvale se usilovat o záchranu těch, kteří jdou do zahynutí. *8T 178.3*

Nyní musíme všichni pracovat, dokud trvá den; neboť přichází noc, v níž žádný nemůže pracovat. Cele důvěřuji Pánu. Jsou chvíle, kdy je mi jasně ukázáno, že v našich sborech existuje takový stav, který nepomáhá duším, jen jim překáží. Pak prožívám hodiny, někdy celé dny veliké úzkosti. Mnozí z těch, kteří znají pravdu, neposlouchají Boží slovo. Jejich vliv není o nic lepší, než vliv nevěřících. Mluví jako svět a jednají jako svět. Ó, jak mne bolí srdce, pomyslí-li na to, jak je Spasitel potupen jejich nekřesťanským jednáním! Když však tato trýzeň pomine, ráda bych pracovala mnohem usilovněji, jako nikdy před tím, abych povzbudila ubohé duše, aby se v nich objevil Boží obraz. *8T 178.4*

Proste, ano proste s neochvějnou vírou a důvěrou. Anděl smlouvy, náš Pán Ježíš Kristus, je prostředníkem, který zaručuje přijetí modliteb svých věřících. *8T 179.1*

30. Slova povzbuzení

Cooranbong, N. S. W.,
12. prosince 1899

Lékaři a správci sanatoria v Battle Creeku

Můj drahý bratře,

mluvíš, jako bys neměl žádné přátele. Bůh je však tvým přítelem i sestra Whiteová je tvým přítelem. Domníval ses, že jsem ztratila v tobě důvěru; avšak můj drahý bratře, jak jsem ti dříve psala, vím, že Pán tě postavil na velice zodpovědné místo jako lékaře a že ti dal poznání a porozumění, abys mohl konat spravedlnost a soud a zjevovat pravého misijního ducha v instituci zřízené na to, aby se pravda jasně odlišila od bludu. *8T 180.1*

Můj bratře, Pán tě neponechal v boji na vlastní útraty. Dal ti moudrost, svoji i lidskou přízeň. On byl tvým pomocníkem. On tě vyvolil za svůj nástroj, abys vyvýšil pravdu v battle-creekském sanatoriu, jak není vyvýšena ve zdravotnických ústavech toho světa. Jeho záměr to byl, aby battle-creekské sanatorium bylo známo jako instituce, kde je Pán denně uznáván jako svrchovaný Vládce vesmíru. „...*podle vůle své činí mezi vojskem nebeským i obyvateli země, aniž jest kdo, ježto by mu přes ruku dáti mohl, a říci jemu: Co to děláš?*“ (Da 4,32) *8T 180.2*

Pán chce, aby zvěstování třetího andělského poselství bylo tím největším dílem, jaké se v tomto světě dnes koná. On tě poctil tím, že tě postavil na zodpovědné místo ve svém díle. Neměl jsi od dělovat svůj vliv od služby evangelia. Do každého úseku svého díla jsi měl přinést porozumění a poslušnost pravdě. Místo přidělené ti Pánem, bylo pod Božím dohledem. Měl ses učit od Ježíše, toho velkého Učitele, plánovat a pracovat podle Jeho příkladu. Na prvním místě měl být Bůh a ty jsi měl vždy poslouchat Jeho slovo. V tom by byla tvoje síla. *8T 180.3*

Měl jsi být věrným lékařem duše i těla pro ty, kteří ti byli svěřeni. Kdybys toto poslání splnil a správně používal dary, které ti Pán dal, nebyl bys pracoval sám. Vedl by tě Ten, který se nikdy nemýlí. Pouze moc svatého Ducha může uchovat člověku příjemnou a milou mysl, laskavého a odevzdaného ducha, uzpůsobujíc ho promluvit pravá slova v pravý čas. *8T 181.1*

Nebyl jsi bez chyby. Často jsi ztratil sebeovládání. Pak tvoje slova nebyla tím, čím měla být. Někdy jsi býval náladový a panovačný. Když jsi však usiloval o sebeovládání, Boží andělé ti pomáhali, neboť skrze tebe Bůh zveleboval svoji pravdu a působil to, aby byla ve světě čestně uznána. Bůh ti dal moudrost ne proto, aby tvoje jméno bylo vyvýšeno, nýbrž aby ti, kdo přicházejí do sanatoria v Battle Creeku, si odnesli příjemné dojmy o díle adventistů sedmého dne a respektovali zásady, které jsou základem tohoto díla. Čest, která ti byla prokazována, nepatřila ti proto, že bys byl v každém ohledu lepší než ostatní lidé, nýbrž proto, že tě Bůh chtěl použít za svůj nástroj. *8T 181.2*

Boží záměr při zřizování sanatoria

Božím záměrem bylo, aby se misionáři, učitelé a lékaři sanatoria obeznámili s třetím andělským poselstvím, které je tak rozsáhlé. Boží andělé měli být tvou silou v díle, které mělo být vykonáno, aby Battle Creek mohl být znám jako instituce, která je pod zvláštním Božím vedením. Misijní uvědomění a soucit, který převládal v této instituci byl výsledkem díla neviditelných nebeských bytostí. Bůh řekl: „Uznal jsem za dobré zjevit znamení a divy. Učinil jsem to ve své moci k slávě svého jména.“ Mnozí odešli ze sanatoria s novým srdcem. Změna byla rozhodná. Ti, kteří se vraceli do svých domovů byli jako světla na světě. Bylo slyšet jak mluvili: „Pojďte všichni, kteří se bojíte Hospodina a oznámím vám co učinil mé duši. Viděl jsem Jeho velikost a zakusil Jeho dobrotu.“ *8T 181.3*

Světoznámé dílo

Pán mi ukázal, že bude-li nepřítel moci jakýmikoli prostředky usměrnit dílo nesprávným směrem a tak zamezit jeho pokrok, učiní to. Mnozí z našich lidí vynaložili prostředky, aniž by si sedli a

spočítali vydání, aniž by prozkoumali, zda bude dost peněz v započatém díle pokračovat. Projevila se zde krátkozrakost. Lidé nepostřehli, že vinicí Páně je celý svět. *8T 182.1*

Příjem sanatorií, která byla zřízena, nemá být podpůrným zdrojem nejrozumnějších odvětví díla pro nižší třídy v našich bezbožných městech. Mnoho z prostředků, které byly použity na udržení tohoto velkého a stále se rozmáhajícího díla, měly by být Božím prostřednictvím použity na rozmach díla v jiných zemích, kde se světlo zdravotní reformy dosud nerozsvítilo. Sanatoria, méně nákladná, než ta veliká, vybudovaná v Americe, měla by být vybudována v mnoha zemích. Takto by vznikly ústavy, které by dále samy pomáhaly zřizovat podobné instituce na jiných místech. *8T 182.2*

Pán není stranický. Byl však svými služebníky nesprávně představen. To, co mělo být vykonáno v různých částech Jeho vinice, bylo velice překaženo, neboť vedoucí díla nepostřehli, jak by dílo mohlo jít kupředu v nejdlehlších částech této vinice. V některých částech pole, bylo dílo přetrženo. Takovým způsobem se utráceny peníze, které mohly umožnit práci služebníků v jiných částech vinice, pokrok díla, boření překážek a vztyčení praporu pravdy na nových místech. Některé úseky této vinice nemají být oloupeny proto, aby prostředky mohly být použity v jiných částech pole. *8T 182.3*

Člověk soudí podle svého omezeného úsudku. Bůh pohlíží na charakter přineseného ovoce a podle toho posuzuje strom. Ve jménu Páně vás vyzývám, abyste přemýšleli o díle, k němuž jsme povoláni a jak toto dílo má být udržováno. Svět je Boží vinicí a tuto vinici nutno obdělávat. *8T 183.1*

Bůh nepožaduje početné instituce, velké budovy a vnější okázalost, nýbrž souladnou činnost zvláštního lidu, lidu Bohem vyvoleného a vzácného, kde jeden člen je s druhým spojen a jejichž život je skryt s Kristem v Bohu. Každý má vykonat svůj úkol na svém místě a šířit správný vliv myšlením, slovem a činem. Až to budou všichni Boží pracovníci konat, tehdy bude Jeho dílo tvořit dokonalý, souměrný celek. *8T 183.2*

Varovné slovo

Bůh chce, aby jeho instituce a Jeho vyvolení adoptovali děti, aby Ho poctili zjevováním vlastností křesťanského charakteru. Dílo, které představuje evangelium jako misijní práci, je přísně důležité dílo, které bude zářit jasněji a jasněji až do úplného dne. Bůh nechce, aby víra Jeho lidu měla povahu, nebo zdání nějaké humanitní práce, nyní nazývané zdravotně-misijním dílem. Prostředky a hřivny Jeho lidu nemají být pohřbeny v brlozích New Yorku nebo Chicaga. Boží dílo má být konáno správným směrem. *8T 183.3*

Mezi Božím lidem se má projevit sebezapření a sebeobětavost. Máme pracovat jak pracoval Kristus, ve vši prostotě, pokoře, poníženosti a odevzdanosti. Tak budeme uschopněni konat dílo, odlišné od každé jiné misijní práce v našem světě. *8T 183.4*

Jsou mnozí, o nichž se domníváme, že jsou vysvobozeni z hlubiny, do níž upadli, na něž se nelze spolehnout jako na rádce, nebo důvěřovat jim, že se zapojí do díla v těchto posledních dnech. Nepřítel je rozhodnut mísit blud s pravdou. Používá k tomu demoralizované lidi, pro něž se utrácí tak mnoho úsilí a peněz, lidi, jejichž choutky byly zvráceny shovívavostí, jejíž duše byly všelijak poskvrněny, jejichž povaha je tak porušena a pokřivena, jejichž zvyky a touhy jsou nízké, kteří obvykle přemýšlí jenom o zlém. Charakter takových jednotlivců může být pozměněn. Jak málo je však těch, u nichž toto dílo je důkladné a trvalé! *8T 184.1*

Někteří budou posvěceni pravdou; u mnohých však nastává jen povrchní změna ve zvycích a způsobech a přitom se domnívají, že jsou křesťané. Jsou přijati do církevního společenství, jsou však velikou starostí a vyžadují velikou péči. Jejich prostřednictvím se satan snaží rozšířit v církvi semeno žárlivosti, nepoctivosti, kritiky a obviňování. Takto se snaží ovlivnit i ostatní členy církve. Sklony, které je utvářely od dětství, které je vedly k tomu, aby přestupovali každou zábranu a přivedly je do ponížení, stále je ještě ovládají. Žádají o pomoc, avšak příliš často čas ukáže, že dílo pro ně vykonané, neučinilo z nich oddané Boží dítky. Pro každou malichernost se urážejí. Pěstují hořkost, hněv, zlomyslnost. Svým slovem a duchem projevují, že se nezrodili znovu, jejich tendence směřují dolů ke smyslnosti. Jsou nespolehliví, nevděční a neposvěcení. Takto je to s každým, kdo nebyl opravdově obrácený. Každý z těchto neproměněných charakterů, se stává účinným satanovým služebníkem, který vytváří neshodu a hádky. *8T 184.2*

Pán nám vyznačil způsob práce. Jako lid nemáme napodobovat metody Armády spásy. Tuto práci nám Pán nedal konat. A není také našim dílem je odsuzovat a chovat se k nim odmítavě. V Armádě spásy jsou převzácné, sebeobětavé duše. Máme se k nim chovat laskavě. Jsou tam upřímné duše, které se vši opravdovostí slouží Pánu, které uzří veliké světlo a půjdou-li vpřed, přijmou celou pravdu. Pracovníci Armády spásy se snaží zachraňovat zanedbané, ponížené jednotlivce. Neznechucujeme je, ať konají tuto práci svými vlastními metodami a svým vlastním způsobem. Pán však jasně vyznačil dílo, které mají konat adventisté sedmého dne. Máme zřizovat táborová a stanová shromáždění. Máme zvěstovat pravdu pro přítomnou dobu. Máme přinést své rozhodné svědectví. A proslovy mají být tak prosté, aby jim i děti porozuměly. *8T 184.3*

Pomáhání či překážení Pánu

Do zdravotně-misijního díla vstupují takoví, o nichž jsou obavy, že vnesou pochybné názory, které obdrželi při svém dřívějším vzdělání. Tito musí uplatňovat zásady Božího slova, jinak dílo bude zmařeno jejich mylnými představami. Pracujeme-li s posvěcenými schopnostmi které nám dal Bůh, a podřídíme-li svou vůli Bohu, když vlastní já dennodenně budeme křížovat, pak se objeví dobré výsledky. Jdeme vpřed s vědomím, že náš Pán slíbil převzetí díla které Mu bylo svěřeno a že je dokončí, neboť On se nikdy nezmýlil a nepochybil. *8T 185.1*

Boží služebníci jsou pouze správci. Pán bude pracovat jejich prostřednictvím, když se Mu podřídí a nechají na sebe působit svatého Ducha. Když se ve víře odevzdají do Božích rukou a řeknou: „*Aj já, pošli mne.*“ (Iz 6,8) On je přijme k službě. Lidé však nesmí mařit Jeho plány svým ctižádostivým rozhodováním. Po celé roky vedl Pán rozepři se svým lidem, neboť následovali svůj vlastní úsudek a nespolehali na Boží moudrost. Pracovníci by se měli mít na pozoru, aby se nekřížili s Božím záměrem a nepřekáželi pokroku Jeho díla v domnění, že jejich moudrost stačí pro úspěšné plánování a vedení díla vpřed. Jestliže toto konají, Pán napraví jejich poblouznění. Svým božským Duchem osvěcuje a vychovává své pracovníky. On sám se prozřetelně ujímá díla podle svého plánu a vůle. *8T 185.2*

Boží záměr s Jeho pracovníky

Jestliže se lidé pokorí před Pánem, jestliže nebudou vyvyšovat svůj vlastní úsudek jako všeovládající vliv, jestliže dovolí, aby Pán plánoval a konal, Bůh použije schopnosti, které jim dal takovým způsobem, který oslaví Jeho jméno. On očistí své pracovníky od všeho sobectví, odstraní nežádoucí větve a prořeže vinný keř tak, že přinese ovoce. Bůh je ten veliký Hospodář. Podřídí všechno v životě těch, kteří spolupracují s Kristem svému velikému záměru, vzrůstu a výnosu ovoce. Jeho cílem je způsobit, aby každodenním přizpůsobováním se Jeho služebníků Kristovu obrazu, stali se účastníky božské přirozenosti, a přinášeli hojné ovoce. Touží, aby Jeho dítky po opravdové zkušenosti v pravdě evangelia, se staly opravdovými, spolehlivými a zkušenými misionáři. On způsobí, aby se projevil výsledky mnohem vyšší, svatější a určitější, než jaké se dosud v dnešních dnech projevovaly. *8T 186.1*

Hrnčíř bere hlínu do svých rukou, formuje ji a zušlechťuje podle své vlastní vůle. Hněte ji a zpracovává. Roztrhává ji a pak ji znovu hněte. Zvlhčuje ji a pak ji suší. Nechává ji na chvíli ležet, aniž by se ji dotkl. Když je dokonale tvárná, pokračuje v díle, dělá z ní nádobu. Dává ji tvar, a na kruhu opracovává a hladí. Pak ji vysušuje na slunci a vypaluje v peci. Takto se stává užitečnou nádobou. Ten Veliký Mistr chce i nás podobně utvářet a formovat. A jako je hlína v rukou hrnčíře, tak máme být i my v Jeho rukou. Nemáme se snažit konat dílo hrnčíře. My se máme nechat formovat Kristem. *8T 186.2*

Potřeba moudrých rádců

Pán určil v sanatoriu lékaře, aby stáli jako věrní strážníci. Jejich prostřednictvím chce Bůh dělat dílo, které musí být vykonáno v tomto ústavu. Oni měli být tvými pomocníky. Skrze ně se mělo dostat úlevy mnohým trpícím. *8T 187.1*

Tys však potřeboval radu jiných, kromě svých pracovníků. Ve tvých radách byly potřebné nové myšlenky; neboť ne se všemi tvými plány Pán souhlasil. Zatřásl jsi myšlením svých spolupracovníků ve zdravotně-misijním díle, dokud jste se všichni nepotáceli v mlze nejistoty. *8T 187.2*

Pán mne poučil, že jsi byl pokoušen zbavit své zdravotně-misijní dílo závislosti na konferenci. Tento plán však nebyl správný. Viděla jsem, že bys neměl plánovat, anebo provádět své nápady bez poškození sebe a Boží věci. *8T 187.3*

Božský pomocník

Můj bratře, jako chirurg, jsi měl co činit s nanejvýš kritickými případy a někdy tě jímala hrůza. Abys splnil tyto těžké povinnosti, poznal jsi, že něco musí být okamžitě vykonáno, a že se zde nelze nesprávně rozhodovat. Znovu a znovu jsi musel procházet od jednoho úkolu k druhému. Kdo ti stál po boku, když jsi vykonával tyto kritické operace? Kdo udržel tvůj klid a sebeovládání v této krizi, dávaje ti rychlý, ostrý postřeh, jasný pohled, pevné nervy, a moudrý, přesný zásah? Pán Ježíš ti poslal svého anděla, aby ti řekl co máš činit. A ruka byla položena na tvoji ruku. Ježíš a ne ty, vedl pohyby tvého nástroje. Někdy jsi to cítil a zmocnil se tě obdivuhodný klid, Nespěchal jsi a přece jsi konal rychle s vědomím, že nesmíš ztratit ani okamžik. *8T 187.4*

Pán tě bohatě požehnal. Byl jsi pod Božím vedením. Jiní, kteří nevěděli o této vůdčí přítomnosti pracující s tebou, vzdávali ti všechnu slávu. Skvělí lékaři byli svědky tvých operací a chválili tvoji dovednost. Toto se ti líbilo. Bůh tě velice poctil, aby Jeho jméno a ne tvé bylo vyvýšeno; vždycky jsi však nebyl schopný snést dohled Neviditelného. Měl jsi touhu sám vyniknout, a ne vždy jsi byl cele závislý na Bohu. Nebyl jsi ochoten dbát na radu Božích služebníků. Ve své vlastní moudrosti naplánoval jsi mnoho věcí. Pán chtěl, aby jsi měl v úctě službu evangelia. A právě v té době, kdy jsi potřeboval soudnost, abys mohl vidět nejen jednu stránku díla, nýbrž všechny strany, rozhodl ses pro lidské rádce i přes vědomí Boží nelibosti. Byl jsi ochoten se s nimi spojit, jestliže budou pomáhat. *8T 188.1*

Modlitbou a posvěcením, hledáním moudrosti u Hospodina a podřízením se Jeho vedení, mohl jsi být ušetřen mnohého začínání podniků, které se nezrodily z vůle Boží, nýbrž z vůle člověka. Dostal jsi určitý úkol. Tys však zanedbal velice důležité věci a pouštěl ses do věcí méně důležitých, zcela nerozvázně, bez toho, aby ses radil s Pánem nebo se svými bratry. Tvoji bratři ti mohli poradit, tys však pohrdl každým slovem, které zasahovalo do tvých plánů. To tě přivedlo do těžkého postavení. Kdybys zůstal u práce určené tobě, Bůh by s tebou úspěšně spolupracoval. *8T 188.2*

Pán chce, aby se tvoje myšlenky spojily s myšlením jiných. Když se někdy Jeho služebníci s tebou názorově rozcházel, bylo to právě to, co Bůh od nich očekával. Tys však zacházel s jejich radou takovým způsobem, že pak zůstali tiše, když měli mluvit. Bůh chce, aby ti, které postavil na zodpovědná místa, konali spravedlivě, uvážlivě a ve vší moudrosti. *8T 189.1*

Břemena, která ti Pán nedal

Pán ti dal práci, která nemá být vykonána uspěchaně, nýbrž klidně a uvážlivě. Pán nikdy nežádá unáhlené, roztříštěné jednání. Tys však převzal na sebe zodpovědnosti, které Pán, ten milostivý Otec, na tebe nevložil. Povinnosti, které ti nikdy nenařídil, divoce honí jedna druhou. Jeho služebníci nikdy nemají přecházet od jedné zmařené nebo neukončené povinnosti k druhé. Ten, kdo pracuje v klidu a bázni Boží, nebude pracovat chaotickým způsobem z obavy, aby něco nepřekazilo předpokládaný plán. *8T 189.2*

Ne všechny břemena které jsi nesl, vložil na tebe Pán. Výsledky nesení těchto zvláštních starostí je cítit v celém poli. Kdyby ses přidržel svého určeného úkolu a pracoval pro ty, pro které to chtěl Pán, abys je prostřednictvím sanatoria zasáhl přítomnou pravdou, poselstvím, které Bůh dal svému lidu, aby ho zvěstoval světu, mnohem více mohlo být vykonáno, aby byl přiveden tento vyvolený lid Boží před lidi vysokého postavení. Mnohem více mělo být vykonáno, aby byly vidět způsoby a práce a moc Boží. Sanatorium mělo vydávat svědectví o Jeho zušlechťující a posvěcující pravdě. Můj bratře, Pán z tebe učinil čestný nástroj. Nikdy od tebe nežádal takové dílo, které by tě

odtrhovalo od ústavu, který měl svědčit o pravdě, konat určité dílo pro Pána a šířit světlo na stezku tisícům. *8T 189.3*

Máš vykonat veliké a svaté dílo. Jestliže se budeš věrně držet tobě přidělené práce, díky moudrosti která ti byla dána, budeš uschopněn pohotově pracovat i bez projevů úspěchanosti. Když se ti otevrou oči, uvidíš hlubokou bídu misijních polí, uvidíš, jak tam pracovníci na každém kroku narážejí na různé těžkosti, zatímco Pánovy prostředky se používají k udržení domácích podniků a ústavů, takže poselství, které má být zvěstováno světu se ztrácí ze zřetele. *8T 190.1*

Bůh působí na různé lidi, aby se rozhodli pro spolupráci s Ním. Jeden člověk není povolán k tomu, aby převzal na sebe příliš mnoho odpovědností. Pán chce, aby lékař, na němž tak mnoho záleží, byl úzce spojen s Ním, aby jeho duch nebyl podrážděn maličkostmi. Pán chce, abys byl jedním z nejúčinnějších pracovníků v lékařském povolání, abys nic nepřezíral, nic nemařil a pamatoval, že máš u sebe Rádce, který tě podpírá a posiluje, který tvé duši uděluje klid a ztišení. Myšlenková horečnost a nejistota ducha vede ruku k neobratnosti. Kristův dotek lékařovy ruky přináší povzbuzení, klid, důvěru a jistotu. *8T 190.2*

Píší ti, jako by matka psala svému synovi. Ráda bych ti pomohla, jen kdybych mohla. Ráda bych tě navštívila, kdybych jen cítila, že je mou povinností opustit dílo zde v Austrálii; avšak neodvažuji se toho. Přechovával jsi naděje a dělal plány bez náležitého uvážení, jak tuto věc dokonáš. Jako ten, kdo ví, a komu bylo umožněno vidět výsledky tvé práce, kterou jsi převzal na sebe, ti říkám: Zastav se a přemýšlej. Bůh zná tvé slepení. On ví, že jsi jenom prach. Určitě budeš potřebovat radu a to nejen od těch, kteří tvou práci podporují. Potřebuješ také radu od lidí, kteří v současné době jsou schopni jasněji vidět důsledky, vyplývající z některých tvých záměrů. *8T 190.3*

Nezavrhuj jako něco bezvýznamného varování, jemuž dosud nerozumíš. Přijmeš-li toto varovné poselství, které ti bylo posláno, ušetříš si mnohé utrpení. *8T 191.1*

Výňatek z dopisu, psaného r. 1889 z Wellingtonu, Nový Zéland – Nesmíme dovolit, aby se naše zmatky a zklamání zakously do naší duše, a učinily nás popudlivými a netrpělivými. Neměly by zde být žádné hádky, žádné nesprávné smýšlení, nebo zlé mluvení, abychom neurazili Pána. Můj bratře, otevřeš-li své srdce závisti a předsudkům, svatý Duch nemůže přebývat v tobě. Hledej plnost, která je v Kristu. Pracuj Jeho metodou. Ať každá myšlenka, slovo a skutek zjevuje Jeho. Potřebuješ každodenní křest lásky, který v dobách apoštolských vedl učedníky k jednotě. Tato láska přinese zdraví tělu, myslí i duši. Obklopuj svou duši ovzduším, které posílí duchovní život. Pěstuj víru, naději a lásku. Ať pokoj Boží ovládá tvé srdce. Pak budeš schopný dostát svým zodpovědnostem. Svatý Duch udělí božskou účinnost, klid a poddajnou důstojnost veškerému tvému usilování o úlevu pro trpící. Budeš vydávat svědectví o tom, že jsi byl s Ježíšem. *8T 191.2*

31. Hodnota Božího slova

Oakland, Kalifornie,

13. června 1901

Jednomu lékaři a jeho manželce

Drahý bratře a sestro,

navštívila jsem shromáždění na mnoha místech, a byla jsem překvapena, že v Indianapolis jsem se setkala s tak velikým počtem věřících. Promluvila jsem tam dvakrát. Pán mi dal pro lid poselství podobné tomu, které jsem pronesla v Battle Creek, ohledně bludů, které pronikly mezi nás. Lid ochotně poslouchal a přijal toto poselství. *8T 192.1*

Když bludy přicházejí mezi nás, nemáme se pouštět do sporů o ně. Věrně máme přinést va- rovné poselství, a pak máme mysl lidu odvracet od oblíbených, falešných představ a předložit jim pravdu proti bludu. Zvěstování nebeského poselství, utvrdí mysl v zásadách, které spočívají na věčném základě. *8T 192.2*

Ti věřící, jejichž křesťanské přesvědčení je důsledné a pevné, jejichž charakter má pevnou hodnotu, konají velikou službu pro Mistra. Nikdo je nemůže odvrátit od víry. Pravda jim je převzácným pokladem. *8T 192.3*

Boží pravda se nachází v Jeho Slově. Ti, kteří se domnívají, že přítomnou pravdu musí hledat někde jinde, potřebují znovu prožít obrácení. Mají nesprávné zvyky, které musí zanechat, nesprávné cesty, které musí opustit. Znovu musí hledat pravdu, jaká je v Ježíši, aby stavba jejich povahy odpo- vídala Kristovu učení. Opustí-li své lidské představy a převezmou-li Bohem svěřené povinnosti, bu- dou-li hledět na Krista a budou-li se snažit přizpůsobit se Jeho podobě, řeknou: „Blíž k tobě Bože můj, jen k tobě blíž.“ *8T 192.4*

S Božím Slovem v rukou se můžeme přibližovat krok za krokem v posvěcené lásce k Ježíši. Jakmile lépe poznáváme Ducha Božího, přijímáme Písmo jako jediný základ víry. Boží lid přijme Slovo jako listí ze stromu života, vzácnější než jemné zlato, přečištěné v ohni a mocnější k posvě- cení, než cokoliv jiného. *8T 192.5*

Odplata věrného zkoumání Slova

Kristus a Jeho Slovo se dokonale shodují. Když je přijmeme a poslechneme, otevřou jistou ces- tu všem, kteří jsou ochotní kráčet ve světle, jako je Kristus ve světle. Kdyby lid Boží chtěl ocenit Jeho Slovo, měli bychom nebe v našem církevním společenství již zde. Křesťané by hladověli po Slovu. Pečlivě by srovnávali Písmo s Písmem a přemýšleli o tomto Slovu. Více by toužili po světle Slova než po novinách, časopisech nebo románech. Jejich nejvyšší touhou by bylo jíst z těla a pít z krve Syna Božího. V důsledku toho by jejich život byl přizpůsoben zásadám a zaslíbením tohoto Slova. Jeho poučení by bylo pro ně jako listí ze stromu života. Bylo by v nich jako studnice vody, proudící k věčnému životu. Čerstvé proudy milosti osvěžovaly a oživovaly by duši, takže by zapo- mněla na všechnu námahu a únavu. Byli by posíleni a povzbuzeni těmito inspirovanými slovy. *8T 193.1*

Kazatelé by měli být prodchnuti Boží vírou. Jejich modlitby by se měly vyznačovat vážností, měly by být naplněny božskou jistotou pravdy. Únava by byla zapomenuta ve slunečním světle ne- bes. Pravda by byla vetkána do jejich životů, a jejich nebeské zásady by byly jako čerstvě tekoucí proud, ustavičně uspokojující duši. *8T 193.2*

Základní Boží myšlenky jsou náplní křesťanova života. Celé lidské bytí je prostoupeno život- dárnými zásadami nebes. Nečinnost mnohých lidí je samotné srazí do nízkého postavení. Na předním místě stojí zdravá a posvěcující zbožnost pocházející z Bible. *8T 193.3*

Bible a jedině Bible může přinést tento dobrý výsledek. Ona je Boží moudrostí i mocí a působí celou silou v přístupném srdci. Ó, jaké výšiny bychom mohli dosáhnout, kdybychom přizpůsobili své chtění vůli Boží! Je to Boží moc, kterou potřebujeme, ať jsme kdekoliv. Povrchnost, která za-

plavuje církev, ji dělá slabou a lhostejnou. Otec, Syn a Duch svatý hledají a touží po prostředcích, jimiž by sdělili světu božské zásady pravdy. *8T 194,1*

Mohou se objevit také umělá světla a tvrdit, že pocházejí z nebe. Nemohou však svítit jako hvězda svatosti, hvězda nebeského jasu, aby vedly nohy poutníka z cizího kraje do Božího města. Falešná světla přijdou místo pravých, a mnoho duší bude na nějakou dobu svedeno. Kéž Pán nedovolí, aby tomu bylo tak i s námi. Nyní září to pravé světlo a ono bude osvěcovat duše, jejichž okna jsou otevřena k nebesům. *8T 194,2*

32. Práce pro tuto dobu

St. Helena, Kalifornie,

25. června 1903

Naším lékařům v sanatoriu

Moji drazí bratři,

ti, kteří stojí na zodpovědných místech v Božím díle, jsou představeni jako strážníci na hradbách Siona. Bůh je vyzývá, aby vydali hlas a troubili na poplach mezi lidem. Ať je to slyšet všude. Den pomsty, pustošení a zničení přichází na všechny činitele nepravosti. Se zvláštní přísností dopadne ruka na ty, kteří nedovedli lidu jasným způsobem říci o jejich povinnostech vůči Pánu, který právem stvoření a vykoupení je jejich vlastníkem. *8T 195.1*

Moji bratři, Pán vás vyzývá, abyste své srdce důkladně prozkoumali. Vyzývá vás, abyste uplatňovali pravdu ve svém každodenním praktickém životě a ve všem svém počínání jedni s druhými. Žádá od vás víru, která skrze lásku působí a očisťuje duši. Je nebezpečné pro vás, abyste si zahrávali se svatými požadavky svědomí, nebezpečné, abyste dávali příklad, který jiné vede nesprávným směrem. *8T 195.2*

Kamkoli křesťané jdou, měli by přinášet příjemnou vůni Kristovy spravedlnosti, ukazující, že nesou pozvání: „...*učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočínutí duším svým.*“ (Mt 11,29) Učíte se denně ve škole Kristově? – Učíte se, jak se zbavit pochybností a zlých předsudků, učíte se, jak být poctivým a šlechetným ve svém jednání se svými bratry a to ve svém vlastním zájmu i pro Krista? *8T 195.3*

Přítomná pravda vede vpřed a vzhůru, shromažďuje nuzné, utlačené, trpící a ponížené. Všichni, kteří chtějí přijít, mají být přivedeni do stáda. V jejich životech má nastat reforma, která z nich utvoří členy královské rodiny, děti nebeského Krále. Slyšením poselství přítomné pravdy jsou mužové a ženy vedeni k přijetí soboty a k připojení se k církvi skrze křest. Mají nést Boží znamení tím, že budou zachovávat stvořitelskou sobotu. Sami mají vědět, že poslušnost Božích přikázání znamená věčný život. *8T 195.4*

Prostředky i opravdové úsilí může být bezpečně investováno v takovém díle, jako je toto, neboť to je dílo, které potrvá. Takto ti, kteří byli mrtvi ve vinách a hříších, jsou přivedeni do obecnstva svatých a posazeni na nebeských místech s Kristem. Jejich nohy jsou postaveny na pevný základ. Jsou uschopněni dosáhnout vysokou úroveň, dokonce i ty vznešené vrcholy víry, neboť křesťané chodí po přímých stezkách, a jsou zbaveni své slabosti. *8T 196.1*

Každý sbor by měl pracovat pro záchranu hynoucích ve svém vlastním okolí jakož i pro ty, kteří jsou dále. Členové mají zářit jako živé kameny v Božím chrámě a odrážet nebeské světlo. Nesmí se konat žádná nahodilá a povrchní práce. Zachraňovat hynoucí duše znamená více, než jen modlit se s nějakým opilcem a pak, protože pláče a vyznává zkaženost své duše, ho prohlásit za spaseného. Bitva musí být bojována stále znovu. *8T 196.2*

Nechť členové každého sboru cítí zvláštní povinnost pracovat ve svém okolí. Nechť každý, kdo tvrdí že stojí pod Kristovým praporem ví, že se zavázal smlouvou s Bohem vykonávat práci Spasitele. Nechť každý, to přijal toto dílo není unaven z konání dobra. Když totiž vykoupení stanou před Bohem, budou k nim přičteny také ty drahocenné duše, které budou spaseny jen díky naléhavým prosbám, přemlouváním, věrné a trpělivé snaze vynaložené v jejich prospěch, aby se utekli do Pevnosti. Takto ti, kteří jsou na tomto světě Božími dělníky, obdrží svoji odměnu. *8T 196.3*

Kazatelé populárních církví nedovolí, aby pravda byla zvěstovaná lidmi z jejich kazatelen. Nepřítel je vede k tomu, aby odpírali pravdě se vší prudkostí a nenávisť. Vymýšlejí lži. Opakuje se Kristova zkušenost s židovskými zákoníky. Satan se snaží odvrátit každý paprsek světla, který proniká od Pána k Jeho lidu. Pracuje skrze kazatele, jako skrze kněze a zákoníky v době Kristově. Připojí se snad ti, kteří poznají pravdu k této skupině, aby překáželi těm a odvraceli ty, kteří usilují o Bohem vyznačený způsob pokroku Jeho díla a snaží se nést prapor pravdy do tmavých koutů země?

8T 197.1

Naše poselství

Třetí andělské poselství, zahrnující poselství druhého a třetího anděla, je poselství pro tuto dobu. Naplno máme pozvednout prapor, na němž je napsáno: „Příkázání Boží a víra Ježíšova.“ Svět se má brzy setkat s velkým Zákonodárcem, jehož zákon byl porušen. Toto není doba, abychom ztráceli se zřetele veliké problémy, které jsou před námi. Bůh vyzývá svůj lid, aby zvelebil tento zákon a učinil jej slavným. *8T 197.2*

Když ranní hvězdy spolu plesaly a těšili se synové Boží, byla dána světu sobota, aby si člověk stále připomínal, že v šesti dnech stvořil Bůh tento svět. Sedmého dne odpočinul, požehnal ho jako den svého odpočinku a dal ho lidem, které stvořil, aby se na Něj rozpomínali jako na pravého a živého Boha. Svoji mocnou silou, přes všechnu faraónovu opozici, Bůh vysvobodil svůj lid z Egypta, aby mohl zachovávat tento zákon, který byl dán v ráji. Přivedl je k Sinaji, aby slyšeli zvěstování tohoto zákona. *8T 197.3*

Prohlášením Desatera synům Izraelským, svým vlastním hlasem projevil Bůh jeho důležitost. V děsivé slávě oznámil svůj majestát a autoritu, jako Vládce tohoto světa. Učinil to, aby svému lidu vštípil v mysl svatost svého zákona a důležitost jeho zachovávání. Moc a sláva v jaké byl zákon vydan, odhaluje jeho význam. Ze Sinaje promlouvá víra jednou daná svatým skrze Krista, našeho Vykupitele. *8T 198.1*

Znamení našeho vztahu k Bohu

Zachováváním soboty se měli synové Izraelští odlišovat od všech ostatních národů. Kristus řekl: „*Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuje.*“ „*Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.*“ „*Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty tak, aby světili sobotu po rodech svých smlouvu věčnou.*“ (Ex 31,13.17.16) *8T 198.2*

Sobota je znamením vztahu, který existuje mezi Bohem a Jeho lidem – znamením, že jsou Jeho poslušnými dětmi, že zachovávají Jeho svatý zákon. Zachovávání soboty je prostředkem ustanoveným Bohem, k uchování poznání o NĚm a rozlišovacím znamením mezi Jeho věrným lidem a přestupníky Jeho zákona. *8T 198.3*

Je to víra jednou daná svatým, kteří stojí v mravní síle před světem, a pevně se drží této víry. Při zvěstování třetího andělského poselství narazíme na protivenství. Satan připraví každý možný svod, aby víru jednou danou svatým zbavil účinku. „*A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchž odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí.*“ (2 Pt 2,2-3) Avšak navzdory všemu tomuto protivenství všichni mají slyšet slova pravdy. *8T 199.1*

Boží zákon je základem každé trvalé reformace. Světu máme představit jasným, odlišným způsobem potřebu poslouchání tohoto zákona. Poslušnost Božího zákona je největší pobídkou k pílnosti, šetrnosti, pravdivosti a spravedlivého jednání člověka s člověkem. *8T 199.2*

Boží zákon má být výchovným prostředkem v rodině. Rodiče jsou co nejslavněji zavázáni poslouchat tento zákon a dávat svým dětem příklad nejpřísnější bezúhonnosti. Lidé na zodpovědných místech a s dalekosáhlým vlivem mají bdít nad svými způsoby a činy, musí stále pamatovat na bázeň Hospodinovu. „*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodina.*“ (Ž 111,10) Ti, kteří pilně dbají na hlas Hospodinův a rádi zachovávají Jeho příkázání, budou mezi těmi, kteří budou vidět Boha. „*Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhali všech ustanovení těchto, bojíce se Hospodina Boha svého, aby nám dobře bylo po všecky dny a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den. A spravedlnost míti budeme, když ostříhali budeme a činiti všecka příkázání tato před Hospodinem Bohem svým, jakož přikázal nám.*“ (Dt 6,24-25) *8T 199.3*

Naším dílem, jako věřících pravdě, je představit světu nezměnitelnost Božího zákona. Kazatelé, učitelé, lékaři a ošetřovatelky jsou smluvně Bohu zavázáni zvěstovat důležitost poslušnosti Jeho zákona. Máme být odlišní jako lid zachovávající příkázání Boží. Pán výslovně řekl, že pro svět má

být vykonáno určité dílo. Jak bude vykonáno? Snažme se najít tu nejlepší cestu a tak splňme vůli Boží. *8T 199.4*

Tento svět je přípravnou školou pro onu vyšší školu, tento život je přípravou pro život budoucí. Zde máme být připraveni pro vstup do nebeských příbytků. Zde máme přijmout pravdu, věřit a žít podle ní, až dokud nebudeme připraveni pro domov svatých ve světle. *8T 200.1*

Naše sanatoria mají být zřízena k jednomu cíli – ke zvěstování pravdy pro tuto dobu. A mají být tak vedena, aby vtiskly do mysli těch, kteří se sem přicházejí léčit, rozhodný dojem ve prospěch pravdy. Každý pracovník by měl stát na správné straně. Světu máme nést varovné poselství a naše upřímnost, naše odevzdání se Boží službě má přinášet opravdové svědectví. *8T 200.2*

33. Širší pohled

*St. Helena, Kalifornie,
30. října 1903*

Zdravotním misionářům

Kristus, ten největší Lékař a Misionář, přišel na tento svět jako ideál veškeré pravdy. Pravda nikdy nevymizela z Jeho rtů, nikdy netrpěla v Jeho rukou. Slova pravdy plynuly s Jeho rtů ve vši svěžesti a moci nového odhalení. Vykládal tajemství nebeského království a přinášel jeden poklad pravdy za druhým. *8T 201.1*

Kristus mluvil s mocí. Každou, podstatně důležitou pravdu, kterou lid měl znát, zvěstoval Kristus s naprostou určitostí a jistotou, plynoucí z poznání. Nepřinášel nic vymyšleného nebo přecitlivělého. Nepředkládal žádné chytráctví, žádné lidské nápady. Žádné marné řeči, žádné falešné teorie, přioděné krásnou řečí nevycházely z Jeho rtů. Co řekl, bylo pravdou, potvrzenou osobním poznáním. Předvídal svůdná učení, která naplní svět. On je však nevykládal. Jeho učení trvá na nezměnitelných zásadách Božího slova. Vyvyšoval prosté, praktické pravdy, jimž obecný lid mohl rozumět a v každodenní zkušenosti podle nich žít. *8T 201.2*

Kristus mohl vysvětlit svému lidu nejhlubší vědecké poznatky. Mohl jim otvírat tajemství, která si vyžádala stoletou námahu a pronikavé bádání. Mohl svět ohromit vědeckými objevy, které by byly pokrmem a podnětem k myšlení vynálezům do konce času. On to však nečinil. Neřekl nic, co by uspokojilo zvědavost anebo ukojilo ctižádost člověka otevřením dveří k světské velikosti. Celým svým učením Kristus spojoval lidstvo s nekonečnou Myslí. Své posluchače nevedl ke studiu lidských teorií o Bohu, Jeho slovu či Jeho skutcích. Učil je, aby viděli Boha, jak se projevuje svým působením ve svém Slově, a ve své prozřetelnosti. *8T 201.3*

Kristovo vítězství nad nevěrou

Boží Syn byl za svého pozemského života Synem člověka; přece však byly momenty, kdy Jeho božství zazářilo. Tak tomu bylo, když řekl ochrnutému: „*Doufej, synu, odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.*“ (Mt 9,2) *8T 202.1*

„*A byli tu někteří ze zákoníků, sedíce a myslíce*“, ne otevřeně, nýbrž „*v srdcích svých*“, říkající: „*Kdo jest tento, kterýž mluví rouhání? Kdo může odpustit hříchy, jedině sám Bůh?*“ (Mk 2,6; L 5,21) *8T 202.2*

„*A viděl Ježíš myšlení jejich, řekl: Proč vy myslíte zlé věci v srdcích svých? Nebo co jest snáze říci: Odpuštění jsou tobě hříchové, čili říci: Vstaň a chod? Ale abyste věděli, že má moc Syn člověka na zemi odpouštět hříchy, tehdy dí šlakem poraženému: Vstana, vezmi na sebe lože své, a jdi do domu svého.*“ (Mt 9,4-6) *8T 202.3*

Ten veliký Misionář zbavil ochrnutého Jeho hříchů a pak ho představil Bohu jako toho, jemuž bylo odpuštěno. A tělesně ho také uzdravil. Bůh dal svému Synu moc, aby se chopil věčného trůnu. Zatímco Kristus vystupoval ve své vlastní osobnosti, přece vyzařoval slávu onoho čestného postavení, které měl ve světle na věčném trůnu. *8T 202.4*

Při jiné příležitosti Kristus prosil: „*Otče, oslaviž jméno své.*“ A jako odpověď bylo slyšet z nebe hlas: „*I oslavl jsem, i ještě oslavím.*“ (J 12,28) *8T 202.5*

Jestliže tento hlas nepohnul nekajícími, jestliže moc Kristova, zjevená v Jeho mocných zázracích nepřivedla izraelský lid k víře, nebyli bychom příliš překvapeni, kdybychom zjistili, že lidé jsou dnes v nebezpečí ustavičným sdružováním se s nevěřícími projevit tutéž nevěru kterou projevovali Židé, a smýšlí zrovna tak převráceně. *8T 202.6*

Cítím nevýslovný smutek, když pomyslím na to, co mi bylo ukázáno o situaci v Battle Creeku a o jiných střediscích našeho díla, jimž se dostalo velikých předností. V minulosti, když se všechno jevílo zlé, bylo aspoň vědomí tohoto zla, pak následovalo vyznání, pokání a důkladná změna. V po-

slední době však nejsou věrní správci, kteří by překonávali zlo, které bylo nutno odstranit. Můžeme se pak divit, že je zde veliká duchovní slepota? *8T 203.1*

Ti, kteří jsou zapojeni do služby evangelia, potřebují se naučit Kristově tichosti a pokoře a zcela se obrátit, aby jejich život mohl svědčit světu mrtvému ve vinách a hříších, že se znovuzrodili. Zdravotně-misijní pracovníci potřebují také obrácení. Budou-li opravdu obráceni, jejich vliv bude mocí v tomto světě. Budou ochotní přijmout radu a pomoc od svých bratří, neboť byli posvěceni pravdou. Denně budou přijímat bohaté proudy milosti z nebes, aby z nich dávali i ostatním. *8T 203.2*

Každému ze svých vyvolených nástrojů Pán posílá poselství: „Postav se ke své povinnosti a stůj pevně za pravdou.“ Všem mám říci: „Najděte si své místo. Nepřijímejte vymyšlené názory lidí, které nevede Pán. Kristus čeká, až budete hledět na nebeské věci; očekává, že povzbudíte svůj duchovní tep k nové činnosti. Nepodřizujte již déle budoucí, věčné zájmy všedním záležitostem života. *„Nemůžete Bohu sloužiti i mamoně.“* (Mt 6,24) Probud'te se bratři, probud'te se.“ *8T 203.3*

Rozsah evangelijní, zdravotně misijnářské práce není pochopen. Dnes potřebné zdravotně misijní dílo, je vyznačeno v Kristově pověření, jež dal svým učedníkům před svým nanebevstoupením. Řekl: „*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,18-20) *8T 204.1*

Tato slova poukazují na naše pole a na naši práci. Naším polem je tento svět; našim dílem je zvěstování pravdy, kterou světu přinesl Kristus. Mužové a ženy mají mít příležitost získat poznání přítomné pravdy, příležitost poznat, že Kristus je Spasitelem, že „*tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v Něho nezhynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). *8T 204.2*

Varování před centralizací

Kristus přijal celý svět do svého misijního programu a Pán mi ukázal, že není Jeho plánem, aby se zřizovaly veliké ústavy a fondy našeho lidu ve všech částech světa a vyčerpávaly se na podporu několika málo velikých podniků, když potřeby doby volají po něčem, co má být vykonáno, až Pán otevře dveře na mnohých místech. Měli bychom budovat v různých místech na celém světě. Nejdříve v jedné, pak nutno vstoupit do jiné části vinice, dokud nebude vzdělána. Úsilí nutno vynakládat tam, kde je největší potřeba. Není možno však pokračovat v tomto pronikavém útoku a současně nepromyšleně vynakládat prostředky na několika málo místech. *8T 204.3*

Sanatorium v Battle Creeku je příliš velké. K ošetření přicházejících pacientů bude třeba velmi mnoho pracovníků. Desetina počtu pacientů, kteří přicházejí do tohoto ústavu, je právě takový počet o jaký je možné pečovat s nejlepšími výsledky v jednom zdravotně-misijním středisku. Zdravotní střediska by měla být vytvořena na těch místech, které ještě neznají ono veliké dílo, které Pán chtěl vykonat k varování světa, že konec všech věcí je blízko. Ten veliký Učitel řekl: „Je toho příliš mnoho na jednom místě.“ *8T 205.1*

Ti, kteří se připravili pro zdravotně-misijní dílo v cizích zemích, měli by jít na místa, která si vybrali za své pracovní pole a tam by měli začít pracovat přímo mezi lidem, a při své práci by se měli učit jejich jazyk. Brzy zjistí, že mohou také vyučovat prostým pravdám Božího slova. *8T 205.2*

Zanedbané pole blízko nás

V této zemi je veliké neopracované pole. Tisíce a tisíce barevných obyvatel se dovolávají pozornosti a soucitu každého opravdového, zkušeného Kristova vyznavače. Tito lidé nežijí v cizí zemi a neklanějí se dřevěným a kamenným modlám. Žijí mezi námi a Pán znovu a znovu svědectvím svatého Ducha obrací naši pozornost k nim a upozorňuje nás, že zde jsou lidé zanedbáváni. Toto rozsáhlé pole leží před námi neopracované a volá po světle, které nám Pán svěřil. *8T 205.3*

34. Kristus je naším příkladem

St. Helena, Kalifornie,
30. října 1903

Zdravotním misionářům

Zdravotně-misijní pracovníci nejvíce potřebují, aby byli vedeni Duchem Hospodinovým. Ti, kdo pracují podobně jako Kristus, ten veliký Lékař a Misionář, musí smýšlet duchovně. Avšak ne všichni, kteří konají zdravotně-misijní dílo, vyvyšují Boha a Jeho pravdu. Někteří přinášejí na základ dříví, slámu a seno – materiál, který nesnese zkoušku ohněm. *8T 206.1*

Prosím, abych měla moudrost a moc od Pána, a mohla vám říci to, v čem spočívá zdravotně-misijní dílo. Toto je velikým a důležitým odvětvím naší církevní práce. Mnozí však ztratili ze zřetele čisté, zušlechťující zásady, které jsou podmínkou dobré zdravotně-misijní práce. *8T 206.2*

Ve svém deníku nacházím následující poznámky, napsané před rokem 29. října 1902. Toto ráno jsem brzy vstala. Po vroucí modlitbě o moudrost a jasnou mysl, abych mohla patřičně vyjádřit věci, na něž jsem byla důrazně upozorněna, napsala jsem asi deset poučných stránek. Vím, že Pán mi pomáhal psát důležitou věc, která by měla být předložena našemu lidu. *8T 206.3*

Když tak píšete, pociťuji určité napětí, když však naučení bylo zaznamenáno, mysl si odpočine; neboť tehdy vím, že to, co mi bylo předloženo, nebude ztraceno i když z mé paměti vymizí. Pouze ti, kdo si uvědomují, že kříž je středem naděje lidstva, mohou pochopit evangelium, které zvěstoval Kristus. On nepřišel na tento svět pro žádný jiný účel, než aby postavil člověka na pevnou půdu, před světem a nebeským vesmírem. Přišel, aby nesl svědectví, že padlí lidé vírou v Jeho moc a účinnost jako Syna Božího, mohou se stát účastníky božské přirozenosti. On jediný mohl přinést oběť za hříšníky a otevřít brány ráje padlému pokolení. On nevzal na sebe přirozenost anděla, nýbrž přirozenost člověka, a na tomto světě žil neposkvrněným životem. „*A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi a viděli jsme slávu Jeho, slávu jakožto jednorozeného od Otce, plné milosti a pravdy. Kteríž pak koli přijali Jej, dal jim moc syny Božími býti, těm, kteříž věří ve jméno Jeho.*“ (J 1,14.12) *8T 206.4*

Svým životem a smrtí Kristus učil, že pouze poslušností Božích přikázání může člověk najít bezpečnost a pravou velikost. „*Zákon Hospodinův jest dokonalý, občerstvující duši...*“ (Ž 19,8) Boží zákon je opisem Božího charakteru. Byl dán člověku na počátku jako norma poslušnosti. V následujících dobách se tento zákon ztratil ze zřetele. Staletí po potopě byl povolán Abraham a on obdržel zaslíbení, že jeho potomstvo vyvýší Boží zákon. V toku času Izraelité odešli do Egypta, kde po dlouhé roky snášeli nejtěžší útlak Egyptanů. Po čtyřistaletém otroctví je Bůh vysvobodil obdivuhodným projevem své moci. Ukázal se Egyptanům jako Vládce vesmíru, Ten, který převyšoval všechna pohanská božstva. *8T 207.1*

U Sinaje byl zákon vydán podruhé. V hrůzné vznešenosti Pán vyřkl svá přikázání, vlastním prstem vryl Desatero na kamenné desky. *8T 207.2*

V průběhu staletí zjišťujeme, že nadešla doba, kdy Boží zákon musí být znovu neomylně odhalen jako norma poslušnosti. Kristus přišel obhájit svaté požadavky tohoto zákona. Přišel žít životem poslušnosti Jeho požadavkům a takto dokázal falešnost satanova obvinění, že není možné, aby člověk mohl zachovat Boží zákon. Kristus byl pokoušen jako člověk a zvítězil v moci, kterou obdržel od Boha. Když chodil, dobře čině a uzdravuje všechny satanem trápené, objasňoval lidem povahu Božího zákona a smysl své služby. Jeho život svědčí o tom, že i my můžeme být poslušní Božímu zákonu. *8T 207.3*

Kristus se nikdy neuchýlil od věrnosti těmto zásadám Božího zákona. Nikdy nic nekonal proti vůli svého Otce. Před anděly, lidmi a démony mohl říci to, co by z jiných úst bylo rouháním: „*Nebo což jest Jemu libého, to já činím vždycky.*“ (J 8,29) Dennodenně po tři roky Jej stíhali Jeho nepřatelé a chtěli najít nějakou skvrnu v Jeho povaze. Satan s celými zástupy zla se Jej snažil přemoci; nenašli však při Něm nic, čím by mohli zdůvodnit své vítězství. I démoni museli přiznat: „*Jsi ten Svätý Boží.*“ *8T 208.1*

Sebeobětování

Který jazyk by mohl tak mocně vyjádřit Boží lásku k lidem, jak je to vyjádřeno darem Jeho jednorozeného Syna pro naše vykoupení? Nevinný nesl trest za viníka. „*Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdo věří v Něho nezahynul, ale měl život věčný. Neboť neposlal Bůh Syna svého na svět, aby soudil svět, ale aby spasen byl svět skrze Něho. Kdož věří v Něho, nebude souzen, ale kdož nevěří, již jest odsouzen; nebo neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.*“ (J 3,16-18) 8T 208.2

Kristus dal sám sebe jako výkupnou oběť pro spasení ztraceného světa. S Ním bylo naloženo tak, jak si zasloužíme my, aby se i s námi nakládalo tak, jak si zaslouží On. Byl odsouzen za naše hříchy, na nichž neměl žádný podíl, abychom my mohli být ospravedlněni Jeho spravedlností, na níž jsme neměli žádnou účast. Vytrpěl smrt, která patřila nám, abychom mohli přijmout život, který patřil Jemu. „*...a zsinlostí Jeho lékařství nám způsobeno.*“ (Iz 53,5) 8T 208.3

Kristus byl pokoušen ve všem, podobně jako my tím, který kdysi stál věrně při Ném v nebesích. Pohleďme na Syna Božího v pokušení na poušti, v době největší slabosti, když doléhala na Něho nejtěžší pokušení. Hleďme na Něho v létech Jeho služby, jak na Něho útočily ze všech stran síly zla. Představte si Ho v Jeho utrpení na kříži! Všechno to vytrpěl pro nás a kvůli nám. 8T 209.1

Kristův pozemský život, tak plný námahy a oběti utěšovalo vědomí, že všechno toto Jeho úsilí není nadarmo. Tím, že dal svůj život za lidi, chtěl získat svět zpět k věčnosti. Ačkoli musel nejdříve projít krvavým křtem, ačkoli hříchy světa měly dolehnout na Jeho nevinnou duši, přece pro radost, která Mu byla předložena, rozhodl se vytrpět kříž a pohrdnout pohaněním. 8T 209.2

Studujme Kristovu definici pravého misionáře: „*A svolav zástup s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za Mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj a následuj Mne.*“ (Mk 8,34) Následování Krista, jak je vyjádřeno v těchto slovech, není nějakou okázalostí nebo zábavou. Ježíš očekává, že Jeho následovníci půjdou těsně v Jeho slépějích a snesou to, co snesl On, vytrpí, co vytrpěl On a zvítězí, jako On zvítězil. Úzkostlivě bdí, aby viděl své vyznávající následovníky zjevovat ducha sebeobětování. 8T 209.3

Ti, kdo přijímají Krista jako svého osobního Spasitele, rozhodnutí být účastníky Jeho utrpení a žít Jeho sebezapíravým životem, vytrpět pohanění pro Něj, pochopí, co to znamená být opravdovým zdravotním misionářem. 8T 209.4

Kdyby všichni naši zdravotní misionáři žili novým životem v Kristu, kdyby se řídili Jeho slovem, mnohem jasněji by rozuměli tomu, co tvoří pravé zdravotně-misijní dílo. Toto dílo bude mít pro ně hlubší význam, když budou poslušni zákonu napsanému na kamenných deskách Božím prstem, obsahujícím také sobotní přikázání, o němž sám Kristus mluvil skrze Mojžíše Izraeli, říkájce: 8T 209.5

„*Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: Avšak sobot Mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi Mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuje. ... Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi Mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost...*“ (Ex 31,13-17) 8T 210.1

Pilně studujme Boží slovo, abychom mohli mocně zvěstovat poselství, které má být zvěstováno v těchto posledních dnech. Mnozí z těch, kteří byli osvíceni světlem Spasitelova sebeobětavého života, nechtějí žít životem podle Jeho vůle. Nejsou ochotni žít obětavým životem pro dobro jiných. Touží po vlastním vyvýšení. Pro takové pravda a spravedlnost ztratily svůj význam a jejich nekřesťanský vliv mnohé odvádí od Spasitele. Bůh potřebuje opravdové, rozhodné pracovníky, jejichž život bude mařit vliv těch, kteří pracují proti Němu. 8T 210.2

Každému zdravotně-misijnímu pracovníkovi mám říci: Jdi za svým nebeským Vůdcem. On je cesta, pravda i život. On je tvým příkladem. Na každém zdravotně misijním pracovníkovi spočívá odpovědnost, že bude pamatovat na Kristův život nesobecké služby. Své oči má upírat na Ježíše, Původce a Dokonavatele své víry. On je Pramenem veškerého světla, studnicí všeho požehnání. 8T 210.3

Rozhodné stavění se za pravdu

Bůh vyzývá své pracovníky v této době mdlé zbožnosti a převrácených zásad, aby projevovali pravý, vlivný duchovní život. Moji bratři a sestry, Bůh to od vás požaduje. I ten váš nejnepatrnější vliv má být použit na straně Kristově. Nyní máte nazývat věci jejich pravým jménem a pevně obhajovat pravdu, jaká je v Ježíši. *8T 210.4*

Je povinností každé duše, jejíž život je skryt s Kristem v Bohu, aby šla vpřed a zápasila o víru, jednou danou svatým. Pravda musí být obhájena a království Boží musí jít vpřed tak, jako kdyby Kristus osobně byl na této zemi. Kdyby zde byl On, pokáral by mnohé, kteří si říkají, že jsou zdravotní misionáři a přece se nerozhodli učit se od toho velikého zdravotního Misionáře Jeho tichosti a pokoje. V životě některých zastávajících vysoké postavení ve zdravotně-misijním díle bylo vyvýšeno vlastní já. Dokud se takoví jednotlivci nezbaví každé touhy vyvýšit sami sebe, nemohou jasně rozeznat Kristův charakter a nemohou také konat dílo, které konal On. *8T 211.1*

Když Duch svatý ovládne mysl členů našich sborů, pak v nich uzmáme mnohem vyšší úroveň v řeči, službě a duchovním životě, než jaký je nyní. Členové církve budou občerstveni vodou života a pracovníci pracující pod jednou Hlavou, Kristem, budou zjevovat Mistra v duchu, slově, skutku a budou povzbuzovat jeden druhého na cestě vpřed v díle, do něhož jsme zapojeni. Nastane zde zdravá jednota a láska, která bude vydávat svědectví světu, že Bůh poslal svého Syna, aby zemřel za vykoupění hříšníků. Božská pravda bude vyvýšena; a když tato svítí jako hořící lampa, budeme ji stále jasněji a jasněji rozumět. *8T 211.2*

Zkušební pravda pro tuto dobu není výplodem žádného lidského rozumu. Ona má svůj původ v Bohu. Je to pravá filozofie pro ty, kteří si ji přivlastňují. Kristus se stal člověkem proto, abychom skrze víru v pravdu mohli být posvěceni a vykoupeni. Ti, kteří opravdu věří pravdě, měli by povstat a jít vpřed, obuti v evangelium pokoje a zvěstovat pravdu těm, kteří ji neznají. Měli by chodit po přímých stezkách, aby to, což „*zkulhavělo do konce se nevyvinulo*“ (Žd 12,13). *8T 211.3*

Nyní se máme sjednotit a důkladnou zdravotně-misijní práci připravit cestu našemu přicházejícímu Králi. Pamatujme však, že křesťanská jednota neznamená, že osobnost jednoho člověka má být pohlcena osobností druhou; ani to neznamená, že mysl jednoho má být usměrňována a ovládána rozumem někoho druhého. Žádnému člověku Bůh nedal moc, na kterou si někteří slovem a činem chtějí činit nárok. Bůh chce, aby každý člověk byl svobodný a řídil se pokyny Slova. *8T 212.1*

Prohlubujme své poznání pravdy, vzdávejme veškerou slávu a chválu Tomu, který je jedno se svým Otcem. Se vši opravdovostí hledejme to nebeské pomazání Duchem svatým, abychom v nebeských příbytcích mohli nakonec být osloveni jako dokonalí v Kristu. *8T 212.2*

„*O půlnoci pak stal se křik: Aj, Ženich jde, vyjděte proti Němu.*“ (Mt 25,6) Neztrácejme žádný čas a hledejme dokonalou jednotu jedni s druhými. Musíme počítat s těžkostmi. Zkoušky přijdou. Kristus, Původce našeho spasení, byl zdokonalen skrze utrpení. Jeho následovníci se setkají s nepřítelem mnohokrát a budou přísně zkoušeni; nemusí si však zoufat. Kristus jim říká: „*Doufejte, já jsem přemohl svět.*“ (J 16,33) *8T 212.3*

Následující řádky představují křesťanské bojování:

„*Myslel jsem, že cesta křesťana k nebi bude jasná jak letní den a radostná jako jitro. Tys mi však ukázal cestu; byla temná a drsná. Všechno rozekláno kamením, všechno poseto trním; Snil jsem o nebeské odplatě a slávě; toužil jsem po palmě vítěze, rouchu a koruně; toužil jsem a Tys mi ukázal kříž a hrob.*“ *8T 212.4*

Část IV. – Bděte

*„Bděte, stůjte u víře, zmužile sobě počínejte,
bud'te silní. Všecky věci vaše ať se dějí v lásce.“*
(1 K 16,13-14)

35. Naučení z minulosti

Centralizace

Božím záměrem bylo, aby se lidé po potopě v zájmu naplnění přikázání, které dostal Adam, rozešli po celé zemi, naplnili ji a ovládli ji. *8T 213.1*

Tou měrou však jak přibývalo Noemových potomků, projevílo se odpadnutí. Ti, kteří chtěli zvrhnout omezení Božího zákona, hodlali skoncovat s uctíváním Hospodina. Rozhodli se udržet své společenství v jedné organizaci a vyhlédnout si vládce, který by nakonec ovládl celou zemi. Na sinearské rovině se rozhodli vybudovat město a v něm věž, která by byla divem světa. Tato věž měla být tak vysoká, aby žádná potopa nedostihla jejího vrcholu a měla být tak mohutná, že ji nic nemělo smést. Takto se chtěli pojistit a být nezávislí na Bohu. *8T 213.2*

Toto spolčení se zrodilo z odboje proti Bohu. Obyvatelé sinearské roviny ustavili své království k vyvýšení sebe, ne k slávě Boha. Kdyby se jim to podařilo, zrodila by se moc odmítající spravedlnost, uvádějící nové náboženství. Svět by byl demoralizován. Bludné teorie by odvrátily mysl od věrnosti Božím nařízením a zákon Hospodinův by byl přehlížen a zapomenut. Bůh však nikdy nenechává svět bez svědectví o sobě. V této době se našli lidé, kteří se pokorili před Bohem a volali k Němu: „Ó, Bože,“ prosili „rozsud’ mezi dílem svým a plány a jednáním lidí.“ *„Sestoupil pak Hospodin, aby viděl to město a věž, kterouž stavěli synové lidští.“* (Gn 11,5) Andělé byli posláni, aby zmařili záměry těchto stavitelů. *8T 213.3*

Věž dosáhla veliké výše a nebylo možné, aby ti, kteří pracovali na vrcholu, se dorozuměli přímo s těmi, kteří byli dole; proto byli ustanoveni lidé na různých místech, každý měl přijmout zprávu a sdělit nejbližšímu pod ním příkazy, týkající se potřebného materiálu nebo jiných pokynů, potřebných k práci. Když poselství šlo od jednoho k druhému, jazyk byl zmaten, takže přicházel materiál, který nebyl potřebný a pokyny, které došly, byly pravým opakem těch, které byly dány. Nastal zmatek a strach. Celé dílo se zastavilo. Další soulad a spolupráce nebyly možné. Stavitelé nebyli schopni vůbec vysvětlit zvláštní nedorozumění mezi sebou a v hněvu a rozčarování obviňovali jeden druhého. Jejich zmatek končil v hádkách a prolévání krve. Nebeské blesky zničily horní část věže a svrhly ji dolů. Lidé si uvědomovali, že existuje Bůh, který vládne v nebi a že může zmást a rozhojnit zmatek, aby poučil lidi, že jsou pouze lidmi. *8T 214.1*

Bůh dlouho snáší lidskou zvrácenost, a lidem dává mnoho příležitostí k pokání; zaznamenává však všechny jejich odbojné záměry proti autoritě Jeho svatého, spravedlivého zákona. *8T 214.2*

Až do této doby všichni mluvili jedním jazykem; nyní ti, kteří mohli rozumět řeči jeden druhého, sdružili se do skupin; jedni šli jednou cestou a druzí jinou. *„Protož nazváno jest jméno jeho Bábel; nebo tu zmátl Hospodin jazyk vší země; a odtud rozptýlil je Hospodin po vší zemi.“* (Gn 11,9) *8T 215.1*

V naší době Pán chce, aby Jeho lid byl rozptýlen po celé zemi. Nemá vytvářet kolonie. Ježíš řekl: *„Jdouce po všem světě, kažte evangelium všemu stvoření.“* (Mk 16,15) Když učedníci následovali své sklony zůstat ve velkém počtu v Jeruzalémě, bylo dovoleno, aby přišlo na ně pronásledování a byli rozptýleni do všech částí světa. *8T 215.2*

Za celá léta dostával náš lid varovné a prosebné poselství, které je vyzývalo jít do rozsáhlého pole Kristova a nesobecky sloužit lidem. *8T 215.3*

Ze svědectví, psaných v roce 1895 a 1899 uvedu následující odstavce: *8T 215.4*

„Praví misijní pracovníci se nebudou soustřeďovat na jednom místě. Dítka Boží mají být poutníky a cizinci na zemi. Investování velikých peněžních obnosů na budování díla na jednom místě není podle Božího plánu. Nové instituce mají být zřízeny na mnoha místech. Školy a sanatoria mají být zřízeny tam, kde dosud není nic, co by svědčilo o pravdě. Tyto zájmy nemají být vybudovány za výdělečným účelem, nýbrž z důvodu rozšíření pravdy. Měla by se opatřit půda v určité vzdálenosti od měst, kde by byly vybudovány školy, kde by se mladí lidé vzdělávali v zemědělství a řemeslných odvětvích. *8T 215.5*

Zásady přítomné pravdy se mají mnohem větší měrou rozšířit. Mnozí se na věci dívají z ne-správného hlediska. Jelikož je to pohodlnější mít dílo soustředěno na jednom místě, mají zájem shromažďovat všechno na jedno místo. Výsledkem bývá veliké zlo. Místa, která potřebují pomoci, jsou opuštěna. *8T 215.6*

Co mám říci našemu lidu, abych jej přivedla k pochopení vlastního přítomného i budoucího blaha? Což nebudou dbát ti, kteří jsou v Battle Creeku na světlo, dané jim Bohem? Nezapřou se, nevezmou kříž a nebudou následovat Ježíše? Nebudou poslouchat hlasu svého Vůdce, aby opustili Battle Creek a vybudovali zájmová střediska na jiných místech? Nepůjdou na temná místa země, aby zvěstovali Kristovu lásku, důvěřovali Bohu, že jim dá úspěch? *8T 216.1*

Není Božím plánem, aby se náš lid soustřeďoval v Battle Creeku. Ježíš říká: „Jdi na mou vinici dnes. Odejdi z místa, kde nejsi potřebný. Postav prapor pravdy v městečkách a městech, která ještě neslyšela poselství. Připrav cestu pro Můj příchod.“ Ti, kteří jsou na cestách i mezi ploty, mají uslyšet tento hlas. *8T 216.2*

Pán učiní poušť svatým místem, jakmile Jeho lid, naplněn misijním duchem vyjde, aby připravoval střediska pro Jeho dílo, zřizoval sanatoria, kde by bylo postaráno o nemocné a trpící, a školy, kde může být vzdělávána mládež správným způsobem. *8T 216.3*

Bylo tvrzeno, že jsou veliké výhody v tom, když je tolik ústavů vedle sebe; mohou si vzájemně pomáhat a pomáhat mohou také těm, kdo se chtějí vzdělávat nebo zaměstnat. Tak je to podle lidského úsudku; lze připustit, že z lidského hlediska se získá mnohé tím, když se soustředí tolik odpovědností v Battle Creeku; avšak na věc se musíme dívat z vyššího hlediska.“ *8T 216.4*

Přes všechny časté rady o opaku, lidé nepřestali uskutečňovat plán soustřeďování moci, aby mnoho odvětví bylo spojeno pod jedinou kontrolou. Začalo to v kanceláři vydavatelství Review and Herald. Záležitosti se kymácely z jedné strany na druhou. Byl to nepřítel našeho díla, který vyvolal okamžité spojení vydavatelského díla pod jeden dohled v Battle Creeku. *8T 216.5*

Následně získala podporu myšlenka, že zdravotně-misijní dílo se dostane velice kupředu, jestliže všechny naše misijní instituce, jakož i jiné zdravotně-misijní zájmy budou pod dohledem zdravotně-misijního sdružení v Battle Creeku. *8T 217.1*

Bylo mi řečeno, že se proti tomu musím ozvat. Nemáme být pod kontrolou těch, kteří se sami nedovedou ovládat a kteří nebyli ochotni poddat se Bohu. Neměli by nás vést lidé, kteří chtěli, aby jejich slovo bylo řídící silou. Touha po ovládnutí se velice rozmohla a Bůh posílal varování za varování a zakazoval sdružování a slučování. On nás varoval před tím, abychom se nezavazovali k vyplnění některých smluv, které měly být předloženy lidmi, usilujícími o dohled nad činy svých bratří. *8T 217.2*

Vzdělávací středisko

Pánu se nelíbí některá opatření učiněná v Battle Creeku. Prohlásil, že jiná místa jsou zbavována světla a předností, které jsou pak soustřeďovány a rozhojňovány v Battle Creeku. Pánu se nelíbí, aby naše mládež ze všech částí země byla soustřeďována v Battle Creeku, aby pracovala v sanatoriu a tam obdržela své vzdělání. Dovolíme-li to, pak jsme odpovědní za to, že olupujeme jiná pole o jejich nejvzácnější poklady. *8T 217.3*

Prostřednictvím světla zjeveného ve svědectvích Pán naznačil, že nechce, aby studenti odcházeli ze svých domácích škol a sanatorií za vzděláním do Battle Creeku. Poučil nás, abychom školy přemístili na jiná místa. Toto bylo učiněno, avšak tyto instituce i nadále nesplnily to, co měly vykonat, aby se s jinými místy rozdělily o přednosti stále soustřeďované v Battle Creeku. Pán projevil svoji nelibost tím, že dovolil, aby hlavní budovy těchto institucí zničil oheň. *8T 218.1*

Přes jasný důkaz Boží prozřetelnosti v těchto ničivých ohních, někteří mezi námi neváhali zlehčovat výrok, že tyto budovy shořely proto, že lidé vedli dílo tak, že Pán s tím nemohl souhlasit. *8T 218.2*

Lidé opustili správné zásady, pro které byly tyto instituce zřízeny. Nekonalí to dílo, které jim Bůh přikázal konat pro přípravu lidu k „vybudování starých, opuštěných míst“. A aby stáli v trhlině, jak je to popsáno v 58. kapitole Izaiášově. V Písmu svatém je jasně vyznačená práce, kterou máme konat, jako zdravotně-misijní dílo. Toto dílo má být konáno na všech místech. Bůh má vinici a

chce, aby tato vinice byla nesobecky obdělána. Nic z ní nemá být opomenuto. Nejzanedbanější část potřebuje nejprobuzenější misionáře k vykonání díla, které Duch svatý vyličil skrze Izaiáše: *8T 218.3*

*„Není-liž toto púst, kterýž oblibuji: Rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti snopky obtěžující a potřené propustiti svobodné a tak všelijaké jho abyste roztrhli?“ „A vyleješ-li lačnému duši svou a ztrápenou duši nasytíš-li: vzejde v temnostech světlo tvé a mrákota tvá bude jako poledne. Nebo povede tě Hospodin ustavičně a nasytí v náramné sucho duši tvou a kosti tvé tukem naplní. I budeš jako zahrada svlažená a jako pramen vod, jehož vody nevysychají. A vzdělají od tebe zplození pustiny starodávni; základy od národu do pronárodu vyzdvihneš. I slouti budeš vzdělavatel zbořeniny a napravovatel stezek k bydlení.“ (Iz 58,6.10-12) *8T 218.4**

Pro své jméno Bůh nedovolí, aby zlí a neukáznění lidé provedli své vlastní, neposvěcené plány. Navštíví je pro jejich zvrácené jednání. *„Nemají žádného pokoje, praví Bůh můj, bezbožní.“ (Iz 57,21)* Pán se však ve svých soudech rozpomene na milosrdenství. Říká: *8T 219.1*

*„Nebudu se zajisté na věky nesnadniti, aniž se budu věčně hněvati; neboť by duch před obličejem mým zmizel, i dchnutí, kteréž jsem já učinil. Pro nepravost lakomství jeho rozhněval jsem se a ubil jsem jej; skryl jsem se a rozhněval, protože odvrátiv se, odešel cestou srdce svého. Vidím cesty jeho, avšak uzdravím jej; sprovodím jej, a jemu potěšení navrátím, i těm, kteříž kvílí s ním. Stvořím ovoce rtů, hojný pokoj, dalekému jako blízkému, praví Hospodin, a tak uzdravím jej.“ (Iz 57,16-19) *8T 219.2**

Hospodin praví: „Duch mého lidu by zahynul přede mnou, jestliže bych jednal s ním podle jeho převráceností. Nesnesl by moji nelibost a můj hněv. Viděl jsem převrácené cesty každého hříšníka. Ten, kdo činí pokání a skutky spravedlnosti, toho obrátím, uzdravím a přijmu na milost.“ *8T 219.3*

O těch, kteří byli oklamáni a svedeni z cesty neposvěcenými lidmi, Pán praví: „Jejich jednání se neshodovalo s mou vůlí, avšak pro spravedlnost svého díla a pro dobro pravdy, uzdravím každého, kdo bude vzývat mé jméno. Všichni kající Izraelští uzří mé spasení. Já Hospodin vládnu a naplním chválou a díkuvzdáním srdce všech, kteří jsou blízko i daleko, všechny kající Izraelské, kteří jdou mými cestami.“ *8T 219.4*

*„Nebo takto dí ten důstojný a vyvýšený, kterýž u věčnosti přebývá, jehož jméno je Svatý: Na výsosti a v místě svatém bydlím, ano i s tím, kterýž jest zkroušeného a poníženého ducha přebývám, obživuji ducha ponížených, obživuji také srdce zkroušených.“ (Iz 57,15) *8T 220.1**

36. Jak vychovávat naši mládež?

Kristův předchůdce byl ve svém dětství vychováván svými rodiči. Velkou část svého života strávil na poušti, aby nebyl ovlivněn pozorováním lehkovážné zbožnosti kněží a rabínů, nebo napodobováním jejich zvyků a tradic, čímž by se správné zásady ztrácely se zřetele a zlehčovaly se. Tehdejší náboženští učitelé byli duchovně tak zaslepeni, že stěží postřehli hodnoty nebeského původu. Tak dlouho pěstovali pýchu, žádostivost a žárlivost, že Písma Starého zákona vykládali tak, že zatemňovali jejich skutečný význam. Jan se rozhodl zaměnit radosti a přepych městského života za přísnou kázeň pouště. Toto prostředí odpovídalo prostotě a sebezapření. Nerušen hlukem světa, mohl zde studovat poselství z přírody, zjevení a prozřetelnosti. Zbožní rodiče Janovi často opakovali slova, která řekl anděl Zachariášovi. Od dětství mu bylo připomínáno jeho poslání. A on přijal tento svatý úřad. Samota pouště mu byla vítaným únikem ze společnosti, v níž podezíravost, nevěra a nečistota ovládaly téměř všechno. Nedůvěřoval ani tomu, že by ve své vlastní síle mohl obstát v pokušení a proto se vyhýbal stálému styku s hříchem, aby se mu neotupilo vědomí jeho strašné hříšnosti. *8T 221.1*

Janův život však neplynul v zahálce, v asketickém snění, nebo v sobecké odloučenosti. Čas od času vyšel mezi lidi a byl vždy zaujatým pozorovatelem toho, co se ve světě dělo. Ze svého tichého útulku pozoroval vývoj událostí. Pohledem prosvíceným Božím Duchem studoval lidské povahy, aby mohl pochopit, jak zasáhnout jejich srdce nebeským poselstvím. *8T 221.2*

Kristus žil životem skutečného lékaře a misionáře. On chce, abychom pilně studovali Jeho život a naučili se pracovat tak, jak pracoval On. *8T 222.1*

Matka Mu byla prvním učitelem z lidí. Z jejich rtů a prorockých svitků se učil nebeským věcem. Žil ve venkovském domě, kde věrně a radostně konal své dílo a nesl domácí starosti. Byl Veli- telem nebes a andělé s radostí plnili Jeho slovo; nyní byl ochotným služebníkem, milujícím, poslušným synem. Vyučil se řemeslu a svými vlastníma rukama pracoval v Josefově tesařské dílně. V prostém oděvu obyčejného dělníka, chodil ulicemi tohoto malého města za svou skromnou prací a zase se z ní vracel. *8T 222.2*

Lidé tehdejší doby hodnotili věci podle vnějšího vzhledu. Čím víc náboženství ztrácelo svoji sílu, tím víc přibývalo okázalosti. Vychovatelé oné doby se snažili získat respekt vnější okázalostí a obřadností. Všemmu tomu Ježíšův život stál v naprostém protikladu. Jeho život ukazoval bezcennost věcí, které lidé pokládali za životní nutnost. Nevyhledával školy, v nichž se vyvyšovalo co bylo nepatrné a zmenšovalo význam věcí velikých. Své vzdělání získával z nebeských pramenů, užitečné práce, ze studia Písma a přírody a z životních zkušeností – Božích učebnic, plných poučení pro všechny, kteří mají ochotné srdce, bystrý zrak a chápavou mysl. *8T 222.3*

„Děťátko pak rostlo a posilovalo se v duchu, plné moudrosti, a milost Boží byla v Něm.“ (L 2,40) 8T 223.1

Takto připraven šel za svým posláním. V každém svém styku s lidmi působil na ně poze- hnaným vlivem a přetvářející mocí, kterou svět nikdy předtím nepoznal. *8T 223.2*

Varovná slova

Žijeme v době zvláštního nebezpečí pro mládež. Satan ví, že brzy nastane konec světa a je roz- hodnut využít každou příležitost, aby získal mladé muže a ženy pro svoji službu. Vynalezne mnoho rafinovaných svodů, aby je svedl. Pečlivě musíme uvážit varovná slova apoštola Pavla: *8T 223.3*

„Netáhněte jha s nevěřícími. Nebo jaký jest spolek spravedlnosti s nepravostí? A jaké ob- cování světla s temnostmi? A jaké srovnání Krista s Beliálem? Aneb jaký díl věrného s nevěrným? A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakž pověděl Bůh: Pře- bývati budu v nich a procházeti se, a budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. A protož vyjděte z

prostředku jejich a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte a já přijmu vás. A budu vám za Otce a vy mi budete za syny a dcery, praví Pán všemohoucí.“ (2 K 6,14-18) 8T 223.4

Dostala jsem zvláštní světlo o tom, proč bychom měli mnohem více vykonat pro Mistra zřizováním mnoha malých sanatorií, než budováním několika málo velkých zdravotních ústavů. Ve velkých ústavech by se shromažďovali mnozí, kteří nejsou příliš nemocní, kteří však jako turisté hledají odpočinek a rozptýlení. Tito by měli být pod dohledem ošetřovatelů a pomocníků. Mladí mužové a ženy, kteří byli od svého nejútlejšího mládí uchráněni světských společníků, dostali by se takto do styku se světskými lidmi všech tříd a více-méně byli by ovlivněni tím, co vidí a slyší. Byli by podobní těm, s nimiž se stýkají a ztratili by prostotu a skromnost, kterou křesťanští otcové a matky sřežili a pěstovali pečlivým poučováním a opravdovou modlitbou. 8T 223.5

Žijeme uprostřed nebezpečí posledních dnů. Nutno říci něco rozhodného, aby náš lid byl varován před nebezpečím, spočívajícím v tom, že se dětem, které potřebují rodičovské péče a poučení, dovoluje opouštět domov a jít tam, kde se dostanou do styku s nenáboženskými, světsky smýšlejícími a zábavy milujícími lidmi. 8T 224.1

V mnoha domovech otec a matka dovolili dětem vládnout. Takové děti jsou v mnohem větším nebezpečí, když se dostanou pod vlivy nepřátelské zbožnosti, než ty, které se naučily poslouchat. Tím, že se jim nedostalo patřičné kázně domnívají se, že mohou jednat podle své libovůle. Umění poslouchat, by je bylo posílilo v boji proti pokušením, avšak toto poznání jim jejich rodiče nedali. Když tito neukáznění mladí lidé vstupují do některého velkého ústavu, kde působí nejrůznější protiduchovní vlivy, jsou ve vážném nebezpečí a často jejich pobyt v takovém ústavu je škodou pro ně i pro ústav. 8T 224.2

Musím varovat rodiče, jejichž děti nemají pevné zásady, anebo jasnou křesťanskou zkušenost, před posíláním dětí daleko od domovů, kde by byly nadlouho od nich odloučeny, čímž může být do jejich mysli zaseto sítě nedůvěry a nevěry. Je mnohem bezpečnější a lepší poslat takové mladé lidi do školy a sanatoria co nejbližší jejich domovu. Mladí lidé, jejichž charakter se teprve formuje, by měli být uchráněni míst, kde by se stýkali s velkou společností nevěřících a kde jsou síly nepřítelé velice pevně usazený. 8T 224.3

Správcové našich velikých sanatorií by měli vynaložit rozhodné úsilí na to, aby zaměstnali starší osoby jako pomocníky těchto ústavů. V nočním vidění jsem byla ve velkém shromáždění, kde se uvažovalo o této věci. Těm, kteří chtěli svoje neukázněné děti poslat do Battle Creeku, řekl Ten, který má všelickou moc: 8T 225.1

„Odvažujete se to zkusit? Spasení jejich duší je mnohem cennější, než vzdělání, které obdrží na tomto místě, kde jsou ustavičně vystaveny vlivu nevěřících. Mnozí, kteří přicházejí do této instituce, jsou neobrácení. Jsou naplnění pýchou a nemají důkladné spojení s Bohem skrze víru. Mnozí z mladých mužů a žen, kteří mnoho očekávají od těchto nevěřících, měli pouze malou křesťanskou zkušenost a snadno se stávají obětí osidel, které jsou nastaveny jejich nohám.“ 8T 225.2

Jeden z přítomných se pozeptal: „Co mohu vykonat, aby se toto zlo odstranilo?“ Ten, který mluvil, řekl: „Jelikož jste se dostali do této nebezpečné situace, nechť křesťanští mužové a ženy zralého věku a pevného charakteru jsou přivedeni do tohoto ústavu, aby působili opačným vlivem, vedoucím k spravedlnosti. Uskutečnění takového plánu může sice zvednout běžné náklady sanatoria, avšak může to být účinným prostředkem jak v instituci ochránit mládež od nakažlivých vlivů, jimž jsou nyní vystaveni. 8T 225.3

Rodiče a učitelé, dávejte své děti do škol, kde se vlivy podobají vlivům správně vedené domácí školy; školy, v níž je učitelé povedou krok za krokem vpřed, ve kterých je duchovní ovzduší vůní života k životu.“ 8T 225.4

Tato varovná a poučná slova, která jsem napsala ohledně posílání našich mladých do Battle Creeku pro vzdělání k službě v Božím díle, nejsou slova prázdná. Část bohabojné mládeže ob stojí ve zkoušce, ale není bezpečné nechat i ty nejsvědomitější jednotlivce bez naší nejlepší péče a ochrany. Zda naše mládež, která obdržela moudré poučení a výchovu od zbožných rodičů, bude pokračovat v posvěcování skrze pravdu, to závisí velkou měrou na tom, zda po odchodu ze svých domovů má společenství s těmi, od nichž může očekávat křesťanské poučení. 8T 226.1

Byla jsem napomenuta, abych opakovala našim bratřím a sestrám varování a napomenutí, které Pavel poslal tessalonickému sboru: *8T 226.2*

„Nebo již tajemství nepravosti působí, toliko až by ten, kterýž jej zdržuje nyní, z prostředku byl vyvržen. A tehdy zjeven bude ten bezbožník, kteréhož Pán zabije dechem úst svých a zkazí zjevením jasné přítomnosti své. Toho nešlechtníka, jehož příští jest podle mocného díla satanova, se vši mocí a divy i zázraky lživými. A se všelikým podvodem nepravosti v těch, kteříž hynou, protože lásky pravdy nepřijali, aby spaseni byli. A protož pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži, a aby odsouzení byli všickni, kteříž neuvěřili pravdě, ale oblíbili sobě nepravost. 8T 226.3

*My pak jsme povinni děkovat Bohu vždycky za vás, bratři ode Pána milovaní, že vyvolil vás Bůh od počátku ke spasení, v posvěcení Ducha a u víře pravdy, k čemuž povolal vás skrze evangelium naše, k dojití slávy Pána našeho Jezukrista. A protož bratři, stůjte a držte se učení vydaného, je-
muž jste se naučili, buď skrze řeč, buď skrze list náš. Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh i Otec náš, kterýž zamiloval nás a dal potěšení věčné a naději dobrou z milosti, potěšuj srdcí vašich a utvr-
diž vás v každém slovu i skutku dobrém.“ (2 Te 2,7-17) 8T 226.4*

Září, 1903

Uvážím-li stav věcí v Battle Creeku, obávám se o naši mládež, která tam jde. Světlo, které mi dal Pán, aby se naše mládež neshromažďovala v Battle Creeku za účelem svého vzdělání, se ani v nejmenším nezměnilo. Skutečnost, že sanatorium bylo přebudováno, nic nemění na tomto světle. To, co v minulosti znemožňovalo z Battle Creeku učinit místo vhodné pro vzdělávání naší mládeže, činí ho k tomu nezpůsobilým i dnes, pokud se týká tamějšího vlivu. *8T 227.1*

Když přišla výzva odstěhovat se z Battle Creeku, bylo slyšet obhajobu: „Jsme zde a všechno urovnáme. Bylo by nemožné, abychom se přestěhovali bez velkých vydání.“ *8T 227.2*

Pán dopustil, že oheň strávil hlavní budovy Review and Herald a sanatoria, a takto odstranil největší překážku, která byla předkládána proti stěhování se z Battle Creeku. Bylo Jeho záměrem, aby místo znovu vystavění jednoho velikého sanatoria, náš lid budoval na různých místech. Tato malá sanatoria měla být zřízena tam, kde by se mohl opatřit pozemek pro zemědělské cíle. Je Božím plánem, aby obdělávání půdy bylo spojeno s prací našich sanatorií a škol. Naše mládež se potřebuje vzdělat i v tomto odvětví díla. Je dobré a dokonce lepší než jen dobré – je podstatně důležité – aby se vynaložilo úsilí k provedení Božích plánů v tomto ohledu. *8T 227.3*

Povzbudíme své nejslibnější mladé muže a ženy, aby šli do Battle Creeku, obdrželi své vzdělání k službě, kde budou pod tak mnohými vlivy, které mají snahu je rozptýlit? Pán mi zjevil některá nebezpečí, s nimiž se mládež v prostředí tak velikého sanatoria setká. Mnozí ze zámožných světských mužů a žen, kteří navštěvují tuto instituci, budou pramenem pokušení pomocníkům. Někteří z těchto pomocníků se stanou příznivci bohatých pacientů a budou jim nabízeny veliké přednosti, aby vstoupili do jejich zaměstnání. Vlivem světské okázalosti zaseli někteří z pacientů sanatoria koukol do srdcí mladých mužů a žen, kteří byli zaměstnáni jako pomocníci a ošetřovatelé. Takovým způsobem pracuje satan. *8T 228.1*

Snad proto, že sanatorium je tam, kde by nemělo být, nebude mít Boží slovo ohledně vzdělání naší mládeže žádnou cenu? Dovolíme, aby nejrozumnější z mladých lidí v našich sborech a sdruženích šli tam, kde někteří z nich budou zbaveni své prostoty stykem s muži a ženami, kteří se nebojí Hospodina? Dovolí vedoucí bratři sdružení naší mládeže, která se vzdělává ve školách na křesťanské pracovníky, aby mohli být uzpůsobeni pro Boží službu, aby šli tam, odkud se na dlouhé Boží výzvy měl Jeho lid vystěhovat? *8T 228.2*

Přejme si, aby naše mládež byla tak vzdělána, že bude působit spásným vlivem v našich sborech a bude usilovat o větší jednotu a hlubší zbožnost. Lidé nemusí vidět jednotu a hlubší zbožnost. Lidé nemusí vidět nutnost výzvy k rodinám, aby opustili Battle Creek a usadili se na místech, kde mohou konat evangelijní zdravotně-misijní dílo. Pán však promluvil. Budeme pochybovat o Jeho slovu? *8T 228.3*

Není čas na odkládání

Mezi námi je mnoho mladých mužů a žen, kteří kdyby se řídili svými pohnutkami, ochotně by šli na několik let studovat, aby se připravili k službě. Vyplatí se to však? Čas je krátký. Kristových pracovníků je potřeba všude. Sto opravdových pracovníků by mělo být doma i v cizích misijních polích, kde je dnes pouze jeden. Mnohá místa jsou neopracovaná. Ti, kteří by se nyní chtěli věnovat Mistrově službě, měli by být správně usměrněni. 8T 229.1

Rychle se vyplňují znamení, která ukazují, že Kristův příchod je blízko. Pán vyzývá naši mládež ke kolportérské a evangelizační práci, k dílu dům od domu na těch místech, kde dosud pravdu ještě nebylo slyšet. Naším mladým lidem říká: „*Nebo koupení jste za mzdu. Oslavujte tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.*“ (1 K 6,20) Ti, kteří jdou do práce pod Božím vedením, budou obdivuhodně požehnáni. Ti, kteří v tomto životě vykonají to nejlepší co mohou, budou uzpůsobeni pro budoucí, nesmrtelný život. 8T 229.2

Pán vyzývá ty, kteří jsou spojeni s našimi sanatorii, vydavatelstvími i školami, aby poučovali mládež o evangelizační práci. Náš čas a síly nesmí být natolik věnovány na zřizování sanatorií, jídelen, restaurací, aby jiná odvětví díla byla zanedbávána. Mladí mužové a ženy, kteří by měli být zapojeni do díla v biblické a kolportážní práci, neměli by se věnovat mechanickému zaměstnání. 8T 229.3

Mládež by měla být povzbuzována ke studiu na našich školách na křesťanské pracovníky, které by se měly čím dál, tím víc podobat školám prorockým. Tyto ústavy byly zřízeny Pánem, a jestliže jsou vedeny podle Jeho záměrů, mládež, která do nich vstupuje bude brzy připravena pro různé odvětví misijní činnosti. Někteří budou vzděláni, aby vstoupili do pole jako misijní ošetřovatelé, někteří jako kolportéři a někteří jako služebníci evangelia. 8T 230.1

Rozdělení zodpovědnosti

*St. Helena, Kalifornie,
4. srpna 1903*

Vedoucím zdravotního díla

Drazí bratři,

mám pro vás poselství. Mám vám říci, že ne všechna opatření, týkající se vedení zdravotně-misijního díla, mají začínat v Battle Creeku. Zdravotně-misijní dílo v každém sdružení a v každém sboru má zaujmout rozhodné stanovisko proti tomu, aby bylo sobecky kontrolováno. 8T 231.1

Potom, co jsem přijala poselství ohledně skvělého shromáždění vedoucího k vyznání a jednotě, které se konalo v Battle Creeku, zapisovala jsem si do svého deníku a hodlala jsem zaznamenat vděčnost, kterou jsem pociťovala kvůli tomu, že nastala změna, když v tom se mi zastavila ruka a uslyšela jsem slova: „Nepiš to. Nenastala žádná změna k lepšímu. Učení, které svádí na zakázané cesty; nauky, které vedou lidi k tomu, aby jednali podle vlastních náklonností a pracovali podle svých neposvěcených záměrů; nauky, které v případě přijetí by zničily důstojnost a moc Božího lidu, zatemnily světlo, kterého by se jim jinak dostalo skrze Bohem určené nástroje.“ 8T 231.2

Vedoucí našeho zdravotního díla v Battle Creeku se snažili spojit naše zdravotní instituce téměř podle svých plánů. Přesto všechno, že obdrželi mnohá varovná poselství o tom, že se to nemá konat, toužili spojit tyto instituce nějak tak, že všechno naše zdravotní dílo bude pod jejich dohledem. 8T 231.3

V minulosti jsem mnoho psala o tomto předmětu a nyní musím opakovat daná napomenutí, protože je těžké pro moje bratry, aby pochopili nebezpečí svého stavu. 8T 231.4

„Kéž Pán nedovolí, aby každé sanatorium a vodoléčebný ústav, který je zřízen, byl pod jedním dohledem – spojen se zdravotním ústavem v Battle Creeku. Správcové sanatoria v Battle Creeku mají nyní plné ruce práce. Své síly by měli věnovat tomu, aby ze sanatoria učinili to, čím má být.“ 8T 232.1

Jediný člověk se nemá domnívat, že může být svědomím všech zdravotních pracovníků. Lidé mají pouze od Pána, Boha nebes, očekávat moudrost a vedení. 8T 232.2

Při zřizování a rozšiřování zdravotních institucí se nemá od našich bratří žádat, aby pracovali pod nějakou královskou vládní mocí. V tom musí nastat změna. Plán závislosti ostatních zdravot-

ních institucí na ústřední organizaci v Battle Creeku musí být opuštěn. Tento plán Bůh zakazuje. ^{8T 232.3}

Po léta jsem byla upozorňována na to, že nám hrozí nebezpečí, trvalé nebezpečí, že naši bratři budou očekávat od svých spolubližních dovolení vykonat to nebo ono, místo, aby se obraceli k Pánu. Tím se z nich stali slaboši, kteří se nechávají spoutávat lidskou omezeností, s níž Bůh nesouhlasí. Pán může ovlivnit mysl i svědomí, aby se konalo Jeho dílo pod Jeho vedením a v duchu bratrstva, které je ve shodě se zásadami Jeho zákona. ... ^{8T 232.4}

Pán zná budoucnost. On je Ten, od něhož máme očekávat vedení. Důvěřujeme Mu, že nás usměrní při rozvoji různých odvětví svého díla. Ať se nikdo nepokouší pracovat podle neposvěcených nápadů. ... ^{8T 232.5}

Rozdělení Generální konference na obvodové, unijní konference, bylo Božím zařízením. V Božím díle pro tyto poslední dny nesmí být zřízena žádná jeruzalémská centra s nějakou královskou mocí. Dílo v různých zemích nemá být smluvně poutáno k ústřednímu dílu v Battle Creeku; neboť to není Božím plánem. Bratři se mají společně radit; neboť jsme právě tak pod Božím dohledem v jedné části Jeho vinice, jako v části druhé. Bratři mají být jedno srdce a jedna mysl, jako Kristus a Otec jsou jedno. Učte to, uplatňujte to, abychom mohli být jedno s Kristem v Bohu, společně pracující k budování jedni druhých. ^{8T 232.6}

Královská moc, kdysi projevená při Generální konferenci v Battle Creeku, nemá být královstvím samo v sobě. Je podstatně důležité, aby zásady, které vládnou v záležitostech Generální konference, byly udrženy při správě našeho vydavatelského i zdravotního díla. Nikdo se nemá domnívat, že odvětví díla, s nímž je spojen, je mnohem důležitější, než jiná odvětví. ^{8T 233.1}

Výchovné dílo se musí konat v každém sanatoriu, které bude zřízeno. Bůh dohlíží na toto dílo a nikdo si nemá myslet, že cokoliv, co se má dělat v nových sanatoriích, musí být předně předloženo jediné skupině lidí. Takové počínání Bůh zakazuje. Tentýž Bůh, který vyučil lékaře v Battle Creeku, vyučí muže i ženy, kteří jsou povoláni k Mistrově službě v různých odvětvích Jeho vinice. ^{8T 233.2}

Lidé vymýšlejí zákony a opatření, která Bůh nepřijímá. Ti nebudou vůni života k životu. Musím se varovně ozvat. Správcové každé z našich institucí musí projevit více moudrosti ve svém osobním úsilí a nezávislosti na jiné instituci a přitom si zachovat ráz svého díla a hledět k Bohu jako ke svému učiteli a zjevovat svoji víru v Něho ve službě celým srdcem. Pak rozvinou hřivny i schopnosti.“ ^{8T 233.3}

Kristus vyzývá k službě vyššího stupně než je ta, kterou jsme Mu dosud sloužili. Lidé na zodpovědných místech by měli přijetím moci svatého Ducha zjevovat Spasitele mnohem jasněji, než Ho zjevovali dosud. Věčný Bůh tak miloval svět, že dal svého Syna jako oběť za nás, abychom přijetím Jeho vírou a uplatňováním Jeho ctností nezahynuli, ale měli věčný život. Moji bratři, jak se podle vašeho mínění dívá Pán na ten velký nedostatek duchovního nadšení, vůči té nekonečné oběti za naše spasení? ^{8T 234.1}

Všechna lidská ctižádost a všechno vychloubání má být položeno do prachu. Vlastní já, to hříšné já, má být poníženo a ne vyvýšeno. Svatostí v každodenním životě máme zjevovat Krista těm, kteří jsou kolem nás. Porušená lidská přirozenost má být ponížena a ne vyvýšena. Pouze takto se můžeme stát čistými a neposkvřenými. Máme být pokornými, věrnými muži a ženami. Nikdy nemáme zasednout na soudní stolicí. Bůh žádá, aby Jeho zástupci byli čistí, svatí a zjevovali krásu posvěcení. Průtok má být vždy volný, aby mohl svatý Duch volně působit; jinak někteří budou nepřívětivě kritizovat dílo, které musí být vykonáno v tělesném srdci, aby byl zdokonalen křesťanský charakter; a své vlastní nedokonalosti představí takovým způsobem, že znehodnotí Boží pravdu, která je tak pevná, jako věčný trůn. A zatímco Bůh vyzývá své strážné, aby vydali varovný hlas, současně jim představuje život Spasitele, jako příklad toho, čím musí být a co musí konat, chtějí-li být zachráněni. ^{8T 234.2}

Kristus prosil za své učedníky: „*Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest.*“ (J 17,17) Líbivý pocit spokojenosti se sebou není důkazem posvěcení. Všechny skutky lidských synů jsou věrně zaznamenány. Nic nemůže být skryto před zrakem Toho vyvýšeného a svatého, který přebývá ve věčnosti. Někteří tupí Krista pro své výmysly, nápady a intriky. Bůh neschvaluje jejich počínání;

neboť Pán Ježíš je zneuctěn jejich duchem a jejich skutky. Zapomínají na apoštolova slova: „*Nebo učinění jsme divadlo tomuto světu, i andělům i lidem.*“ (1 K 4,9) 8T 235.1

Naučení, které dal Pán ve svém díle, vyznačuje správnou cestu. Boží plán a Boží myšlenky tak převyšují lidské plány a myšlenky, jako vysoko jsou nebesa nad zemí. Má být slyšen Boží hlas, Jeho moudrost nás má usměrňovat. Pán vyznačil svůj plán ve svém Slově a ve svědectvích, jež poslal svému lidu. Pouze ono dílo, které se koná podle zásad Jeho slova, bude stát pevně na věky. 8T 235.2

37. Vůdcovství

*St. Helena, Kalifornie,
17. listopadu 1903*

V denním tisku různých měst se objevily články o tom, že mezi Dr. Kelloggem a E. G. Whiteovou je zápas o to, kdo bude vůdcem adventního lidu. Při čtení těchto článků jsem se cítila nadmíru zarmoucená, že někdo může takto chápat mé dílo a práci Dr. Kellogga, a že může uveřejnit takové falešné zprávy. Mezi Dr. Kelloggem a mnou nebyl žádný spor v otázce vůdcovství. Nikdo mne nikdy neslyšel dožadovat se v tomto církevním společenství nějakého vůdcovského postavení.

8T 236.1

Mám konat velice zodpovědné dílo – perem a hlasem přinášet přijaté naučení nejen adventistům sedmého dne, ale i světu. Vydala jsem mnoho knih, velkých i malých, a některé z nich byly přeloženy do různých jazyků. Toto je můj úkol. Otvírat Písmo jiným, jak ho Bůh otevřel mně. *8T 236.2*

Bůh neustanovil žádnou královskou moc v církvi adventistů sedmého dne, která by ovládala celé toto společenství, anebo vládla v kterémkoli odvětví díla. Břímě vůdcovské odpovědnosti nerozkázal vložit na několik málo mužů. Odpovědnosti jsou rozděleny mezi mnoho kompetentních lidí. *8T 236.3*

Každý člen církve má hlas při volbě představitelů církve. Sbor si volí zástupce státní konference. Delegáti zvolení státními konferencemi volí zástupce unijní konference; a delegáti zvolení unijními konferencemi volí představitele Generální konference. Podle tohoto pořádku každý ústav, každý sbor a každý jednotlivec přímo nebo prostřednictvím zástupců hlasuje při volbě mužů, kteří nesou hlavní odpovědnost v Generální konferenci. *8T 236.4*

Počáteční zkušenosti

V počátcích našeho církevního díla Pán povolal staršího sboru Jamese White jako toho, který se ve spolupráci se svojí manželkou, a pod zvláštním Božím vedením chopil vůdcovského úkolu pro rozmach tohoto díla. *8T 237.1*

Dějiny rozvoje tohoto díla jsou dobře známé. První tiskárna byla zřízena v Rochestru, New York, odkud se pak přestěhovala do Battle Creeku, Michigan a v dalších letech bylo zřízeno vydavatelství na Pacific Coast. *8T 237.2*

Děkuji Bohu, že nám dal příležitost účastnit se v tomto díle od počátku. Avšak ani tehdy ani od té doby, co se dílo široce rozmohlo, po celou tu dobu, kdy se o zodpovědnosti podíleli mnozí, nikdo mne neslyšel, že bych si dělala nárok na nějaké vůdcovské postavení mezi tímto lidem. *8T 237.3*

Od roku 1844 až do současnosti jsem dostávala poselství od Pána a oznamovala jsem je lidu. Mým úkolem je přinášet lidu světlo, které mi dává Pán. Jsem pověřena přijmout a odevzdat Jeho poselství. Před lidem nemám mít žádné jiné postavení, než být poslem a přinášet poselství. *8T 237.4*

Po mnoho let měl Dr. J. H. Kellogg postavení vedoucího lékaře ve zdravotním odvětví adventistů sedmého dne. Nebylo by možné, aby byl vůdcem celého díla. Nikdy k tomu nebyl povolán a nikdy také nebude. *8T 237.5*

Bůh je naším Vůdcem

Toto píši, aby všem bylo jasno, že mezi adventisty sedmého dne není žádný spor v otázce vůdcovství. Hospodin – Bůh nebes, je našim Králem. On je Vůdcem, jehož můžeme bezpečně následovat, neboť se nikdy nemýlí. Uctívejme Boha a Jeho Syna, jehož prostřednictvím udržuje společenství se světem. *8T 238.1*

Bůh by i dnes mocně pracoval pro svůj lid, kdyby se Mu cele nechal vést. Lidé potřebují stálou přítomnost svatého Ducha. Kdyby zodpovědní lidé při svých poradách více pokořili své srdce před Pánem, viděli bychom dostatek důkazů božského vedení a naše dílo by rychle šlo kupředu. *8T 238.2*

38. Jedno s Kristem v Bohu

Pán potřebuje muže opravdové víry a zdravého úsudku, kteří dovedou postřehnout rozdíl mezi pravdou a bludem. Každý by měl být na stráži, zkoumat a žít podle toho, co je napsáno v 17. kapitole Janova evangelia a uchovat si živou víru v přítomnou pravdu. Potřebujeme sebeovládání, které nás uschopní, abychom své zvyky uvedli do souladu s Kristovou modlitbou. *8T 239.1*

Podle poučení, které jsem dostala od Toho, který má všelickou moc, měli bychom se učit naplnit prosbu, obsaženou v Kristově modlitbě v 17. kapitole Janově. Tuto modlitbu bychom předně měli důkladně studovat. Každý služebník evangelia, každý zdravotní misionář má si osvojit naučení této modlitby. Moji bratři a sestry, prosím vás, abyste si tato slova vzali k srdci a usilovali o dosažení tichého, pokorného a kajícího ducha, jakož i o zdravou myšlenkovou sílu oddanou Bohu. Ti, kteří se nenaučí tomu, co je obsaženo v této modlitbě, jsou v nebezpečí, že se jednostranně rozvinou, což žádné budoucí studium již plně nenapraví. *8T 239.2*

Kristus řekl: „*Ne za tyto pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne. Aby všichni jedno byli, jako Ty, Otče, ve mně, a já v Tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi Ty mne poslal.*“ *8T 239.3*

A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. Já v nich a Ty ve mně, aby dokonání byli v jedno, a aby poznal svět, že jsi Ty mne poslal a že jsi je miloval, jakož jsi mne miloval. *8T 239.4*

Otče, kteréž jsi mi dal, chci kdež jsem já, aby i oni byli se mnou, aby hleděli na slávu mou, kterouž mi jsi dal; neboť jsi mne miloval před ustanovením světa. Otče spravedlivý, tebe svět nepoznal, ale já jsem tebe poznal, a i tito poznali, že jsi Ty mne poslal. A známé jsem jim učinil jméno tvé a známo učiním, aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, a i já v nich.“ (J 17,20-26) 8T 239.5

Je Božím záměrem, aby Jeho dítky byly jedno. Cožpak nechtějí žít pospolu v tomtéž nebi? Je Kristus snad v sobě rozdělen? Může dát svým dětem úspěch, dokud oni neodstranili všelickou zlobu a nesjednocenost a dokud nezasvětili svá srdce, mysl a sílu dílu tak svatému v očích Božích? Jednota posiluje, nesjednocenost oslabuje. Spojení jeden s druhým, pracujeme v souladu pro záchranu lidí a budeme skutečně „Božími spolupracovníky“. Ti, kteří nechtějí pracovat v jednotě, velice zneuctívají Boha. Nepřítel duší rád vidí, když jeden pracuje proti druhému. Takoví jednotlivci nutně potřebují pěstovat bratrskou lásku a dobrosrdečnost. Kdyby mohli poodhrnout oponu, která odděluje budoucnost a vidět výsledky svého rozdělení, jistě by činili pokání. *8T 240.1*

Svět hledí s uspokojením na nesjednocenost křesťanů. Nevěra se nad tím velice raduje. Bůh však chce, aby mezi Jeho lidem nastala změna. Sjednocení s Kristem a jednoho s druhým je jedinou naší jistotou v těchto posledních dnech. Neumožňujme satanu, aby členům naší církve říkal: „Podívejte se, jak se tito lidé, kteří stojí pod Kristovým praporem, navzájem nenávidí. Nemáme se čeho obávat, pokud více síly utrácíme v boji jednoho proti druhému, než v boji s mými mocnostmi.“ *8T 240.2*

Po vylití svatého Ducha, učedníci šli zvěstovat vzkříšeného Spasitele, a jedinou jejich touhou bylo spasení duší. Těšili se blahému společenství svatých. Byli něžní, uvážliví, sebezapíraví, ochotní přinést jakoukoli oběť pro pravdu. Ve svém každodenním soužití jednoho s druhým projevovali lásku, kterou jim Kristus přikázal prokazovat. Nesobeckými slovy a činy se snažili vštípit lásku i do srdce jiných lidí. *8T 241.1*

Věřící by měli stále pěstovat lásku, která naplňovala srdce apoštolů po vylití svatého Ducha. Měli jít kupředu v ochotné poslušnosti nového přikázání: „...*abyste se milovali vespolek; jakož já miloval jsem vás.*“ (J 13,34) Měli být s Kristem tak úzce spojeni, že byli schopni vyplnit Jeho požadavky. Měli oslavovat moc Spasitele, který je mohl ospravedlnit svou spravedlností. *8T 241.2*

Avšak první křesťané začali hledat chyby jeden na druhém. Tím, že se zabývali chybami svých bratří a propadali nelaskavé kritice, ztratili ze zřetele Spasitele a tu velikou lásku, kterou zjevil hříšníkům. Stávali se přísnějšími v zevnějších ceremoniích a více dbali o teorii víry a byli přísnějšími ve svém posuzování. Ve své horlivosti v odsuzování druhých, zapomněli na své vlastní chyby. Zapomněli na naučení o bratrské lásce, které jim dal Kristus. A nejsmutnější ze všeho bylo, že si

neuvědomili, co ztratili. Neuvědomili si, že štěstí a radost vyprchala z jejich života, a že brzy budou kráčet v temnotě, protože vyloučili lásku Boží ze svých srdcí. ^{8T 241.3}

Apoštol Jan viděl, že bratrská láska vyprchává z církve a proto obzvlášť zdůrazňoval tento bod. Až do dne své smrti nabádal věřící, aby se ustavičně navzájem milovali. Jeho listy církvím jsou plné této myšlenky. Píše: „*Nejmilejší, milujme jedni druhé, nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a zná Boha. ... V tom zjevena jest láska Boží v nás, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze Něho. ... Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i my máme jedni druhých milovati.*“ (1 J 4,7-11) ^{8T 241.4}

V Boží církvi je dnes veliký nedostatek této lásky. Mnozí z těch, kdo vyznávají, že milují Spasitele, nemilují ty, kdo jsou s nimi spojeni v křesťanském společenství. Všichni máme stejnou víru, všichni jsme členové jedné rodiny, děti jednoho nebeského Otce, a máme stejnou blahoslavenou naději nesmrtelnosti. Jak pevně a něžné mělo by být pouto, které nás obepíná. Lidé ze světa nás pozorují, aby viděli, zda naše víra má posvěcující vliv na naše srdce. Oni rychle odsuzují každý nedostatek a každou nedůslednost našeho jednání. Nedávejme jim proto žádnou příležitost k tupení naší víry. ^{8T 242.1}

Naším největším nebezpečím není odpor světa; je to ono zlo, které je v srdcích domnělých věřících, co nám působí nejvážnější škodu, a nejvíce zdržuje pokrok Božího díla. Není jistější cesty k zeslabení duchovnosti, než když jsme závistiví, podezíraví jedni k druhým a vyhledáváme-li chyby na jiných. „*Není ta moudrost shůry sestupující, ale jest zemská, hovadná, ďábelská. Neboť kdež jest závist a rozdráždění, tu i roztržka i všeliké dílo zlé. Ale moudrost, kteráž jest shůry, nejprve zajisté jest čistotná, potom pokojná, mírná, povolná, plná milosrdenství a ovoce dobrého, bez činění rozdílů a bez pokrytectví. Ovoce pak spravedlnosti v pokoji rozsívá se těm, kteříž pokoj působí.*“ (Jk 3,15-18) ^{8T 242.2}

Soulad a jednota mezi lidmi různých sklonů je nejmocnějším svědectvím toho, že Bůh poslal svého Syna na svět, aby spasil hříšníky. Je naší předností přinášet takové svědectví. Abychom to však mohli konat, musíme se podrobit Kristovu příkazu. Naše povaha musí být podobná Jeho povaze. Naše vůle musí být podřízena Jeho vůli. Pak budeme spolupracovat, aniž bychom pomýšleli na nějaké střetnutí. ^{8T 242.3}

Jestliže se pozastavujeme nad nepatrnými rozdíly v názorech, budeme přivedeni k činům, které ničí křesťanské společenství. Nedovolme, aby nás nepřítel takto oklamal. Usilujme vždy o těsnější společenství s Pánem a jeden s druhým. Pak budeme jako stromy spravedlnosti, které štěpil Pán a které zavlažuje řeka života. Pak budeme přinášet hojné ovoce. Kristus řekl: „*V tom bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojné.*“ (J 15,8) ^{8T 243.1}

Spasitelovo srdce touží, aby Jeho následovníci vyplnili Boží záměr v celé jeho velikosti i hloubce. Oni mají být jedno v Něm, i když jsou rozptýleni po celém světě. Bůh je však nemůže učinit jedno v Kristu, dokud nejsou ochotni vzdát se svých vlastních cest a jít Jeho cestou. ^{8T 243.2}

Kdyby Boží lid plně věřil Kristově modlitbě a její obsah uplatňoval v každodenním životě, jednota úsilí by se projevila v našich řadách. Bratr by byl spojen s bratrem zlatou páskou lásky Kristovy. Jen Duch svatý může způsobit tuto jednotu. Ten, kdo posvětil sám sebe, může posvětit své učedníky. Spojení s Ním, budou spojeni jeden s druhým v nejsvatější víře. Budeme-li usilovat o jednotu jakou si Pán přeje, abychom o ni usilovali, bude nám také udělena. ^{8T 243.3}

39. Práce pro členy sboru

Na jednotlivých členech sboru spočívá mnohem větší zodpovědnost, než si uvědomují. K Božím požadavkům se staví jakoby byli ospalí. Přišla doba, kdy se musí použít všech možných prostředků, které by pomohly připravit lid, aby mohl obstát v den Páně. Musíme mít otevřené oči, abychom vzácné příležitosti nenechali ujít nepoužity. Musíme učinit vše co můžeme pro získání duší, aby milovali Boha a zachovávali Jeho přikázání. To Pán Ježíš žádá od každého, kdo pozná pravdu. Je tento požadavek oprávněný? Není nám Kristův život vzorem? Nejsme dlužní Spasiteli mnoho lásky, a také opravdové a nezištné práce pro zachránění těch, za něž dal svůj život? 8T 244.1

Mnozí členové našich velkých sborů ve skutečnosti nečiní nic. Mohli by vykonat dobré dílo, kdyby nezůstávali všichni na jednom místě, ale raději šli tam, kam pravda dosud nevešla. Stromům, které jsou příliš blízko sebe se nedaří. Zahradník je musí rozsazovat, aby měly více místa k vzrůstu a nezakrňely nebo neonemocnely. Totéž pravidlo je možné dobře použít na naše velké sbory. Mnozí členové odumírají duchovně, jelikož není dbáno na takové pravidlo. Slábnou a stávají se neschopnými. Kdyby byli přesazení, zesílili by a ožili. 8T 244.2

Není to Boží vůle, aby Jeho lid utvářel veliké společenství. Kristovi učedníci jsou Jeho zástupci na zemi a Bůh chce, aby se rozešli po celé zemi, do měst a do vesnic, jako světla uprostřed tohoto temného světa. Mají být Božími misionáři, svou vírou a svými skutky svědčit o blížícím se příchodu Spasitele. 8T 244.3

Členové našich sborů mohou vykonat dílo, k jakému se dosud nevzchopili. Nikdo by se neměl stěhovat na nové místo jenom pro světské výhody. Kde se však skýtá možnost obživy, měly by se tam usadit jedna, nebo dvě rodiny v pravdě pevně zakotvené, aby tam konaly misijní dílo. Musí však mít velkou lásku k duším a pokládat si za svoji povinnost pracovat pro ně a přemýšlet, jak je přivést k pravdě. Mohou rozšiřovat naše publikace; ve svých příbytcích mohou mít shromáždění, seznamovat se se svými sousedy a zvát je do svých shromáždění. Tak mohou své světlo nechat svítit v dobrých skutecích. 8T 245.1

Pracovníci by měli spoléhat na Boha. Měli by plakat, modlit se a pracovat pro spasení svých bližních. Pamatujte, že závodíte a že usilujete o korunu nesmrtelnosti. Zatím, co si mnozí lidskou chválu cení více než Boží přízeň, snažte se pracovat se vši pokorou. Učte se věřit a své sousedy přivádět k trůnu milosti a prosit Boha, aby se dotkl jejich srdce. Tak může být vykonána úspěšná misijní práce. Tak mohou být získáni ti, kteří by nevěnovali sluchu kazateli nebo kolportérovi. Kdo takto pracuje na svých místech, naučí se jak by se nejlépe přiblížil k lidem a připraví cestu jiným pracovníkům. 8T 245.2

Kdo pamatuje na takovou práci, může učinit vzácnou zkušenost. Na svém srdci nosí břímě duší svých sousedů. On musí mít pomoc Pána Ježíše. Bude velmi opatrný, aby si počínal vždy rozvážně, aby jeho modlitby neměly překážky a žádný zhýčkaný hřích ho neodloučil od Boha. Pomáhá-li takový pracovník jiným, dostane se mu duševní síly a poznání a v této prosté škole může nabýt schopnosti pro vstup do většího pole. 8T 245.3

Kristus praví: „*V tom bývá oslaven Otec můj, když ovoce nesete hojné.*“ (J 15,8) Bůh nám svěřil schopnosti a nadání, abychom je upotřebili pro Něho. Každému člověku je přidělena práce – ne jenom na jeho kukuřičných a obilných polích, ale také opravdová a vytrvalá práce pro spasení duší. Každý kámen v Božím chrámě musí být živým, zářícím kamenem, odrážejícím světlo do světa. Když členové našich sborů vykonají vše co vykonat mohou a správně upotřebí jim svěřené hřivny, Bůh jim dá více milosti a rozmnoží jejich schopnosti. Mnohé z našich misijních podniků neprosplívají, protože je zde mnoho takových, kteří se zdráhají projít dveřmi užitečnosti, které se před nimi otevírají. Konejte práci, která je vám nejbližší; konejte raději všechno, ať se to zdá jakkoli prosté, než zahálet jako muži z Merozu (viz Sd 5,23). 8T 246.1

Půjdeme-li vpřed s důvěrou v Boha, nebudeme trpět nedostatkem prostředků. Pán chce vykonat veliké dílo pro ty, kdo upřímně v Něho věří. Kdyby se naši členové vzchopili a začali konat co je jim možné a podnikli boj na vlastní útraty tím, že by každý usiloval vykonat co nejvíce, aby získal

duše pro Pána Ježíše, viděli bychom, jak mnozí by opouštěli satanovy řady a shromáždili by se pod Kristův prapor. Kdyby náš lid chtěl jednat podle světla, které je dáno v těchto několika slovech naučení, pak bychom jistě uzřeli spasení Boží. Nastalo by podivuhodné probuzení. Hříšníci by se obraceli a mnohé duše by se připojily k církvi. Budeme-li ze srdce jedno s Kristem a uvedeme-li svůj život do souladu s Jeho dílem, pak Duch, který sestoupil o Letnicích na učedníky, přijde také na nás. *8T 246.2*

40. Budeme nalezeni lehčí?

*St. Helena, Kalifornie,
21. dubna 1903*

Naše postavení ve světě není takové, jaké by mělo být. Nacházíme se daleko od toho, kde jsme mohli být, kdyby naše křesťanská zkušenost odpovídala světlu a příležitostem nám poskytnutým, kdybychom od počátku šli kupředu a vzhůru. Kdybychom chodili v obdrženém světle, kdybychom více poznávali Pána, naše cesta by byla stále jasnější. Avšak mnozí z těch, kteří měli zvláštní světlo, se přizpůsobili světu, že je stěží lze rozeznat od nevěřících. Nejsou již tím zvláštním, vyvoleným a vzácným lidem. Těžko rozeznáme ty, kteří slouží Bohu od těch, kteří Mu neslouží. *8T 247.1*

Církev adventistů sedmého dne je položena na váhy svatyně. Bude souzena podle příležitostí a předností, kterých se jí dostalo. Jestliže její duchovní zkušenost neodpovídá přednostem, které jí Kristus za nekonečnou cenu udělil, jestliže tato udělená požehnání jí neuzpůsobila pro dílo jí svěřené, bude nad ní vynesena rozsudek: „Nalezena lehká.“ Souzena bude podle přijatého světla a daných jí možností. *8T 247.2*

Boží záměr s Jeho lidem

Bůh má v zásobě lásku, radost, pokoj a slavné vítězství pro všechny, kteří Mu v duchu a pravdě slouží. Lid zachovávající Jeho přikázání má být ustavičně pohotový k službě. Obdrží větší milost, sílu i poznání díky práci Ducha svatého. Mnozí však nejsou připraveni přijmout tyto vzácné dary Ducha, které jim Bůh hodlá udělit. Získáváním stále větší síly z nebes skrze udělené dary, mohou být uznáni za zvláštní Boží lid, horlivý dobrých skutků. *8T 247.3*

„Čiň pokání a první skutky“

Závažné varovné napomenutí, projevené ve zničení milovaných ústavů, důležitých pro službu, nám říká: *„Protož pomni, odkud jsi vypadl, a čiň pokání a první skutky. Pakli toho nebude, přijdu na tebe rychle a pohnu svícem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti.“* (Zj 2,5) Proč jen to zamlžené chápání pravého duchovního stavu v církvi? Neranila slepota strážné na zdech Siona? Nejsou mnozí z Božích služebníků bezstarostní a úplně spokojeni, jakoby oblakový sloup ve dne a ohnivý sloup v noci spočíval na svatostánku? Cožpak nejsou na zodpovědných místech ti, kteří vyznávají, že znají Pána, kteří Ho však svým životem a povahou zapírají? Nejsou mnozí z těch, kdo se počítají za Jeho zvláštní lid uspokojeni žít bez důkazu, že Bůh pravdy je mezi nimi, aby je ochránil od satanových úkladů a útoků? *8T 248.1*

Neměli bychom dnes mnohem větší světlo, kdybychom v minulosti přijali od Pána napomenutí, uznali Jeho přítomnost a odvrátili se od všech praktik odporujících Jeho vůli? Kdybychom toto vykonali, nebeské světlo by osvítilo chrám duše a uschopnilo nás pochopit pravdu a milovat Boha ze všech sil a své bližní jako sebe samého. Ó, jak velice je Kristus zneuctěn těmi, kteří sice vyznávají, že jsou křesťané, ale zneuctívají jméno které nosí tím, že svůj život nepřizpůsobí svému vyznání tak, že jeden s druhým nežijí v lásce a účtě, kterou Bůh od nich požaduje, aby ji zjevovali slovy i laskavými činy! *8T 248.2*

Mocnosti temna jsou podněcovány velikou silou. Výsledkem je boj a prolévání krve. Mravní ovzduší je otráveno hroznými a ohavnými činy. Šíří se bojovný duch; vládne na každém místě. Mnohá duše je ovládána duchem podvodu a pokryteckého jednání. Mnozí odejdou od víry a půjdou za svůdnými duchy a učením ďábelským. Nerozsuzují, jaký duch se jich zmocnil. *8T 249.1*

Nedostatek úcty k Bohu

Ten, kdo vidí pod povrch, kdo čte v lidských srdcích, říká o těch, kteří měli veliké světlo: „Nejsou zarmoucení a zděšení pro svůj mravní a duchovní stav.“ *„To oni vyvolili na cestách svých, proto že v ohavnostech svých duše jejich se kochá. I já také vyvolím za nešlechtnosti jejich, a to,*

čehož se strachují, na ně uvedu, protože když jsem volal, žádný se neohlásil, když jsem mluvil, neslyšeli, ale činili to, co zlého jest před očima máma, a to, čehož neoblibuji, vyvolili. “ „Proto, že lásky pravdy nepřijali, aby spasení byli... pošle jim Bůh mocné dílo podvodu, aby věřili lži... ale oblibili sobě nepravost. “ (Iz 66,3-4; 2 Te 2,10-12) ^{8T 249.2}

Nebeský Učitel se ptal: „Který silnější podvod mohl by ošálit mysl, než domnění, že budete na správném základu, a že Bůh přijímá vaše skutky, zatímco ve skutečnosti konáte v mnohém podle světských způsobů a hřešíte proti Hospodinu? Ó, je to veliký podvod, okouzlující klam, který se zmocňuje mysli, když lidé, kteří kdysi poznali pravdu, zamění si jejího ducha a moc za formu pobožnosti; když se domnívají, že jsou bohatí a zbohatli, nepotřebují ničeho, zatím co ve skutečnosti se jim ničeho nedostává.“ ^{8T 249.3}

Bůh se nezměnil ve svém vztahu ke svým věrným služebníkům, kteří zachovávají svá roucha neposkvrněna. Avšak mnozí volají: „*Pokoj a bezpečnost*“, zatímco náhle přichází na ně zahynutí (1 Te 5,3). Nenastane-li důkladné pokání, dokud lidé nepokoří svá srdce vyznáním a nepřijmou pravdu jaká je v Ježíši, nikdy nevstoupí do nebeského království. Když očistný proces zasáhne naše řady, pak se již nebudeme v klidu vychloubat svým bohatstvím a blahobytem a svou soběstačností. ^{8T 250.1}

Kdo může opravdu říci: „Naše zlato je vyzkoušeno v ohni; naše roucha jsou neposkvrněna světem“? Viděla jsem našeho Učitele, ukazujícího na roucho takzvaných spravedlivých. On je z nich strhává a odhaluje pod ním poskvrněnost. Pak mi řekl: „Nevidíš, jak zdánlivě zakryli svoji nečistotu a porušenost charakteru? „*Jak se toto věrné město stalo nevěstkou?*“ (Iz 1,21 – KJV) Z domu mého Otce učinili tržiště, místo, odkud Boží přítomnost a sláva odešla! Z toho důvodu panuje ta slabost a nedostatek sil.“ ^{8T 250.2}

Výzva k reformaci

Jestliže nebude církev, která je nyní prokvašena svým vlastním odpadnutím činit pokání a neobráti se, bude jíst ovoce svých vlastních skutků, dokud se sama sobě nezoškliví. Bude-li odporovat zlému a volit si dobré, bude-li hledat Boha ve vši pokoře a usilovat o své vysoké povolání v Kristu, staví se na základ věčné pravdy a vírou se chápe toho, co je pro ni připraveno, bude uzdravena. Objeví se v prostotě dané jí Bohem, oddělí se od pozemských závazků a dokáže, že pravda ji skutečně osvobodila. Pak její členové budou skutečně vyvolenými Božími, Jeho představiteli. ^{8T 250.3}

Nadešel čas, aby nastala skutečná reformace. Když tato reformace započne, duch modlitby pronikne každého věřícího, a z církve vypudí ducha neshody a hádek. Ti, kteří nežili v křesťanském společenství, těsněji se přimknou jeden k druhému. Jeden člen pracující správným směrem povede jiné členy, aby se spojili s ním a prosili o zjevení Ducha svatého. Nebude tu žádný zmatek, neboť všechno bude v souladu se záměrem Ducha. Překážky, oddělující jednoho věřícího od druhého padnou, a Boží služebníci budou ve svých projevech jednotní. Pán bude spolupracovat se svými služebníky. Všichni se budou modlit o to, oč Kristus přikázal, aby se Jeho služebníci modlili: „*Přijď království Tvé! Buď vůle Tvá, jako v nebi tak i na zemi.*“ (Mt 6,10) ^{8T 251.1}

41. K domovu

Když slyším o hrozných neštěstích, které se týden co týden odehrávají, ptám se, co tyto věci znamenají? Nejhorší neštěstí následují rychle za sebou. Jak často slýcháme o zemětřeseních a vichřicích, požárech a záplavách, při nichž hyne mnoho lidských životů a bývá zničeno mnoho majetku! Zdá se, že tato neštěstí jsou výbuchy nespokojených a nespoutaných živlů; přece však v nich můžeme číst Boží záměr. Jsou jedním z prostředků, jimiž Bůh chce probudit muže i ženy, uvědomující si své nebezpečí. ^{8T 252.1}

Kristův příchod je blíže, než když jsme uvěřili. Veliký spor se blíží ke svému ukončení. Boží soudy postihují zemi. Tyto mluví slavnostně, důraznou řečí a praví nám: „*Protož i vy buďte hotovi, nebo v tu hodinu, ve kterouž se nenadějete, Syn člověka přijde.*“ (Mt 24,44) ^{8T 252.2}

Mnozí, přemnozí v našich sborech vědí však dosud málo o vlastním významu přítomné pravdy. Snažně je prosím, aby nevšímavě neopomíjeli vyplňovaná znamení této doby, která nám tak zřetelně praví, že skonání je blízko. Ó, jak mnozí, kteří neusilovali o spasení své duše brzy propuknou v hořké naříkání: „*Pominula žeň, dokonalo se léto a my nejsme vyproštěni.*“ (Jr 8,20) ^{8T 252.3}

Žijeme uprostřed posledních událostí dějin tohoto světa. Proroctví se rychle plní. Rychle také míjí čas milosti, nemáme nazbyt ani chvilky času. Kéž nejsme nalezeni spící na stráži. Kéž ve svých srdcích a svými skutky neříkáme: „*Prodlévá přijít pán můj.*“ Kéž raději vážnými slovy zvěstujeme poselství o brzkém opětném příchodu Kristovu a muže a ženy přemlouváme, aby činili pokání a utekli budoucímu hněvu. Měli bychom je přimět k tomu, aby se ihned připravovali, neboť jak málo víme, co je před námi! Kazatelé a členové sboru měli by vyjít do zrajících polí a vybízet bezstarostné a lhostejné, aby hledali Pána, dokud může být nalezen. Pracovníci všude najdou svou žeň, kde zvěstují zapomenuté pravdy Písma. Najdou takové, kteří přijmou pravdu a svůj život zasvěť získávání duší pro Krista. ^{8T 252.4}

Pán brzy přijde a pak musíme být hotovi na setkání se s Ním v pokoji. Rozhodněme se tedy, že učiníme vše, co je v naší moci, abychom udělovali světlo svým spolubližním. Při tom nemáme být zasmušilí, nýbrž radostní a stále mít před svým zrakem Pána Ježíše. On přijde brzy; my však musíme být připraveni na Jeho zjevení se a očekávat Ho. Jak slavné to bude, vidět Ho a být přivítáni jako Jeho vykoupení. Dlouho jsme čekali; proto však nemá blednout naše naděje. Teprve až uvidíme Krále v Jeho okrase, budeme věčně blaženi. Je mi tak, jako bych hlasitě měla zvolat: „Jdeme k domovu!“ Blížíme se chvíli, kdy Kristus přijde v moci a slávě, aby své vykoupené vzal k sobě do jejich věčného domova. ^{8T 253.1}

„*Pročež řekne jeden každý v ten den. Aj, Bůh náš tento jest, očekávali jsme na Něj a vysvobodil nás. On jest Hospodin, jehož jsme očekávali; plesati a veseliti se budeme v spasení Jeho.*“ (Iz 25,9) ^{8T 253.2}

„*Vejděte, vejděte branami, spravte cestu lidu, vyrovnejte, vyrovnejte silnici, vyberte kamení, vyzdvihněte korouhev k národům. Aj, Hospodin rozkáže provolati až do končin země: Rcete dceři Siónské: Aj, Spasitel tvůj bere se, aj, mzda Jeho s Ním a dílo Jeho před Ním. I nazvou syny tvé lidem svatým, vykoupenými Hospodinovými, ty pak slouti budeš městem vzácným a neopuštěným.*“ (Iz 62,10-12) ^{8T 253.3}

Ve velikém závěrečném díle se setkáme s těžkostmi, s nimiž si nebudeme umět poradit; nezapomínejme však, že tři nebeské mocnosti pracují, že Boží ruka drží kormidlo a že Bůh uskuteční co zaslíbil. Z celého světa si shromáždí lid, který Mu bude sloužit v spravedlnosti. ^{8T 254.1}

„Nermutiž se srdce vaše! Věříte v Boha, i ve mne věřte. V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. Jdu, abych vám připravil místo. A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a poberu vás k sobě samému, abyste kde jsem já i vy byli.“ (J 14,1-3) ^{8T 254.2}

Dlouho jsme očekávali na návrat svého Spasitele. Toto zaslíbení je však přece jisté. Brzy budeme v zaslíbené zemi. Tam nás Ježíš povede podél živé řeky, tekoucí od Božího trůnu a vysvětlí nám ty temné situace, kterými nás na této zemi provedl, aby zdokonalil naše povahy. Tam prohlédneme nezastřeným pohledem na krásy obnoveného ráje. K nohám Vykupitele položíme koruny, které sám vložil na naše hlavy a dotekem zlatých harf naplníme celá nebesa chvalozpěvy o Tom, který sedí na trůnu. ^{8T 254.3}

Část V. – Podstatně důležité poznání

*„...ten se osvítil v srdcích našich k osvětlení
známosti slávy Boží v tváři Ježíše Krista.“ (2 K
4,6)*

42. Bůh v přírodě

Před nástupem hříchu, ani mráček nezatemňoval mysl našich prvních rodičů a nebránil jejich chápání Boží povahy. Byli dokonale přizpůsobeni Boží vůli. Jako příkrývka obklopovalo je překrásné Boží světlo. Toto jasné, dokonalé světlo ozařovalo všechno, čeho se dotklo. *8T 255.1*

Příroda byla jejich učebnicí. V rajské zahradě jim byla zjevována Boží existence. Jeho vlastnosti byly zjeveny ve všem, co je v přírodě obklopovalo. Všechno k nim promlouvalo, na čem jen spočinul jejich zrak. Neviditelné Boží věci „Jeho věčná moc a božství“ byly zjeveny a chápány prostřednictvím stvořených věcí. *8T 255.2*

Následky hříchu

I když je pravda, že na počátku mohl člověk postřehnout Boha v přírodě, nijak to neznamená, že po pádu zůstal Adamovi a jeho potomkům nějaké dokonalé poznání Boha v přírodním světě. Příroda mohla poučovat člověka v jeho nevinnosti. Avšak přestoupení přivodilo na Zemi určitou clonu, která se postavila mezi přírodu a Boha přírody. Kdyby Adam a Eva zůstali navždy poslušní svému Stvořiteli, zůstali by na cestě dokonale správné, neustále by se učili o Bohu prostřednictvím Jeho skutků. Když však poslechli pokušitele a zhřešili vůči Bohu, světlo roucha nebeské nevinnosti je opustilo. Zbavení tohoto nebeského světla, nemohli již déle postřehnout Boží charakter v díle Jeho rukou. *8T 255.3*

A skrze lidskou neposlušnost nastala změna i v samé přírodě. Narušena kletbou hříchu, příroda může jen nedokonalé svědčit o Stvořiteli. Nemůže zjevit Jeho dokonalou povahu. *8T 256.1*

Božský Učitel

Potřebujeme božského Učitele. Aby svět nezůstal v temnotě věčné duchovní tmy, Bůh šel za námi v Ježíši Kristu. Kristus je „*pravým Světlem, které osvěcuje každého člověka, přicházejícího na svět*“ (J 1,9). „*Osvícení známosti slávy Boží*“ je zjeveno „*ve tváři Ježíše Krista*.“ (2 K 4,6) Kristovo světlo osvětluje naše chápání a ozařující tvář přírody nás ještě stále uschopňuje, abychom četli naučení Boží lásky z Jeho stvořeného díla. *8T 256.2*

Příroda svědčí o Bohu

Dnešní příroda nám umožňuje jen bledou představu o kráse a slávě ráje. A přece mnohé z oné krásy zůstává. Příroda svědčí, že ten Všemohoucí, veliký v dobrotě, milosrdenství a lásce, stvořil zemi a naplnil ji životem a radostí. I ve svém zastíněném stavu všechny věci zjevují umění toho velikého Mistra-Umělce. Ačkoliv hřích zmařil podobu a krásu přírodních věcí, přestože jsou na nich vidět stopy díla knížete temnosti, ještě stále mluví o Bohu. V křoví, bodláčí, trní, koukolu, můžeme číst zákon odsouzení; avšak z krásy přirozených věcí a z jejich obdivuhodného uzpůsobení pro naše potřeby a k našemu štěstí, můžeme se učit, že Bůh nás ještě stále miluje a že Jeho milosrdenství se ještě stále projevuje nad tímto světem. *8T 256.3*

„Nebesa vypravují slávu Boha silného a dílo rukou Jeho obloha zvěstuje. Den po dni vynáší řeč a noc po noci ukazuje umění. Neníť řeči ani slov, kdež by nemohl slyšán býti hlas jejich.“ (Ž 19,2-4) 8T 257.1

Lidé nejsou schopni tlumočit řeč přírody

Bez Krista stále nejsme schopni správně pochopit řeč přírody. Je nejtěžší a nejvíce pokořující lekcí, kterou se člověk musí naučit, nebýt závislý na lidské moudrosti a zaručený neúspěch vlastního úsilí správně číst v knize přírody. Sám od sebe člověk nemůže vyložit přírodu, aniž by ji nevyvy-

šoval nad Boha. Člověk je v podobném stavu, v jakém byli Athénští, kteří mezi svými oltáři zasvěcenými uctívání přírody, měli na jednom oltáři napsáno: „*Neznámému Bohu.*“ (Sk 17,23) Bůh jim byl skutečně neznámý. Neznámý je všem, kteří se bez vedení božského Učitele pouštějí do studia přírody. Určitě dojdou k nesprávným závěrům. *8T 257.2*

Ve své lidské moudrosti svět nezná Boha. Jeho moudří mužové shromažďují nedokonalé poznání z Jeho stvořeného díla; avšak toto poznání jim ani nedává vznešenou představu o Bohu, ani nepovznáší lidskou mysl a ducha a neuvádí celou bytost člověka do souladu s Jeho vůlí, ale dokonce dělá z lidí modláře. Ve své slepotě uctívají přírodu a zákony přírody nad Boha přírody. *8T 257.3*

Bůh dovolil, aby světlo přímo zaplavilo svět v zájmu vědeckých a uměleckých objevů; když však význační mužové vědy uvažují o těchto předmětech pouze z lidského hlediska, jistě zabloudí. I nejpronikavější mysl, není-li usměrněna Božím slovem, dostává se do zmatku ve své snaze probádat souvislost vědy a odhalení. Stvořitel a Jeho dílo převyšují jejich chápání; a jelikož tyto nemohou být vysvětleny přirozenými zákony, biblické dějiny jsou prohlášeny za nespolehlivé. *8T 257.4*

Ti, kteří pochybují o spolehlivosti záznamů Písma, zahodili kotvu a jsou ponecháni nárazům o úskalí nevěry. Když jsou v koncích se svým úsilím měřit Stvořitele a Jeho díla svým vlastním nedokonalým vědeckým poznáním, pochybují o existenci Boží a nekonečnou moc připisují přírodě. *8T 258.1*

V pravé vědě nemůže nic odporovat Božím slovu; neboť obojí pochází od téhož Autora. Správné chápání jednoho i druhého vždy prokáže soulad. Pravda, ať už v přírodě nebo v odhalení, je sama v sobě harmonická ve všech svých projevech. Avšak mysl neosvícena Božím Duchem, bude vždy v temnotě ohledně Jeho moci. Zde je příčina, proč si lidské názory o vědě tak často protirečí s Božím slovem. *8T 258.2*

Dílo stvoření

Dílo stvoření věda nikdy nevysvětlí. Která věda může vysvětlit tajemství života? *8T 258.3*

Teorie, že Bůh při stvoření světa nestvořil hmotu, je bez základu. Při formování našeho světa Bůh nebyl závislý na předcházející hmotě. Naopak všechny věci hmotné i duchovní, vznikly na Jeho rozkaz a byly stvořeny pro Jeho vlastní záměr. Nebesa, celé jejich zástupy, země a všechno co je v ní, nejsou pouze dílem Jeho ruky; ony začaly existovat dechem Jeho úst. *8T 258.4*

„*Věřou rozumíme, že učinění jsou věkové slovem Božím, tak že z ničeho jest to, což vidíme, učiněno.*“ (Žd 11,3) *8T 259.1*

„*Slovem Hospodinovým nebesa učiněna jsou, a duchem úst Jeho všecko vojsko jejich. ... Nebo On řekl a stalo se, On rozkázal, a postavilo se.*“ (Ž 33,6.9) *8T 259.2*

Zákony přírody

Během přemýšlení o zákonech hmoty a zákonech přírody mnozí ztrácí se zřetele, jestliže popírají neustálé a bezprostřední působení Boha. Zastávají názor, že příroda působí nezávisle na Bohu a má sama v sobě a o sobě své vlastní meze a své vlastní síly, jimiž působí. V jejich myšlenkách je veliký rozdíl mezi přirozeným a nadpřirozeným. Přirozené se připisuje obyčejným příčinám, nesouvisícím s mocí Boží. Životní moc je připsána hmotě a příroda je zbožštěna. Předpokládá se, že hmota je v určitých vztazích a má možnost působit v mezích svých pevných zákonů, do nichž Bůh sám nemůže zasahovat; že příroda je nadána jistými vlastnostmi a je podřízena zákonům a musí proto poslouchat tyto zákony a vytvářet dílo původně určené. *8T 259.3*

Toto je nesprávná věda. V Božím světě není nic, co by ji podporovalo. Bůh neruší své zákony. Jejich prostřednictvím stále působí a používá je jako své nástroje. Ony nepůsobí samostatně. Bůh ustavičně pracuje v přírodě. Ona je Jeho nástrojem. Usměrnuje ji podle své vůle. Příroda svědčí o inteligentní přítomnosti a aktivním působení Bytosti, která rozhoduje o všech svých skutcích podle své vůle. Není to v důsledku nějaké přírodní nutnosti, která by byla přírodě vrozena, že země rok co

rok přináší své bohatství a koná svůj běh kolem slunce. Ruka nekonečné moci ustavičně působí a vede tuto planetu. Je to stále působící Boží moc, která ji udržuje v její rotaci. *8T 259.4*

Nebeský Bůh ustavičně působí. Jeho mocí roste vegetace, objeví se každý list, a rozkvete každý květ. Každá kapka deště nebo sněhová vločka, každé stéblo trávy, každý list a květ i keř svědčí o Bohu. Všechno toto tak běžné kolem, nás poučuje, že nic není mimo dohled nekonečného Boha, nic není příliš malé pro Jeho pozornost. *8T 260.1*

Mechanismus lidského těla nemůže být plně pochopen; představuje tajemství, které udivuje i toho nejrozumnějšího pozorovatele. Není to výsledek nějakého mechanismu, který jednou uveden do pohybu, pokračuje ve své činnosti tak, že srdce buší a jeden dech následuje za druhým. V Bohu jsme živí, hýbeme se a trváme. Každý nádech a každý tep srdce je trvalým důkazem moci všudypřítomného Boha. *8T 260.2*

Bůh řídí pohyb slunce na nebesích. Otvírá nebeské průduchy a dává déšť. Dává, aby rostla tráva na horách. „*On dává sníh jako vlnu, jíním jako popelem posypá.*“ (Ž 147,16) „*Kterýžto když vydává hlas, ječení vod bývá na nebi, ...blýskání s deštěm přivodí a vyvodí vítr z pokladů svých.*“ (Jr 10,13) *8T 260.3*

Pán je neustále zaměstnán, udržuje a používá jako své služebníky všechno, co učinil. Kristus řekl: „*Otec můj až dosavad dělá, i já dělám.*“ (J 5,17) *8T 260.4*

Tajemství božské moci

I nejbystřejší lidé nemohou pochopit tajemství Hospodinovo, jak je zjeveno v přírodě. Boží inspirace klade mnoho otázek, které i nejpilnější učenci nemohou zodpovědět. Tyto otázky nebyly položeny proto, abychom je my zodpovídali, nýbrž aby obrátily naši pozornost k hlubokým Božím tajemstvím a poučily nás, že naše moudrost je omezená, a že v okolnostech našeho každodenního života je toho mnoho, co převyšuje omezené chápání lidské mysli, že Boží úsudky a záměry jsou nevyzpytatelné. Jeho moudrost je nepostižitelná. *8T 261.1*

Pochybovači odmítají věřit v Boha, neboť svou omezenou myslí nemohou pochopit nekonečnou moc, kterou se lidem zjevuje. Avšak Bůh má být poznáván více z toho, co o sobě nezjevuje, než z toho, co otevírá našemu omezenému chápání. Jak v Božím zjevení, tak v přírodě Bůh postavil lidstvo před tajemství, aby vzbudil jeho víru. Tak to musí být. Můžeme vždy zkoumat, stále bádát, ustavičně se učit a přece je za tím vším ještě veliké nekonečno. *8T 261.2*

„Kdo změřil hrstí svou vody, a nebesa pídí rozměřil? A kdo změřil měrou prach země, a zvažil na váze hory, a pahrbky na závaží? Kdo vystihl ducha Hospodinova, a rádcem jeho byl, že by mu oznámil? ... Aj, národové jako krupě od okova, a jako prášek na vážkách se počítají, ostrovy jako nejmenší věc zachvacuje. *8T 261.3*

Ani Libán nepostačil by k zanícení ohně, a živých Jeho nepostačily by k zápalné oběti.

Všickni národové jsou jako nic před Ním, za nic a za marnost pokládají se u Něho. *8T 262.1*

Ke komu tedy připodobníte Boha silného? A jaké podobenství přirovnáte Jemu? ... Zdaliž nevíte? Zdaliž neslýcháte? Zdaliž se vám nezvěstuje od počátku? Zdaliž nesrozumíváte ze základů země? Ten, kterýž sedí nad okřádkem země, jejížto obyvatelé jako kobylinky, kterýž rozprostřel jako kortýnu nebesa, a roztáhl je jako stánek k přebývání. ... Ke komu tedy připodobníte mne, abych podobný byl jemu, praví Svatý? Pozdvih-

*něte vzhůru očí svých, a vizte, kdo to stvořil?
Kdo vyvodí v počtu vojsko jejich, a všeho toho
zejména povolává? Vedle množství síly a veliké
moci, ani jedno z nich nehyne.* 8T 262.2

*„Pročez tedy říkáš, Jákobe, a mluvíš Izraeli:
Skryta jest cesta má před Hospodinem, a pře
má před Boha mého nepřichází? Zdaliž nevíš,
zdaž jsi neslychal, že Bůh věčný Hospodin, kte-
rýž stvořil končiny země, neustává ani zemdlívá,
a že vystižena býti nemůže moudrost Jeho? On
dává ustálému sílu, a tomu, ježto žádné síly ne-
má, moci hojně udílí. Ustává a umdlévá mládež,
a mládenci těžce klesají. Ale ti, jenž očekávají
na Hospodina, nabývají nové síly. Vznášejí se
peřím jako orlice; běží, avšak neumdlévají, cho-
dí, a neustávají.“ (Iz 40,12-31)* 8T 262.3

43. Osobní Bůh

Mohutná moc, která působí v celé přírodě a udržuje všechny věci, není, jak si někteří vědci představují, pouze nějakou všeovládající zásadou a působící silou. Bůh je duch; a přece je to osobní bytost, neboť člověk byl učiněn k obrazu Božímu. *8T 263.1*

Příroda není Bůh

Dílo Božích rukou v přírodě není sám Bůh v přírodě. Věci přírody jsou jen výrazem Božího charakteru; jejich prostřednictvím můžeme chápat Jeho lásku, Jeho moc a Jeho slávu; na přírodu však nemáme hledět jako na Boha. Lidské umění vytváří překrásná díla, věci, které potěší oko, a tyto věci nám aspoň něco řeknou o myšlení autora; avšak dílo samo není člověkem. Ne dílo, nýbrž dělník si zasluhuje poctu. Tak je tomu, když je příroda vyjádřením Boží myšlenky; přece ne příroda, nýbrž Bůh přírody má být vyvýšen. *8T 263.2*

*„Takto říkejte jim: Bohové ti, kteříž nebe ani země neučinili, nechť zahynou ze země a nechť jich není pod nebem.“ „Není podobný těmto díl Jákobův, nebo On jest Stvořitel všeho...“ „Kterýž učinil zemi mocí svou, kterýž utvrdil okršlek světa moudrostí svou a opatrností svou roztáhl nebesa.“ (Jr 10,11.16.12) *8T 263.3**

*„Toho, kterýž učinil Kuřátka i Orion, kterýž proměňuje stín smrti v jitro, a den v temnosti noční, kterýž přivolává vody mořské a vylévá je na svrcek země, jehož jméno jest Hospodin.“ (Am 5,8) *8T 263.4**

Osobní Bůh stvořil člověka

Ve stvoření člověka se projeвило působení osobního Boha. Když Bůh stvořil člověka ke svému podobenství, byla lidská podoba dokonalá v každé maličkosti. Byla však bez života. Pak osobní, sám sebou existující Bůh vdechl v tuto podobu dech života a člověk se stal živou, dýchající, rozumnou bytostí. Všechny části lidského organismu byly uvedeny do pohybu. Srdce, cévy, žíly, jazyk, ruce, nohy, smysly, myšlenkové vnímání – všechno začalo pracovat a bylo podřízeno zákonu. Člověk se stal živou duší. Osobní Bůh skrze Ježíše Krista stvořil člověka a vybavil ho inteligencí a silou. *8T 264.1*

Naše podstata Mu nebyla skryta, když jsme byli tajemně stvořeni. Jeho oči viděly naši podstatu, i když ještě neúčinnou a ve své knize měl všechny naše údy zapsané, když ještě žádný z nich nebyl. *8T 264.2*

Bůh chtěl, aby člověk, koruna Jeho stvořitelského díla, vyjadřoval Jeho myšlení a zjevoval Jeho slávu všem nižším tvorům. Člověk se však nemá vyvyšovat nad Boha. *8T 264.3*

*„Prokřikuj Hospodinu všecka země. Služte Hospodinu s veselím, předstupte před obličej Jeho s prozpěvováním.“ *8T 264.4**

*Vězte, že Hospodin jest Bůh; On učinil nás a ne my sami sebe, abychom byli lid Jeho a ovce pastvy Jeho.“ *8T 264.5**

*Vcházejte do bran Jeho s díkčiněním, a do síní Jeho s chválami; oslavujte Jej a dobrořečte jménu Jeho.“ (Ž 100,1-4) *8T 264.6**

„Vyvyšujte Hospodina Boha našeho a sklánějte se na hoře svaté Jeho; neboť jest svatý Hospodin Bůh náš.“ (Ž 99,9) ^{8T 264.7}

Bůh zjevený v Kristu

Jako osobní bytost, se Bůh zjevil ve svém Synu. Ježíš, odlesk slávy Otcovy „*a obraz osoby Jeho*“ (Žd 1,3), přišel na zem v podobě člověka. Jako osobní Spasitel přišel na svět. Jako osobní Spasitel vstoupil na nebesa. Jako osobní Spasitel se přimlouvá u nebeského soudu. Před trůnem Božím za nás koná službu „*podobný Synu člověka*“ (Zj 1,13) ^{8T 265.1}

Kristus, Světlo světa, zahalil oslnivou slávu svého božství a přišel jako člověk mezi lidi, aby mohli poznat svého Stvořitele a přitom nezahynuli. Nikdo nikdy neviděl Boha, vyjma toho, jak byl zjeven v Kristu. ^{8T 265.2}

Kristus prohlásil: „*Já a Otec jedno jsme.*“ „*Všecky věci dány jsou mi od Otce mého a žádný nezná Syna, jediné Otce, aniž Otce kdo zná, jediné Syn, a komuž by chtěl Syn zjevit.*“ (J 10,30; Mt 11,27) ^{8T 265.3}

Kristus přišel učit lidi, co jim Bůh chce dát poznat. V nebesích, na zemi, v širých vodách oceánu, spatřujeme dílo Boží. Všechny stvořené věci svědčí o Jeho moci, Jeho moudrosti a Jeho lásce. Nic se však z hvězd nebo oceánů, nebo vodopádů nemůžeme dovědět o Boží osobě, jak je zjevena v Kristu. ^{8T 265.4}

Bůh viděl, že potřebujeme jasnější zjevení než je v přírodě, abychom si dovedli představit Jeho osobnost i Jeho povahu. Poslal proto svého Syna na svět, aby zjevil, pokud to lidský zrak může snést, přirozenost a vlastnosti neviditelného Boha. ^{8T 265.5}

Kdyby Bůh chtěl být představen jako trvalá osobnost ve věcech přírody – v květu, stromu a v stéblu trávy – nebyl by snad Kristus o tom řekl svým učedníkům, když byl na zemi? V Kristově učení se však o Bohu nikdy takto nemluví. Kristus a apoštolové jasně učili pravdu o existenci osobního Boha. ^{8T 265.6}

Kristus zjevil o Bohu všechno, co hříšní lidé mohou snést, aniž by byli zničeni. On je božským Učitelem, Osvícencem. Kdyby Bůh viděl, že potřebujeme jiné zjevení než to, které se nám dostává skrze Krista a Jeho psané slovo, byl by nám je dal. ^{8T 266.1}

Kristus zjevuje Boha učedníkům

Studujme Kristova slova, promluvená v horní síni v noci před svým ukřižováním. Blížila se hodina Jeho odsouzení a On chtěl potěšit své učedníky, kteří měli být prudce pokoušeni a zkoušeni. ^{8T 266.2}

Řekl: „*Nermuť se srdce vaše. Věříte v Boha, i ve mne věřte. V domě Otce mého příbytkové mnozí jsou. Byť nebylo tak, pověděl bych vám. Jdu, abych vám připravil místo. ...*“ ^{8T 266.3}

Dí jemu Tomáš: *Pane, nevíme kam jdeš. A kterak můžeme cestu vědět?* Dí jemu Ježíš: *Já jsem ta cesta i pravda i život. Žádný nepřichází k Otci než skrze mne. Byste znali mne, i Otce mého znali byste; a již nyní jej znáte a viděli jste Ho.* ^{8T 266.4}

Řekl jemu Filip: *Pane, ukaž nám Otce a dostiť jest nám.* Dí jemu Ježíš: *Tak dlouhý čas s vámi jsem a nepoznal jsi mne? Filipe, kdož vidí mne, vidí Otce, a kterakž ty pravíš: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já v Otci a Otec ve mně jest? Slova, kteráž já mluvím vám, sám od sebe nemluvím, ale Otec ve mně přebývá, On činí skutky.*“ (J 14,1-10) ^{8T 266.5}

Učedníci dosud nechápali Kristova slova týkající se Jeho vztahu k Bohu. Mnohé z Jeho učení jim bylo ještě nejasné. Položili Mu mnoho otázek, co svědčilo o jejich neznalosti Božího vztahu k nim a jejich současných i budoucích zájmů. Kristus chtěl, aby zřetelněji poznali Boha. ^{8T 266.6}

Řekl: „*Toto v příslovích mluvím vám, ale přijde hodina, když více nebudu v příslovích mluvit vám, nýbrž zjevně o Otci zvěstovati budu vám.*“ (J 16,25) ^{8T 267.1}

Když v době letnic byl na učedníky vylit svatý Duch, rozuměli pravdám, které jim mluvil v podobenstvích. Učení, které jim bylo tajemstvím, bylo jim objasněno. Chápání, k němuž přišli při vylití Ducha, zahanbilo jejich dětinské názory. Jejich domněnky a výklady byly pošetilostí ve

srovnání s poznáním nebeských věcí, které nyní obdrželi. Byli vedeni Duchem; a světlo osvěcovalo jejich kdysi zatemněné chápání. ^{8T 267.2}

Učedníci dosud neobdrželi celé naplnění Kristova zaslíbení. Obdrželi všechno poznání od Boha, které mohli snést, avšak úplné naplnění zaslíbení, které jim chtěl Kristus jasně zjevit o Bohu, se mělo ještě uskutečnit. Tak je tomu i dnes. Boha poznáváme jen částečně a nedokonale. Když spor skončí a Člověk – Ježíš Kristus, přizná se před Otcem ke svým věrným pracovníkům, kteří v tomto světě hříchu nesli pravé svědectví o Něm, pak jasně pochopí, co je nyní pro ně tajemstvím. ^{8T 267.3}

Kristus vzal s sebou do nebe své oslavené lidství. Těm, kteří Jej přijali, dává moc stát se syny Božími, aby je nakonec Bůh mohl přijmout za své, aby s Ním přebývali po celou věčnost. Jestliže v tomto životě jsou věrni Bohu, na konec uzří Jeho tvář; a Jeho jméno bude na čelech jejich (Zj 22,4). A co je tím nebeským štěstím, ne-li vidět Boha? Jakou větší radost by mohl mít hříšník, spasen Kristovou milostí, než hledět na Boží tvář a poznat Ho jako Otce? ^{8T 267.4}

Svědectví Písma

Písmo jasně naznačuje vztah mezi Bohem a Kristem, a jasně vyzdvihuje osobnost a individualitu každého. ^{8T 268.1}

„Častokrát a rozličnými způsoby mluvíval někdy Bůh otcům skrze proroky, v těchto pak posledních dnech mluvil nám skrze Syna svého, kteréhož ustanovil dědicem všeho, skrze něhož i věky učinil. Kterýžto jsa blesk slávy a obraz osoby Jeho, a zdržuje všechno slovem mocnosti své, očistění hříchů našich skrze sebe samého učiniv, posadil se na pravici velebnosti na výsostech. Tím důstojnější nad anděly učiněn, čím vyvýšenější nad ně jméno dědičně obdržel. Nebo kterému kdy z andělů řekl: Syn můj jsi ty, já dnes zplodil jsem tebe? A opět: Já budu jemu otcem a on mi bude synem?“ (Žd 1,1-5) ^{8T 268.2}

Bůh je Kristovým Otcem; Kristus je Synem Božím. Kristus dostal vyvýšené místo. Je rovný s Otcem. Všechny Boží rady jsou otevřeny Jeho Synu. ^{8T 268.3}

Ježíš řekl Židům: *„Otec můj až dosavad dělá, i já dělám. ... Nemůže Syn sám od sebe nic činiti, jedině což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli on činí, to i Syn též podobně činí. Otec zajisté miluje Syna a ukazuje mu všechno, což sám činí; a větší nad to ukáže jemu skutky, abyste vy se divili.“ (J 5,17-20) ^{8T 268.4}*

Zde opět vidíme osobnost Otce i Syna v zjevné jednotě, která mezi nimi existuje. ^{8T 269.1}

Tato jednota je vyjádřena také v 17. kapitole Janově, v Kristově modlitbě za své učedníky: ^{8T 269.2}

„Ne za tyto pak toliko prosím, ale i za ty, kteříž skrze slovo jejich mají uvěřiti ve mne. Aby všickni jedno byli, jako Ty, Otče, ve mně a já v Tobě, aby i oni v nás jedno byli, aby uvěřil svět, že jsi Ty mne poslal. A já slávu, kterouž jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jedno jsme. Já v nich a Ty ve mně, aby dokonání byli v jedno a aby poznal svět, že jsi Ty mne poslal a že jsi je miloval, jakož jsi mne miloval.“ (J 17,20-23) ^{8T 269.3}

Obdivuhodný výrok! Jednota, která existuje mezi Kristem a Jeho učedníky, nezbavuje osobnosti žádného z nich. Jsou jedno v záměru, myšlení, povaze, ne však v osobě. A takovýmto způsobem Bůh i Kristus jsou jedno. ^{8T 269.4}

Vztah mezi Otcem a Synem, jakož i osobnost obou objasňují také následující texty: ^{8T 269.5}

*„Takto praví Hospodin zástupů, řka: Aj muž, je-
hož jméno jest Výstřelek, kterýž z místa svého
pučiti se bude, ten vystaví chrám Hospodinův...
a tentýž zase přinese slávu, a seděti a panovati
bude na trůnu svém, a bude knězem na trůnu
svém, a rada pokoje bude mezi nimi oběma.“
(Za 6,12-13) ^{8T 269.6}*

„Věčný Bůh“

V tomto slovu se mluví o Bohu jako o „věčném Bohu“. Jméno naznačuje minulost, přítomnost i budoucnost. Bůh je od věčnosti do věčnosti. On je ten Věčný. ^{8T 270.1}

„Ochrana tvá bud' Bůh věčný, a zespod ramena věčnosti, kterýž vyžene nepřátele před tebou, aneb řekne: Vyhlad' je, aby sám bezpečně bydlil Izrael, rodina Jákobova, a to v zemi obilím a vínem oplývající, jehož nebesa také i rosou vy-dávati budou. Blahoslavený jsi Izraeli. Kdo jest podobný tobě, lide vysvobozený skrze Hospodi-na, jenž jest pavéza spomožení tvého a meč dů-stojnosti tvé? Tvoji zajisté nepřátelé ponížení budou, ale ty po všech vyvýšenostech jejich šlapati budeš.“ (Dt 33,27-29) ^{8T 270.2}

„Prvé než hory stvořeny byly, nežlis sformoval zemi a okršlek světa, ano hned od věků a až na věky, ty jsi Bůh silný. Ty přivodíš člověka na to, aby setrín byl, říkáje: Navraťtež se zase, synové lidští. Nebo by tisíc let přetrval, jest to před oči-ma tvýma jako den včerejší a bdění noční. Po-vodní zachvacuješ je; jsou sen, a jako bylina hned v jitře pomíjející. Toho jitra, kteréhož vy-kvetne, mění se, u večer pak jsouc podřata, usychá.“ (Ž 90,2-6) ^{8T 270.3}

„Naučiz nás počítati dnů našich, abychom uvo-dili moudrost v srdce.“ ^{8T 270.4}

„Nasyť nás hned v jitře svým milosrdenstvím, tak abychom prozpěvovati a veseliti se mohli po všecky dny naše.“ ^{8T 270.5}

Obveseliž nás podle dnů, v nichž jsi nás ssu-žoval, a let, v nichž jsme okoušeli zlého. Budiž zřejmé při služebnících tvých dílo Tvé, a okrasa Tvá při synech jejich. ^{8T 270.6}

Budiž nám přítomná i ochotnost Hospodina, Boha našeho, a díla rukou našich potvrď mezi námi, díla, pravím, rukou našich potvrď.“ (Ž 90,12.14-17) ^{8T 271.1}

„Hospodin kraluje, v důstojnost se oblékl, oblé-kl se Hospodin v sílu a přepásal se; také okršlek země utvrzen jest, aby se nepohnul. Utvrzen jest trůn Tvůj přede všemi časy, od věčnosti Ty jsi.“ (Ž 93,1-2) ^{8T 271.2}

Jeho milosrdenství

„Nebo pravé jest slovo Hospodinovo a všeliké dílo Jeho stálé. Miluje spravedlnost a soud, mi-losrdenství Hospodinova plná jest země.“ ^{8T 271.3}

„Blahoslavený národ, kteréhož Hospodin jest Bohem jeho, lid ten, kterýž sobě On vyvolil za dědictví.“ (Ž 33,4.5.12) ^{8T 271.4}

„Aj, oči Hospodinovy patří na ty, kteříž se Ho bojí, a na ty, kteříž očekávají milosrdenství Jeho. Aby vyprostil od smrti duše jejich, a živil je v čas hladu.“ 8T 271.5

*Duše naše očekává na Hospodina, On jest spo-
možení naše a pavéza naše. V něm zajisté rozve-
seli se srdce naše, nebo ve jménu Jeho svatém
naději skládáme.“* (Ž 33,18-21) 8T 271.6

*„Zvelebujtež se mnou Hospodina, a jméno Jeho
společně vyvyšujeme. Hledal jsem Hospodina a
vyslyšel mne, a ze všech přistrachů mých vytrhl
mne. Pročež k Němu patřiti budou a sbíhati se,
a nebudou zahanbeny tváři jejich, ale řkou:
Tento chudý volal, a Hospodin vyslyšel, i ze
všech úzkostí jeho vysvobodil jej.“* 8T 271.7

*Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch,
kteříž se ho bojí a zastává jich. Okuste a vizte,
jak dobrý jest Hospodin. Blahoslavený člověk,
kterýž doufá v Něho.“* 8T 271.8

*Bojte se Hospodina svatí Jeho; neboť nemívají
nedostatku ti, kdož se Ho bojí. Lvičátka nedo-
statek a hlad trpívají, ale ti, kteříž hledají Hos-
podina, nemívají nedostatku ve všem dobrém.“*
(Ž 34,4-11) 8T 271.9

*„Volají-li spravedliví, Hospodin vyslýchá, a ze
všech jejich úzkostí je vytrhuje. Nebo blízko jest
Hospodin těm, kteříž jsou srdce zkroušeného, a
potřeným v duchu pomáhá.“* 8T 272.1

*„Služebníků pak svých duše vykoupí Hospodin
a nebudou zkaženi, kteříž doufají v Něho.“* (Ž
34,18.19.23) 8T 272.2

*„Lítostivý a milostivý jest Hospodin,
dlouhoshovívající a mnohého milosrdenství. Ne-
budeť ustavičně žehrati, ani na věky hněvu drže-
ti. Ne podle hříchů našich nakládá s námi, ani
vedle nepravostí našich oplacuje nám.“* 8T 272.3

*Nebo jakož jsou vysoko nebesa nad zemí, tak
jest vyvýšené milosrdenství Jeho nad těmi, kte-
říž se Ho bojí. A jak daleko jest východ od zápa-
du, tak vzdálil od nás přestoupení naše. Jakož
se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává
Hospodin nad těmi, kteříž se Ho bojí. Ont' zaji-
stě zná slepení naše, v paměti má, že prach jsme.“*

8T 272.4

*Dnové člověka jsou jako tráva, a jako květ
polní, tak kvete. Jakž vítr na něj povane, anť ho
není, aniž ho již více pozná místo jeho. Milosr-
denství pak Hospodinovo od věků až na věky
nad těmi, kteříž se Ho bojí, a spravedlnost Jeho
nad syny synů, kteříž ostříhají smlouvy Jeho a*

pamatuji na přikázání Jeho, aby je činili. “ (Ž 103,8-18) ^{8T 272.5}

Jeho prozřetelná péče

Boží rozkazy poslouchá nebe i země. On zná, co právě potřebujeme. My můžeme vidět jen nepatrný úsek před sebou: „...*nýbrž všechny věci jsou nahé a odkryté očima Toho, o kterémž je řeč naše.*“ (Žd 4,13) Nad zmatkem země trůní On; všechny věci jsou odkryty před Jeho božským pohledem; a ze své vznešené a klidné věčnosti přikazuje to, co Jeho prozřetelnost uzná za nejlepší. ^{8T 272.6}

Ani vrabec nepadá k zemi, aniž by to Otec nevěděl. Nenávist vůči Bohu vedla satana k radosti nad zkázou i těch němých tvorů. Pouze Boží ochrannou péčí jsou zachováni ptáci, aby nás obveselovali svými radostnými zpěvy. On však nezapomíná ani na tyto vrabčáky. „*Protož nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabců.*“ (Mt 10,31) ^{8T 273.1}

„Dobrořeč duše má Hospodinu. Hospodine Bože můj, velmi jsi veliký, velebnost a krásu jsi oblékl. Přioděl ses světlem jako rouchem, roztáhlš nebesa jako kortýnu. Kterýž sklenul na vodách paláce své, kterýž užívá hustých oblaků místo vozů a vznáší se na peří větrovém. Kterýž tvoří posly své duchy, služebníky své oheň plápolající. ^{8T 273.2}

Založil zemi na sloupích jejích, takže se nepohne na věky věků. Propastí jako rouchem byl jsi ji přioděl, i nad horami stály vody. K žehraní tvému rozběhly se, před hřmotem hromu Tvého pospíšily. Vystoupily hory, snížila se údolí, na místo, kteréž jsi jim založil. Meze jsi položil, aby jich nepřestupovaly, ani se navracovaly k přikrývání země. ^{8T 273.3}

Kterýž vypouštíš potoky přes údolí, aby tekli mezi horami. A nápoj dávali všechněm živočichům polním. Tuť uhašují oslové divocí žízeň svou. Při nich hnízdí se ptactvo nebeské a z prostřed ratolestí hlas svůj vydává. Kterýž svažuješ hory z výsostí svých, aby ovocem činů tvých sytila se země. Dáváš, aby rostla tráva dobytku a bylina ku potřebě člověka, abys tak vyvodil chléb z země, a víno, jenž obveseluje srdce člověka. ^{8T 273.4}

Činí, aby se stkvěla tvář od oleje, ano i pokrmem zdržuje život lidský. Nasyceno bývá i dříví Hospodinovo, cedrové Libánští, kteréž štípil. Na nichž se ptáci hnízdí, i čáp příbytek svůj má na jedlí. Hory vysoké jsou kamzíků, skály útočiště králíků. ^{8T 274.1}

Učinil měsíc k jistým časům a slunce zná západ svůj. Uvodíš tmu a bývá noc, v níž vybíhají všickni živočichové lesní; lvíčata řvoucí po loupeži, aby hledali od Boha silného pokrmu svého. Když slunce vychází, zase shromažďují se, a v doupatech svých se ukládají. Člověk vychází ku práci své, a k dílu svému až do večera. ^{8T 274.2}

*Jak mnozí jsou skutkové Tvoji, Hospodine!
Všeckys je moudře učinil, plna jest země bohat-
ství Tvého. V moři pak velikém a přeširokém,
tamť jsou hmyzové nesčíslní, a živočichové malí
i velicí. Tuť bárky přecházejí, i velryb, kteréhož
jsi stvořil, aby v něm hrál. Všecko to na tě oče-
kává, abys jim dával pokrm časem svým. Když
jim dáváš, sbírají; když otvíráš ruku svou, nasy-
ceni bývají dobrými věcmi. Když skrýváš tvář
svou, rmoutí se; když odjímáš ducha jejich,
hynou, a v prach svůj se navracejí. Vysíláš du-
cha svého, a zase stvoření bývají, a obnovuješ
tvář země.* 8T 274.3

*Budiž sláva Hospodinova na věky, rozveselujž
se Hospodin ve skutcích svých. On když pohledí
na zemi, anaf se třese; když se dotkne hor, anť
se kouří.* 8T 274.4

*Zpívati budu Hospodinu, dokudž jsem živ; žal-
my Bohu svému zpívati budu, pokudž mne stává.
Libé bude přemýšlování mé o NĚm, já rozvese-
lím se v Hospodinu.* “ (Ž 104,1-34) 8T 275.1

*„Bože spasení našeho, naděje všech končin ze-
mě i moře dalekého. Kterýž upevňuješ hory mo-
cí svou, silou jsa přepásán. Kterýž skrocuješ
zvuk moře, ječení vlnobití jeho, i bouření se ná-
rodů. ...kteréž nastáváním jitra a večera k
plesání přivodíš. ... Korunuješ rok dobrotivosti
svou, a šlěpěje Tvé kropí tučností.* “ (Ž 65,6-12)

8T 275.2

*„Zdržuje Hospodin všechny padající, a pozdvi-
huje všechněch skličných. Oči všechněch v Te-
be doufají, a Ty dáváš jim pokrm jejich v čas
příhodný. Otvíráš ruku svou, a nasycuješ každý
živočich podle dobře líbezne vůle své.* “ (Ž
145,14-16) 8T 275.3

Jeho dlouhoshovívající milost

Žádní pozemští rodiče se nikdy tak vážně nezajímali o své bloudící dítě, jako se zajímá o pře-
stupníka Ten, který nás stvořil. Žádné zatvrzelé lidské bytosti nebyl ze strany lidí projeven tak
něžný zájem: 8T 275.4

*„Poněvadž jsi mne nevzyval, ó Jákobe, nýbrž
stesklot se se mnou, ó Izraeli.* “ (Iz 43,22) 8T 275.5

*„Lide můj, což jsem učinil? A čím jsem tě obtě-
žoval?” (Mi 6,3) 8T 275.6*

*„Když dítětem byl Izrael, miloval jsem jej, a z
Egypta povolal jsem syna svého.” (Oz 11,1) 8T
275.7*

*„Nebo díl Hospodinův jest lid Jeho, Jákob
provazec dědictví Jeho. Nalezl jej v zemi pusté,
a na poušti veliké a hrozné; vůkol vedl jej, vyu-
čil jej, a ostříhal ho jako zřítelnice oka svého.
Jako orlice ponouká orličátek svých, sedí na*

*mladých svých, roztahuje křídla svá, bere je, a nosí je na křídlech svých. “ (Dt 32,9-11) ^{8T 275.8}
„Neostříhali smlouvy Boží, a v zákoně Jeho zpěchovali se choditi. “ (Ž 78,10) ^{8T 276.1}*

„Volali jich, oni tím více ucházeli před nimi. ... Ježto jsem já na nohy stavěl Efraima, on pak bral je na lokty své; aniž znáti chtěli, že jsem já je uzdravoval. Potahoval jsem jich provázky lidskými, provazy milování. ... Nebo lid můj ustrnul na odvrácení se ode mne; a ač Ho k Nejvyššímu volají, však žádný Ho neoslavuje. “ (Oz 11,2-7) ^{8T 276.2}

„On jsa milosrdný, odpouštěl nepravosti jejich, a nezahladil jich; častokrát odvracel hněv svůj, a nevzbuzoval vši zuřivosti své. Nebo pama-toval, že jsou tělo, vítr, který odchází, a nenavraceje se zase. “ (Ž 78,38-39) ^{8T 276.3}

I kdyby: „Vydal v zajetí sílu svou, a slávu svou v ruce nepřítele. “ (Ž 78,61) Přece řekl: „Ale milosrdenství svého neodejmu od něho, aniž klamati budu proti pravdě své. “ (Ž 89,34) ^{8T 276.4}

„Zdali Efraim jest mým synem milým, aneb dítě velmi milostné? Avšak jakž jsem mluvil proti němu, ustavičně se vždy na něj rozpomínám. Pročež pohybují se vnitřnosti mé příčinou jeho; jistě že se slituji nad ním, dí Hospodin. “ (Jr 31,20) ^{8T 276.5}

„Jakž bych tě vydal, ó Efraime? Jakž bych tě vydal, ó Izraeli? ^{8T 276.6}

Kterakž bych tě položil jako Adamu, podvrátil jako Seboim? Zkormouceno jest ve mně srdce mé, ano i střeva slitování mých pohnula se. ^{8T 277.1}

Nevykonám prchlivosti hněvu svého, nezkazím více Efraima; nebo jsem já Bůh silný, a ne člověk, u prostřed tebe svatý, aniž přitáhnu na město. “ (Oz 11,8-9) ^{8T 277.2}

„Obratí se ó Izraeli, cele k Hospodinu Bohu svému, nebo jsi padl příčinou nepravosti své. Vezměte s sebou slova, a obraťte se k Hospodinu a rcete Jemu: Sejmi všelikou nepravost a přijmi, což dobrého jest... Assur nemůže zachovati nás, na koních nepojedeme, aniž díme více dílu rukou našich: Bůh náš; nebo v tobě smilování nalézá sirotek. “ (Oz 14,1-3) ^{8T 277.3}

„I půjdou za Hospodinem... Se strachem pohybou jako ptactvo z Egypta a jako holubice ze země Assyrské, i osadím je v domech jejich, dí Hospodin. “ (Oz 11,10-11) ^{8T 277.4}

„Uzdravím odvrácení jejich, budu je milovati dobrovolně; nebo odvrácen bude hněv můj od nich. Budu jako rosa Izraelovi, zkvete jako lilium a vpustí kořeny své jako Libán. Rozloží se ratoléstky jeho, a bude jako oliva okrasa jeho, a vůně jeho jako Libánská. Ti, kteří by seděli pod stínem jeho, navrátí se, oživou jako obilí a pučiti se budou jako kmen vinný... Efraime, co jest

mi již do model? Já vyslychati a patřiti budu na tě; já jsem jako jedle zelenající se, ze mne ovoce tvé jest. ^{8T 277.5}

Kdo jest moudrý, porozuměj těmto věcem a rozumný poznej je; nebo přímé jsou cesty Hospodiny, a spravedliví choditi budou po nich... “

(Oz 14,4-9) ^{8T 278.1}

„Kdo jest Bůh silný podobný tobě, kterýž by snímal nepravost a promíjel přestoupení ostatkům dědictví svého, kterýž by nedržel na věky hněvu svého, protože libost má v slitování se? Navrátě se, slituje se nad námi, podmaní nepravosti naše; nýbrž uvržeš do hlubin mořských všechny hříchy naše.“ (Mi 7,18-19) ^{8T 278.2}

„Za starodávna se mi ukazoval Hospodin. Avšak milováním věčným miluji tě, pročez ustavičně činím tobě milosrdenství.“ (Jr 31,3) *„Neboť vykoupil Hospodin Jákoba, protože vysvobodí jej z ruky toho, kterýž silnější jest nad něj. ...obráťím zajisté kvílení jejich v radost, a potěším jich, a obveselím je po zármutku jejich.“* (Jr 31,11-13) *„... Lid můj dobroty mé nasytí se, dí Hospodin.“* (Jr 31,14)

^{8T 278.3}

„Prozpěvuj dcero Sionská, prokřikujte Izraelští, vesel se a pléšej vším srdcem, dcero Jeruzalémská, že odjal Hospodin soudy tvé, odklidil nepřítele tvého. Král Izraelský Hospodin jest uprostřed tebe, nebudeš se báti více zlého. V ten den bude řečeno Jeruzalému: Neboj se, a Sionu: Necht' nemdlejí ruce tvé. Hospodin Bůh tvůj uprostřed tebe mocný zachová tě, radovati se bude z tebe velice, přestane na milování svém tebe, plésati bude nad tebou s prozpěvováním.“

(Sf 3,14-17) ^{8T 278.4}

„Že tento Bůh jest Bůh náš na věčné věky, a že On vůdce náš bude až do smrti.“ (Ž 48,15) ^{8T}

^{278.5}

44. Falešné a pravé poznání Boha

Spekulativní teorie

„Věci skryté jsou Hospodina, Boha našeho, věci pak zjevené ty jsou naše a synů našich...“ (Dt 29,29) Zjevení, jímž se Bůh zjevil ve svém Slově, je pro naše studium. Tomuto smíme porozumět. Avšak za toto nemáme vnikat. Nejlepší rozum může se do únavy vyčerpávat v dohaděch o Boží podstatě; toto úsilí však zůstane neplodné. Nebyli jsme povoláni tento problém rozřešit. Žádná lidská mysl nemůže pochopit Boha. Omezený člověk by se neměl pokoušet toto tajemství vykládat. Nikdo by neměl spekulovat o Jeho podstatě. Mlčení je zde nejlepší výmluvností. Ten Vševědoucí převyšuje každý dohad. 8T 279.1

I andělům nebylo dovoleno být v radě Otce a Syna, když se rozhodovalo o plánu spasení. Ti lidé, kteří se snaží proniknout do tajemství Nejvyššího, projevují svoji neznalost duchovních a věčných věcí. Mnohem lépe by bylo, kdyby, dokud je ještě hlas milosti slyšen, pokořili se do prachu a prosili Boha, aby je vyučil svým cestám. 8T 279.2

O Bohu jsme tak nevědomí, jako malé děti; avšak jako malé děti můžeme Ho milovat a poslouchat. Místo spekulování o Jeho povaze a Jeho vlastnostech, obraťme pozornost na slova, která On sám řekl: *„Upokojtež se a vezte, žeť jsem já Bůh...“* (Ž 46,11) 8T 279.3

„Zdaliž ty hlubokosti Boží dosáhneš, aneb dokonalost Všemohoucího vystihneš? Vyšší jest nebes, což učiniš? Hlubší než peklo, jakž porozumíš? Delší jest míra její než země, a širší než moře.“ (Jb 11,7-9) 8T 279.4

„Ale moudrost kde nalezena bývá? A kde jest místo rozumnosti? Neví smrtelný člověk ceny její, aniž bývá nalezena v zemi živých. Propast praví: Není ve mně, moře také dí: Není u mne. Nedává se zlata čistého za ni, aniž odváženo bývá stříbro za směnu její. Nemůže býti ceněna za zlato z Ofir, ani za onychin drahý a zafír. Nevyrovná se jí zlato ani drahý kámen, aniž směněna býti může za nádobu z ryzího zlata. Korálů pak a perel se nepřipomíná; nebo nabytí moudrosti dražší jest nad klenoty. Není ji rovný v ceně smaragd z Mouřenínské země, aniž za čisté zlato může ceněna býti. Odkudž tedy moudrost přichází? A kde jest místo rozumnosti? ... Zahynutí i smrt praví: Ušima svýma slyšely jsme pověst o ní. Sám Bůh rozumí cestě její a on ví místo její.“ 8T 280.1

Nebo On končiny země spatřuje, a všechno, což jest pod nebem vidí. ... On též vyměřuje dešti právo, i cestu blýskání hromů. Hned tehdyž viděl ji a rozhlásil ji, připravil ji, a vystihl ji. Člověku pak řekl: Aj, bázeň Páně jest moudrost, a odstoupiti od zlého rozumnost.“ (Jb 28,12-28) 8T 280.2

Ani v průzkumu zemských hlubin, ani v marném úsilí proniknout tajemství Boží bytosti nespočívá moudrost. Spíše je v pokorném přijetí zjevení, které se Mu zalíbilo dát, a v uzpůsobení života Jeho vůli. 8T 280.3

Velikost našeho Boha

Z toho, co Duch svatý sdělil prorokům, poučme se o velikosti našeho Boha. Prorok Izaiáš píše:

8T 281.1

„Léta, kteréhož umřel král Uziáš, viděl jsem Pána sedícího na trůnu vysokém a vyzdviženém a podolek jeho naplňoval chrám. Serafínové stáli nad Ním. Šest křídel měl každý z nich: Dvěma zakrýval tvář svou a dvěma přikrýval nohy své a dvěma létal. A volal jeden ke druhému, říkáje: Svatý, svatý, svatý Hospodin zástupů, plna jest všechna země slávy Jeho. A pohnuly se podvoje veřeje od hlasu volajícího, a dům plný byl dýmu.“ *8T 281.2*

I řekl jsem: Běda mně, nebo zahynu, protože jsem člověk poskvrněné rty mající, k tomu uprostřed lidu rty poskvrněné majícího bydlím, a že krále Hospodina zástupů viděly oči mé.“ *8T 281.3*

I přiletěl ke mně jeden ze Serafínů, maje v ruce své uhel řeřavý, kleštěmi vzatý z oltáře. A dotekl se úst mých, a řekl: Aj hle, dotekl se uhel tento úst tvých; nebo odešla nepravost tvá, a hřích tvůj shlazen jest.“ (Iz 6,1-7) *8T 281.4*

„Z nichž není žádného tobě podobného, ó Hospodine; veliký jsi, i jméno Tvé veliké jest v moci. Kdož by se nebál Tebe, Králi národů?“ (Jr

10,6-7) *8T 281.5*

*„Hospodine, Ty jsi mne zkusil a seznal. Ty znáš sednutí mé i povstání mé, rozumíš myšlení mému zdaleka. Chození mé i ležení mé Ty ob-
sahuješ, a všech mých cest svědom jsi.“* *8T 281.6*

Než ještě mám na jazyku slovo, aj, Hospodine, Ty to všechno víš. Ze zadu i z předu obklíčils mne, a vložils na mne ruku svou. Divnější jest umění Tvé nad můj vtip; vysoké jest, nemohu k němu.“ (Ž 139,1-6) *8T 282.1*

„Velikýť jest Pán náš, a nesmírný v síle; rozumnosti jeho není počtu.“ (Ž 147,5) *8T 282.2*

„On zjevuje věci hluboké a skryté; zná to, což jest v temnostech, a světlo s Ním přebývá.“ (Da 2,22) *8T 282.3*

„Známa jsou Bohu od věků všechna díla Jeho.“ (Sk 15,18) Nebo kdo poznal mysl Páně? Aneb kdo Jemu radil? Nebo kdo prvé dal Jemu, a budeť mu odplaceno? Nebo z Něho a skrze Něho, a v Něm jsou všechny věci; jemuž sláva na věky.“ (Ř 11,34-36) *8T 282.4*

„Protož králi věků, nesmrtelnému, neviditelnému“ „kterýž sám má nesmrtelnost, a přebývá ve světle nepřístupitelném, jehož žádný z lidí neviděl, aniž viděti může, kterémužto čest a síla věčná.“ (1 Tm 1,17; 6,16) *8T 282.5*

„On roztáhl pŕlnoční stranu nad prázdnem, zavěsil zemi na ničemž. Zavazuje vody v oblacích svých, aniž se trhá oblak pod nimi. ... Cíl vyměřil rozlévání se vodám, až do skonání světa a tmy.“ (Jb 26,7-10) *8T 282.6*

„Sloupové nebeští třesou se, a pohybují od zehrání Jeho. Mocí svou rozdělil moře... Duchem svým nebesa ozdobil, a ruka Jeho sformovala hada dlouhého. Aj, toť jsou jen částky cest Jeho, a jak nestižitelné jest i to maličko, což jsme slyšeli o Něm. Hřímání pak moci Jeho kdo srozmí?“ (Jb 26,11-14) *8T 282.7*

„U vichru a v bouři jest cesta Hospodinova, a oblak jest prach noh Jeho.“ (Na 1,3) *8T 282.8*

„Kdo jest rovný Hospodinu Bohu našemu, kterýž vysoko bydlí? Kterýž snižuje se, aby všechno spatřoval, což jest na nebi i na zemi.“ (Ž 113,5-6) ^{8T 283.1}

„Hospodin veliký jest a vši chvály hodný, a velikost Jeho nemůže vystižena býti. Rodina rodině bude vychvalovati skutky Tvé, a předivnou moc Tvou zvěstovati. O kráse a slávě velebnosti Tvé, i o věcech Tvých předivných mluvíti budu. A moc přehrozných skutků Tvých rozhlašovati budou; i já důstojnost Tvou budu vypravovati. Paměť mnohé dobroty Tvé hlásati budou...“ ^{8T 283.2}

Oslavujtež Tebe, Hospodine, všichni skutkové Tvoji, a svatí Tvoji Tobě dobrořečte. Slávu království Tvého ať vypravují, a o síle Tvé mluví, aby ve známost uvedli synům lidským moci Jeho a slávu i ozdobu království Jeho. Království Tvé jest království všech věků...“ ^{8T 283.3}

Chválu Hospodinovu vypravovati budou ústa má, a dobrořečiti bude všeliké tělo jménu svatému Jeho od věků až na věky.“ (Ž 145,3-21) ^{8T 283.4}

Varování před domýšlivostí

Čím víc budeme vědět o tom, čím Bůh je, a o tom, čím sami před Ním jsme, tím větší bázeň před Ním nás ovládne. ^{8T 283.5}

Dnešní lidé by si měli vzít naučení z osudu těch, kteří se za pradávna odvážili lhostejně nakládat s tím, co Bůh prohlásil za svaté. Když se Izraelité odvážili otevřít archu, vracějící se ze země filistínské, jejich neúcta byla příkladně potrestána. *„Pobil pak Hospodin z mužů Betsemských, kteříž hleděli do truhly Hospodinovy, pobil pravím z lidu padesát tisíců a sedmdesáte mužů. I kvíлил lid, protože učinil Hospodin v lidu porážku velikou. Protož řekli muži Betsemští: Kdož bude moci ostáti před Hospodinem Bohem svatým tímto? A ke komu odejde od nás?“ (1 S 6,19-20) ^{8T 283.6}*

Zamyslete se také nad soudem, který dopadl na Uzu. Když za Davidova kralování byla nesena archa do Jeruzaléma, Uza napráhl svoji ruku, aby ji přidržel. Tím, že se odvážil dotknout symbolu Boží přítomnosti, byl okamžitě usmrcen. ^{8T 284.1}

U hořícího keře, když Mojžíš nerozpoznal Boží přítomnost a chtěl se přiblížit k tomu obdivuhodnému jevu, dostal příkaz: ^{8T 284.2}

„Nepřistupuj sem, sezuj obuv svou z noh svých; nebo místo, na kterémž stojíš, země svatá jest. ... I zakryl Mojžíš tvář svou, (nebo se bál), aby nepatřil na Boha.“ (Ex 3,5-6) ^{8T 284.3}

„Stalo se pak, když byl Jozue na poli Jericha, že pozdvihl oči svých a viděl, an Muž stojí naproti němu, maje v ruce meč dobytý. I šel Jozue k Němu, a řekl Jemu: Jsi-li náš, čili nepřítel našich? I odpověděl: Nikoli, ale já jsem Kníže vojska Hospodinova, a nyní jsem přišel. I padl Jozue tváří svou na zem, a pokloniv se, řekl Jemu: Co Pán můj chce mluvíti služebníku svému? Tedy odpověděl Kníže vojska Hospodinova k Jozue. Sezuj obuv svou z noh svých, nebo místo, na němž stojíš, svaté jest. I učinil tak Jozue.“ (Joz 5,13-15) ^{8T 284.4}

Ve svatyni a chrámu, což byly pozemské symboly Boží přítomnosti, jedno oddělení bylo posvěceno Jeho přítomností. Opona mohla být odhrnuta pouze jedinou rukou. Odhrnout ji a vstoupit nepovolaně do místa svatého tajemství, svatyně svatých, znamenalo smrt. Neboť nad slitovnicí a v úctě se sklánějícími anděly, přebývala sláva Nejsvatějšího – sláva, na níž nemohl pohledět žádný

člověk a přitom zůstat naživu. V jediném dni roku, určeném službě ve svatyni svatých, nejvyšší kněz s chvěním vstupoval do Boží přítomnosti, přičemž kadidlo zastíňovalo slávu před jeho zrakem. V chrámových dvoranách musel každý zvuk ztichnout. Žádný kněz nesloužil u oltářů. Zástupy lidu se skláněly v tiché účtě a vysílaly své prosby o Boží milost. ^{8T 284.5}

„Toto pak všechno u figůře dalo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa.“ (1 K 10,11) ^{8T 285.1}

„Hospodin pak v chrámě svatosti své jest, umlkniž před obličejem jeho všechna země.“

(Abk 2,20) ^{8T 285.2}

„Hospodin kraluje, užasněte se národové; sedí nad cherubíny, pohniž se země. Hospodin na Si-onu veliký, a vyvýšený jest nade všechny lidi.

Oslavujte jméno Tvé veliké a hrozné, nebo svaté jest.“ (Ž 99,1-3) ^{8T 285.3}

„Trůn Hospodinův v nebi jest; oči Jeho hledí, víčka Jeho zkušují synů lidských.“ „Že shlédł s výsosti svatosti své, Hospodin s nebe na zemi že popatřil.“ (Ž 11,4; 102,20) ^{8T 285.4}

„Z přibýtku trůnu svého dohlédá ke všechněm obyvatelům země. Ten, kterýž stvořil srdce jednoho každého z nich, spatřuje všechny skutky jejich.“ „Boj se Hospodina všechna země, děstež se před Ním všickni obyvatelé okršlku zemského.“ (Ž 33,14.15.8) ^{8T 285.5}

Hledáním člověk nemůže nalézt Boha. Nikdo by neměl odvážnou rukou pozvedat oponu, která zahaluje Boží přítomnost. „... *Jak jsou nezpytatelní soudové jeho, a nevystižitelné cesty jeho.*“ (Ř 11,33) To, že svoji moc zakrývá, je důkazem Jeho milosrdenství; protože pozvednout oponu, která zahaluje Boží přítomnost, znamená smrt. Žádná lidská mysl nemůže proniknout tajemství, v němž přebývá a působí ten Všemohoucí. Pouze to, co On sám uzná za potřebné nám zjevit, můžeme o Něm pochopit. Rozum musí uznat vyšší autoritu nad sebou. Srdce a rozum se musí sklonit před velikým JÁ JSEM. ^{8T 285.6}

Kristovo zjevení Boha

Všechno, co člověk potřebuje poznat, nebo může poznat o Bohu, bylo zjeveno v životě a povaze Jeho Syna. ^{8T 286.1}

„Boha žádný nikdy neviděl; jednorozený ten Syn, kterýž jest v lůnu Otce, Onť vypravil.“ (J 1,18) ^{8T 286.2}

Tím, že Kristus vzal na sebe lidskou přirozenost, přišel, aby se ztotožnil s lidstvem a současně zjevil našeho nebeského Otce hříšným lidem. Ve všech věcech byl učiněn tělem jako jsme my. Hladověl a žíznul a býval unaven. Sytil se pokrmem a občerstvoval spánkem. Sdílel lidský osud a přece byl neposkrvněným Synem Božím. Byl cizincem a poutníkem na zemi – na světě, avšak ne ze světa; zkoušen a pokoušen jako mužové a ženy dnes jsou zkoušeni a pokoušeni, a přece žil bezhříšným životem. ^{8T 286.3}

Něžný, laskavý, soucitný, vždy ohleduplný k jiným, představoval Boží povahu a byl v ustavičné službě Bohu a člověku. ^{8T 286.4}

„A Slovo to tělo učiněno jest, a přebývalo mezi námi... plné milosti a pravdy.“ (J 1,14) ^{8T 286.5}

On říká: *„Oznámil jsem jméno Tvé lidem, kteréž jsi mi dal ze světa.“ (J 17,6) „A známěť jsem jim učinil jméno Tvé... aby milování, kterýmž jsi mne miloval, bylo v nich, i já v nich.“ (J 17,26) ^{8T 286.6}*

On je prosí: *„Milujte nepřátele své, dobrořečte těm, kteříž vás proklínají, dobře číňte nenávidícím vás, a modlete se za ty, kteříž vás utiskují a vám se protíví; abyste byli synové Otce svého, kte-*

rýž jest v nebesích; nebo slunci svému velí vzchoditi na dobré i zlé, a déšť dává na spravedlivé i na nespravedlivé.“ „... Nebo On dobrotivý jest i k nevďěčným a zlým. Protož buďte milosrdní, jako i Otec váš milosrdný jest.“ (Mt 5,44-45; L 6,35-36) 8T 286.7

Sláva kříže

Zjevení Boží lásky k lidem je soustředěno v kříži. Jazyk nemůže plně postihnout jeho plný význam; pero ho nemůže vylíčit; lidská mysl nemůže pochopit. Při pohledu na golgotský kříž můžeme pouze říci: *„Tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v Něho nezahynul, ale měl život věčný.“ (J 3,16) 8T 287.1*

Kristus ukřižovaný pro naše hříchy, Kristus zmrtvýchvstalý, Kristus vstoupivší na nebesa, je vědou spasení, kterou máme studovat a zvěstovat. 8T 287.2

„Kterýž jsa ve způsobu Božím, nepoložil toho sobě za kořist rovný býti Bohu, ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijav, podobný jsa lidem učiněn. A ve způsobu nalezen byv jako člověk, ponížil se, poslušný byv až do smrti, a to smrti kříže.“ (Fp 2,6-8) 8T 287.3

„Kristus jest, kterýž umřel, nýbrž i z mrtvých vstal, a kterýž i na pravici Boží jest, kterýž i oroduje za nás.“ (Ř 8,34) „A protož i dokonale spasiti může ty, kteříž přistupují skrze Něho k Bohu, vždycky jsa živ k orodování za ně.“ (Žd 7,25) 8T 287.4

„Nebo nemáme nejvyššího kněze, kterýž by nemohl čitedlen býti mdlob našich, ale zkušeného ve všem nám podobně, kromě hříchu.“ (Žd 4,15) 8T 287.5

Zde se nachází nekonečná moudrost, nekonečná láska, nekonečná spravedlnost, nekonečné milosrdenství, tou *„hlbokostí bohatství, i moudrosti, i umění Božího“ (Ř 11,33). 8T 287.6*

Každé požehnání dostáváme skrze dar Krista. Prostřednictvím tohoto daru proudí k nám dennodenně mohutný proud Boží dobroty. Každý květ ve svých rozkošných barvách a líbezná vůně je nám darován k potěšení skrze tento jediný Dar. Slunce i měsíc učinil On; není hvězdy, která zdobí nebesa, kterou by nebyl On stvořil. Na svém stole nemáme pokrm, který by k našemu životu nebyl On připravil. Na všem tom je napsáno Kristovo jméno. Všechno je dáno člověku tímto nevýslovným darem jednorozeného Syna Božího. On byl přibit na kříž, aby se všechny tyto přehojné dary dostaly Božímu stvoření. 8T 287.7

Ovoce stromu života v rajské zahradě mělo nadpřirozenou vlastnost. Jíst z něho znamenalo žít na věky. Jeho ovoce bylo protikladem smrti. Jeho listí mělo udržovat při životě a v nesmrtelnosti. Lidskou neposlušností vstoupila na svět smrt. Adam jedl ze stromu poznání dobrého a zlého ovoce, které mu bylo zapovězeno. Jeho přestoupení naplno otevřelo dveře přívalu bídy na lidské pokolení. 8T 288.1

Po příchodu hříchu, nebeský Hospodář přesadil strom života do toho horního ráje; avšak jeho větve přečnívají nad jeho zdí do tohoto nižšího světa. Skrze vykoupení, vydobyté Kristovou krví, můžeme ještě jíst z Jeho životodárného ovoce. 8T 288.2

O Kristu je psáno: *„V Něm život byl, a život byl světlo lidí.“ (J 1,4)* On je pramenem života. Poslušnost Jemu, je životodárnou mocí, která obveseluje duši. 8T 288.3

Kristus říká: *„Já jsem ten Chléb života. Kdož přichází ke mně, nebude nikoli lačněti, a kdož věří ve mne, nebude žízniiti nikdy.“ (J 6,35) „Jakž mne poslal ten živý Otec, a já živ jsem skrze Otce, tak kdož jí mne, i on živ bude skrze mne.“ „Duch jest, kterýž obživuje, tělo nic neprospívá. Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.“ (J 6,57.63) „Tomu, kdož vítězí, dám jísti z dřeva života, kteréž jest uprostřed ráje Božího.“ (Zj 2,7) 8T 288.4*

„Pohledte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli.“ (J 3,1) 8T 289.1

Poznání, které působí proměnu

Poznání Boha, jak je zjeven v Kristu, je poznání, o které musí usilovat všichni spasení. Je to poznání, které působí změnu povahy. Přijetí tohoto poznání přetváří duši v Boží obraz. Celé bytosti udělí božskou duchovní moc. *8T 289.2*

„My pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jako v zrcadle spatřujeme, v též obraz proměnění býváme od slávy ve slávu, jakožto od Ducha Páně.“ (2 K 3,18) 8T 289.3

O svém vlastním životě Spasitel řekl: *„Přikázání Otce svého zachoval jsem.“ „Neopustil mne samého Otec; nebo což jest Jemu libého, to já činím vždycky.“ (J 15,10; 8,29)* Jaký byl Ježíš v lidské přirozenosti, tak Bůh chce, aby byli i Jeho následovníci. V Jeho síle máme žít čistým a ušlechtilým životem, jakým žil Spasitel. *8T 289.4*

Pavel říká: *„Pro tu příčinu klekám na kolena svá před Otcem Pána našeho Jezukrista, z něhož všeliká rodina na nebi i na zemi se jmenuje. Aby vám dal, podle bohatství slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na vnitřním člověku. Aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich. Abyste v lásce vkořenění a založení jsouce, mohli stihnouti se všechněmi svatými, která by byla širokost, a dlouhost, a hlubokost, a vysokost, a poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží.“ (Ef 3,14-19) 8T 289.5*

45. Nebezpečí spekulativního poznání

Falešná věda je jedním z nástrojů, jehož satan použil v nebi a používá ho dodnes. Falešná tvrzení, jimiž ujišťoval anděly a jeho svůdné vědecké teorie, zviklaly mnohé z nich v jejich věrnosti. *8T 290.1*

Když ztratil své místo v nebi, začal pokoušet naše první rodiče. Adam a Eva povolili nepříteli a jejich neposlušností se lidstvo odcizilo Bohu a země ztratila spojení s nebem. *8T 290.2*

Kdyby se Adam a Eva nikdy nedotkli zapovězeného stromu, Pán by je obdařil takovým poznáním, na němž nespočívá žádná kletba hříchu, poznáním, které by jim přineslo věčnou radost. Svou neposlušností získali jen poznání hříchu a jeho důsledky. *8T 290.3*

Svody posledních dnů

Pole, na něž satan zavedl naše první rodiče je totéž, kam vede mnohé lidi i dnes. Svět zaplavuje líbivými bajkami. Všechno se snaží bránit lidstvu ve spásném poznání Boha. *8T 290.4*

Žijeme ve světě veliké osvícenosti, avšak mnohé z toho, co se nazývá světlem, otevírá cestu k satanské moudrosti a umění. Mnohé věci se budou zdát pravdivými, a přece je nutné pečlivě a modlitebně je prozkoumat, neboť může jít o zvláštní svody nepřítel. Cesta bludu vede často velmi těsně vedle cesty pravdy. Těžko ji rozeznat od cesty vedoucí ke svatosti a do nebe. Avšak mysl osvícená Duchem svatým může postřehnout, že tato cesta odbočuje od správného směru. Po chvíli jsou tyto dvě cesty daleko od sebe. *8T 290.5*

Panteistické teorie

Mezi náš lid pronikají spiritistické nauky, které podvrátí víru těch, kteří si jich všímají. Teorie, že Bůh je vše pronikající bytost, je jednou ze satanských zrádných výmyslů. Falešně představuje Boha a je to neúcta k Jeho velikosti a majestátu. *8T 291.1*

Boží Slovo nepodporuje panteistické názory. Světlo Jeho pravdy ukazuje, že tyto teorie jsou zhoubné. Jejich živlem je temnota a ovzduším smyslnost. Uspokojují přirozené srdce a povolují náklonnostem. Po přijetí vedou k odloučení od Boha. *8T 291.2*

Náš stav je kvůli hříchu nepřirozený, a moc, která nás znovu pozvedne, musí být nadpřirozená, jinak nemá žádné ceny. Existuje pouze jedna moc, která může zvítězit nad zlem lidského srdce, a to je moc Boží v Ježíši Kristu. Pouze skrze krev Ukřižovaného může být člověk očištěn od hříchu. Pouze Jeho milost nás může uschopnit odolat sklonům naší padlé přirozenosti a podrobit si ji. Tuto moc spiritistické teorie o Bohu činí bezvýznamnou. Jestliže Bůh je všechno pronikajícím jsouncem, pak přebývá ve všech lidech a k dosažení svatosti stačí, aby člověk rozvinul moc, která je v něm. *8T 291.3*

Tyto teorie dotaženy do svých logických důsledků, odstraňují celé křesťanské uspořádání. Zbytečné činí smíření a člověk se stává sám sobě Spasitelem. Tyto teorie o Bohu činí zbytečné Jeho Slovo, a ti, kteří je přijímají, jsou ve velikém nebezpečí, že budou nakonec přivedeni k tomu, aby na Písmo hleděli, jako na lidský výmysl. Ovšem, mohou pokládat ctnost za lepší než zločinnost; jestliže je však Bůh odstraněn ze svého svrchovaného postavení, pak svoji závislost odvozují od lidské moci, která je bez Boha bezcenná. Lidská vůle bez pomoci nemá žádnou skutečnou moc odolat a zvítězit nad zlem. Obranné schopnosti duše jsou zmařeny, člověk nemá žádné obrany před hříchem. Jestliže jsou zábrany Božího Slova a Jeho Ducha odstraněny, nikdo neví, jak nízko člověk může upadnout. *8T 291.4*

Ti, kteří se i nadále přidržují těchto spiritistických teorií, jistě promarní svou křesťanskou zkušenost, odejdou od Pána a ztratí věčný život. *8T 292.1*

Mudrování o Bohu a přírodě, které zaplavuje svět skepticismem, má svůj původ v padlém nepříteli, který je sice také badatelem Písma a zná spásnou pravdu nutnou pro člověka, který se však snaží odvrátit mysl od důležitých pravd, zjevených pro přípravu těch, pro které Kristus přišel na svět. *8T 292.2*

Viděla jsem následky těchto falešných náhledů na Boha v odpadlictví, spiritismu a volné lásce. Sklon těchto učení k volné lásce byl tak zastřen, že nejdříve bylo těžké postřehnout oč jde. Dokud mi to Pán nepředstavil, nevěděla jsem, jak to nazvat. Byla jsem však poučena, abych to nazvala ne-svatou duchovní láskou. *8T 292.3*

Fanatismus po roce 1844

Po skončení času v roce 1844, setkali jsme se s fanatismem každého druhu. Obdržela jsem varovná svědectví pro ty, kdo se přidrželi spiritistických názorů. *8T 292.4*

Někteří horlivě rozšiřovali falešné představy o Bohu. Obdržela jsem světlo, že tito lidé svými falešnými názory zbavují pravdu účinnosti. Byla jsem poučena, že svádějí duše tím, že představují spekulativní teorie o Bohu. *8T 292.5*

Šla jsem za nimi a poukázala jim na to, co konají. Pán mi dal sílu, abych jim jasně vysvětlila jejich nebezpečí. Mezi jinými náhledy zastávali názor, že ti, kteří byli jednou posvěceni, nemohou již zhřešit. Jejich falešné učení velice škodilo jim i jiným. Získávali jistou spiritistickou moc nad těmi, kteří nemohli postřehnout zlo těchto krásně přioděných teorií. Učení, že všichni jsou svatí, vedlo k domněnám, že žádosti neposvěcených je už nemohou svést. Takové domněnky zplodilo zlé žádosti v srdci zdánlivě posvěceném, ve skutečnosti však daleko od čistoty myšlení a života. *8T 293.1*

Za tímto bezbožným učením následovala hříšná činnost. Je to svůdné vnadidlo otce lží a důsledky nekajícnosti, sebeuspokojivé nečistoty. *8T 293.2*

Toto je pouze jeden z příkladů, při nichž jsem byla vyzvána pokárat ty, kteří zvěstovali učení o neosobním Bohu, pronikajícím veškerou přírodou, a jemu podobné bludy. *8T 293.3*

Minulé zkušenosti se budou opakovat

Zkušenost z minulosti se bude opakovat. V budoucnu bude mít tato satanská služba nové formy. Bludy se budou šířit příjemným a lichotivým způsobem. Božímu lidu budou předkládány falešné teorie, oděny rouchem světla. Takto se satan vynasnaží svést, bude-li možné, i vyvolené. Budou působit ty nejsvůdnější vlivy; mysl bude zhypnotizovaná. *8T 293.4*

Nepravosti všeho druhu, podobné těm předpotopním, přivedou mysle do zajetí. Vyvýšení přírody za Boha, uvolněná lidská vůle, bezbožnost, všechno to použije satan jako své nástroje, aby dosáhl určité výsledky. Použije myšlenkových sil k ovládnutí myšlenek jiných lidí, aby provedl své záměry. Ze všeho je nejhorší to, že pod jeho svůdným vlivem budou mít lidé formu pobožnosti, aniž by měli skutečné obecnost s Bohem. Jako Adam a Eva, kteří jedli ovoce stromu poznání dobrého a zlého, mnozí i nyní se pasou na svůdných soustech bludu. *8T 293.5*

Satanské nástroje odívají klamné teorie do kouzelného roucha, jako se satan v zahradě Eden zahalil našim prvním rodičům a promluvil prostřednictvím hada. Tyto nástroje vštěpují vlastně do lidské mysli smrtelný blud. Hypnotický vliv satana zasáhne ty, kdo se odvracejí od jasného Božího slova k libivým bajkám. *8T 294.1*

Satan se vytrvale snaží polapit ty, kteří měli nejvíce světla. On ví, že když je svede, pak pod jeho vedením budou hřích odívat rouchem spravedlnosti a svedou mnohé. *8T 294.2*

Všem říkám: Bděte; neboť satan přichází do každého shromáždění křesťanských pracovníků jako anděl světla a v každém sboru se snaží získat členy na svou stranu. Božímu lidu mám přinést varovné poselství: „*Nemylte se, Bůh nebude oklamán...*“ (Ga 6,7) *8T 294.3*

Varujte se senzačního náboženství

V této době potřebujeme v Božím díle duchovně smýšlející lidi, pevné v zásadách a s jasným pochopením pravdy. *8T 294.4*

Byla jsem poučena, že lidé nepotřebují vymyšlené nauky. Nepotřebují lidské domněnky. Potřebují svědectví těch, kteří znají pravdu a žijí podle ní, kteří rozumí a poslouchají radu, danou Tímoteovi: „*Kaž slovo Boží, ponoukej v čas neb ne v čas, tresci, žehři, napomínej, ve vši tichosti a učení. Nebo přijde čas, že zdravého učení nebudou trpěti, ale majíce svrablavé uši, podle svých vlastních žádostí shromažďovati sami sobě budou učitele. A odvrátí uši od pravdy, a k básněm ob-*

ráti. Ale ty ve všem buď bedliv, protivenství snášej, dílo kazatele konej, dokazuj toho dostatečně, že jsi věrný služebník.“ (2 Tm 4,2-5) 8T 295.1

Kráčejte pevně a rozhodně. Vaše nohy ať jsou obuty v hotovost evangelia pokoje. Můžete být jisti, že čisté a neposkvrněné náboženství není senzačním náboženstvím. Bůh nikomu nedal příkaz, aby probouzel chuť ke spekulativním naukám a učení. Moji bratři, vylučte toto ze své zvěsti. Ať to neproniká do vaší zkušenosti. Nenechejte si tím zkazit své životní dílo. 8T 295.2

Varování před falešným učením

V Pavlově dopisu Kolossenským čteme varovná slova proti falešnému učení. Apoštol říká, že srdce věřících mají být „*spojena v lásce, a to ke všemu bohatství přejistého smyslu, ku poznání tajemství Boha, i Otce, i Krista, v němž jsou skryti všichni pokladové moudrosti a známosti. A totoť pravím, aby vás žádný neoklamal podobnou k pravdě řečí. ... Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v Něm chod'te. Vkořenění a vzdělání na Něm a utvrzení u víře, jakž jste naučeni, rozhovůjící se v ní s díky činěním. Hled'te, aby vás někdo neobloupil moudrostí světa a marným zklamáním, uče podle ustanovení lidských, podle živlů světa, a ne podle Krista. Nebo v Něm přebývá všechna plnost Božství tělesně. A v Něm jste doplnění, kterýž jest hlava všeho knížatstva i moci.*“ (Ko 2,2-10) 8T 295.3

Našemu lidu mám říci: Následujme Krista. Nezapomeňme, že On má být ve všem naším vzorem. Bezpečně můžeme zavrhnout všechny ty názory, které nenacházíme v Jeho učení. Obracím se k našim bratrům kazatelům, aby zkoumali, zda stojí na základě věčné pravdy. Dávejte pozor, abyste to nějak neoznačili za dílo svatého Ducha. Někteří jsou v tomto ohledu v nebezpečí. Vyzývám je, aby byli zdraví ve víře, aby mohli vydat počet z naděje každému, kdo je o to požádá. 8T 296.1

Odvrácení mysli od současných povinností

Nepřítel se snaží odvrátit myšlenky našich bratří a sester od díla přípravy lidu, aby obstáli v těchto posledních dnech. Jeho spekulace je vypočtena na odvrácení mysli od nebezpečí a povinností naší doby. Za nic pokládají světlo, které Kristus dal Janovi pro svůj lid. Učí, že scény, které jsou právě před námi, nejsou dostatečně důležité, abychom jim věnovali zvláštní pozornost. Zbavují účinnosti pravdu nebeského původu, lid Boží olupují o jeho minulé zkušenosti, a místo toho nabízejí falešnou vědu. 8T 296.2

„Takto říkával Hospodin: Zastavte se na cestách, a pohled'te a vyptejte se na stezky staré, která jest cesta dobrá, i chod'te po ní...“ (Jr 6,16) 8T 296.3

Ať se nikdo nepokouší zbořit základy naší víry – základy, které byly položeny na začátku díla, zbožným studiem Slova a zjevením. Na těchto základech jsme budovali posledních 50 let. Lidi se mohou domnívat, že našli nějakou novou cestu a že mohou položit pevnější základ, než který byl položen. To je však veliký klam. Jiný základ nemůže položit nikdo, jedině ten, který již byl položen. 8T 297.1

V minulosti se mnozí pokoušeli přijít s nějakým novým učením, položit nové základy. Jak dlouho však vydržela jejich stavba? Brzy padla, neboť nebyla založena na Skále. 8T 297.2

Neměli se první učedníci setkat s různými lidskými nápady? Neměli slyšet falešné názory? A přesto všechno však měli stát pevně a říci: „*Základu jiného žádný položit nemůže, mimo ten, kterýž položen jest, jenž jest Ježíš Kristus.*“ (1 K 3,11) 8T 297.3

Tak i my máme držet začátek své naděje pevně až do konce. Slova moci byla Bohem i Kristem poslána tomuto lidu, která je vyvedla ze světa krok za krokem do jasného světla přítomné pravdy. Svými rty, jichž se dotkl svatý oheň, Boží služebníci zvěstovali toto poselství. Boží příkaz umístil svoji pečeť na pravost zvěstované pravdy. 8T 297.4

Obnovení přímého svědectví

Pán vyzývá k obnově přímého svědectví, které bylo zvěstováno v minulých letech. Volá po obnově duchovního života. Duchovní síly Jeho lidu byly po dlouhou dobu ochablé, musí však nastat vzkříšení z této zdánlivé smrti. 8T 297.5

Modlitbou a vyznáním hříchů musíme vyčistit cestu Králi. Činíme-li to, moc Ducha přijde na nás. Potřebujeme letniční moc. Tato přijde, neboť Pán zaslíbil seslat svého Ducha jako moc, která nade vším zvítězí. *8T 297.6*

Před námi jsou nebezpečné časy. Každý, kdo zná pravdu, měl by se probudit a tělem, duší i duchem nechat se Bohem vycvičit. Nepřítel je nám v patách. Musíme být probuzeni a být před ním na stráži. Musíme si obléci celé odění Boží. Musíme následovat rady ducha prorockého. Musíme milovat a poslouchat pravdu pro tuto dobu. Toto nás zachrání před vlivem moci svodu. Bůh k nám promluvil svým slovem. Mluví k nám svědectvím pro církve a knihami, které nám pomáhají objasňovat naši současnou povinnost a postavení, které bychom dnes měli zastávat. Církev by měla dbát na varování, které dostala, řádek za řádkem, příkaz na příkazem. Jestliže to přehlízíme, jak se vymluvíme? *8T 298.1*

Prosím ty, kteří pracují pro Pána, aby nepřijímali faleš za pravdu. Lidský rozum nemá být tam, kde má být božská, posvěcující pravda. Kristus očekává, že zapálí víru a lásku v srdci svého lidu. Falešné teorie by neměly najít žádnou oporu v lidu, který má pevně stát na základě věčné pravdy. Bůh nás vyzývá, abychom se pevně drželi základních zásad, které jsou založeny na neomylné autoritě. *8T 298.2*

Hledejme první lásku

Do srdcí mnoha, kteří byli dlouhou dobu v pravdě, se vetřel příkrý, posuzující duch. Jsou tvrdí, kritičtí a malicherní. Vyšplhali se na soudnou stolicí, aby vynášeli soud nad těmi, kteří se nepřizpůsobují jejich náhledu. Bůh je vyzývá, aby sestoupili dolů, sklonili se před Ním v pokání a vyznali své hříchy. Říká jim: „*Ale mám proti tobě to, že jsi tu první lásku svou opustil. Protož pomni, odkud jsi vypadl, a číš pokání, a první skutky. Pakli toho nebude, přijdu na tebe rychle a pohnu svícem tvým z místa jeho, nebudeš-li pokání činiti.*“ (Zj 2,4-5) Usilují dosáhnout první místo a svými slovy a činy zarmucují mnohé srdce. *8T 298.3*

Proti tomuto duchu a proti falešnému náboženství z přecitlivělosti, které je rovněž nebezpečné, nesu varovné slovo: „Bratři a sestry, dávejte pozor! Kdo je váš vůdce – Kristus, anebo anděl, který byl vyloučen z nebe? Zkoumejte sami sebe a poznejte, zda máte zdravou víru.“ *8T 299.1*

Boží Slovo naší jistotou

Naším heslem má být: „*K zákonu a svědectví! Pakli nechceš, nechat mluvit vedle slova toho, v němž není žádné záře.*“ (Iz 8,20) Máme Písmo, plné nejvýznamnější pravdy. Obsahuje alfu i omegu poznání. Písmo dané vnuknutím Božím je „*užitečné k učení, k trestání, k napravování, k správě, kteráž náleží k spravedlnosti. Aby byl dokonalý člověk Boží, ke všelikému skutku dobrému hotový*“ (2 Tm 3,16-17). Přijměte Bibli jako svou učebnici. Všichni mohou pochopit její naučení. *8T 299.2*

Vyzývám naše kazatele, lékaře a všechny členy církve, aby studovali Kristova naučení, která dal svým učedníkům před svým nanebevstoupením. Tato naučení obsahují to, co lid potřebuje. *8T 299.3*

Věčný život lze obdržet pouze tehdy, jíme-li tělo a pijeme-li krev Syna Božího. Kristus řekl: „*Amen, amen pravím vám: Kdo věří ve mne, má život věčný. ... Já jsem ten chléb živý, kterýž jsem s nebe sestoupil. Bude-li kdo jísti ten chléb, živ bude na věky. A chléb, kterýž já dám, tělo mé jest, kteréž já dám za život světa. ... Kdož jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já jej vzkřísím v nejposlednější den. Nebo tělo mé právě jest pokrm, a krev má právě jest nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně přebývá a já v něm. ... Duch jest, který obživuje, tělo nic neprospívá. Slova, která já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.*“ (J 6,47-63) *8T 299.4*

Kristus vyzývá svůj lid, aby věřil a žil podle Jeho slova. Ti, kteří přijímají a požívají toto slovo a činí ho součástí každého svého činu, každé vlastnosti charakteru, budou silít a mocnět v Bohu. Bude zřejmé, že jejich víra je nebeského původu. Nebudou bloudit po cizích stezkách. Jejich mysl se neobráť k nějakému citovému a vzruchovému náboženství. Před anděly i před lidmi budou stát jako lidé s pevným, důsledným, křesťanským charakterem. *8T 300.1*

V zlaté kadidelnici pravdy, jak je představena v Kristově učení, máme to, co přesvědčí a obrátí duše. Ve vsí Kristově prostotě zvěstujte pravdy, které On přišel na tento svět hlásat, a moc vašeho

poselství bude zřejmá. Nepředkládejte teorie, nebo nápady, o nichž Kristus nikdy nemluvil, které v Bibli nemají žádné zdůvodnění. Máme zvěstovat veliké, vznešené pravdy. „*Psáno jest*“ je testem, který musí být jasný každé duši. 8T 300.2

Lidé se mohou stále učit tomu, co by jim sloužilo ku pokoji. Ještě je stále slyšet milostivé pozvání: „*Pojďte ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem a naleznete odpočinutí duším svým. Jho mé zajistě jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) Pouze za předpokladu duchovního života, lze mluvit o odpočinku a trvale zajištěném blahu. Jde o to, abychom v bouři a příboji dovedli říci: „Má kotva drží.“ 8T 300.3

V Božím slově hledejme průvodce. Hledejme ono „*Takto praví Hospodin*“. Měli jsme dost lidských metod. Mysl školená pouze ve světské vědě nechápe věci Boží; avšak tatáž mysl obrácená a posvěcená, uzří v tomto Slově Boží moc. Pouze posvěcením Ducha očištěná mysl a srdce mohou postřehnout nebeské věci. 8T 301.1

Bratři, obracím se k vám ve jménu Páně, abyste se probudili a uvědomili si své povinnosti. Ať se vaše srdce podřídí moci svatého Ducha a bude uzpůsobeno ke zvěstování Slova. Pak dovedete postihnout hlubiny Boží. 8T 301.2

Kéž Pán svým Duchem mocně zapůsobí na svůj lid! Kéž je probudí, aby rozeznal své nebezpečí a připravil se proto, co přichází na zem! 8T 301.3

Studujte Zjevení

Pán zjevil Janovi to, co uznal za potřebné pro svůj lid v posledních dnech. A to nacházíme v knize Zjevení. Ti, kteří budou chtít spolupracovat s našim Pánem a Spasitelem Ježíšem Kristem, budou projevovat hluboký zájem o pravdy, obsažené v této knize. Psaným i mluveným slovem budou se snažit objasňovat obdivuhodné věci, které Kristus z nebe zjevil. 8T 301.4

„*Zjevení Ježíše Krista, kteréz dal Jemu Bůh, aby ukázal služebníkům svým, které věci měly by se díti brzo, On pak zjevil, poslav je skrze anděla svého služebníku svému Janovi. Kterýž osvědčil Slovo Boží, a svědectví Jezukristovo a cožkoli viděl. Blahoslavený, kdož čte, i ti, kteříž slyší slova proroctví tohoto, a ostríhají toho, což napsáno jest v něm; nebo čas blízko jest.*“ (Zj 1,1-3) 8T 301.5

Slavnostní poselství, jak jsou podána v jejich pořadí ve Zjevení, mají zajímat popřední místo v mysli Božího lidu. Nic jiného by nemělo upoutávat jejich pozornost. 8T 302.1

Převzácné chvíle rychle mijí a je nebezpečí, že mnozí budou oloupeni o čas, který by měli věnovat zvěstování poselství, které Bůh poslal padlému světu. Satanu se líbí, když vidí, že myšlenky lidí se odvracejí, místo aby se studijně soustředily na pravdy, které mají co činit s věčnými skutečnostmi. 8T 302.2

Světu má být přineseno Kristovo svědectví nejvznešenější povahy. V celé knize Zjevení jsou ta nejvzácnější, nejušlechtlejší zaslíbení a jsou tam také slova smrtelně vážného napomenutí. Nechtějí snad ti, kteří vyznávají, že znají pravdu, číst svědectví, jež dal Kristus Janovi? Zde nejde o žádné domněnky, žádný klam. Zde jsou pravdy, které se týkají našeho přítomného i budoucího blaha. Co společného má pleva s pšenicí? 8T 302.3

Andělu Sardinské církve

„*Andělu pak církve Sardinské piš: Toto praví Ten, kterýž má sedm duchů Božích a sedm těch hvězd: Znáám skutky tvé, že máš jméno, že jsi živ, ale jsi mrtvý. Budiž bedlivý a utvrzuj jiné umírající. Neboť jsem nenalezl skutků tvých plných před Bohem. Pomniž tedy, co jsi přijal a slyšel a ostríhej a čiň pokání. Pakli bdíti nebudeš, přijdu na tě jako zloděj a nezvíš, ve kterou hodinu na tě přijdu.*“ 8T 302.4

Ale máš některé osoby i v Sardis, kteréž nepoškodily roucha svého, protož budou se se mnou procházeti v bílém rouše; nebo jsou hodni. Kdo vítězí, ten bude odín rouchem bílým; a nikoli nevymaži jména jeho z knihy života, ale vyznám jméno jeho před obličejem Otce svého i před anděly Jeho. Kdo má uši slyš, co Duch praví církvim.“ (Zj 3,1-6) 8T 303.1

Poselství Filadelfské církvi

„Andělu pak Filadelfské církve piš: Toto praví Ten svatý a pravý, kterýž má klíč Davidův, kterýžto otvírá a žádný nezavírá, a zavírá, žádný pak neotvírá: Znam skutky tvé. Aj, postavil jsem před tebou dvěře otevřené a žádnýť jich nemůže zavřít. Nebo máš ač nevelikou moc, a ostříhal jsi slova mého a nezapřel jména mého. Aj, dávámť ze zběři satanovy ty, kteříž se praví býti Židé, a nejsou, ale klamají. Aj, způsobím to, že přijdou a budou se klaněti před nohama tvýma, a poznajíť, že jsem já tě miloval. A poněvadž jsi ostříhal slova trpělivosti mé, i jáť tebe ostříhati budu od hodiny pokušení, kteráž přijíti má na všecken svět, aby zkušeni byli obyvatelé země. Aj, přijduť brzy. Drž se toho, co máš, aby žádný nevzal koruny tvé. Kdo zvítězí, učiním jej sloupem v chrámě Boha svého a nevyjdeť již více ven; a napíše na něm jméno Boha svého, a jméno města Boha svého, nového Jeruzaléma, sestupujícího s nebe od Boha mého, i jméno své nové.“ (Zj 3,7-12) ^{8T 303.2}

Poselství Laodiceji

„Andělu pak církve Laodicenské piš: Toto praví Amen, Svědek ten věrný a pravý, Počátek stvoření Božího: Znam skutky tvé, že ani jsi studený, ani horký. Ó, bys studený byl, aneb horký. A tak, že jsi vlažný, a ani studený, ani horký, vyvrhnu tě z úst svých. Nebo pravíš: Bohatý jsem, a zbohatl jsem, a žádného nepotřebuji, a nevíš, že jsi bídný, a mizerný, i chudý i slepý, i nahý. Radímť, abys sobě koupil ode mne zlata ohněm zprubovaného, abys byl bohatý, a roucho bílé, abys oblečen byl a neokazovala se hanba nahoty tvé. A očí svých pomaž kollyrium, abys viděl. ^{8T 304.1}

Já, kteréžkoli miluji, kárám a tresci; rozhorliž se tedy, a čiň pokání. Aj, stojím u dveří a tluku. Jestliže by kdo uslyšel hlas můj a otevřel dvěře, vejdu k němu a budu s ním večeřeti a on se mnou. Kdož zvítězí, dám jemu seděti s sebou na trůnu mém, jako i já zvítězil jsem a sedím s Otcem svým na trůnu Jeho. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“ (Zj 3,14-22) ^{8T 304.2}

Pán brzy přijde. Strážní na hradbách Siona jsou vyzýváni, aby procitli a uvědomili si svoji, Bohem jim svěřenou, odpovědnost. Bůh chce mít takové strážné, kteří v moci Ducha oznámí světu poslední varovné poselství; kteří budou zvěstovat příchod noci. Volá takové strážné, kteří budou probouzet muže a ženy z jejich smrtelného spánku, aby neusnuli spánkem smrti. ^{8T 304.3}

46. Pravé a nepravé vzdělání

Chytrácká mysl společně se zlem neustále pracují na tom, aby odpoutaly pozornost od Božího Slova a plněji ji soustředily na lidské názory. Usilují o to, abychom přeslechli Boží výzvu: „*Toť jest ta cesta, chod'te po ní.*“ (Iz 30,21) Výchovným úsilím se všemožně snaží zatemnit nebeské světlo. ^{8T 305.1}

Filozofická spekulace

Filozofická spekulace a vědecké bádání, v němž Bůh není uznáván, činí z tisíců mladých lidí skeptiky. Závěry, k nimž v dnešních školách dospěli učení lidé po svém dlouhém vědeckém bádání, jsou pečlivě zvěstovány a důkladně vysvětlovány; a přitom se zvláště zdůrazňuje, že tito učení lidé mají pravdu, zatímco Písmo ji nemůže mít. Skepticismus velice přitahuje lidskou mysl. Mládež v něm vidí nezávislost, které upoutává jejich představivost a jsou oklamáni. Satan vítězí; je to zcela podle jeho plánu. Pěstuje každé zrno pochybnosti, které je zaseto do mladých srdcí. Podporuje jeho vzrůst i plodnost, a brzy dozrává hojná žeň nevěry. ^{8T 305.2}

Pro náklonnost lidského srdce ke zlému, je velice nebezpečné rozsévat símě skepticismu do mladých myslí. Cokoliv oslabuje víru v Boha, olupuje duši o sílu odolnosti v pokušení. Odstraňuje jedinou skutečnou zábranu proti hříchu. ^{8T 305.3}

Nemáme zřizovat školy vědecké filozofie nebo pro tzv. „vyšší vzdělání“. Naše velikost spočívá v uctívání Boha prostou praktickou zkušeností každodenního života. Potřebujeme chodit s Bohem, uvést Ho do svého srdce a do svého domova. ^{8T 305.4}

Nevěřící autoři

Mnozí se domnívají, že za účelem vzdělání je nutno studovat výplody spisovatelů šířících nevěru, neboť jejich díla obsahují několik třípytivých myšlenkových perel. Kdo však byl původcem těchto duchovních hodnot? Byl to Bůh a jediné Bůh. On je zdrojem veškerého světla. Proč bychom se měli prodírat, spoustou bludů, obsažených v díle pohanů a nevěřících, pro několik duchovních pravd, když máme po ruce celou pravdu? ^{8T 306.1}

Existuje důvod, proč tito lidé někdy projeví obdivuhodnou moudrost. Satan sám byl vzdělán v nebesích a zná dobro i zlo. Směšuje převzácné s bezcenným a v tom spočívá moc jeho svodů. Avšak proto, že satan sám se přiodívá rouchem nebeského jasu, máme ho snad přijímat jako anděla světla? Tento pokušitel má své nástroje, vzdělané podle svých metod, inspirované jeho duchem a přizpůsobené jeho dílu. Budeme s nimi spolupracovat? Přijmeme díla jeho nástrojů, jako podstatně důležitá, k získání vzdělání? ^{8T 306.2}

„*Kdo toho dokáže, aby čistý z nečistého posel? Ani jeden.*“ (Jb 14,4) Můžeme pak očekávat, že si mládež udrží křesťanské zásady a rozvine křesťanský charakter, když je jejich výchova velkou měrou ovlivněna naukami pohanů a nevěřících? ^{8T 306.3}

Kdyby čas a úsilí, strávené v hledání jasných myšlenek nevěřících, byl věnován studiu převzácných věcí obsažených v Božím slově, pak by tisíce těch, kteří nyní sedí v temnotě a ve stínu smrti, těšili se ve slávě Světla života. ^{8T 306.4}

Historické a teologické vědomosti

Mnozí, kteří se chtějí připravit pro službu v Božím díle, se domnívají, že je podstatně důležité nashromáždit veliké svazky historických a teologických spisů. Domnívají se, že studium těchto děl bude velikou pomůckou pro ně, a že je naučí, jak přistupovat k lidem. Toto je však omyl. Vidím-li police naplněné těmito knihami, do nichž se zřídka kdy někdo podívá, myslím si, proč utrácet peníze za to, co není chlebem? Šestá kapitola Janova nám řekne víc, než nalezneme v těchto dílech. Kristus říká: „*Já jsem ten Chléb života.*“ „*Slova, kteráž já mluvím vám, Duch jsou a život jsou.*“ (J 6,35.63) ^{8T 307.1}

Ovšem, existuje studium dějin, které nelze odsuzovat. Posvátné dějiny se studovaly i v prorockých školách. V záznamech o Božím jednání s národy byly patrné stopy Hospodina. Tak i dnes máme uvažovat o Božím jednání s národy země. V dějinách máme vidět naplnění prorocství, studovat díla Prozřetelnosti ve velikých reformačních proudech a porozumět sledu událostí, cestě národů k poslednímu utkání toho velikého sporu. *8T 307.2*

Příliš často však pohnutka těch, kteří studují tyto mnohé knihy nespočívá v tom, aby obdrželi více pokrmu pro mysl i duši. Je to určitá ctižádost být obeznámen s filozofy a teology a snažit se předkládat lidem křesťanství učenou řečí a způsoby. *8T 307.3*

Ten největší Učitel světa řekl: „*Vezměte jho mé na se, a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný.*“ (Mt 11,29) Vaše duchovní pýcha vám nepomůže při práci s lidmi, kteří hynou pro nedostatek chleba života. Při studiu těchto knih dovolujete, aby jejich obsah zaujal místo ve vaší mysli a srdci, místo praktických nauk, jimž byste se měli učit od toho velikého Učitele. Výsledkem toho studia je, že lid není nasycen. Velice málo z tohoto únavného studia a bádání poskytuje něco, co by z člověka udělalo úspěšného pracovníka pro záchranu duší. *8T 307.4*

Mužové a ženy, kteří tráví své životy ve skromné, běžné práci, potřebují tak prostá slova, jaká Kristus používal při svém poučování, slova, jimž snadno porozumí. Spasitel přišel kázat evangelium chudým! A je psáno, že „*mnohý zástup rád Ho poslouchal*“ (Mk 12,37). Ti, kteří zvěstují pravdu pro tuto dobu, potřebují hlouběji prozkoumat Kristovo učení. *8T 308.1*

Slova živého Boha jsou tím nejvyšším vzděláním. Promyšlené fráze sestavené pro uspokojení vytríbeného vkusu, se minou účinkem. Ti, kteří slouží lidu, potřebují jíst chléb života. Ten jim dá duchovní sílu a tehdy budou připraveni sloužit všem třídám lidí. Zbožnost a duchovní síla církve se udržuje chlebem, který sestoupil s nebe. U Ježíšových nohou se máme učit prostotě právě zbožnosti. *8T 308.2*

Pohádky a báje

Při výchově dětí a mládeže se dnes přenechává mnoho místa pohádkám, bajkám a vymyšleným příběhům. Knihy s tímto obsahem se používají ve školách a najdeme je i v mnohých domácnostech. Jak mohou křesťanští rodiče dovolit používat knihy tak lživé? Když se děti ptají po významu příběhů tak odporujících učení svých rodičů, ti jim odpoví, že příběhy nejsou pravdivé; toto však neodstraňuje zlé následky jejich používání. Myšlenky představené v těchto knihách děti oklamaly. Dostaly falešné náhledy na život a vytvořily v nich určitou touhu po neskutečném. *8T 308.3*

Rozsáhlé používání takových knih v této době je jedním z prolhaných satanských výmyslů. On se snaží odvrátit myšlenky starých i mladých od toho velikého díla přípravy na ty věci, které přicházejí na zem. On chce, aby naše děti a mládež byla polapena ničivými svody, jimiž zaplavuje svět. Proto se snaží odvrátit jejich mysl od Božího slova, a tak jim překážet v získávání poznání těch pravd, které by byly jejich jistotou. *8T 309.1*

Nikdy by dětem a mládeži neměly být předkládány knihy obsahující překroucené pravdy. A jestliže by se ani dospělí nezajímali o takové knihy, byli by mnohem bezpečnější. *8T 309.2*

Čistý pramen

Máme toho mnoho, co je skutečné a božské. Ti, kteří žízní po poznání, nemusí chodit k nečistým pramenům. *8T 309.3*

Kristus v evangeliu představil zásady pravdy. V Jeho učení můžeme pít z čistých pramenů, vytékajících od Božího trůnu. *8T 309.4*

Kristus mohl udělit lidem takové poznání, které by převyšovalo výsledky všeho tehdejšího bádání, a zatlačilo do pozadí každý jiný objev. Mohl odkrývat tajemství za tajemstvím, a mohl soustředit kolem těchto obdivuhodných zjevení aktivní, vážné uvažování následujících generací až do konce času. On však chtěl využít každou chvíli k šíření vědy o spasení. Všechn svůj čas, schopnosti a celý svůj život věnoval k uskutečnění spásy člověka. Přišel hledat a spasit, což bylo zahynulo a nechtěl se dát odvrátit od tohoto svého jediného cíle. Nenechal se ničím rozptýlit. *8T 309.5*

Kristus šířil pouze to poznání, které mohlo být užito. Při svém poučování lidu, se omezil na potřeby jejich vlastního stavu v praktickém životě. Neuspokojoval zvědavost, která je pudila k Němu se spekulativními otázkami. Všechny takové dotazy využil pro příležitost ke slavnostním, opravdu životně důležitým výzvám. Těm, kteří byli tak dychtiví utrhnout ze stromu poznání, nabídl ovoce stromu života. Nalezli uzavřenou každou cestu, kromě úzké cesty, vedoucí k Bohu. Každý pramen byl zapečetěn, kromě pramene věčného života. *8T 310.1*

Náš Spasitel neradil nikomu, aby navštěvoval rabínské školy Jeho doby z toho důvodu, aby jejich mysl nebyla otrávena ustavičným opakováním „říkají“ anebo „bylo řečeno“. Proč bychom tedy měli přijímat nestálá slova mužů jako vznešenou pravdu, když můžeme přijmout větší, spolehlivější moudrost? *8T 310.2*

To, co jsem směla vidět z věčných věcí a co jsem viděla z lidské slabosti, jak mi to Pán ukázal, hluboce zasáhlo moji mysl a ovlivnilo můj život a povahu. Nevidím důvod, proč by člověk měl být vyvyšován, chválen a oslavován. Nevidím žádný důvod, proč bychom měli důvěřovat světským mudrcům a vyvyšovat je. Jak mohou mít ti, kteří nemají Boží osvícení, správné myšlenky o Božím plánu a Jeho cestách? *8T 310.3*

Ochotně se nechám poučovat Tím, který stvořil nebesa i zemi, Tím, který ustavil hvězdy v jejich pořádku na obloze a vymezil slunci i měsíci jejich běh. Nemusím chodit k nevěřícím autorům. Chci být vyučována Bohem. *8T 310.4*

Vzdělávání srdce

Je zcela správné, aby si mládež uvědomila, že musí dosáhnout toho nejvyššího vývoje svých duševních schopností. Nechtěli bychom omezovat vzdělání, jemuž Bůh neurčil žádné meze. Avšak naše výsledky nebudou k ničemu, nepoužijeme-li je k Boží cti a pro blaho lidstva. Bez cenné je naše poznání, není-li základem k dosažení vyšších cílů. *8T 311.1*

Potřebujeme poznání, které posílí mysl a ducha, které z nás učiní lepší muže a ženy. *8T 311.2*

Výchova srdce je mnohem důležitější, než vzdělání získané z knih. Je dobré, ba podstatně důležité, získat poznání světa, v němž žijeme; zapomeneme-li však počítat s věčností, dopustíme se omylu, který nebude možno nikdy napravit. *8T 311.3*

Není dobré obtěžovat mysl takovým studiem, které si vyžaduje veliké vypětí, které se však neuplatňuje v praktickém životě. Vzdělání tohoto druhu bude ztrátou pro studenta. Neboť toto studium jej zbavuje touhy a lásky k studování toho, co by ho připravilo k užitečné službě a uschopnilo splnit jeho zodpovědnosti. *8T 311.4*

Jestliže mladí lidé pochopili svoji vlastní slabost, měli by v Bohu hledat svoji sílu. Jestliže usilují o to, aby je On vyučoval, pak budou moudří v Jeho moudrosti a jejich život přinese požehnané ovoce světu. Jestliže svoji mysl zaměstnávají pouze světským a spekulativním studiem a tak se odlučují od Boha, připraví se o všechno, co obohacuje život. *8T 311.5*

47. Důležitost hledání pravého poznání

Mnohem více než dosud chápeme, potřebujeme pochopit, oč jde v zápase, do něhož jsme se pustili. Potřebujeme plněji pochopit hodnoty pravd, které Bůh dal pro tuto dobu, a zároveň nebezpečí spočívající v tom, když dovolíme naší mysli, aby se nechala od nich odvrátit tím velikým svůdcem. 8T 312.1

Nekonečná hodnota oběti, kterou si vyžádalo naše vykoupení, zjevuje skutečnost, že hřích je strašným zlem. Hřichem je narušen celý lidský organismus, mysl převrácena, představa porušena. Hřích degradoval všechny duševní schopnosti. Pokušení zvenčí nachází ozvěnu v srdci, a nohy se nepozorovaně obracejí ke zlému. 8T 312.2

Tak jako oběť za nás byla úplná, tak má být úplné i naše očistění od poskvrn hříchu. Není žádného bezbožného činu, který by zákon ospravedlnil; není žádné nepravosti, která by unikla odsouzení. Kristův život byl dokonalým naplněním každého příkazu zákona. On řekl: „*Příkázání Otce svého zachoval jsem.*“ (J 15,10) Jeho život je naším měřítkem poslušnosti a služby. 8T 312.3

Jedině Bůh může obnovit srdce. „*Bůh zajisté jest, kterýž působí ve vás i chtění i skutečné činění, podle dobře libé vůle své.*“ (Fp 2,13) Jsme však napomínáni: „*S bázní a s třesením spasení své konejte.*“ (Fp 2,12) 8T 312.4

Dílo, které si vyžaduje naše myšlení

Zlo nemůže být napraveno, ani nemůže nastat změna v povaze nějakým ochabujícím úsilím. Posvěcení není dílem jednoho dne nebo roku, nýbrž celého života. Zápas o vítězství nad samým sebou, o svatost a nebesa, je celoživotní zápas. Bez ustavičného úsilí a ustavičné činnosti nemůže být žádného pokroku v božském životě, žádného dosažení koruny vítězství. 8T 312.5

Nejsilnějším důkazem lidského pádu z vysokého postavení je skutečnost, že návrat si vyžaduje tolik úsilí. Cestu návratu lze získat pouze tvrdým zápasem, krok za krokem, každou hodinu. V moc zlého může člověk upadnout chvilkovým činem vůle; avšak k přetrhání těchto pout a k dosažení vyššího, svatějšího života, vyžaduje se víc, než jen nějaký chvilkový čin vůle. Záměr může být, dílo lze začít, avšak jeho uskutečnění si vyžádá námahu, čas, vytrvalost, trpělivost a oběť. 8T 313.1

Obklopení nesčetnými pokušeními, musíme pevně odolávat, jinak budeme přemoženi. Kdyby nás konec zastihl v nedokončeném díle, byla by to věčná ztráta. 8T 313.2

Pavlovo posvěcení bylo výsledkem ustavičného zápasu se samým sebou. On řekl: „*Na každý den umírám...*“ (1 K 15,31) Jeho vůle a každodenní touhy zápasily s povinností a vůlí Boží. Místo, aby následoval svoje sklony, konal vůli Boží, jakkoli to bylo mučivé pro jeho vlastní přirozenost. 8T 313.3

Bůh vede svůj lid krok za krokem. Křesťanský život je boj a pochod. V tomto bojování není odpočinku; úsilí musí být ustavičné a vytrvalé. Jedině vytrvalým úsilím udržujeme vítězství nad satanovými pokušeními. O křesťanskou poctivost nutno usilovat s neochvějnou energií a lze ji udržet rozhodnou stálostí záměru. 8T 313.4

Nikdo se nedostane vpřed bez pevného, vytrvalého osobního úsilí. Všichni se musí zapojit do tohoto boje sami pro sebe. Osobně jsme zodpovědní za výsledek tohoto boje; kdyby Noe, Job a Daniel byli mezi námi, nemohli by svou spravedlností vysvobodit ani syna, ani dceru. 8T 313.5

Věda, kterou je nutné si osvojit

Existuje věda křesťanství, kterou je nutné poznat – věda mnohem hlubší, širší a vyšší než jakékoli lidské hloubání, sahající do nebes. Mysl musí být ukázněna, vzdělávána, cvičena; neboť máme konat dílo Boží takovými způsoby, které neodpovídají vrozené náklonnosti. Jsou zde zděděné a vypěstované sklony ke zlému, nad nimiž je nutné zvítězit. Často výchova a vzdělání celého života musí být odsunuta, aby se člověk mohl stát žákem školy Kristovy. Naše srdce musí být vzděláváno a utvrzováno v Bohu. Musíme utvářet zvyky v myšlení, které nás uschopní odolávat pokušení. Musíme se naučit hledět vpřed. Zásady Božího slova – zásady, které jsou vyšší než nebesa a sahají do

věčnosti, máme chápat v jejich vztahu ke svému každodennímu životu. Každý čin, každé slovo, každá myšlenka má odpovídat těmto zásadám. ^{8T 314.1}

Převzácné dary Ducha svatého se neprojeví ve chvíli. Odvaha, pevnost, pokora, víra, neochvějná důvěra v Boží záchrannou moc se získávají dlouholetou zkušeností. Životem svatého úsilí a pevného lnutí k pravdě, dítky Boží mají zpečetit svůj úděl. ^{8T 314.2}

Není času nazbyt

Nemáme žádného času nazbyt. Nevíme, jak brzy náš čas milosti skončí. Před námi je věčnost. Opona se brzy zvedne. Kristus má zanedlouho přijít. Boží andělé se snaží nás odpoutat od nás samých a od pozemských věcí. Kéž nepracují nadarmo! ^{8T 314.3}

Když Ježíš povstane ve svatyni svatých, složí své prostřednické roucho a přioděje se rouchem odplaty, tehdy bude rozhodnuto: *„Kdo škodí, škod’ ještě... a kdo jest spravedlivý, ospravedlní se ještě; a svatý posvěť se ještě. A aj, přijdu brzo a odplata má se mnou, abych odplatil jednomu každému podle skutků jeho.“* (Zj 22,11-12) ^{8T 315.1}

Přichází bouře, neúprosná ve své zuřivosti. Jsme na to připraveni? ^{8T 315.2}

Nemusíme říkat: Nebezpečnost posledních dnů brzy na nás dolehnou. Ona již přišla. Nyní potřebujeme meč Hospodinův, abychom do morku vykořenili tělesné žádosti, záliby a vášně. ^{8T 315.3}

Mysl, která povolila světským myšlenkám, se potřebuje změnit. *„Protož přepášíce bedra myslí své, a strážliví jsouce, dokonale doufejte v té milosti, kteráž vám dána bude při zjevení Ježíše Krista. Jakožto synové poslušní, nepřiřovnávající se prvním neznámosti své žádostem. Ale jakž Ten, kterýž vás povolal, svatý jest, i vy svatí ve všem obcování buďte; jakož napsáno jest: Svatí buďte, nebo já svatý jsem.“* (1 Pt 1,13-16) Myšlenky musí být soustředěny na Boha. Nyní je čas, abychom vynaložili vážné úsilí k přemožení přirozených náklonností tělesného srdce. ^{8T 315.4}

Naše úsilí, sebezapírání a naše vytrvalost musí být úměrná nekonečné hodnotě cíle, za nímž se ženeme. Pouze vítězstvím, jaké dosáhl Kristus, obdržíme korunu života. ^{8T 315.5}

Potřeba zřeknutí se vlastního já

Velikým nebezpečím člověka je sebeklam, shovívavá soběstačnost a tím odloučení se od Boha, pramene své síly. Nebudou-li naše přirozené sklony usměrněny Duchem svatým, pak jsou v nich jen zárodky mravní smrti. Nebudeme-li živě spojeni s Bohem, nemůžeme odolat neposvěceným účinkům sebelásky, uspokojování sebe a pokušení k hříchu. ^{8T 315.6}

Chceme-li obdržet pomoc od Krista, musíme si uvědomit svoji potřebu. Musíme se opravdově poznat. Kristus může spasit pouze toho, kdo ví, že sám o sobě je hříšníkem. Pouze tehdy, když vidíme svoji naprostou bezmocnost a vzdáme se vši sebedůvěry, můžeme uchopit Boží moc. ^{8T 316.1}

Toto zřeknutí se sebe nemá být pouze na počátku křesťanského života. Musí být obnoveno na každém kroku k nebesům. Všechny naše dobré skutky závisí na moci, která je mimo nás; a proto je potřeba ustavičně se srdcem upínat k Bohu, stále opravdově vyznávat hřích a pokořovat svoji duši před Ním. Obklopují nás různá nebezpečí a bezpeční jsme pouze tehdy, když si uvědomujeme svoji slabost a ramenem víry se chápeme svého mocného Vysvoboditele. ^{8T 316.2}

Nejvyšší zájmy vyžadují pozornost

Musíme se odvrátit od tisícerych zájmů, které poutají naši pozornost. Existují věci, které zabírají čas a probouzejí zvědavost a končí také v nicotě. Nejvyšší zájmy vyžadují soustředěnou pozornost a sílu, kterou častokrát věnujeme poměrně bezvýznamným věcem. ^{8T 316.3}

Přijetí nových názorů nepřináší nový život duši. Poznání sebedůležitějších teorií a skutečností má malou cenu, jestliže to není prakticky uplatněno. Musíme si uvědomit svoji odpovědnost, abychom duši sytili pokrmem výživným a podporujícím duchovní život. ^{8T 316.4}

Osobní poznání Krista

„Všeliká výmluvnost Boží přečištěná jest; Ont’ jest štít doufajících v Něho. Nepřidávej k slovům Jeho, aby tě nekáral a byl bys ve lži postižen.“ (Př 30,5-6) ^{8T 316.5}

Nekonáme vůli Boží, když spekulujeme o tom, co Bůh před námi prozřetelně skryl. Otázka, kterou máme studovat, je: „Co je pravda – pravda pro tuto dobu, kterou máme hledat, milovat, ctít a poslouchat?“ Vědečtí badatelé byli přemoženi a znechuceni ve svém úsilí najít Boha. V této době by se měli ptát: „Jaká je pravda, která nám pomůže k záchraně duší?“ ^{8T 317.1}

Kristus zjevil Boha svým učedníkům takovým způsobem, který v jejich srdcích vykonal zvláštní dílo, a které jsme Mu již dávno měli dovolit udělat v našich srdcích. Jsou mnozí, kteří tím, že prodlévají příliš dlouho u teorií, ztratili se zřetele živou moc Spasitelova příkladu. Ztratili se zřetele Jeho, pokorného, sebezapíravého pracovníka. Potřebují hledět na Ježíše. Denně potřebujeme nové zjevení Jeho přítomnosti. Důkladněji potřebujeme následovat příklad Jeho sebezapření a oběti. ^{8T 317.2}

Potřebujeme zkušenost, kterou zažil Pavel, když psal: „*S Kristem ukřižován jsem. Živ jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem, kterýž zamiloval mne a vydal sebe samého za mne.*“ (Ga 2,20) ^{8T 317.3}

Poznání Boha a Ježíše Krista vyjádřeno v charakteru, převyšuje všechno jiné, čeho si lze vážit na zemi nebo v nebi. To je to nejvyšší vzdělání. Je to klíč, který otevírá brány nebeského města. Bůh chce, aby k tomuto poznání dospěli všichni, kteří oblékají Krista. ^{8T 317.4}

Naším kazatelům, lékařům, učitelům a všem, kteří pracují v některém odvětví Mistrova díla, mám přinést určité poselství. Pán vás vyzývá, abyste vystoupili výš a dosáhli svatější úrovně. Musíte mít zkušenost mnohem hlubší, na níž jste dosud ani nepomyslili. Mnozí, kteří jsou již členy velké Boží rodiny, vědí málo o tom, co znamená patřit na Jeho slávu a být měněn od slávy k slávě. Mnozí z vás mají zastřenou představu o Kristově jedinečnosti a vaše duše se chvěje radostí. Toužíte po plnějším, hlubším poznání Spasitelovy lásky. Nejste spokojeni. Avšak nezoufejte. Věnujte Ježíši ty nejlepší a nejsvatější city svého srdce. Uchovejte si každý paprsek světla. Povzbuďte každou touhu po Bohu. Pěstujete-li duchovní smýšlení a svaté obecenstvo, zahlédli jste pouze první paprsky červánků Jeho vlivu. Čím více budete poznávat Pána zjistíte, že Jeho vycházení je připraveno jako jitřenka. „*Ale stezka spravedlivých jako světlo jasné, kteréž rozmáhá se a svítí až do pravého dne.*“ (Př 4,18) Tím, že jsme činili pokání ze svých hříchů, vyznali je a našli opuštění, máme pokračovat v poznání Krista, dokud se nám nerozední plnost evangelia víry. ^{8T 317.5}

48. Poznání přijaté prostřednictvím Božího slova

Celé Písmo je zjevením Boží slávy v Kristu. Jestliže ho přijmeme, uvěříme mu a posloucháme ho, pak působí velikou změnu v povaze. A je to jediný jistý prostředek rozumového vzdělání. *8T 319.1*

Důvod, proč mladí lidé i dospělí tak snadno upadají do pokušení a hříchu spočívá v tom, že nestudují Boží slovo a nepřemýšlejí o něm, jak by měli. Nedostatek pevné, rozhodné vůle, která se projevuje v životě a povaze, je výsledkem jejich nedbalosti ke svatému naučení Božího slova. Neusměrňují opravdovým úsilím mysl k tomu, co by ji nadchlo čistým, svatým smýšlením a odvrátilo ji od toho, co je nečisté a nepravdivé. Jen málo je těch, kteří si volí onu lepší stránku, kdo sedí u noh Ježíšových jako Marie, aby se učili od božského Učitele. Jen málo jich ukládá Jeho slova do srdce a uplatňuje je v životě. *8T 319.2*

Přijaté pravdy Písma pozvednou mysl od přizemnosti a ponížení. Kdyby Boží slovo bylo náležitě doceněno, jak mladí tak i starí byli by vnitřně poctiví, silní v zásadách, což by je uschopnilo odolávat pokušením. *8T 319.3*

Lidé by měli zvěstovat a psát o převzácných věcech svatého Písma. Soudnost, schopnosti a myšlenkové síly, by měly být použity při studiu Božího slova. Nestudujte filozofii lidských dohadů, nýbrž studujte filozofii Toho, který je pravdou. Ostatní literatura má v porovnání s tím malou cenu. *8T 319.4*

Pozemská mysl nenachází žádné záliby v obdivování Božího slova; avšak mysl obnovená Duchem svatým, božskou krásou a nebeským světlem vyzařuje z těchto svatých stránek. To, co bylo pozemské mysli holou pouští, pro duchovní mysl stává se krajinou živých vod. *8T 319.5*

Pro naše děti

Poznání Boha, jak je zjeveno v Jeho slově, je poznání, které máme dát svým dětem. Hned od počátku jejich myšlenkového života měli by se obeznámit se jménem a životem Ježíše. To nejzákladnější naučení, které by měli dostat je, že Bůh je jejich Otec. Hned od útlého dětství by měli být vychováváni k laskavé poslušnosti. Mělo by se jim ve vši úctě a něže číst a opakovat z Božího slova po takových částkách, které dovede sledovat jejich chápavost a může probudit jejich zájem. Především by se měly poučit o Jeho lásce zjevené v Kristu a o Jeho významném naučení: *8T 320.1*

„Poněvadž tak miloval nás Bůh, i my máme jedni druhé milovati.“ (1 J 4,11) 8T 320.2

Mladí lidé by měli učinit Slovo Boží pokrmem své mysli a ducha. Kristův kříž měl by být vědou všeho vzdělání, středobodem všeho učení a všeho studia. Měl by být vnesen do každodenních zkušeností v praktickém životě. Tak se Spasitel stane mládeži denním společníkem a přítelem. Každá mysl bude uvedena do poslušnosti Kristu. S apoštolem Pavlem pak mohou říci: *8T 320.3*

„Ale ode mne odstup to, abych se chlubil, jedině ve kříži Pána našeho Jezukrista, skrze Něhož jest mi svět ukřižován a já světu.“ (Ga 6,14) 8T 320.4

Vyzkoušené poznání

Takto skrze víru přijdou k poznání Boha zkušenosti. Ve svém vlastním zájmu si ověřili pravdivost Jeho slova, pravdivost Jeho zaslíbení. Okusili a ví, že Pán je dobrý. *8T 321.1*

Milovaný učeník Jan měl poznání získané vlastní zkušeností. On mohl potvrdit: *8T 321.2*

„Což bylo od počátku, což jsme slyšali, co jsme očima svýma viděli, co jsme pilně spatřili a čeho se ruce naše dotýkaly o Slovu života, (nebo ten Život zjeven jest a my jsme viděli a svědčíme i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce a zjeven jest nám.) Což jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám, abyste i vy s námi obecenství měli a obecenství naše aby bylo s Otcem i se Synem Jeho Jezukristem.“ (1 J 1,1-3) 8T 321.3

A tak může jeden každý ze své vlastní zkušenosti *„zpečetiti to, že Bůh pravdomluvný jest“ (J 3,33)*. Může vydat svědectví o tom, co sám viděl a slyšel a z moci Kristovy pocítil. Může potvrdit: *8T 321.4*

„Potřeboval jsem pomoc a našel jsem ji v Ježíši. Každá potřeba byla splněna, hlas duše ukojen; Bible je pro mne zjevením Krista. Věřím v Ježíše, protože On je mým božským Spasitelem. Věřím Bibli, neboť jsem poznal, že je Božím hlasem, promlouvajícím k mé duši.“ ^{8T 321.5}

Obdivuhodné možnosti

Je naší předností kráčet výš a stále výš, za jasnějším poznáním Boží povahy. Když se Mojžíš modlil: „*Okaž mi prosím, slávu svou.*“ (Ex 33,18) Pán ho nekáral, nýbrž vyslyšel jeho modlitbu. Hospodin řekl svému služebníkov: „*Já způsobím to, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všechno dobré a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou.*“ (Ex 33,19) ^{8T 321.6}

Hřích je to, co zatemňuje naši mysl a otupuje naše chápání. Jakmile je hřích z našeho srdce vypuzen, světlo poznání Boží slávy v tváři Ježíše Krista osvěčující Jeho slovo a odrážející tvář přírody, bude stále plněji zvěstovat Jeho „*lítostivost a milost, dlouhočekání a hojnost v milosrdenství a pravdě*“ (Ex 34,6). ^{8T 322.1}

V Jeho světle budeme vidět světlo, dokud mysl, srdce a duše nebudou pozměněny v obraz Jeho svatosti. ^{8T 322.2}

Obdivuhodné možnosti se otvírají těm, kteří se chápou božských ujištění Božího slova. Boží lid má poznat slavné pravdy. Přednosti a povinnosti, o nichž se ani nedomnívali, že mohou být v Bibli, budou jim otevřeny. Jestliže kráčí cestou pokorné poslušnosti a konají Jeho vůli, budou čím dál tím víc znát Boží zaslíbení. ^{8T 322.3}

Žák by měl pokládat Písmo za svého vůdce a skálopevně stát na zásadách, pak může usilovat o kteroukoli výšinu. Každá lidská filozofie vedla k zmatku a zahanbení, když Bůh nebyl uznán za všechno ve všem. Avšak převzácná víra, inspirovaná Bohem, uděluje sílu a ušlechtilost charakteru. Jestliže prodléváme na Jeho dobrotě, Jeho milosrdenství a Jeho lásce, poznání pravdy bude stále jasnější; vyšší, svatější touha po čistotě srdce a jasnosti myšlenek. Duše přebývající v čistém ovzduší svatých myšlenek je proměněna Bohem, studiem Jeho Slova. Pravda je tak široká, tak dalekosáhlá, tak hluboká a tak obsáhlá, že vlastní já se ztrácí se zřetele. Srdce je zušlechtěno a ztišeno do pokory, něžnosti a lásky. ^{8T 322.4}

Přirozené síly jsou umocněny svatou poslušností. Od studia slov života žáci mohou odcházet s větším myšlenkovým rozhledem, povznesenější a ušlechtlejší. Jsou-li jako Daniel, posluchači a činiteli Božího slova, mohou jít vpřed jako on ve všech odvětvích vzdělání. Bude-li jejich mysl čistá, jejich myšlenky budou pronikavé. Každá rozumová schopnost bude probuzena. Mohou se tak vzdělat a ukáznit, že všichni, kteří jsou v dosahu jejich vlivu uvidí, čím může být člověk a co může učinit, je-li spojen s moudrým a mocným Bohem. ^{8T 323.1}

Výsledky přijetí Božího slova

Toto byla zkušenost, kterou žalmista získal studiem Božího slova. Říká: ^{8T 323.2}

„*Blahoslavení ti, kteříž jsou ctného obcování, kteříž chodí v zákoně Hospodinově. Blahoslavení, kteříž ostríhají svědectví Jeho a kteříž Ho celým srdcem hledají. ... Ó, by spraveny byly cesty mé k ostríhání ustanovení Tvých. Tehdáž nebudu zahanben, když budu patřiti na všechna přikázání Tvá.*“ (Ž 119,1-6) ^{8T 323.3}

„*Jakým způsobem očistí mládenec stezku svou? Takovým, aby se choval vedle slova Tvého.*“

„*Cestu pravou jsem vyvolil, soudy Tvé sobě předkládám.*“ „*V srdci mém skládám řeč Tvou, abych nehřešil proti Tobě.*“ „*A bez přestání choditi na širokosti, neboť jsem se dotákal rozkazů Tvých.*“ (Ž 119, 9.30.11.45) ^{8T 323.4}

„Otevři oči mé, abych spatřoval divné věci ze zákona Tvého.“ „Svědectví Tvá zajisté jsou mé rozkoše a moji rádcové.“ „Za lepší sobě pokládám zákon úst Tvých, nežli na tisíce zlata a stříbra.“ (Ž 119,18.24.72) ^{8T 323.5}

„Ó jak miluji zákon Tvůj, tak že každého dne on jest mé přemýšlování.“ „Ustanovení Tvá jsou mé písničky na místě mého putování.“ „Předivná jsou svědectví Tvá, a protože jich ostříhá duše má. Začátek učení Tvého osvětluje a vyučuje sprostné rozumnosti.“ „Nad nepřátele mé moudřejšího mne činíš příkázáními svými, nebo mám je ustavičně před sebou. Nade všechny své učitele rozumnější jsem učiněn; nebo svědectví Tvá jsou má přemýšlování. I nad starce opatrnější jsem, nebo příkázání Tvých ostříhám.“ „Z příkázání Tvých rozumnosti jsem nabyt, a protože všeliké cesty bludné nenávídím.“ (Ž 119,97.54.129-130.98-100.104) ^{8T 324.1}

„Zprubovaná jest řeč Tvá dokonale, tou příčinou ji miluje služebník Tvůj.“ „Nejpřednější věc slova Tvého jest pravda a na věky trvá všeliký úsudek spravedlnosti Tvé.“ (Ž 119,140.160) ^{8T 324.2}

„Pokoj mnohý těm, kteříž milují zákon Tvůj a nemají žádné urážky. Očekávám na spasení Tvé, Hospodine, a příkázání Tvá vykonávám. Ostříhá duše má svědectví Tvých, nebo je velice miluji.“ (Ž 119,165-167) ^{8T 324.3}

„Toužím po spasení Tvém, Hospodine, a zákon Tvůj jest rozkoš má. Živa bude duše má a bude Tě chváliti a soudové Tvoje budou mi na pomoc.“ „Za dědictví věčné ujal jsem svědectví Tvá, neboť jsou radost srdce mého.“ (Ž 119,174.175.111) ^{8T 324.4}

Pomoc při studiu přírody

Ten, kdo má osobní zkušenost v poznání Boha a Jeho slova, je připraven pro studium přírodních věd. O Kristu je napsáno: *„V Něm život byl a život byl světlo lidí.“* (J 1,4) Když Adam a Eva v ráji ztratili roucho svatosti, ztratili světlo, které osvětlovalo přírodu. Již v ní nemohli správně číst; pro ty, kteří přijímají světlo života Kristova, je příroda znovu osvětlena. Ve světle vyzařujícím z kříže, můžeme správně vysvětlovat učení o přírodě. ^{8T 324.5}

Ten, kdo zná Boha a Jeho slovo, má utvrzenou víru v božské vnuknutí svatého Písma. Nezkoumá Bibli pomocí lidských vědeckých názorů. Tyto myšlenky však zkouší neomylným měřítkem. On ví, že Boží slovo je pravda a pravda si nemůže odporovat; cokoli v učení tzv. vědy odporuje pravdě Božího zjevení, je pouze lidským dohadem. ^{8T 325.1}

Opravdu moudrému člověku vědecké bádání otevírá rozsáhlé pole myšlení a poučení. Boží cesty zjeveny v přírodě a v Jeho jednání s člověkem tvoří poklad, z něhož může čerpat každý žák Kristovy školy. ^{8T 325.2}

Skutečný důkaz o živém Bohu není pouze teorií; je přesvědčením, které Bůh vepsal do našeho srdce, osvětlil a vysvětlil svým Slovem. Nachází se v živé moci Jeho stvořených skutků, viděných okem, které osvětlil Duch svatý. *8T 325.3*

Ti, kteří soudí Boha podle díla Jeho rukou a ne podle domněnek slavných mužů, spatřují Jeho přítomnost všude. Vidí Jeho úsměv v radostném slunečním svitu a Jeho lásku a péči o člověka v polním bohatství podzimu. I roucho země, živá zeleň trávy, překrásných květín každého odstínu, bohatství a různost lesních stromů, zurčivý potůček, vznešená řeka, klidné jezero, svědčí o něžné otcovské Boží péči a Jeho touze učinit své děti šťastnými. *8T 325.4*

Příroda je klíčem k Božím tajemstvím

Když student takto obdivuje díla přírody, dostává se mu nového poznání pravdy. Zvěst v Boží veliké knize přírody svědčí o pravdě psaného slova. *8T 326.1*

V plánu vykoupení jsou tajemství, která lidská mysl nemůže pochopit, obsahují mnohé, co lidská moudrost nemůže vysvětlit; avšak příroda nás může velice poučit o tajemství pobožnosti. Každý keř, každý strom přinášející ovoce, všechna vegetace má nám co říci. Při vzrůstu semene máme chápat tajemství království Božího. *8T 326.2*

Slunce, měsíc, hvězdy, stromy, polní kvítí – to vše poučuje srdce, jehož se dotkla Boží milost. Rozsévání semene připomíná rozsévání duchovního semene. Stromy nám připomínají, že dobrý strom nemůže nést zlé ovoce, ani zlý strom nemůže přinášet ovoce dobré. „*Po ovocích jejich poznáte je.*“ (Mt 7,16) I koukol je poučením; je to satanova setba a není-li odstraněn, udusí i pšenici. *8T 326.3*

Otcové a matky, poučujte své děti o obdivuhodném díle Boží moci. Jeho moc je zjevena v každé rostlince, v každém stromu, který přináší ovoce. Vezměte své děti do zahrady a vysvětlíte jim, jak Bůh působí vzrůst semene. Rolník oře své pole a zasévá sítě, nemůže však způsobit jeho vzrůst. Musí být závislý na tom, že Bůh dá to, co žádá lidská moc nemůže dát. Svým Duchem Pán působí, že semeno vzklíčí k životu. Pod Jeho péčí proniká klíček slupkou, klíčí, roste a přináší ovoce. *8T 326.4*

Budou-li děti studovat onu velikou učebnici přírody, Bůh bude působit na jejich mysl. Při výkladu Jeho působnosti v semínku, poznávají tajemství vzrůstu v milosti. Správně pochopena tato naučení vedou ke Stvořiteli a poučují o těch prostých, svatých pravdách, které přivádějí srdce do úzkého spojení s Bohem. *8T 326.5*

Naučení o poslušnosti

Příroda poslouchá Boží zákony jí vyznačené. Mraky a bouře, sluneční svit i přeháňka, rosa i déšť, všechno je pod Božím dohledem a poslouchá na Jeho příkaz. Poslušností Božího zákona pučí zrno ze země. „*Nejprve bylina, potom klas, potom plné obilí v klasu.*“ (Mk 4,28) Plod se nejprve objeví v pupenu a Pán ho rozvíjí v určenou dobu, protože se neprotiví Jeho působení. I ptáci splňují Jeho záměr, když konají své dlouhé poutě z jedné země do druhé, vedeny prostorem rukou nekočné moci. *8T 327.1*

Je možné, aby člověk učiněný k obrazu Božímu a obdařen rozumem a řečí, jediný nedoceníl Jeho dary a neposlouchal Jeho zákony? Spokojí se ti, kteří mohli být povzneseni a zušlechtěni, uzpůsobeni za Jeho spolupracovníky, aby zůstali nedokonalí v charakteru a způsobovali zmatek v našem světě? Bude tělo i duše Božího vykoupeného dědictví brzděné světskými zvyky a nesvatými způsoby? Nebudou odrážet krásu Toho, který všechno dobře učinil, aby nedokonalý člověk mohl nakonec z Jeho milosti uslyšet Jeho požehnání, „*to dobře, služebníče dobrý a věrný... vejdiž v radost pána svého*“ (Mt 25,21)? *8T 327.2*

Bůh chce, abychom se z přírody naučili poslušnosti. *8T 327.3*

„Ano, zeptej se třebaš hověd a poučí tě, aneb ptactva nebeského a oznámí tobě. Aneb rozmluv se zemí a poučí tě, i ryby mořské vypravovati budou tobě. Kdo nezná ze všeho toho, že ruka

Hospodinova to učinila?“ „Nadto pak u Boha moudrost a síla, Jeho jest rada a rozumnost.“ (Jb 12,7-9.13) ^{8T 327.4}

„Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných a na cestě hříšníků nestojí a na stolici posměvačů neseď. Ale v zákoně Hospodinově jest libost jeho... Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává časem svým, jehožto list nevadne a cožkoli činiti bude, šťastně mu se povede.“ (Ž 1,1-3) ^{8T 328.1}

Kniha přírody a psané Slovo se vzájemně osvěcují. Obojí nás lépe seznamuje s Bohem, poučuje nás lépe o Jeho charakteru a o zákonech, jimiž působí. ^{8T 328.2}

Výchova v budoucím životě

Výchova, která začínala zde, nebude v tomto životě dokončena; bude pokračovat po celou věčnost; stále se bude rozšiřovat a nikdy nebude dokončena. Den co den budou obdivuhodná Boží díla, důkazy Jeho zázračné moci ve tvoření a udržování vesmíru, otevírat před zraky vykoupených novu krásu. Ve světle, které vystupuje z trůnu, zmizí tajemství a duše bude naplněna údivem nad prostotou věcí, které předtím nikdy nebyly pochopeny. ^{8T 328.3}

„Nyní zajisté vidíme v zrcadle a skrze podobenství, ale tehdyž tváří v tvář. Nyní poznávám z částky, ale tehdy poznám, tak jakž i známostí obdařen budu.“ (1 K 13,12) ^{8T 328.4}

49. Naše veliká potřeba

Naši velikou potřebou je takové poznání Boha, které působí změnu charakteru. Vyplníme-li Jeho záměr, pak se v našem životě musí Bůh projevit takovým způsobem, který odpovídá Jeho slovu.

8T 329.1

Zkušenost Enochova a Jana Křtitele má být naší zkušeností. Mnohem více potřebujeme studovat životy těchto mužů – z nichž jeden byl vzat do nebe aniž ušel smrti, a druhý byl před Kristovým prvním příchodem povolán připravovat cestu Páně, činit přímé stezky Jeho. 8T 329.2

Enochova zkušenost

O Enochovi je psáno, že žil 65 let a zplodil syna; potom chodil s Bohem tři sta let. V průběhu těchto prvních let Enoch miloval Boha, bál se Ho a zachovával Jeho příkázání. Avšak po narození svého prvorozeného syna dosáhl větší zkušenosti; dostal se do užšího společenství s Bohem. Když viděl lásku dítěte ke svému otci, jeho prostou důvěru v jeho ochranu; když pocítil hlubokou lásku svého srdce k tomuto prvorozenému synovi, poznal onu obdivuhodnou moc lásky k člověku, projevenou v daru Syna Božího, a důvěře, kterou dítky Boží mohou spočinout u svého nebeského Otce. Nekonečná, nezastíněná láska Boží zjevená v Kristu, stala se předmětem jeho přemýšlení dnem i nocí. S celým zápallem své duše snažil se projevit onu lásku k lidu, mezi nímž přebýval. 8T 329.3

Enoch nechodil s Bohem v transu, nebo ve vidění, nýbrž ve všech povinnostech svého každodenního života. Nestal se poustevníkem a neoddělil se naprosto od světa; neboť na světě měl vykonat pro Pána určité dílo. V rodině a ve svém styku s lidmi, jako manžel a otec, jako přítel a občan, byl neochvějným služebníkem Božím. 8T 329.4

V průběhu staletí Jeho víra sílila a láska byla vroucnější. Modlitba mu byla dýcháním duše, on žil v ovzduší nebes. 8T 330.1

Když směl pohlédnout do budoucích událostí, stal se Enoch kazatelem spravedlnosti, svědkem Boží zvěsti všem, kteří chtěli slyšet varovná slova. V zemi, kde se Kain snažil uniknout z přítomnosti Boží, tento Boží prorok zvěstoval obdivuhodné scény, které mu byly zjeveny. Pravil: *„Aj, Pán se bere se svatými tisíci svými, aby učinil soud všechněm a trestal všechny, kteříž by mezi nimi byli bezbožní, ze všech skutků bezbožnosti jejich, v nichž bezbožnost páchali, i ze všech tvrdých řečí, kteréž mluvili proti Němu hříšníci bezbožní.“* (Ju 14-15) 8T 330.2

Boží moc, která působila v Jeho služebníkově, pocítili ti, kdo ho slyšeli. Někteří dbali jeho napomenutí a zanechali svých hříchů; celé zástupy se však vysmívaly tomuto slavnostnímu poselství. Boží služebníci mají v těchto posledních dnech nést podobné poselství, jemuž budou lidé také naslouchat s nedůvěrou a posměchem. 8T 330.3

Jak míjel rok za rokem, čím větší byl proud lidské viny, tím temnější a hrozivější mraky Božího soudu se sbíraly a přece Enoch, tento svědek víry, setrval na své cestě, varoval, prosil, poučoval, usiloval odvrátit tento příliv viny a odvrátit úder pomsty. 8T 330.4

Lidé své doby se vysmívali pošetilosti toho, který se nesnažil shromažďovat zlato a stříbro, nebo hromadit pozemský majetek. Enochovo srdce však lnulo k věčným pokladům. Hleděl na nebeské město. Viděl Krále v Jeho slávě uprostřed Siona. Čím větší byla kolem něho nepravost, tím opravdovější byla jeho touha po nebeském domovu. I když byl ještě stále na zemi, vírou přebýval v přítomnosti světla. 8T 330.5

„Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.“ (Mt 5,8) Tři sta let hledal Enoch čistotu srdce, aby mohl být v souladu s nebem. Tři staletí chodil s Bohem. Den co den toužil po užším obcenství, které se stávalo stále důvěrnějším, až ho Bůh vzal k sobě. Stál na prahu věčného světa, pouze krok byl mezi ním a požehnanou zemí; a nyní se otevřely brány a to dlouhé chození s Bohem na zemi, se ještě prodloužilo, až přešel branami nebeského města – první z lidí, který tam vešel. 8T 331.1

Vírou Enoch *„přenesen jest, aby neviděl smrti... Prvé zajisté, než jest přenesen, svědectví měl, že se líbil Bohu“* (Žd 11,5). 8T 331.2

I nás Bůh vyzývá k podobnému obecenstvu. Jaká byla Enochova svatost, taková musí být i svatost povahy těch, kteří budou vykoupeni z lidí při druhém příchodu Páně. *8T 331.3*

Zkušenost Jana Křtitele

Jana Křtitele na poušti vyučoval sám Bůh. On studoval zjevení Boží v přírodě. Pod vedením Ducha Božího zkoumal svitky proroků. Ve dne i v noci byl Kristus předmětem jeho studia, jeho přemýšlení, dokud mysl, srdce i duše nebyly naplněny slavným viděním. *8T 331.4*

Hleděl na Krále v Jeho okrase a se zřetele ztrácel vlastní já. Hleděl na majestát svatosti a přitom se poznal jako slabý a nehodný. Měl zvěstovat Boží poselství. Měl stát v Boží moci a Jeho spravedlnosti. Byl hotov jít jako nebeský posel neochvějně mezi lid, protože hleděl na to božské. Nebojácně se mohl postavit před pozemské vládce, protože se v bázni skláněl před Králem králů. *8T 331.5*

Jan nezvěstoval Boží poselství v síle nějakých důmyslných důvodů, nebo oslnivých teorií. Překvapivě a přísně a přece nadějně zněl jeho hlas z pouště: „*Pokání číňte, nebo přiblížilo se království nebeské.*“ (Mt 3,2) Novou, neznámou mocí hýbal lidem. Celý národ byl v napětí. Zástupy se shromažďovaly na poušť. *8T 332.1*

Neučení rolníci a rybáři z okolí, římsí vojáci z Herodových kasáren, velitelé se svými meči, pohotoví potlačit cokoli, co by zavánělo vzpourou, lakomí výběrčí daní ze svých mýtnic, a ze sanhedrinu okázali kněží – všichni naslouchali s otevřenými ústy; a všichni, farizeové i saduceové, chladní, nedotčení posměvači, odešli umlčení a ztišení vědomím svých vlastních vin ve svých srdcích. Herodes ve svém paláci slyšel toto poselství, a tento pyšný, v hříchu zatvrzelý vládce se chvěl při výzvě k pokání. *8T 332.2*

V této době, právě před druhým příchodem Kristovým na nebeských oblacích, má být vykonáno podobné dílo, jako konal Jan. Bůh vyzývá muže, kteří připraví lid pro onen veliký den Páně. Poselství, které předcházelo Kristovu veřejnou činnost, znělo: „*Pokání číňte, nebo přiblížilo se království nebeské.*“ Jako lid, který věří v Kristův brzký příchod, máme nést poselství: „*Připravíš se vstříc Bohu svému.*“ (Am 4,12) Naše poselství musí být tak přímé, jako bylo poselství Janovo. Káral krále pro jejich nepravost. Bez ohledu na to, že svůj život vystavuje nebezpečí, neváhal zvěstovat Boží slovo. Nám svěřené dílo v této době musíme vykonat zrovna tak věrně. *8T 332.3*

Abychom přinesli takové poselství, jaké přinášel Jan, musíme mít podobnou duchovní zkušenost, jakou měl on. Totéž dílo musí být vykonáno v nás. Musíme hledět na Pána, a v tomto pohledu ztratit ze zřetele vlastní já. *8T 333.1*

Jan od své přirozenosti měl nedostatky a slabosti jako všichni ostatní lidé; avšak dotek božské lásky ho změnil. Když po zahájení Kristovy činnosti přišli Janovi učedníci k němu se stížností, že všichni lidé následují nového Učitele, Jan dokázal, jak jasně rozumí svému vztahu k Mesiáši, a jak radostně vítá Toho, jemuž připravoval cestu. *8T 333.2*

Řekl: „*Nemůž člověk vzít nic, leč by jemu dáno bylo s nebe. Vy sami svědkové jste mi, že jsem pověděl: Nejsem já Kristus, ale že jsem poslán před Ním. Kdož má nevěstu, ženich jest, přítel pak ženicha, kterýž stojí a slyší ho, radostí raduje se pro hlas ženicha. Protož ta radost má naplněna jest. Onť musí růsti, já pak menšiti se.*“ (J 3,27-30) *8T 333.3*

Hledíc vírou k Vykupiteli, Jan dosáhl výšin sebezapření. Nesnažil se upoutat lidi k sobě, nýbrž povznášet své myšlenky výš a stále výš, dokud nespočinuly na Beránku Božím. On sám byl pouze hlasem volajícího na poušti. Nyní se radostně ztišil a odešel ze scény, aby oči všech mohly být upřeny ke Světlu života. *8T 333.4*

Ti, kteří jsou věrni svému povolání jako Boží poslové, nebudou hledat svoji vlastní čest. Sebeláska bude pohlcena láskou ke Kristu. Uznají, že musí nést poselství jako Jan Křtitel: „*Aj, Beránek Boží, kterýž snímá hřích světa.*“ (J 1,29) Vyvýší Ježíše a s Ním bude i lidstvo vyvýšeno: „*Nebo takto dí Ten důstojný a vyvýšený, kterýž u věčnosti přebývá, jehož jméno jest Svatý: Na výsosti a v místě svatém bydlím, ano i s tím, kterýž jest zkroušeného a poníženého ducha přebývám, obživuje ducha ponížených, obživuje také srdce zkroušených.*“ (Iz 57,15) *8T 333.5*

Prorokova duše, zbavena vlastního já, byla naplněna božským světlem. Ve slovech, které byly téměř ozvěnou zvěsti samého Krista, nesl svědectví o Spasitelově slávě. Řekl: „*Kdož shůry přišel,*

nade všechny jest; kdož jest ze země, zemský jest a zemské věci mluví. Ten, kterýž s nebe přišel, nade všechny jest... Nebo Ten, kteréhož Bůh poslal, slovo Boží mluví; nebo Jemu ne v míru dává Bůh Ducha.“ (J 3,31-34) 8T 334.1

Všichni následovníci mají mít podíl na této Kristově slávě. Spasitel mohl říci: „*Nebo nehledám vůle své, ale vůle Toho, kterýž mne poslal, Otcovy.*“ (J 5,30) Jan prohlásil: „*Nebo jemu ne v míru dává Bůh Ducha.*“ (J 3,34) Tak je tomu i u následovníků Kristových. Nebeské světlo můžeme obdržet pouze když jsme ochotní vzdát se vlastního já. Boží povahu můžeme dosáhnout a vírou přijmout Krista pouze, když každou myšlenku ochotně podřídíme v poslušnost Kristu. Všem, kteří to činí, Duch svatý je dán v neomezené míře. V Kristu „*přebývá všechna plnost Božství tělesně. A v Něk jste doplnění...*“ (Ko 2,9.10) 8T 334.2

Boží zaslíbení

Všem, kteří jsou ochotni pokořit vlastní já, platí Boží zaslíbení: 8T 335.1

„*Já způsobím, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všechno dobré mé a zavolám ze jména: Hospodin před tváří tvou.*“ (Ex 33,19) 8T 335.2

„*Volejte mně, a ohlásím se, a oznámím tobě věci veliké a tajné, o nichž nevíš.*“ (Jr 33,3) 8T 335.3

„*Mnohem hojněji než my prosíme aneb rozumíme*“, bude nám dán „*Duch moudrosti a zjevení ku poznání Jeho*“, abychom „*mohli stihnouti se všechněmi svatými, kteraká by byla šírokost a dlouhost, hlubokost a vysokost, a poznati přenesmírnou lásku Kristovu, abyste naplnění byli ve velikou plnost Boží.*“ (Ef 3,20; 1,17; 3,18.19) 8T 335.4

Bůh nás zve k takovému poznání, vedle něhož všechno ostatní je marností a nicotou. 8T 335.5